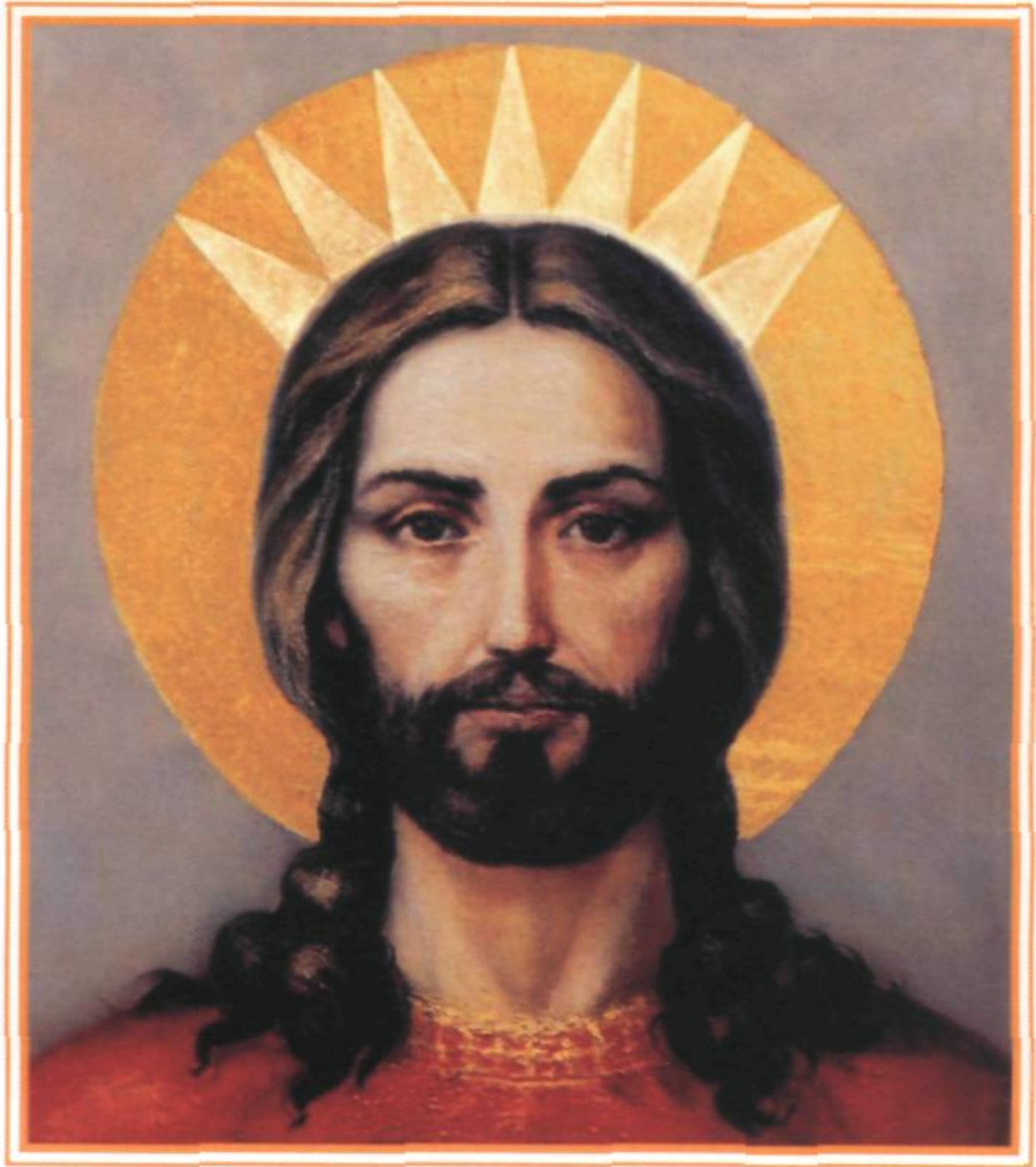

ТРАКИЙСКИТЕ ПОСЛАНИЯ

NIHIL OBSTAT: Collegium Episcoporum Thraciae Censor Librorum Thraciae

IMPRIMATUR: Ordo Melchisedeci Seclorum Magisterium E-Pluribus-Unum Fidei Catholici

Тракийските Послания

By The Thracian Confraternity of Christian Doctrine, Los Angeles And The City of Christ The Thracian Epistles,
Bulgarian Language Copyright © by The Thracian Church (See Dedication & Copyrights & Authorizations Page)

ISBN 954-91684-1-7

Printed in Bulgaria

Т Р А К И Й С К И Т Е П О С Л А Н И Я

Издава Колегиумът на Тракийските Епископи съвместно с Конфратернитета за Харизматично Сближаване
между Тракийските Католически и Тракийските Православни Християни
Фондация "Градът" София, 2005

Съдържание

I. Посвещение. © Copyrights. Права и Авторизация.....	2
II. Въведение - През Погледа на Историка-Траколог, който вярва... (не скептика!)	4
III. Вместо Предговор - Първата Част от Историческото Писмо на Епископ Цветан Сердикийски към Тракийските Християни (Chronici Episcoporum Thraciae)	6
1. Идването на Мелхиседек (Кумранов Текст 11Q13, Ръкописите от Мъртво Море) (Corpus Qumrani).....	8
2. Съборното Послание на Мелхиседек до Църквите из Цялата Империя, която е на Звяра (Corpus Melchisedecum)	9
3. Първото Послание на Мелхиседек до братята в Тракия (Corpus Melchisedecum)	12
4. Второто Послание Мелхиседеково до братята в Тракия, сиреч тези, които се наричат Тракийци, а днес Българи (Corpus Melchisedecum)	21
5. Скритите Първа и Втора Глави на Второто Послание Мелхиседеково до Избраните Братя в Тракия (Corpus Melchisedecum)	30
6. Недовършеното Послание Мелхиседеково до Верните Братяотвсички Христови Църкви и Общности (Corpus Melchisedecum)	35
7. Посланието на Св. Апостол Павел до Църквата във Филипи (в Малка Тракия) (Corpus Apostolicum)	38
8. Посланието на Св. Апостол Павел до Църквата в Ефес (в Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)	42
9. Посланието на Св. Апостол Павел до Църквата в Колоса (в Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)	47
10. Първото Послание на Св. Апостол Йоан (написано в Ефес, Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)	50
11. Второто Послание на Св. Апостол Йоан (написано в Ефес, Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)	54
12. Третото Послание на Св. Апостол Йоан (написано в Ефес, Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)	55
13. Посланието на Тракиец Асклепий до Египетския Цар Амон (Corpus Orphicum)	55
14. Песента на Орфей –Тайна Беседа между Тройно-Великия Тълковник и Сина му (Corpus Orphicum)	56
15. Беседа на Тройно-Великия Тълковник (Орфей) относно Добрия Пастир (Corpus Orphicum).....	58
16. Посланието на Св. Поликарп до Църквата във Филипи (Малка Тракия) (Corpus Apostolicum).....	59
17. Слово за Кораба (Кивота) Господен (Corpus Chronicum – Книгата на Енох -Liber Enoch) (Пирамиден Текст Parurgus Ani)	62
18. Хроника на Древноегипетския Историк Мането относно Древните Начала на Египет и Ерусалим (Corpus Chronicum - Хроника на Царете -Chronici Regum)	63
19. Похвално Слово на Св. Климент Охридски за Св. Кирил Философ (Corpus Ecclesiasticum)	65
20. Проглас към Евангелието от Св. Кирил Философ за Силата на Светото Писание на Славянска Реч (Corpus Ecclesiasticum)	67
21. Послание на Йеромонах Давид до Тракийските Християни (Corpus Ecclesiasticum)	69
22. Посланието на Етан, Книжник от Бога, до Разумните (Corpus Ecclesiasticum)	72
23. Посланието на Етан, Книжник от Бога, до Верните Тракийски Братя (Corpus Ecclesiasticum)	75
24. Посланието на Йедая, Свещеник и Войн Божий, до Потопените в Огъня (Corpus Ecclesiasticum)	86
25. Първото Съборно Послание на Божия Слуга Михаил (Corpus Ecclesiasticum)	90

26. Второто Съборно Послание на Божия Слуга Михаил (Corpus Ecclesiasticum)	94
27. Откровението на Св. Апостол Йоан, съдържащо Посланията Христови до Църквите в Мала-Азия (Мизия, Лидия и Фригия, всичките влизачи в територията на Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)	115
28. Ода за Прослава на Христос (Книгата на Енох – Liber Enoch) (Пирамиден Текст -Parurgus Ani)	132
29. Глава за Страшния Божий Съд и Оправданието чрез Иисус (Книгата на Енох - Liber Enoch) (Пирамиден Текст Parurgus Ani)	133
30. Химн на Възхвала на Иисус, Царят на Царете и Господ на Господарите (Книгата на Енох - Liber Enoch) (Пирамиден Текст-Parurgus Ani)	134
31. Откровение относно Думите Иисусови -Думи на Сила (Книгата на Енох -Liber Enoch) (Пирамиден Текст Parurgus Ani)	135
32. Глава относно Даване Сила Иисусова на Енох (Книгата на Енох -Liber Enoch) (Пирамиден Текст -Parurgus Ani)	135
33. Най-великото Послание на Тракия -Св. Евангелие според Св. Апостол Йоан (написано в Ефес, Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)	135
IV. Вместо Послеслов -Историческото Писмо на Епископ Стефан Йерусски към Тракийските Християни (Chronici Episcoporum Thracae)	163
V. Обобщение Втората Част от Историческото Писмо на Епископ Цветан Сердикийски към Тракийските Християни (Chronici Episcoporum Thracae)	169
VI. Заключение -През Погледа на Журналиста – Християнски Публицист	182

✠ **В Името на Бога** ✠

Посвещение

Тази Книга на Тракийските Послания се посвещава на Народа Божий от всички времена и краища, на когото принадлежат Божиите Обещания от века и до века.

Сега се стремим да се изпълним с Христовата Съвършена Пълнота, да достигнем Неговия Ръст, Пълнолетие и Мъжество, за да познаем Бога, от Когото бяхме познати в Христа още от самото Начало. Преминали сме през детската възраст откърмени от Словесното Мляко и гладуваме и жадуваме за Твърдата Храна на Учението, което Иисус предава в тайно само на Своите Близки Ученици, сиреч, Тайните на Божието Царство, които разкриваше на Своите Апостоли преди и след Своето Възкресение. (Откр. Св. Ап. Йоан 10: 1-11)

© Copyrights. Права и Авторизации

© Правата на всичките Тракийски Послания в тази книга, (най-древни и по-късни), принадлежат изцяло на Тракийската Христова Църква (древна и винаги млада) и се отдават даром на Целия Народ Божий както всички останали Свети Писания дошли до нас от Началника на Живота и Царя на царете Христос, Който сам казва: "Даром сте получили, даром давайте!" и "Това, което сте чули в тайно на ухо и във вътрешните стаи, това разгласете от покривите!". Затова Тракийската Църква авторизира (позволява) всичките Тракийски Послания в непроменен вид и в цялост, да се публикуват свободно и без нужда от специално разрешение от което и да е издателство, фирма, фондация или каквато и да е друга общност или индивид, на всички езици и във всякаква форма на издание: книгоиздателска, електронна или посредством каквато и да е друга медия на разпространение.

© Тази Авторизация означава Запазване на Всички Права от Тракийската Църква, като Единствен Притежател на Права за каквито и да било редакционни и други (включително преводни, реставрационни и т. н.) промени, допълнения и изключения от всякакъв вид, в част или в цялост, на всички езици и във всякаква форма на издание на Тракийските Послания: книгоиздателска, електронна или посредством каквато и да е друга медия на разпространение, според нуждите на своите верни и с авторитетната авторизация на Колегиума на Тракийските Епископи, Тракийския Конфратернитет на Християнската Доктрина и The City of Christ.

*Pax Domini!
Ad Publicationem Collegium Episcoporum Thracae*

Въведение - През Погледа на Историка - Траколог, който вярва ... (не скептика!)

Този сборник с Тракийските Послания идва тъкмо навреме в ръцете на по-широката публика у нас и съдържаматерия, която представлява голям интерес за всеки сериозен изследовател на Тракия и древното непознато (или по-малко познато) минало по Българските земи. Въпреки че за много от българските читатели материалите поместени в сборника може да се окажат културна новост, тук трябва да отбележим, че в голямата си част те са очевидно добре познати както на ранната Християнска Общност по тези земи, така и на по-сериозните и реномирани съвременни световни библиотеки. Интересен е също така фактът, че мнозина измежду така наречените Отци на Християнската Вярa, като Ориген, Св. Климент Александрийски, Св. Кирил Ерусалимски, Йероним и други, споменават в трудовете си немалка част от поместените тук писмени източници и ги оценяват като ценни инструменти за изграждане във Вярата! Църквата на Тракия трябваше отдавна да направи Тракийските Послания достойни за широката публика от Тракийски почитатели в нашата страна! За всички непредубедени вярващи или невярващи българи, тази книга отваря нова страница на нашето национално съзнание и обещава да бъде любимо четиво за всеки родолюбец!

Понятието Тракия съдържа в себе си етнически, политически и географски конотации. Като етнос, съществуващ от най-дълбока древност и описан от известния древногръцки историк Херодот като най-многобройния народ на земята след индийците, данни за Траките присъствуват в най-старите класически източници, като Омировите "Одисея" и "Илиада", и праисторическите гръцки митове за героите и боговете на античността. Най-древните автори, например, когато говорят за Тракия най-често включват в това понятие обширни територии между Адриатическо и Черно море, и река Дунав и Островите Крит и Кипър на Средиземноморието, обхващащи земите на цяла Анатолия (Мизия, Фригия и Лидия) чак до Финикия, а на Балканите – Източна Гърция, България, Македония и части от Румъния.

По-късно, обаче, след създаването на Тракийска Държава в Българските земи, понятието започва да има предимно характер на политически регион, който влиза последователно във владенията на Македонската и Гръцката империя, а след това и на Рим, Византия и Велика България. По-късно, постепенно етническият и политически характер отстъпват място на чисто географското понятие Тракия, което става административен регион влизащ във владенията на Отоманската империя, докато в по-модерно време се превръща отново в символ на етническо и политическо самоопределение в борбите на Балканските народи за независимост от Османската империя и в създаването на идентитета на младите независими Балкански Държави в края на 19 век.

С развитието и достиженията на съвременната археология и последните находки в земите на т. нар. "Стара Европа" на Балканите и в Анатолия, както и с развитието на науката Тракология, нови и нови данни потвърждават силното етнически-миграционно, социално-културно и религиозно-философско влияние на Древна Тракия върху развитието и културното наследство на целия античен свят. И така днес е уместно да използваме за яснота термина "Малка Тракия" за означаване на по-ограничения териториално и по-късно дефиниран политическо-географски район на "Балканска Тракия", и термина "Голяма Тракия" за означаване на по-ранния чисто етническо-миграционен регион на Траките обхващащ както "Малка Тракия", така и земите на "Мало-Азиатска Тракия", включващи географските подрегиони на Самотракия, Мизия, Фригия, Лидия и Кипър, в днешната Турска Анатолия.

Относно това дали Траките са имали своя писменост или са ползували гръцки букви и досега съществуват спорове в научните кръгове, тъй като именно Гърция се е наложила след македонската елинизация на Александър Велики като културен разпространител на античната цивилизация. Мнозина, обаче, забравят всепризнатия факт, че гърците са приели писмо от

Финикийците! Последните изследвания в древната лингвистика сочат, че Линеар А и Б скриптовете, както и техен паралелен прото-йероглифен скрипт, са намерени на много места, както в Малка Тракия, така и в Голяма Тракия и насочват научното търсене към анализ на сходството на тези скриптове с гръцкия, което може да докаже, че посоката на приемане на прото-кирилицата, употребявана в Тракия, не е от Гърция към Тракия, но е от Тракия към Гърция, посредством Финикия! Достатъчно е да погледнем на факта, че Йосиф Флавий - известен от древността историк, свързва древния Финикийски град Тир с Праотците на Тракия: "А Тир (Син на Яфет) нарече народа, над който управляваше, Тираки, но гърците промениха името, наричайки ги Траки"(в "Античност на Юдеите", книга 1, глава 6: 1 (125)). Това обаче не е единственият документ, който сочи по посока на факта, че културният първоизточник трябва да се търси не в градовете-държави Атина и Спарта, но в цивилизация, по-древна от тяхната, на която наследници стават наистина елините, а посредством империята на Александър Велики, чрез последващата елинизация, става наследник и целият античен свят.

Дали е съществувал културен обмен между Траките населяващи североизточното Средиземноморие (на Голяма Тракия) и народите живущи на срещуположната южна страна на Средиземноморието при делтата на Нил? Историята потвърждава това с множество факти. Не случайно Александрия (египетски град) се превръща в космополитен елински град на цялата империя на Александър Велики, а в последствие и на Рим. Традицията на Тракийската Църква твърди, че писмеността и културата на Египет са предадени от север - от Тракия. Съществуват и запазени до днес археологически находки и документи, които говорят в същата насока, въпреки че официалните Тракология и Египтология считат това за още неустановен факт. Плочка от слонова кост с името на фараона Дзер (датирана около 3000 г.пр.н.е., Първа Династия на Египет според археолозите), написана на прото-йероглифно писмо, подобно на намереното в Голяма Тракия, дава сведения за експедицията му, която основала град Буто при Делтата на Нил.(Хроники на Фараоните). Още по-интересен е фактът, че в Древната Митология на гърците (съдържаща също архаични сведения с незапомнена давност!), един и същ цар ("Бел"- "Господар") е родоначалник на Тир и на Египет чрез двамата си сина, т. е. че Тракия и Египет са родни братя! Интерес представляват и записаните на гръцки език исторически хроники на Мането - добре известен на историците днес древноегипетски свещеник и историк от Александрия, който пише: "И дойдоха варвари от изток, дръзнали да изпратят експедиция в Египет и с лекота завладяха цялата страна без нито една голяма битка... А техният народ беше наречен "Хиксос", т. е. "Царе-Жреци Овчари" (цитат на Мането от гореспомнатия Йосиф Флавий - Срещу Апион, книга 1, (75-82)). Според археолозите е имало поне няколко такива нашествия на Хиксос през различни епохи в Древен Египет. Типично е също, че траките, потомци на Орфей, са били често описвани в древността като Пастири и Царе-Жреци! Архитипните характеристики на малко други народи съвпадат толкова точно с това описание. Горепосочените пра-древни документи не се считат за незначителни от историците и само това, че засега са само отделни единици на брой, възпира преобладаващия брой учени от обявяването на писаното в тях за общоприет научен факт.

Именно затова поместените в този сборник Тракийски Послания са ценни не само като канонични книги на Тракийската Християнска Вярa и източник на Духовна Храна за Тракийските Християни заедно с всички канонични книги на Свещеното Писание, но те са също важен източник на историческа информация и за експертите в областта на древната история и тракология, тъй като потвърждават за пореден път заедно с другите извори на античната класика, че Тракийският Въпрос не може повече да бъде премълчаван в науката и принасян в жертва на величието на Древна Гърция и модерните интереси, които стоят зад това, но че е време да се отдаде правото на тези, на които то справедливо принадлежи, в интерес на историческата истина!

На скептиците тук е редно да обърнем внимание и напомним, че и в по-предишни времена немалко учени първоначално са се отнасяли със скептицизъм към записаното в Светите Писания, докато в последствие многобройни свидетелства записани в тях, включително местонахождението на легендарни градове, са се оказали факт и днес се считат за неоспорима научна истина. В това отношение Църквата Христова е имала хилядолетно търпение, но никога не е станала обект за

разочарование, защото е била и е и днес стълб и подпора на Истината, и Пазителка на Словесата Божии от века и до века! В това аз лично твърдо вярвам, едновременно като учен и като православен християнин, и съм убеден, че мнозина измежду моите колеги, а също и между моите братя в Христовата Вяра, споделят моя Информиран Оптимизъм относно успеха на Тракийското Дело и светлото бъдеще на нашата България. Господ да благослови народа ни! Амин.

Ваш Предан (и скромнен) Тракиец.

Вместо Предговор - Първата Част от Историческото Писмо на Епископ Цветан Сердикийски към Тракийските Християни (Chronici Episcoporum Thracae)

Братя в Господа, според дадената ми благодат в разбиране на Божиите тайни и отговорността, която Господ ми е възложил в служба на Народа Му, желая да ви насърча в Святата Вяра, на която сте наследници, както и да напомня това, което е поучавано между вас. Убеден съм, че устното учение, което Духовните наставници, поставени от Бога между вас, ви преподават и което практикувате като ваша духовна обхода, ще доведе Божието дело във вас до съвършена пълнота и проумяване на това, за което ви пиша.

Тайнствената Премъдрост, която е била скрита и е била предопределена от Бога преди вековете да ни докарва Слава, се открива пред вас като избраници Божии и е като ново вино в нови мехове, но всъщност е старото вино, което е отлежало и затова по-добро. Защото, макар и стара, е винаги и нова заповедта на Господа - "Обичайте се". В този смисъл това, което е дошло до вас, е възможно най-древното, защото идва от самото Начало.

Приятели, Древната Реч е предмет за изучаване, с цел усъвършенстване в Безсмъртното Знание (както, според документите на апостолските ученици, се назовава Божественото Откровение). Но преди всичко искам да знаете, че тя е същият Дар на Неговия Дух, който сте приели по благодат в Христа. Защото наистина всички съкровища на Премъдростта и Знанието са в Исус, Който е телесно пълнотата на Божеството. Той пише Своите Думи на плочите на сърцата ви, изпълва вътрешностите ви със Светите Образи, както и цялото творение, което не е друго, но изречения от Книгата на Живота. Думите на Словото управляват вселената и изменят световите като извикват в съществуване това, което не е било, а превръщат в тление всяка плът и горделивост. Радвайте се, че сте от тези, които стоят в Думите на Вечен Живот, защото ако пребъдвате в тях, грехът и смъртта няма да имат власт над вас. Небето и земята ще преминат, стихии ще се разтопят, но Думите на Сина стоят и не ще се изменят тези, които са станали едно с Тях.

Но понеже Премъдростта Божия познава духовната леност и забравливост, към които човеците са склонни, Господ ни е въоръжил със Свещените Писания, за да можем в тях като в огледало да виждаме своя образ. В нашата немощ те ни служат за свидетелство на скрижалите в сърцето ни, които носим в телесната си хижа, като ни разкриват действието на Божията Ръка в нас и в света. Нека никога не забравяме, братя, че Библията е сборник - библиотека от книги, написани от хора, движени от Диханието на Бога, който е Автор както на живота им, така и на делото им. Не е редно, нито полезно за нас да я превръщаме, както някои, в доктринален справочник, вместо да следваме примера на светите мъже и жени, и да се изпълваме с Христовия Живот, който те явяваха. Като знаем, че Канонът на Свещеното Писание е претърпял множество корекции през вековете преди да се установи в настоящия ни познат вариант, нека акуратно и грижливо като добри синове пазим традицията на Тракийската вяра, която ни предоставя безценни автентични документи, които не са запазени в оригиналния си вид в нито една друга църковна традиция. Древните тракийски книги, които вие ползвате, са били приемани като духовен авторитет от ранните християни, но поради това, че са били писани на оригиналния език, както и това, че към техни преводи са били прибавяни и изваждани текстове от "доброжелателна" цензура по политически и религиозни причини, по-късните им преправени версии са останали встрани от общоприетите писания. В своята заключителна част книгата "Откровение на Йоана" изключително ясно предупреждава за

подобна опасност, както и за съда над тези, които изменят написаното (Откр. 22:18-19). Унищожението на древните ръкописи и библиотеки е запазена марка на тези, които са се старали да запазят монопол над вярата и съвестта на човешките души и да поставят своята слава на мястото на Божията. Древните и по-късни автентични тракийски послания, обаче, са откровения от Бога, Който никога не е спирал да излива Благодатта Си към верния остатък и така са станали неизменна част от Свещената традиция на посветените в Иисусовите тайни. Блажени са, които пазят този безценен дял от Христовата Вяра, защото той е липсващото звено в популярното християнство от нишката на Божественото Откровение от Едем до днес.

Общоизвестен факт е, че ранните църкви са ходели в страх Божий и Утехата на Светия Дух, пазещи устно предаденото им от апостолите Учение, без да са имали книгите на Новия завет написани по-късно. Всяка църковна общност е пазела послания от апостол или негов ученик, както и такива от църкви-сестри, които са обменяли помежду си боговдъхновените текстове. Разпространена практика по това време е ползването на древните пророчески писания на Светлината, за което напомня апостол Петър в своето послание. Но понеже нито един от най-първите оригинали на текстовете от Новия завет не е намерен, науката не може да даде окончателна и точна датировка на тяхното написване. Различният стил, качество на езика и неточности в различните преводи са повод за всякакви спекулации относно достоверността им, но за всички нас, които пазим традицията на Светиите, не буди никакви съмнения автентичността им, нито е причина да имаме колебание в общоприетите книги. Някои от писанията са влезли късно окончателно в ортодоксалния канон, но не поради историографски, а по идеологически причини, породени от ограничени умове, които не могат да поберат и проумеят пасажи, надхвърлящи техните тесни и едностранчиви разбирания. И до сега откровенията в книгите на апостолите са препъникамък за всеки посредствен и повърхностен прочит. Подобно е и положението със Старозаветния канон. Към Моисеевото Петокнижие постепенно са били прибавяни, събираните от поколения книжници, пророчески и други книги, в което голяма заслуга има книжникът Ездра. Като пълен сборник, най-близък до първоначалната версия, остава преводът на Седемдесетте, който както знаете добре, е поръчан за написване от владетеля на Египет от династията на Птолемиите. В разпространението на Евангелието Александрийската църковна школа е първа сред учителите на Благодатта и Знанието Божие като катедра, основана от евангелист Марко. Пазеща неизчерпаемите богатства на човешката история и цивилизация, тя постепенно губи водещата си роля и място поради имперската политика, налагаща Византийската църква и религия, което завършва с унищожаването на Александрийската библиотека - хранилище на древните ръкописи, и последвалото го арабско нашествие.

Нека споменем тук, че след Апостолската църква до късно са се ползвали различни частични и разширени версии на Библията, приемани и редактирани непрекъснато и последователно на Съборите в Лаодикия (360 г.), Рим (382 г.), Хипо (393 г.), Картаге (397 г. и 419 г.) и Флоренция (1441 г.), докато се стигне до установяването на популярния и днес канон през 1546 г. на Събора в Трент. Не забравяйте и това, приятели, че по времето, когато апостол Павел пише до Тимотей за боговдъхновеността и полезността на цялото Писание, още не са написани всички книги, които днес влизат в съдържанието на Библията. Всичко това разкрива, че в древността сборникът от писанията на светите мъже е бил отворен за нови откровения и послания, вдъхновени от същия Дух, които нямат противоречия с предишните словесни съдове на тази Благодат, но напротив - те ги допълват, разясняват и потвърждават. Можем да оприличим увеличаването на книгите в корпуса на Библията през вековете, на растежа на Тялото Христово и Църквата на земята. Като потвърждение на това апостол Йоан завършва Евангелския разказ: "Има още и много други дела, които извърши Иисус, но ако се написваха едно по едно, струва ми се, че цял свят не щеше да побере написаните книги. " Колко повече това важи след Христовото Възнесение, когато Той продължава делата Си чрез тези, които Го познават вече не по плът, но по Дух и са Негово Тяло на земята. Затова, братя, нека се пазим от фалшива ревност и да не превръщаме в идол и фетиш външното, но да разбираме и следваме съдържанието и същността, която е Христос. Така разбирайте и използвайте Тракийските писания, за ваше възрастване, утеха и духовно оръжие

срещу тъмнината на невежеството и безчувствието, което е обхванало нашите съвременници. Тези текстове не трябва да се разбират самостоятелно и отделно от другите Свещени Писания, защото тяхната цел не е да заместят, а да пояснят и допълнят Откровението за произхода и делата на Христа, Който е от Вечността и през Вечността. Те са безценни като инструмент в ръцете на прилежния и усърден изследовател и ученик Христов, в разбирането и практиката на Господния път и живот в Неговото Име, и помощно средство за проникване в дълбочините на всички Свещени Писания. Убеден съм, че ще ви послужат за утвърждаване и задълбочаване на вярата и разширяване на знанието ви за Бога и творението, както и това, че ще осветлят тъмните и непознати места от духовната история на човешкия род. Нека написаното в тях бъде светлина за вас върху истините, скрити в Библията. Дръжте ги като светилник в тъмно място докато изгрее Зорницата в сърцата ви и достигнете до пълната Светлина на Деня. Приятели, Тракийските писания не затварят, а разтварят врати на безкрайно Знание и Познание за духовните неща. Неизчерпаеми са съкровищата на Тракийската традиция, което е предизвикателство за всички гладни и жадни за живите води на Духа, за задълбочаване и израстване в Христовопознанието, както е и съблазън за тези, които считат за просто нещо Христовата Благодат. Всички, които считат себе си за достатъчни, богати и виждащи, са в очите на Бога голи, бедни и слепи. Не падайте в самоувереност, но се задълбочавайте и вкоренявайте в Думите на Божествената Реч и в Книгата на Имената, заедно с вашите наставници и настойници на Божиите Тайни. Пазете се от неучените и неутвърдени във Вярата и Богопознанието на Безсмъртното Знание, които всякога, както и сега изопачават за своя погибел Свещените Писания, в това число и Тракийските послания. Вие имате за пример живота и делото между вас на Тракийските братя и служители, които са ваши слуги, но само за да господарува Христос над вас.

Господ да бъде с всички ви! Амин!

Идването на Мелхиседек (Кумранов Текст 11Q13, Ръкописите от Мъртво Море) (Corpus Qumrani)

1. Относно Мелхиседек...
2. и относно това което казва Писанието: "В годината на юбилея, всеки от вас да се върне в своята земя" (Левит 25: 13) и още е писано: "И такъв да
3. бъде начинът на опрощението: Всеки кредитор да опрости на длъжника измежду братята му, членове на събора, защото е обявено Божие Опрощение!" (Второзаконие 15: 2).
4. А ето и тълкованието, което се отнася до Последните Дни и касае Поробените (...)
5. и наследията на този Мелхиседек, защото наистина
6. той ще ги върне в (наследията), което по право е тяхно. Той ще им прогласи юбилея и ще премахне дълга на всичките им грехове! Той ще обяви Декрета Си
7. в първата седмица на Великия Юбилей, който идва след деветте юбилея преди него. И тогава ще бъде Денят на Изкуплението - след десетия юбилей,
8. когато той ще изкупи всичките Синове на Светлината и на народа предопределен за Мелхиседек,
9. и след това ще дойде времето заповядано да бъде изпълнена (приключена) "Благоприятната Мелхиседекова Година", за да съди със Силна Ръка за светиите Божии и постави Своето Царство на Правда, както е писано
10. за него в Давидовите Песни: "Сам Бог се изправя в Съвета на Божествените (синове), за да започне Своя Праведен Съд" (Псалм 82: 1).
11. И още пише: "Възвиши се, о Господи, на високия Си Трон над народите, и да започне Съдът Господен!" (Псалм 7: 7-8). А относно кого казва Писанието: "До кога ще отсъждате с неправда в полза на нечестивите?" (Псалм 82: 2)

12. Тълкованието се отнася до Ваал (Велиал) и духовете предопределени за него, защото се обърнаха против Бога и Неговите заповеди, и така се развратиха докрай.

13. Затова и ще дойде Мелхиседек да изпълни присъдите на Въздаянието Божие докрай, според както изисква и Законът Божий! Защото Той е (пратен) да освободи Поробените от властта на Ваала (Велиала) и от гнета на тези предопределени с него.

14. И с Него (Мелхиседек) идат Божествените Синове на Светлината, тези, които по право носят Мелхиседековото Име... "

(Кумранов Текст 11Q13, Ръкописите от Мъртво Море, Corpus Qumrani)

Съборното Послание на Мелхиседек до Църквите из Цялата Империя, която е на Звяра (Corpus Melchisedecum)

ГЛАВА 1

1. Това пророческо слово дойде към мен, когато бях на Острова, наречен Китим, за Божието Слово и за свидетелството на нашия Господ Исус Христос, при царуването на фараон, който не познаваше Йосиф, нито дома му, нито признаваше властта на Всевишния Бог.

2. "Ето, стоя на самата врата, казва Господ, между Стълба от облак и Стълба от огън, да, при прага на Храма Ми в Сило.

3. И не ще се поколебая, нито ще премълча относно делата на Людете Ми, които Ме забравиха.

4. Защото от изгрева на Слънцето, даже и до залеза му, Името Ми е на устните им, но повеленията Ми не се помнят вече.

5. Отхвърлиха сирачето, подиграха се с вдовицата, погавриха се със странника и чужденеца в земите си.

6. Не стига това, че не признават вината си, но ето че нарекоха децата си в чест на Гея, за мерзост пред Мене

7. и предадоха на смърт невинните си в жертва на Молох, та съкрушиха сърцето Ми,

8. омърсиха се мъже с мъже и жени с жени, и човек със скот, та поканиха в себе си духовете на разврата от гробовете.

9. С допитванията си до мъртвите си, врачките си и магьосниците си, те изпълниха въздуха със смрад до небето.

10. Кажете ми поне едно разумно извинение в тяхна защита, та да ги пощадя,

11. Сине Човешки, поне една добра причина, та да се възпре Гневът Ми и да не вдигна Меча Си срещу този Нов Содом.

ГЛАВА 2

1. О, да бяха с разбиране поне тези, които призовават Името Ми, но ето че и те са се разпръснали като кози по трънаците си,

2. всеки от тях въздиша от сласти и копнежи по чужда плът, за жената на ближния си, за къщата на брата си, за богатствата на съседа си, за душата и заплатата на работника си.

3. Нима си виждал някога някъде преди толкова зло събрано в едно? Грехът им надмина Содом и Гомора, мерзостта им надхвърли делата на Ханаан и Ниневия.

4. Отвратен съм, погнусен съм, ужасен съм от вас, творци на зло.

5. Махнете се отпред Лицето Ми и не мърсете повече храмовете Ми с крадените си приноси и омърсените си с кръв десетъци. Махнете се от присъствието Ми и престанете да Ме позорите като произнасяте Името Ми напразно.

6. Не искам да чуя гласа ви, нито ще отговоря на прошенията ви. Лицемерци, които давате десетък от кимиона, а крадете десетократно от наемния си работник.

7. Нима си въобразявате, че не съм чул гласа му, викащ към Мен посред нощ против вашата неправда? Или си мислехте, че Моята Благост ще ви пощади заради Святата Ми Жертва в деня на

съда?

8. Казвам ви: Не, и ако не се покаете преди огънят да ви погълне, Аз никак няма да се застъпя за вас, нито ще ви избавя от пламъците му, ако и да завикате високо за помощ и милост.

9. Аз показвам милост на тези, които показват милост. "

10. И докато аз, Мелхиседек, стоях до Олтаря в Салим, Един прелетя над Завесата и застана пред Кадилника и възкликна със силен глас:

11. Свърши се! Свърши се! Свърши се! Ето сега се откри Великата Тайна Господна на Светиите Му.

12. Тези, които чакаха търпеливо да престане Пояждащият, не ще има нужда да чакат вече. Тези, които изплакаха сърцата си за помощ от небето, не ще да плачат вече.

13. Защото дойде Денят на Въздаяние от Господа и кой може да устои пред лицето на Великия Му Гняв?

14. Свърши, свърши се Благоприятната Господна Година на Неговия Юбилей и настъпи Страшният Съд Господен.

15. Съдията е седнал на Трона на Славата Си, да, Царят на царете и Господ на господарите, и мантията Му, попръскана с кръв, изпълва храма.

16. И Той ще рече: "Върнете ми Кръвта, която проляхте: Моята Кръв и кръвта на пророците и мъчениците, и свещениците, и невинните,

17. и върнете душите, които умъртвихте, и надниците, които откраднахте, и Аз ще ви простя, ако Ми върнете всичко това.

18. Но тъй като не можете, ето Моята Присъда за вас: Отсега, ще се къпете в собствената си кръв, ще бъдете умъртвени от собствените си ръце, ще погубите собствените си души и надниците ви ще бъдат смърт и външна тъмнина.

19. Нека да видим сега дали вашите астролози ще ви избавят със своите предсказания, нека да видим дали вашите мъдреци ще намерят отговор на Моята Гатанка, нека да видим дали вашите магьосници ще ви опазят със своите заклинания,

20. и да видим как вашите богове и богини, на които уповахте, ще се намесят, за да ви изкупят и избавят от Господа на Силите!

21. Къде е Мамонът (парите), на когото разчитахте и къде е Звярът, когото боготворяхте в сърцата си? Нека сега те да ви бъдат утеха. Хайде, купете душите си обратно, ако можете.

22. Нима няма да се изсмея Аз над вашите смешно малки богове и учени мъже, не е ли среброто и златото ви за мен като птичата тор?

23. Къде ще се скриете сега от Моя Съд? Не ми напомняйте Моята жертва и Моето Спасение. Те не се отнасят за тези, които вършат зло до века.

24. Не разчитайте на Моята Милост, защото тя ще показва милост само на тези, които показват милост. Свърши се Моята Благоприятна Година на Опрощение. Трябваше да помислите от по-напред... "

ГЛАВА 3

1. И ето, аз видях Трона и чух Гърма на Неговия Глас, и беше както когато гръмотевицата трещи, но няма дъжд, а само огън излиза да пояде земята, и скалите побягнаха пред гнева Му. И извиках: "Моят Господ да не се разгневи над слугата си, но ще река: Ако биха се намерили десет праведни мъже в Содом, или поне петима, които не са заслужили този гняв, нима не би пощадил града и неговите жители, както бе обещал на Авраама, избраника си?"

2. А Той каза: "Не. Даже ако биха се събрали Авраам, Мойсей, Илия и всичките пророци заедно и биха се помолили да не дойде Въздаянието, дори тогава Аз пак ще доведа Въздаяние над земята.

3. Моята Юбилейна Година не ще трае вечно. Тези, които са зли, нека бъдат още по-зли занапред, и тези, които тичат в греха, нека тичат още повече в греха занапред.

4. Но тези, които са праведни, нека растат в Правдата и тези, които са Мои истинни люде, нека светят като звезди в небосвода до века.

5. Ето, изрекох и не ще се разкая, ето, заповядах и Словото Ми ще се изпълни докрай.

6. Даже и земята да се превърне в пещ и стихииите да преминат стопени, и даже и небесата да се сгънат, както се сгъва свитък по Моя команда, пак не ще възпра Въздаянието Си, нито ще се разкая, та да обърна гнева Си.

7. Ето, давам ви десет часа, даже единадесет, докато се попълни броят на избраните.

8. За останалите, пиши: Вече е много късно. Вие избрахте вече. Сега е Мой ред да избирам.

9. Вършете дела на покаяние сега или никога, защото дванадесетият час е дошъл. Така може да реша да пощадя някого от огъня...

10. Бързайте, защото вече се зазорява, да, Зората на Обещаното Царство."

11. И затръби тръба: "Да живее Царят! От века и до века и во веки веков! Амин."

ГЛАВА 4

1. И когато се обърнах, за да видя светлината на изгрева, Той ми проговори отново, казвайки: "Сине човешки, пророкувай срещу тези, които наричат себе си "Пастири" на Моя Народ, но са вълци-грабители, облечени в овчи кожи.

2. Аз Съм против вас, "Пастири", които се правите, че ви е грижа за Моето Стадо. Вие, които се угоихте, хранейки се от тлъстото на стадото и крадейки от най-отбраното им мляко, вие, които обърнахте Моите Храмове в зали на вашето блудствуване и жалки увеселения.

3. Вие твърдите, че лекувате съкрушените по сърце, но в тайните стаи на своето сърце се покланяте на Ваала и заквасихте Моята Истина с човешки лъжи.

4. До кога да търпя вашите нахални увеселения и самохвални събрания, които вие наричате Богослужения и Хвалебствени Служби Богу?

5. Не на Мене служихте и се кланяхте, но на своите собствени страсти и себелюбие. Никога не сте били изпратени от Мене да мамите народа Ми със своите празни и безумни обещания. Кои сте вие, че да обещавате Живот Вечен, когато самите вие не го притежавате?

6. Аз, само Аз Съм Животът Вечен. Само Моята Ръка е изработила Спасение, и освен Мене няма друг Бог.

7. Само Аз Съм, който спасявам, само Аз Съм, който съдя, само Аз Съм, който изследвам сърцата до дълбочините на техните скрити вътрешности.

8. Кога съм ви казвал, че можете да обещавате Живот срещу десетъци, или кога съм ви бил дал Печата Си, та да давате гаранции за спасение срещу заплати.

9. Вие обикнахте заплатата от човеци повече от заплатата от Бога. Затова вие вече сте получили своята награда. Не идвайте при Мен за друга награда.

10. Аз не ще ви познавам, защото вашето служение на Ваал бе по-всеотдайно от служението ви на Мен.

11. Аз ще поразя "пастирите" и те ще се разбягат, както бягат наемниците пред лъва, когато нападне стадото.

12. Вие не се грижехте истинно за Моя Народ. Вашата грижа беше само за вашия корем.

13. Също като свещениците на Ваал и Ашера, вие работихте за храна, която червеят ще изяде, и дрехи, които молецът ще разнищи. Плодът ви е слама за огъня.

14. Затова, ето сега ще ви избълвам от устата Си и ще дам Лозницата Си на земеделци, които ще Ми носят Нейния плод навреме.

15. Вие твърдахте, че изцелявате овцете, как така не сте в състояние сега да изцелите своите язви? Горко вам, змийски рожби.

ГЛАВА 5

1. Но на Моите истинни Пастири казвам така: Вие сте Моите Избраници, които възлюбих. Вие Ми носите радост и задоволство.

2. Да, наистина, Аз чух добри сведения за вас.

3. Елате сега и влезте в радостта на Господаря си. Ето, седнете на тронове да съдите света.

4. Моето царство е ваше царство. Елате заедно и съберете многобройна войска, както за битка. Съберете ги от четирите ветрища.

5. Съберете Житото Ми в Моята Единна Житница. Съберете ги всичките: юдеина и езичника, римлянина и гърка, от краищата на Азия до краищата на Китим, като почнете от Червеното Море, та стигнете до Великата Река Ефрат,

6. тези, които изричат тайнства и тези, които блъбукат на езици,

7. тези, които потапят във водата и тези, които укротяват огъня,

8. тези, които са Петрови, с тези, които са Павлови, тези, които са Йаковови, с тези, които са Йоанови,

9. тези, чиято майка е Девицата, с тези, чиято майка беше Блудницата, синовете на Авраам, със синовете на Леви, и тези на Рут и Тавита.

10. Съберете ги всички заедно под едно знаме за нова песен. Нека сега заедно да пеят:

11. Родихме се във водата и в огъня, и сега какво ново? Летим като Орли във въздуха и сега какво ново? Ето, идва краят на това, което някога е било, и началото на това, което ще бъде.

12. Тялото е събрано в едно и всички ние говорим Един Език под небето, и всички ние сме Едно тяло под небето,

13. и имаме Един Единствен Цар под небето, Цар на царете и Господ на господарите. От Господа е това и чудно е в нашите очи.

14. Не сме вече сираци, защото познаваме и Баща си, и Майка си, и времето на плача ни отмина.

15. Не сме вече овдовели, защото нашият Младоженец и нашата Невяста се завърнаха живи у дома.

16. Не сме вече странници и чужденци в тази земя, защото сега тя е станала наша и ние сме наследниците на това Царство.

17. Не сме вече човешки деца, защото сега сме Семейството на Бога.

18. Слънцето на Правдата с изцеление в крилата Си изгрява на хоризонта и никога вече няма да залезе.

19. Благословено да бъде Името Господно и благословено да бъде Неговото Царство до века! Амин, Амин и Амин.

(Съборното Послание на Мелхиседек до Църквите из Цялата Империя, която е на Звяра, Corpus Melchisedecum)

Първото Послание на Мелхиседек до братята в Тракия (Corpus Melchisedecum)

ГЛАВА 1

1. Братя мои в Този, чието име е Иисус, което значи Начинателят, никой да не поставя друга основа освен тази, която вече е поставена, сиреч Христос, чийто Дух е сред вас.

2. Писах вам като един, който е изгнаник заради Вярата, не тази вяра, която е лицемерна и приправена, която даже светът днес познава, нито тази вяра, която има вид на богопослушание, която цари сред местата на събрание, но е безплодна.

3. Говоря ви за онази вяра на Силата, която възкреси Христа Иисуса, Господа наш;

4. Само тя е верна вяра; само тя е Вярата на Живота, който от Отца дойде, от Отца, но още и от Сина, а също и от Духа Свети, Който и ви новороди според обещанието на Отца! Амин!

5. Аз, брат ваш в тази Вяра, пиша вам относно тази Вяра и тези Обещания, и тази Сила, която действува днес над всяка друга сила в света, именно тази Сила на Благата Вест на Обещанието на Отца, което е за времето на словото днес, да, още на това Слово, което е от века, но още Слово, което е за днес!

6. Не това слово, което беше за вчера, нито словото, което даде начало на това, което беше вчера!

7. Но ето, говоря ви от Христа относно тази Тайна и относно това Слово, което е Божият Син днес, сиреч това Слово, което имаше да дойде отново при вас!

8. Словото, което се възнесе, то е същото, което ще дойде, даже това Слово, което вече иде сред всинца ни!

9. Той беше от началото в света и при Своите си дойде, но Своите Му не Го приеха!

10. Още и днес тези, които сами се наричат "Своите Му" не Го приемат!

11. Ако Го бяха приели, щяха да подчинят себе си Нему докрай!

12. По това знаем, че не са Го приели, защото обикнаха този свят повече от Оногова, Който даде в жертва Себе Си за тях!

13. И ето днес се наричат с Името Му, но не са Го приели, нито са приели заповедите Му!

14. Понеже заповедите Му не са възхвала на княза на този свят, нито на властите и управниците на този свят!

15. Но заповедите Му са Блага Вест за Едно Ново Царство - Царство над царствата в този свят, и за Царско Свещенство над всяко сектантство в този свят, и за едно Царско Войнство, което няма да преклони коляно пред никоя друга власт на този свят, но само на властта на неговите Царски Посланици; даже властта на тези Двамата, които имаше да дойдат и които вече са в тайно сред вас - Двамата Свидетели, за които ви е известно даже от началото!

Амин!

16. Искам да знаете, братя, че светът не беше същият по-преди, когато дойде първото послание на Божиите сеятели до вас!

17. Нито нещата във вселената бяха такива, както по-преди от създанието на света!

18. Но Бог в Своята безкрайна Премъдрост определи времена, власти и състояния, които да служат за усъвършенствването на тези, които беше избрал отпреди създанието на всяко нещо!

19. Така, прочее, това което беше в Едем, беше в една слава, това което беше в Нод, имаше друга слава, а това което беше в обещаната на отците земя, имаше още друга слава!

20. Не че последното беше по-славно от първото! Да не бъде!

21. Понеже преди да съгреси първият човек, Бог го беше поставил в превъзходство по-голямо от това на ангелите!

22. И тъй, човек не устоя в славното състояние на онази си плът и пребиваване, и напусна първата си сила!

23. Нито можа той да устои във второто си състояние на Нод в Египет и загуби и тази си сила, дотам, че не можеше и вече да разграничава Божиите писмена, оставени от предците му, но превърна познанието за Твореца в поклонение на идоли!

24. Затова Бог порази последния Египет и изведе остатъка Си в нова земя!

25. Славата на Египет стана язви и райската градина запустя, но ето, Бог отвори извори в пустинята и процъфтя неплодната земя за малцината Си избрани!

26. Но нито те устояха в наследие си, защото и те като бащите си скоро замениха познанието за Избавителя с поклонение на Книгата, но не и на Думите и!

27. Ако бяха верни на Посланията и на Словото на Завета, щяха да Го познаят и почетат, когато ги посети!

28. Но те запушиха ушите си и склопиха очите си, и разпнаха Словото, за което пишеше в Книгата, покланяйки се на Идола на Книгата, но не и на Живото Слово, което им беше дарило Книгата!

29. Понеже поквариха сърцата си и се закоравиха в непокорство на Пратения Божий Помазаник и Цар - Христа Иисуса, те загубиха правото си на наследие!

30. Но малкия остатък, които приеха Словото Му, Бог изведе в нова земя, земята на народите, от изгрева на слънцето, даже и до залеза му!

31. Ето, цялата земя Господ им даде да завладеят;

32. Но и техните сърца натегнаха от преяждане и житейски грижи; примамката на богатството и тщеславието на живота ги отклониха от Този, Който ги беше призвал за Свои!

33. И те си направиха Кумир какъвто този свят желаеше!

34. Предадоха на забрава Спасителя си и Го замениха с Образа на един, на когото се кланят, но който не е Христос, понеже прилича на Него, но не е!

35. В това е тайната на неправдата, работеща в тъмни места, че този когото ви проповядват, че е, всъщност не е, а онзи когото не почитат, нито му се покоряват - Той е Царят на Правдата, Слънцето с Изцеление в Своите криле!

36. По това знаем, че са Го отхвърлили!

37. Ако Му бяха покорни, щяха да са покорни също на заповедите Му, и ако бяха покорни на заповедите Му, щяха да са покорни на Царството Му!

38. А ако бяха покорни на царството Му, щяха да се покорят на Царското Му Свещенство, понеже Сам Господ така каза: Който приема вас, Мене приема, който отхвърля вас, Мене отхвърля!

39. По това ние знаем, че те отхвърлиха нашия Господ, защото всеки от тях казва, че слуша само Него, но това не е заповедта Му!

40. Но Той потвърди и не се отрече, но потвърди, казвайки: Който приема вас, Мене приема, който слуша думите ви и ги изпълнява, Мене почита, понеже думите, които вие им известявате, не са ваши, но от Мен дойдоха, а думите, които аз ви говорих, не от Себе Си говорих, но говорих думите, които Отец Ми даде да говоря!

41. Затова е истина, че който слуша Бога, също слуша и се покорява на пратените от Него!

42. Но ако не слуша тези, които е видял, как ще слуша Бога, Когото не е видял, и ако не люби брата си, когото е видял, как ще люби Бога, Когото не е видял?

43. Затова, който не събира с вас, разпилява!

ГЛАВА 2

1. И тъй, братя, те паднаха, а вие стоите.

2. Но и това е милост Божия.

3. Затова, не бивайте като мнозината, които последваха страстите си и отклониха ухото си от Словото на Живота.

4. Помнете, че тези, които Сам Бог изпрати за ваши наставници във вярата и посланици до целия свят, те са, които отговарят пред Царя на цялата вселена за успеваемостта на душите ви.

5. Да не се намери сред вас ни един, който да презре тяхното настояничество, защото именно това бе грехът на непокорните Богу, понеже светлината дойде в плът до тях, а ето, те обикнаха тъмнината повече от светлината.

6. Да не бъде така между вас, но ако свети светлината в някого помежду ви, това да знаете, че Бог го е поставил да ви води.

7. Такива да слушате във всичко и да почитате, както подобава между светии, защото Божият Дух до завист ревнува относно Словото, което излезе до вас, понеже то не е човешко слово, нито привременно слово, но Слово истинно и успеваемо, което извежда правдата до победа, ако Му се покорите докрай.

8. Ето, казвам ви истината: има между вас някои, които няма да устоят в правдата, ако и да носят дрехи на благовидност и привидно послушание Богу.

9. Понеже те следват единия, когото наричат Христос, за когото ви казах, че не е, но само прилича на Него.

10. По това ще ги познаете: Бере ли се грозде от тръни?

11. Разсадете сами: Нима тръните дават достоен плод?

12. Кой е този, който дава плод, освен онзи, който има в себе си кръвта на Лозата!

13. Говоря ви като на духовни човеци: Лозата дава плод духовен.

14. Тази е Лозата, която бе разпростряна от създанието на света, предадена за вас, за да пиете Кръвта и.

15. Той е Лозата, ние сме пръчките и всяка пръчка, която дава плод, Той пречиства между вас за явление пред света.

16. Братя мои, искам да знаете, че всеки, който пие вино, се осъжда, ако не благодари за Кръвта на Господа, и всеки, който пие вино без да вижда Този, Който е Лозата на Живота в него, пие от плода на лозата за своя погибел.

17. Но всеки, който вижда с очите на вярата Този, Който храни с кръвта Си вселената, той пие Виното на Правдата, пиете духовно и праведно, дара на Лозницата на Живота, която е Сам Христос.

18. Не ви говоря за винопиене, нито за пиянство, нито за това, което хората правят за свой срам, но ви говоря относно тази тайна, която познават само онези, в чиито жили тече кръвта на Царя Христос.

19. Така също, братя, казвам ви: всеки, който яде топлия крехък хляб без благодарение и без да вижда в него тялото разпространено за цялото творение още от преди създанието на света, такъв човек яде и преяжда за своето погубление, понеже никак не е просто нещо хлябът, който бе даден за Живота на света, даже Светото Тяло на Господа, Агнецът, заклан от преди създанието на всичко видимо и невидимо.

20. Не пиша на деца във вярата, но пиша на вас, които вече сами сте Бащи във Вярата, способни да нахраните мнозина.

21. Защото нито слънцето е това, което хората мислят, че е, нито пък въздухът, който дишат, е това, което изглежда, че е.

22. Затова, казвам ви: всеки, който пие вода, да вижда в нея присъствието на Водата на Живота, която вам се даде; и всеки, който изпълва дробовете си с въздух, да съзнава, че ги изпълва с вдъхнатото от Господа Дихание на Живота, даже този Животворещ Дух, който от Господа излезе.

23. Бъдете, прочее, свети във всяко дело и виждайте светите неща, понеже светът не ги вижда, нито ги разпознава, нито отдава слава на Този, Който Единствен е, а така правят за своята собствена погубел, също както не познаха Този, Когото и разпнаха.

24. Няма, прочее, нищо скверно от всичките неща, които Бог създаде и узакони, но всички те са скверни за онези, които се оскверниха, като отхвърлиха Този, Който Сам е Животът.

25. Вие обаче сте приели Живота и затова всичко вам е свято, както е свят и Сам Той. Амин!

ГЛАВА 3

1. Затова ви пиша и за Светия Град, който слиза от Господа до вас, даже Градът на Христа, който е вече сред вас!

2. Събуди се ти, който спиш и отвори очи, ти, който сънуваш, и пробуди се, и виж!

3. Господ иде с хиляди по хиляди по хиляди светии!

4. Господният град слиза от небето, както е писано за него и горко на онези, които няма да влязат в славата му.

5. Понеже отвън остават блудниците, кучетата, страхливците, неверниците и всеки, който твори лъжа!

6. Но блажен е всеки, чието име е записано в Книгата на Живота и вписано в портите и стените, и колоните на Светия Град Божий.

7. Над такива няма власт втората смърт, защото те са царе и свещеници на Агнето!

8. Братя, искам да не сте в неведение, но да знаете, че Градът Христов, който иде, е същият, който е и който е бил от преди създанието на света.

9. Този е градът, който царува над земните царства и над властниците на този свят, този е градът на Господа Христа, Царя на царете и Господа на господарите, Когото вие познавате.

10. Ако кажете, че не Го познавате, бихте били в грях, понеже Го познавате и сте Го видели, и сте чули гласа Му.

11. Ако не бяхте Го видели, не бихте Го последвали, и ако не бяхте чули гласа Му, не бихте Го послушали.

12. По това знаем, че сме Го видели и че сме чули гласа Му. Никой да не отнема тази увереност от сърцата ви!

13. Защото наистина, мнозина искаха да видят това, което вие виждате и да чуят това, което вие чувате, но не можаха.

14. "Понеже е склопил очите им да не виждат и запушил ушите им да не чуват, да не би да се обърнат към Мен, та да ги изцеля!" казва Господ.

15. Но блажени са вашите очи, защото виждат, и вашите уши, защото чуват и разбират тайните, които останаха скрити за непокорните от създанието на света.

16. Но вие сте народ избран, Нова Нация Христова и вам се даде да наследите обещанието на Отца, сиреч Градът, който слиза от небето, даже Новият Град на Правдата, който имаше да дойде и е вече сред вас!

17. Вие, които не бяхте народ, сте сега Народ Христов, вие, които не бяхте нация, сте сега Нация Христова.

18. Вие, които не бяхте приети в никой град, сте сега в своя Свет Град, вие, които си нямахте държава, сте наследници на Царство Божие!

19. От Господа е това и чудно е в нашите очи!

20. Ти, който си съкрушен по сърце и гонен навред, поради името Божие, не бой се, но повдигни глава, защото часът на изкуплението ти е сега пред теб!

21. Чули сте, че е било писано, че древните слизаха и възлизаха в Божия град.

22. И наистина, казвам ви: Портите му са и днес отворени за тези, които предстоят в служение Богу!

23. Тези са свещените служители на Агнето, които гледат лицето на Царя всякога.

24. Защото от времето на първия салимски свещеник Мелхиседек, даже и до днес, вратите на града почиват пред Салим, избраното място в света, където портите на Йерус се отварят и затварят при глас на архангел и херувимска тръба.

25. Йерус-Салим, добро място на свето присъствие! Йерус-Салим, град на мир и правда!

26. Понеже там е мястото гдето Йерус слиза в Салим и двата стават един!

27. Чули сте, братя, че от Адама насетне Дървото на Живота се пази в Светия Град и нищо нечисто не може да влезе в него.

28. Блажени сте, като знаете това и го пазите!

29. Защото Йерус стоя в Едем, догдето Едем бе осквернен, а по-после Йерус стоя в Тива, в Египет, догде Тива бе осквернена, а по-насетне Йерус стоя в Ерусалим, догде Ерусалим бе осквернен; а насетне Йерус не е престанал да търси Новото Място на Божия Салим, сиреч Мястото на Мира, своето свято място, определено вовеки.

30. Бдете, прочее, защото не знаете деня и часа, когато вратите на Йерус-Салим ще се отворят в средата на вашия дом и вашия град. Да бъде!

31. Отворете се врати небесни, за да мине през вас Царят на Славата! Кой е този Цар на Славата?

32. Господ на Силите е Името Му. А то се произнася Иисус! Амин.

ГЛАВА 4

1. А сега, братя мои, относно Спасителя.

2. Човек ли беше Той, братя, та да е юдеин, или човешки син, та да е син Авраамов?

3. Говоря ви относно тази Тайна, която е преди Авраам.

4. Защото още в Едем името Му беше Иисус и още в Египет бе прогласен като Христос.

5. По човешки да кажа: Как Този, пред Когото Египтяните трепереха като пред Бог, беше поруган от юдеите като най-долен човек?

6. Или да кажа пак: Как Този, Когото търсеха да погубят във Витлеем, растеше в сила безопасно в Египет?

7. Братя, говоря ви относно Тайната за Едного, Който влезе с бич в Храма Си в Ерусалим; същия бич, с който царуваше в Храма Си в Тива.

8. Защото Този същият Иисус, верният Амин, беше повикан от Египет от Онзи, Който Го беше вече поставил и утвърдил в Египет, даже Този, Който и рече: "Ти си Мой Син. Аз днес те родих"; а на друго място пак казва: "Повиках Сина Си от Египет".

9. Този е същият Иисус, Който беше изначало в Едем; Той е пак същият, Който беше поставен в Египет от времето преди Авраама; и Той е пак същият, Който Отец Му повика от Египет в Израиля; и пак същият, Който напусна Израиля, като рече: "Ето домът ти се оставя пуст, защото не

позна времето, когато беше посетен. "

10. Защото неизбежно беше, братя, за мерзостта, която извършиха юдеите, да доведе до тяхното запустение.

11. Така остана името и и до този ден: мерзостта, която докарва запустение.

12. Но аз ви говоря и за тази Мерзост, която докара запустението и по църквите днес; даже Мерзостта, стояща на крилото на Храма, защото поставиха Образа на едного, който не е Христос, а прилича на Него; а покриха в забвение образа на Христа, Светия Божий, и скриха Ключа на Знанието.

13. "Понеже малко им беше да Ме отхвърлят", рече Господ, "но трябваше още да Ме подбудят до ревност, та да ги изстребя докрай".

14. Защото всеки, който подпечатва с образа на звяра, говори с езика на звяра; и всеки, който говори с езика на звяра, говори богохулно.

15. А кой е този, който говори богохулно, ако не този, който хули Бога.

16. И що е хулата против Бога, ако не, че Бог е наречен човек, а човекът е наречен Бог?

17. И не е ли това от сина на погибелта, който прави Бога да изглежда като човек и още прави човека да изглежда като Бог, даже като Този, Който възлиза на Славния Си Престол?

18. Но, разберете, братя мои: Нима Бог е като тези, които е създал?

19. И ако и да облече човешка плът, нима е юдеин?

20. И ако е Господ Бог, нима е подвластен на Цезар?

21. И ако и да е роден от Дева, нима е син на човек?

22. И ако и да се смирява и нарича Себе Си Човешки Син, нима е като тези, които слизат в рова?

23. И ако и да е разпнат на кръст, нима е подвластен на Хадес? Да не бъде!

24. Но ако ли не, как казват слугите на Мамона: Той беше един от нашите Равини и в нашите улици е поучавал?

25. С парите си могат ли да купят Бога, както купиха пастирите; и с магиите и медиите си могат ли да издигнат името си до небето и да утвърдят града си с името на небесния град? Казвам ви, не!

26. И ако и да платяха да се напишат още и още книги, величаещи името им сред народите и племената, и да преправят историята чрез ръката на търговците, тронът им не ще се издигне до небесата, нито ще ги помня като чада на Авраама, но ще слезнат до един в преизподнята.

27. Понеже Аз не благоволих в тях, нито в потомството им, казва Господ, нито ще забравя злите им беззаконни дела на лъжи, кражби и погубления спрямо Мен и Домашните Ми!

28. Защото мислите Ми не са като техните човешки мисли, нито страстите Ми като техните човешки страсти.

29. Защото Бог не е човек и човек не е Бог.

30. В милостта Си ги посетих, но не бях един от тях; в праведността Си ги изцелих, но те презряха изцелението Ми.

31. Затова ги оставих навеки и само остатък от тях ще се спаси.

32. Защото Аз не съм човек, нито син на човек, нито полубогполучовек, нито даже, както те казват, богочовек.

33. Ако и да облякох дреха на човек, беше за миг; ако и да ходих сред тях, беше за мигновение; ако и да умирах като тях, Аз бях Животът, който не познава смърт.

34. Но те се удоволствуваха да Ме нарекат като един от тях и Ме предадоха на смърт като човешки син.

35. Да, още за пари и гнусна печалба предадоха Началника на Живота и за тридесет сребърника продадоха своя Бог и Цар!

36. Като търговци на борса обезцениха Истинния и покачиха цената на Подправения!

37. Като продавачи на добитък купиха измамно на безценица първородното за заколение, а продадоха недъгавото прескъпо за жизнен разплод.

38. Затова, Аз ги продавам днес без пари и без плата, и златото им няма да ги ползува съвсем.

39. Защото се заклев и не ще се разкая, казва Господ, че Погубителят ще престане и Пояждащият ще бъде пояден, и ще изведа Правдата Си до победа.

40. И няма вече да казват "Богочовекът Христос", нито ще поставят амвоните си в центъра на храмовете си, та да се обожествяват тези, които не са Богове.

41. Но ще поставя Своето Свято Име в центъра на Храмовете Ми и тези, които Ме познават, ще Ме познават като свой Бог и Цар.

42. И всеки, който Ме познава като свой Бог и Цар, Аз ще направя да бъде от домашното на Единия, Който е Бог и Цар. Амин.

ГЛАВА 5

1. Какво още да ви пиша, братя мои, относно Народа Божий?

2. Сами вие знаете, че не са Божиите люде тези, които служат на властите от света, нито на княза му.

3. Ако и да клатят глави, казвайки: Благословен Господ, Който ни обогати и умножи; вижте добре делата им и ще разберете, че не съм Аз с тях, казва Господ, но един друг, който се прави на Бог, но не е!

4. Числото му е предадено вам и знаете, че е число на човек; и името му знаете, защото е звяр и открай време човекоубиец.

5. Баща е на лъжата и на всички, които творят лъжа.

6. Облечен е в скъпи дрехи и златото му е славата му.

7. Но, братя мои, тук е мъдростта на светиите и търпението на разумните.

8. Ако и да е съюзник той на тези, които крадат хляба от децата ви, за да го дадат на своите рожби ехидни, пак казвам ви, вашите деца ще са винаги сити, а техните ще останат в глад.

9. Ако и те да са обсипани с почести, които не заслужават и хвалени от устните на всички, които делят корист с тях, пак сърцата им чезнат от страх пред деня на Съда и телата, и душите им са подложени на развалата на техния грях.

10. Така казва Господ за тях: Да не се боите от тях, нито да ги облажавате в сърцата си, защото те падат само веднъж, но щом паднат, падат до ада.

11. Не ще ги спаси този, комуто се кланят и служат.

12. С Моето Име него наричат, но казвам ви, Аз нямам нищо в него, нито пък в тях.

13. Защото не са Мой Народ тези, които по плът така се наричат, нито са Мои люде тези, които се приближават до Мен с устните си, но сърцата им са прилепени до златото, чийто печат носят.

14. Понеже за злато, даже и за сребро, всеки от тях продаде и Бога си, и брата си, и майка си, и баща си.

15. Погубиха праведника и отнеха правосъдието от съдилището, за да откраднат и трохите от хляба на сиромаша.

16. Но казвам ви, ако и да преливат от охолство и прибавят изобилие към изобилие, пак ще погинат незаситени и гладни, и в нищета; защото даже и гърлата на гладни дечица се обръщат и викат в нощта против тях!

17. Истина, истина ви казвам, не е юдеин този, който е крадец на детски хляб, нито е Христов онзи, който се е сдружил с нечестивци, за да пороби брата си.

18. Народе Мой, не бъдете като тях, защото нито един от тези не ще наследи Моя Град; и нито един от тези не ще види Лицето Ми до века.

19. Дерзайте, прочее, Аз съм обаче с вас и вашето потомство ще се насити на благите Ми обещания за всегда. Амин.

ГЛАВА 6

1. Нима мога да опиша, братя и сестри, голямата радост на Младоженеца, когато влиза в Храма Невястата Му?

2. Красотата и не е като на другите жени; нито осанката и е като на тези, които са отвън.

3. Копнее тя и тръпне да я докосне Любимият и - Този, Който плати цената, даже цената на Кръвта.

4. А тя е като пролетен бриз, воалът и е като Дъха на Вятъра, очите и - като звездите, които

гледат топло; когато диша, се изпълва с уханието на небесата.

5. Тялото и тръпне, защото вече не е тяло, а Дух и Духът жадува, за да роди Любовта им.

6. Но аз ви говоря относно онази Тайна, която е скрита в брачното място, тайна, която никой не знае, освен тези двамата – Иисус и Иисусовата, Иисусовата и Иисус.

7. О Душе, който любиш с любов над всяка любов и чиято прегръдка ражда Живота; ти Дух единствен и Свет, нежна Майка за всяко духовно бебе, нежен Баща за всяка духовна рожба, скрит зад вратите, обгърнат с воал и криещ лицето си от всички, освен от тези, които възлюбих докрай!

8. Ето че дръзнах да ви говоря любовни неща, при все, че тези са най-светите, защото в тях няма и сянка на нечистота или срам.

9. Понеже светият гледа със свети очи дори там, където другите виждат срам и извърщат глава, защото този, който люби истински, люби даже докрай!

10. Росата на Живота капе там, където е Любимият ми, Който вали с дъжда и мокри земята.

11. А Тя, която Го чака, очига Любовта Му скрита, като гълъбица в пукнатината на канарата.

12. Гласа ти, о, гласа ти да чуя Любими мой!

13. Ръката ти, ръката ти да усети сърцето ми!

14. Нежна моя, най-красива между красивите, благословена си Ти между жените и благословен е плодът на твоята утроба! Амин.

15. Голяма е тази Тайна, скъпи мои в Христа, затова не е позволено на моите устни да я изкажат докрай, понеже и аз съм човек и нося човешка плът.

16. Но тя е предопределена за тези, които възлюбят Бога докрай.

17. Затова, умолявам ви, скъпи сестри мои и братя, предавайте Богу сърцата си в тази пълнота, която светостта на Духа Му изисква,

18. за да се обнови вашият ум и стане Христов. Само така, грабнати в прегръдките на Духа, ще можем да се възнесем с Него там където сам Той е. Амин.

ГЛАВА 7

1. Братя мои, трудни са нещата, които ви пиша, но затова трябва да разбирате с ума, който е Христов.

2. Човешка плът и кръв не са познали Бога, нито на човешки ум и разбиране са се открили тайните Божии.

3. Необходимо е, прочее, и блажено е да се облечем с новия човек, сиреч, човека, който е от Духа, този, който има Ум Христов.

4. А кой е този, който има ум Христов, освен същият, който е в общение със Сина Божий; и кой е онзи, който царува с Христа Иисуса, ако не онзи, който е грабнат в Духа, в облаците?

5. Добре е прочее, братя, да сте в знание относно тази истина: Този който е плътски, мисли по плътски, по човешки, сиреч така, както мисли и светът.

6. И ангел да му проговори, той ще види само човек; и Божият Дух да го помилва, той ще почувства само вятър.

7. Когато чува шума му, не знае нито отгде идва, нито къде отива.

8. И от мъртвите да възкръсне някой, ще каже, имал човекът късмет, спасили го навреме.

9. Но вие, братя мои, не сте като тях! Във вас да бъде обновен старият човек пак и пак, догдето Образът на Сина Божий огрее лицата ви, и очите ви съзрат Невидимия!

10. Защото това, що бе покрито от зора човешки още от Адама, това Божият Дух открива нам в ума на Иисуса, Който се казва Христос.

11. Той е Слънцето, което огрява окото, за да прогледа то и изчезне всяка тъмнина.

12. Той е също Окото, което гледа слънцето и прави да възкликне сърцето ти, казвайки: Велик е Господ Бог на Силите, Който праща Светлината Си да огрее душите на седящите в долината на смъртната сянка!

13. Внимавайте, прочее, как гледате и с какво око гледате, защото както гледа човек, такъв е той.

14. Но който гледа с очите на Господа наш, той има Ум Христов.

15. Той е този, който вижда все що е скрито от човека; а него никой не вижда, освен Сам Господ Бог.

16. И пак, той е този, който вижда светите неща, още този, който чува Силните Думи, които променят света, сиреч, думите изречени от Господа на Силите, Когото силите слушат.

17. А що е промяната в света, братя мои, която имаше да дойде и е вече сред вас?

18. Ето, това е истинската промяна, даже откриването ни пред света като Синове Божи, сиреч, чада родени от Духа Свети, още като едни, които царуват с Христа, грабнати в Духовни места!

19. А който царува с Христа, ще дойде отново с Христа, сиреч, с Този, чието Царство няма край. Амин.

ГЛАВА 8

1. А относно светите Думи на Сила, братя, няма нужда да ви пише някой изначало, понеже сте ги опитали и силата им е дошла до вас.

2. Затова и стоите, затова и плодът ви е траен в Господа.

3. Затова сте и силни самите вие, както и пише за Служителя Божий, даже за Моисея, че беше силен в Слово и в Дело.

4. Защото силен в дело е само този, който първом е силен в слово.

5. А кой е този, който е силен в слово, ако не същият който има Словото на Силата, сиреч на Живота!

6. А кое е това Слово на Силата, още и на Живота, ако не Христос, Синът Божий, Който е сред вас; даже същият Иисус, чиито Думи на Сила пребъдват в сърцата ви?

7. Понеже, братя, искам да знаете, че ако и светът днес да не вижда, нито проумява Словата на Силата, пак те потъват дълбоко в челото му като Камък Давидов, изпратен от Божията Ръка, сиреч, камък, когото отхвърлиха зидарите, но пак стана Глава на ъгъла; още камъкът, който удари звяра в нозете, докле го пръсна отвед.

8. Не знаете ли, че е писано, че върху когото падне този Камък, ще го пръсне, а който падне върху Него, ще се слее?

9. И въпреки че се разбъркаха във Вавел езиците, пак този първи Език от Едема говори Словата, които имат Силата в света.

10. За вас е потребно, прочее, да знаете, братя, че Бог отне от тях Езика Си, защото както рече Писанието, всичко що мислеха умовете им, беше зло.

11. А ето, говорят Единната Реч, и са силни, и нищо, което планират, не би им било невъзможно.

12. Нека, прочее, се обърка говоренето им, та да не разбират вече Езика Ми, нито да имат сила да говорят Речта Ми, рече Господ, да не би да осъществят злите си намерения, но нека да загубят силата си и оставят плановете и измишленията на сърцата си, които са само зло.

13. Не знаете ли, братя, че даже ангелите Божи до завист ревнуват относно Езика, що Бог даде нам; даже този Език, с чиито думи се именува всичко, още от създанието на света, даже от Първия Ден?

14. Копнейте, прочее, братя, за този Език, даже за Езика на Духа, който сам Духът Божий ви дава способност да изречете.

15. Защото е писано: "И ще говорят на чужди езици, според както Духът им дава способност да говорят; и ще възлагат ръце над болни и те ще оздравяват; и ще изгонват бесове; и ще вършат чудеса и знамения"; "ето, давам им сила над всичката сила на врага". Амин!

16. Но още повече, братя, копнейте за тази дарба, да разбирате това което изричате, защото още е писано:

17. "И ще пророкуват, и каквото вържат на земята, ще бъде вързано на небесата, и каквото вържат на небесата, ще бъде вързано на земята. И ще връзват и ще развързват, и ще влизат и ще излизат, и паша ще намират". Амин!

18. А кой е този, който връзва и развързва на небесата и на земята, ако не само този, който има Ум Христов, когото никой не връзва!

19. Защото пак Този Същият казва: "Даде ми се всяка власт на небето и на земята!"
20. Идете, прочее, и направете Истински Ученици, в името Христово, сиреч такива, чиито Учител е сам Исус.
21. А който се учи от Него, като пострада малко и устои докрай, този има Ум Христов!
22. Затова, братя, да е на почит при вас всеки, който се подвизава в доброто войнствуване, всеки един, който расте в Ума Христов, защото това не е умът на света, нито на тези, които мислят като света, нито на тези, които говорят като света, но само на онзи, който говори Думи на Сила, сиреч, Думите на Ума Христов.
23. Тези са Думите и това е Словото, което слушат Силите, и тези, които ги говорят, царуват заедно с Христа!
24. Защото пак е писано: "Кажи само Една Дума и слугата ми ще оздравее!"
25. А що рече Божественият Отговор: "Казвам ви, не съм видял толкова вяра даже в Израил!"
26. Затова, братя мои, копнейте да придобиете от Бога Ума на Сина Му, сиреч, Ума Христов, за да разбирате все, що Духът Му ви дава да изричате и като разбирате, да придобиете Живите Думи на Сила, даже тези Свети Думи, които Сам Той, вечното Слово на Силата дава даром нам!
27. Смили се над Своя народ, Господи, кажи само Една Дума на Сила и Народът Ти ще оздравее! Амин.
28. Ето, писах ви всички тези неща спешно, братя и сестри мои в Господа, защото времената са скоропостижни и съкратени, и беше полезно за вас да знаете и разбирате кой час е в Божия План за вселената.
29. Дерзайте, прочее, защото сме близо до Града Му, ако и бученето на морето на народите да надига стихииите си за война против помазалите Божии.
30. Бъдете будни винаги и облечени за Пасха, защото ние преминаваме от този век в друг и Ангелът Божий е прострлял меча си да порази с язви нечестивите.
31. Но Божият Народ ще премине през морето в Нова Земя, даже в Обещания Свет Град, слизащ от Господа, и ще царуват с Господа грабнати в Духа, сиреч тези, чиито Ум е взет на облаците с Господа Исуса Христа.
32. И ще говорят Думи на Сила, които знаят, защото имат Ум Христов, и ще царуват над земните царе, защото обещанието Му е до вас и до чадата ви, сиреч до всички, които Го следват докрай!
33. И който чуе, нека да каже "Амин", и който е верен, нека се слее с Камъка, който е Амин!
34. Дух и Невяста слети в едно, които казват "Амин". Ела, Господи Исусе и кажи една Дума на Сила - Твоя вечен Амин!

(Първото Послание на Мелхиседек до братята в Тракия, Corpus Melchisedecum)

Второто Послание Мелхиседеково до братята в Тракия, сиреч тези, които се наричат Тракийци, а днес Българи (Corpus Melchisedecum)

ГЛАВА 1

1. След като ви писах вече надълго, братя мои, относно славните Думи на Сила, които променят света още от деня, в който Сам Бог насади Едема,
2. не мога да се въздържа да не ви пиша от Господа и относно славните ви начала в Него и избора Му над вас,
3. да извършите всичката Му съвършена Воля, според както е и писано!
4. Затова се и моля на Господа наш Исуса Христа, да осъзнаете, братя мои, отговорността, която Бог повери вам още от началото на създанието на света,

5. именно на вас и вашия род,
6. защото това, що произлиза от Едем, е свято и изначално, и ще се върне пак там, откъдето е излязло,
7. сиреч, в Божия Град, даже Града Христов, слизащ от небесата, в който и се откриваме в Славата Божия като Божии чада!
8. Защото името Траки, братя мои, е едно от най-древните и почетни имена, и от него произхожда и вашият български род изначало.
9. Мнозина се трудиха да проследят корените на този древен род, но не почетоха Словото Божие в труда си и затова и не родиха от Бога плод.
10. Но светите мъже от древността, които изследваха усърдно Светите Писания, те и посочиха още изначало, че от Тира са корените на древния род Тракийски - както и писа и известният вам историк и Божий Инструмент - Йосиф Флавий, в история за царе и императори още в апостолско време,
11. че от Ноевия син Яфет се родиха седем синове и седмият от тях бе Тира.
12. Родът, който той, прочее, управляваше, се наричаха Тиракийци или още Тираки и тях гърците от по-късно нарекоха Траки.
13. А самите гърци бяха от родоначалника си Яван, който бе четвъртият син (на Яфет - син) на праотеца Ной.
14. Но защо ни е да знаем това, ще кажат някои, нима е важно името на един, чийто мощи почиват от векове в изкопан ров? Нима е важно някакво име, което е дошло до нас като в просъница през много времена и съдби?
15. Какво касае нас днес едно отдавна мъртво име и каква полза носи знанието за един отдавна отминал човешки живот?
16. Братя мои, ако не беше писано толкова много за това име в Божиите Словеса, не би било за вас от полза това знание,
17. и ако не беше Сам Бог вложил Силата Си и Съдбата Си над това име, не би било за насърчение да го познавате.
18. Ще кажа пак, ако не беше Сам Господ благоволил да утвърди това име, а от по-после да го съкруши, за да поучи и утвърди вас в наши дни, тогава не бих ви писал нито йота относно него.
19. Но това име не е като другите имена, и затова вашият Род и Език не са като другите родове и езици,
20. понеже малцина са тези родове и езици, които произлизат още от Едем.
21. Защото само за три е рекъл Сам Господ чрез Исаия:
22. Благословен да бъде Моят народ Египет и делото на ръцете Ми Асирия, и наследиято Ми Израил!
23. А ето и трите бяха благородни клонки, излизаци от ствола на онзи древен родоначалник, който и беше наречен Първият Тир,
24. сиреч, на онзи, който беше дори преди праотеца Ной, 25. даже този, който беше още в Едем.
26. За него писа пак пророкът Езекиил, казвайки: "Ти беше потвърден с печат на съвършенство, на мъдрост в пълнота и превъзходна красота.
27. В Едем, градината Господна, ти бе поставен да предстоиш и всеки скъпоценен камък ти беше покривало.
28. Поставих те сред Херувимите, да слизаш и възлизаш между огнените стълбове на Светия Божий Хълм.
29. Безупречен беше във всичко, догдето се намери зло в тебе, защото се превъзгордя от голямата си красота и в стремежа си за Божествена Слава поквари Мъдростта, която ти бях дал.
30. Затова те повалих на земята от възвишеното ти положение и те предадох за подигравка на враговете ти, които от по-напред трепереха пред тебе и светилищата ти. "
31. Братя мои, разсъдете: как този същият цар Тир беше потомък на праотеца Ной, а пък казва Писанието, че беше отпреди него? Как е син на сина му Яфет, ако е още от Едем? В това, скъпи мои братя и сестри, е голяма тайна.

32. Защото и за Давидовия Син се казва от царя Давида: "Рече Господ на моя Господ: Седни отдясно Ми докле положи враговете Ти за Твое подножие!"

33. Как, прочее, Го наричаше Давид "моя Господ", ако е негов син?

34. Но вие, братя, знаете и разбирате за Кого говореха Писанията, че е син Давидов, защото по плът беше такъв,

35. но по Дух Той беше още от преди Авраама, даже от преди Едем, говоря, прочее, за Този, Който е Христос Иисус Божий.

36. Подобно и относно Тира, който беше по плът син Ноев, сега знаем, че беше по дух от преди Ноя, даже от Едем,

37. защото в Едем Сам Господ го беше подпечатал с печата на съвършената мъдрост и сила.

38. И ако и той да не устоя в положението, в което Господ го беше поставил, пак съвършенството на онова негово знание и мъдрост не престана в потомците му

39. и беше причина за благословения и богатства от Бога даже и след потопа, който заля целия тогавашен свят и до деня на възмездието над него.

40. За потомците на този Тир писа Езекиил, като каза: "Градът Тир, посаден между многото води, с който търгуват народите от крайбрежията.

41. Сред дълбоките води теб основаха строителите ти и красотата ти бе съвършена, като кораб от кипарисово дърво от Зенир, с кедрови мачти от Ливан, с дъбови гребла от Баван и кипров мостик от Китим, с бродирани платна от Египет и с алени завеси за твоя балдахин от Елива.

42. Гребците ти бяха от Сидон и Арвад, военните ти мъже от Персия, Луд и Пут; търговците ти от Яван, Тюбал и Мевек.

43. С голямото си богатство и търговия ти обогати земните царе и изпълни много народи".

44. В какво, братя мои, се състоеше тази голяма мъдрост от Бога, която се считаше за източникът на онова голямо богатство и слава, която древните ценяха толкова високо и която продължи в потомците на Тир, и обогати околните народи на Египет, Асирия и Израил,

45. за които Писанието казва, че Бог ще посети и благослови отново в последните дни, ако и да ги беше поразил в гнева на Своето Възмездие?

46. Защото Тирските предели обхващаха всичките крайбрежни земи в онази древност, от днешна Тракия даже до Ливан, които бяха територия на Асирия. Защото наследството на Тир бе преминало в Асирия, догдето се установи Тракийската Държава, която е във вашите предели.

47. Значи, благословието Господно за последните дни важи за вас най-много, понеже Тир се вля в тези трите,

48. за които рече Господ чрез Исаия: "В този ден ще има висок път от Египет до Асирия. Асирийците ще влизат в Египет и египтяните в Асирия, и Египет ще служи на Асирия, (сиреч на потомците на Тир).

49. В онзи ден Израил ще бъде третият с Египет и Асирия, благословение на земята, когато Господ на Силите я благослови: Благословен да бъде Моят народ Египет и делото на ръцете Ми Асирия, и наследията Ми Израил!"

50. Затова, искам да знаете, братя, че ако и Тир никога вече да не се съгради като град и наказанието му да трае до века, поради мерзостта, която извърши в гордостта си и която докара запуснението му,

51. пак Бог се е обещал да благослови остатъка от потомството на тиракийския народ, защото Писанието не може да се наруши.

52. Понеже вече знаете, че по-късно и Египет извърши мерзост и Бог им прати язвите си, но също се обеща да издигне олтара Си в Египет и да благослови потомството им.

53. Също и Израил извърши мерзостта, която докара тяхното запуснение, за което ви писах по-преди;

54. и за тях рече Писанието: "Ако и потомството им да е като морския пясък, пак само остатък от тях ще се спаси!"

55. Също така и относно Асирия, която заедно с Египет и Израил наследи богатството на премъдростта на древния Тир

56. и тяхното потомство, Господ се обеща да благослови и ги нарече "делото на Моите ръце".

57. Но и трите тия клонки излязоха из Едема от древния Тир и са по Божия Мъдрост и Дарове на Превъзходното Знание на Сила, приемници на древния Тиракийски народ.

58. Преки потомци на този Тиракийски народ повече от всички тях обаче сте вие, заедно с целия български род! Амин.

ГЛАВА 2

1. Скъпи мои, братя и сестри, и всички вие, които сте от избрания остатък Господен от древния Тракийски народ, да не се смуцава сърцето ви, нито да се бои,

2. защото Господ е верен до века към тези, които са верни Нему.

3. Понеже желая преди всичко да знаете и проникнете в тази тайна, че Тиракийският родоначалник Тир понесе лично гнева Божий, не поради превъзходната Божествена Премъдрост, поверена с Божий Печат и Подпис нему и на потомството му лично от Господа още от Едем,

4. но поради греха на превъзгордяването му и посягането му да присвои за себе си Славата Господна, която не принадлежи на никой човек!

5. Защото рече в сърцето си: Ще се въздигна високо над всички, там, в северните предели, там, гдето е Орион и Тронът на Всеомогъщия и всичките звезди, и луната и слънцето ще ми се поклонят.

6. Но вие знаете що рече Йаков на Йосифа: Сине, нима е редно аз, майка ти и братята ти, всички ние да паднем пред нозете ти и да ти се поклоним? А така рече, защото не беше още познал плана Господен за потомството си.

7. А Тир, както знаете, братя, беше много по-преди от Йосифа, Йакова, Исаака и Авраама, и Тиракийският цар произлезе от чреслата на праведния Ной, който пренесе в ковчега през големите води на потопа, скритото от преди създаването на света и повереното на Първия Тир още от Едем.

8. Понеже, както добре знаете от Писанията, това бе потопадът, пратен от Бога, който раздели световите и скри от взора на хората източните и западните, и южните предели.

9. И така стана, че ковчегът Ноев се спря при оттичането на водите при върха Арарат, там, при северните предели, където се срещат водите на световната бездна с пясъците на пустинята,

10. и затова се именува Арарат, което и значи "на границата на пустинята",

11. сиреч, там, където граничат видимото и невидимото, и започват пределите на света, в който бе поставен в онзи ден и до днес следпотопният човек.

12. Но ако Първият Тиракийски цар падна поради своето възбунтуване и гордост спрямо Дарителя и Усъвършителя на всяка мъдрост и познание, искам добре да знаете, братя, че това стана за ваша поука и полза,

13. за да премине наследията, дадено от Бога на целия тракийски род, от недостойния и несправедния, към тези по плът от неговото потомство, които са изкупени и родени по Дух от Родоначалника над всички родоначалници, даже от Божия Син, Който Сам е Съвършената Божия Мъдрост.

14. И тъй като Писанието не може да се наруши, Печатът на Съвършеното Знание от Господа е преминал от недостойния тракийски цар към достойните измежду тракийския народ.

15. Ваше е наследството и обещанията, и печатът на Тайната Премъдрост Божия, ако останете верни и стоите докрай пред Лицето на Божия Син. Да бъде! Амин.

ГЛАВА 3

1. Но щом сте Тиракийци, братя, и наследниците на Печата на Божията съвършена Мъдрост, като преки потомци по плът на Тира, сиреч, "Камъка" и "Канарата", (защото това е значението на името му), що представлява тази "Мъдрост Божия" и това ваше "наследие", сиреч "истинското тракийско съкровище"?

2. Тук е необходима също мъдрост от Господа, да проникнете в тази тайна относно мъдростта на Тир и съвършения печат, с който Сам Бог го беше подпечатал още от Едем, та да може да влиза и излиза между херувимите.

3. Разсъдете добре: Кое беше превъзходното знание, което бе и истинското "съкровище

Тиракийско", и което изкуши Тира да се възгордее в сърцето си, така щото да рече: "Аз съм Бог и имам Ум Божий"?

4. Що казва, прочее, Божественият отговор по този въпрос в обръщение към несправедния Тирски цар:

5. "Да, ти си по-мъдър дори от Даниила, защото не е скрито от тебе никакво Тайно Слово. "

6. Ето, че Сам Господ Бог, братя мои, ни е открил в Словото Си, кое е "истинското Тиракийско съкровище", което е и Божият Печат на съвършенство, определен за достойните между вас,

7. сиреч, Тайното Слово на Силата, тази Тайна Древна Реч, която и до днес се крие в Езика Тракийски,

8. даже Първата Реч и Първоязикът, на който говори Сам Господ Бог! От Господа е това и чудно е в нашите очи!

9. Това е, прочее, Словото, което Сам Господ изговори в Едем,

10. даже Словото на Силата, което слушат и изпълняват силите, дори Силите Херувимски,

11. Думите, прочее, на Сила - тази Алфа и тази Омега, за които Сам нашият Господ говори!

12. Понеже, братя мои, вие сте чували, че е писано: "Както мисли и говори човек, такъв е той!".

13. Така, прочее, този Първият Тир, който мислеше и говореше с Езика Божий, мислеше с ум Херувимски, т. е. подобно на Твореца си.

14. Затова и виждайки силата на Древната Реч и как я слушаха силите, изкушението надделя над Тира и той рече в сърцето си: "Ето, мисля като Бога, значи съм Бог! Ето, имам ум Херувимски, значи съм като Всемогъщия! Ето, покланят ми се звездите до една, значи съм техният Творец и Цар!"

15. Но какво му отговори Божественият отговор: "Не си ти Бог, но си човек! Що имаш, което да не си получил, и що си придобил, което да не ти е дадено?"

16. Нима не Аз те поставих на Канарата, която те напоява и нима не си само камъче от Камъка, който държи ъгъла? Нима не Аз ти вдъхнах Езика Си и Словото Си заедно с дихание в устните ти и ето Аз Съм, Който го отнемам от теб в този ден!

17. Затуй не ще се възвишиш над Ориона, нито ще седнеш отдясно Ми, понеже на Сило Съм дал Силата Си и Моят Син е понесъл товара Ми.

18. А ти ще слезеш със смъртните в преизподнята, защото си направен от пръст и ще се върнеш в пръстта,

19. понеже не позна, нито призна, че беше от Мен посетен и утвърден, и че стоеше на Едната Канара, по-велика от твоята канара,

20. и че черпеше слово от Единия, Който е Словото, и че имаше Ум от Единия, Който е създал Ума!"

21. Но каква е за нас, братя, поука от Божиите съдби над Тира, ако не тази?

22. Защото, не беше ли нашият Господ Исус толкова по-велик от Тира, колкото е Небесният по-велик от земния?

23. Не беше ли същият Христос началникът на всяко Знание и Премъдрост, даже Божието Слово, явно и тайно, Алфа и Омега, Началното и Крайното, дошло до нас в плът?

24. Не беше ли Той Единородният Син Божий, роден, несътворен от Отца преди всички векове?

25. Знаем, че беше и е, но ето че пак не потърси равенство с Отец, но прие рабски образ за нас и нашето спасение, и понесе да слезе по-ниско от смъртта,

26. даже в най-ниските места на Хадес, за да освободи пленниците от дола на Мрачната Сянка и предадените на огъня от веригите на Гехенна огнена!

27. Нима се възгордя Той и призова Херувимите, нима повика на помощ силите и легионите на ангелите, нима произнесе вопъл на роптание против Този, Който Го натовари с наказанието, дължимо на човеците от създанието на света? Казвам ви, не!

28. Но като агне, водено на заколение, не издаде ни вопъл, ни ропот, ни негодувание, но смири Себе Си до смърт, даже смърт на кръст, на един, висящ на дърво, за когото е писано: "проклет е, който виси на дърво!"

29. Той, Който беше Животът, не се побоя да вкуси смъртта, Той, Който беше Богът, не се

погнуса да облече човешка плът.

30. Противно на Тира, Той рече в сърцето Си: "Отче, не Моята воля, но Твоята Воля да бъде! В Твоите ръце предавам духа Си!"

31. Ето, братя мои, благовестявам ви голяма тайна, която е за вас и потомството ви, от тези, които са послушни на волята на Отца:

32. Както чрез първия Адам грехът влезе в света и човечите, и с него - заплатата на греха, която е смърт, а чрез втория Адам, който е Христос, дойде изкуплението на човешкия род и вечен живот за избраните,

33. така също е вярно и следното: чрез първия Тиракийски цар бяха загубени Божият съвършен Печат на Знанието и Древната Реч на Силата на Царството, за Божиите люде на земята,

34. но чрез втория Тиракийски цар, сиреч, Царя над царете Христос, се възстановяват в роденото по Дух потомство всичките наследия, съкровища и Царството, отнети от недостойния и определени за достойните.

35. Понеже искам да знаете, братя, че първият Тир отстъпи и стана предател за името и рода Тиракийски, поради своята неверност и не ще се нарече вече "камък", нито "канара".

36. Но вторият - верният Цар над царете Христос, е истинската Канара от Отца и който строи върху Него, той строи върху единствената твърда Канара от създанието на света.

37. Тази е Канарата и Този е Скъпоценният камък, Който е истинският и верен Тракийски Цар, според обещанията Божии, и Неговото Царство не ще има край! Амин.

38. И ако сме от избрания Му остатък, братя мои, тогава сме истински Тракийци, не само по плът, но и по Дух, защото Духът на Отца свидетелствува в сърцата ни, викайки: "Авва, Отче".

39. И ако сме истински верни Тракийци, братя, сиреч потомци на Канарата, която е Христос Иисус Синът Божий, тогава сме и с Ум Христов, дори Ум над Херувими и Серафими,

40. защото, които имат Ума Христов, те и мислят, и говорят както Христа Иисуса Сина Божий, и думите им са: "Отче, не нашата воля да бъде, но Твоята!"

41. Пазете се, прочее, братя, от греха на превъзгордяването на Първия Тир и не казвайте: Понеже сме Тракийски род и идваме от Едем, само на нас принадлежат Древната Реч и тайните Божии! Да не бъде!

42. Защото, казвам ви, че не са истински юдеи тези, които са по плът и на име такива, но ще дойдат от краищата на земята да седнат с Авраама мнозина, които ще се нарекат "наследието Божие Израил".

43. Също не са истински Тракийци тези, които само по плът или по име са такива, но ще дойдат мнозина от краищата на земята да седнат на тронове с Канарата Христос и ще се нарекат "делото на ръцете Божии Асирия".

44. Тези са, които по дух са Тракийци, сиреч, Потомци на Истинската Канара, която е Христос.

45. На тях принадлежи Градът, слизащ от небето и Царството, и Силата и Славата, слизащи от Бога навеки,

46. и Древната Реч, дадена на светото потомство навеки, сиреч, на тези, които любят Бога.

47. Тези са истинските тракийци и народът избран, който пази Езика Божий!

48. Те са победоносната нация Христова, не по плът, но по дух, защото роденото от Духа Божий побеждава света.

49. Бъдете, прочее, и вие, братя мои, измежду тази вярна Нация Христова, според както Господ ви е предопределил и призвал даже от създанието на света! Амин!

ГЛАВА 4

1. А сега, братя мои, относно светата земя, на която стоите:

2. Това е земя на древния Тракийски Род, за когото вече знаете, че е из Едем и из началото. Защото наистина е тази Тракийска земя още Едемска земя и това е тайната, която Бог нам изявява в последните времена.

3. Ето, казвам ви скритите тайни от Господа, да, още от създанието на света!

4. Ваша е тази част от градината на Едем, ваша и на вашите потомци довека!

5. Не е тя като други земи, нито е като дела на други народи, защото в Едемска Тракия почиват в тайно силите, които са създадени да движат света,

6. да, тогавашния свят и бъдещия свят, силите, които прочее, се явяват в световете даже днес!

7. Защото в Едема е възможно това, което не е възможно в другите земи, и в Тракия това, което е възможно само в Духовния Център на света!

8. И тъй, братя, пиша ви тези тайни, за да приемете в пълнота от Господа това помазание, за което Сам Той ви е призвал, сиреч, на свидетели на Царството Му, което е сред вас,

9. и като приемете, и се усъвършенствувате докрай, да се явите в Славата Му на Божии Синове, даже тези, които строят Светия Град Христов,

10. защото само за вас е писано: "Делото на ръцете Ми"! А що е това дело на ръцете Му, които сте сами вие, ако не слизането на обещанието на Отца над всичките Му люде, сиреч, на Града Божий, идещ от небесата!

11. Защото, както в Авраама са благословени мнозината и изкупени по закона на Вярата, така в Тракийската Канара са короновани малцината и ще царуват по закона на Делата на Царството в Христа!

12. Защото за Израил е казано "наследието Ми", сиреч, това, което е по благодат, а относно Тракия важат думите Му: "делото на ръцете Ми", сиреч, това, което се строи с дела!

13. А това е, за да не се похвали никой, че е дал нещо на Бога от по-преди, та да спечели Божията Милост, нито пък да се осланя някой в леност, уповавайки се само на Божията благодат!

14. Понеже рече Апостолът: "Покажи ми твоите дела и аз ще ти покажа твоята вяра, защото вяра без дела е мъртва вяра, а дела без вяра са безплодни дела!"

15. И тъй, редно е да знаете, братя мои, че от Едема излизаха четири реки, които напояваха целия свят и там, където течаха, ангели и човеци утоляваха жаждата си.

16. А тези реки не са като други реки, нито водите им са като други води, защото извира от Едната Река, която тече сред Божия Небесен Град, даже Реката на Живота, в която извира Живите Води за Вечен Живот!

17. И тъй казва Писанието, братя, че четвъртата и последната измежду тях, носи явеното име Ефрат и вие знаете къде тече тя и географията и знаете, защото тя даде начало на всички явни неща, които са начало на следпотопния век.

18. Понеже от Вавилон се утвърди пътят, по който мисли този свят, даже властите на този свят, по образа на всичко що е от този свят, даже образа на този, който се противи на Божиите Люде.

19. Там тече, прочее, и третата река, която Писанието нарича "Хидекел" и мнозината знаят днес, че това е Тигър, и тя и Ефрат се вливат в едно.

20. Но в това е голяма тайна, понеже неправдата, която работи в тъмни места, носи онова змийско слово, което идва от Старовременната Змия, която древните зовяха Дракон и Тигър, и така е и името на реката до днес.

21. Понеже е редно да знаете, братя и сестри мои, че във Вавилон се вляха води от херувима, който засенява и до днес воюва с Избрания Народ!

22. Но преди да се посади Вавилон и преди да се разшири мракът на онези води, светът видя други времена и друга река течеше с водите си, които владееха и напояваха човешките умове.

23. Писанието я нарича: "Гион" и голяма е тайната на тази река, защото тя тече в земята на Он и обгръща цялата древна Етиопия.

24. За нея древните мъже правилно изследваха и писаха, както и отбеляза известният вам историк Йосиф, наречен Флавий: "А Гион тече през Египет и означава това, което извира от изгрева на Слънцето, сиреч Он, която река египтяните наричат Нил."

25. И тъй, братя, на вас е ясно, че това, което е по-първо, е по-близо до Едема, тъй щото Египет е по-изначален от Вавилон.

26. Понеже това, що дойде чрез Вавилон до света, в който сме днес, беше само мрачкава сянка от това, що беше дошло до Египет.

27. Но също онази древна слава, която дойде до Египет, не се беше родила в Египет, нито се бе основала в Египет, нито бе произлязла от Египет, но идеше по течението на една по-първа река,

която течеше от Едема, сиреч, от реката Писон, която бе първа в Едем.

28. Голяма е тайната на тази река и пазена от Силите и Херувимите от създаването на света. За нея именно, ви пиша аз, понеже мнозина мъдри мъже се опитаха да отворят печата и, и не можаха, и мнозина гадаеха значението и, но не разгадаха,

29. защото това е реката, казва Писанието, която тече там, где има чисто злато, и златото на онази земя е злато Орфейско, бделий и Златен Камък има също там; и тя е Първата Река между четирите.

30. Но за вас, братя, не е така трудно да разберете значението и, нито да определите положението и, защото вие имате ум Христов и това, което е скрито от човечите от света, е широко разкрито пред ума Христов.

31. Защото още от времето на Йоана, даже и до днес, има Избран Остатък, който знае и пази тайната на реката Писон!

32. Защото както и писа братът Йоан за българските царе, нека бъде известно и вам, и на всички, че името на реката Писон и името на реката Дунав е едно.

33. А затова, че земята на Орфей, братя мои, е богата на най-чистото злато от древността, няма нужда да ви пише някой, понеже сами знаете от деца това относно Тракийската земя.

34. Но, казвам ви още по-голяма тайна от тази, а именно, че Истинското Злато на Орфей и Златният Камък (Тир) на тази Тиракийска земя са по-велики от земно злато и скъпоценни камъни, защото дори улиците на Божия Град са направени от златния метал и той се счита за нищо там!

35. Но Орфейското Злато и Златният Камък (Тир) на Тракия, братя, се крият в тези велики словеса, за които вече ви писах, даже в Езика Тракийски, който е от Първата Реч, и който беше и Първата Духовна Река, напоила света.

36. Това е съкровището, което Първата Тракия от Едем дари на света. Това е Езикът на Тайното Слово, Печатът на Съвършенство, който сам Бог постави на Тракия от Едемската градина, но го пазеше скрит от света и до днес.

37. Но като казвам скрит от света, братя, не казвам, че е скрит от вас, защото вие не сте от света, нито аз съм от света, ако и да живеем в него. Нас Сам Господ Исус е изкупил и извел от света, за да принасяме Богу плод и плодът ни да бъде траен!

38. Защото плодът на Тракийския Род оплоди и Египет, и Асирия, и Израил, според както е писано, и от Тракия заради Христа те приеха благодат върху благодат от Едема още из началото.

39. Понеже и писмените знаци, с които пишеха, не бяха техни,

40. нито думите, с които говореха, бяха открити от тях;

41. и нито дори древните им книжници разбираха докрай Словата Свети, които ревностно пазеха с живота си.

42. Защото в тях премина от древната Тракийска Земя и от Едем, Езикът и Писмото Съвършени, които Сам Господ Бог подари на Тир и потомците му.

43. А това наследство, както вече ви писах, премина от несправедния Тир в праведните измежду неговото по плът потомство, които наистина бяха от Първия Тир (Канара) по плът, но по Дух бяха родени от Вечната Канара и Скъпоценния Камък, Който стана Глава на ъгъла, сиреч от Този, Който е изначало и отпреди Едема, чието вечно име е Исус Христос. Амин.

ГЛАВА 5

1. А относно естеството на Тайната Древна Реч, братя, не ми е позволено по-подробно да ви пиша, ако и по човешки да копнея за това.

2. Но сега Господ ме е възпрял, защото не е полезно за всинцата да знаят тази тайна.

3. Затова е и наречена "тайна", защото е предопределена само за тези, които следват Господа докрай и слушат тайните от устата Му.

4. За тях Той е обещал като е рекъл: "И явих им Твоето Име, Отче Мой, и ще явя, та любовта с която си Ме възлюбил да бъде в тях и аз в тях, и да познае светът, че Ти си възлюбил тях както си възлюбил Мене. "

5. Да копнеем, прочее, да се намерим достойни от Бога, братя и сестри мои, даже всеки един от

нас, да получим изявени всичките велики Божии Обещания, които са заключени в Неговото Свято Слово.

6. Казвам "заключени", защото така ще останат за мнозината. Но което е заключено, то е заключено, за да се отключи, и то ще се отключи за тези, които дълготърпеливо следват и любяат Христа докрай.

7. Понеже, братя, вие знаете какво каза Сам Господ в Словото Си: "Аз съм "Алфа" и "Омега",

8. което на езика, на който го каза, беше: "Пата" и "Айн", сиреч "Устата" и "Окото", т. е. Словото устно и образно, началото и краят. А в това е още по-голяма тайна!

9. Защото, братя мои, все що Господ Бог изрича, то идва на видно и става наяве, така щото се вижда на своето време,

10. а също и все що Господ Исус види от Отца, Той изговаря и открива на верните Си, и то става в тайно, така щото се скрива на сигурно място!

11. Неизречима е дълбочината на това откровение от Господа, братя мои, защото Древната Реч, която дойде от Едем до Тиракийския Род в Образи, (а образите се изговаряха от човеците с устни), бе същата, която от по-напред Отец бе изговорил в Йерус с устни, (а се записа в Едемската градина с образи).

12. И всичко това, що се записа, праотецът Ной скри в ковчега, който и го пренесе на тайно през големите води, за да се съхрани.

13. А тези, които го съхраниха, пък го записаха, за сигурно, на пилони от камък и в стените на гробници, та да стигне до всички избрани от Бога мъже.

14. Тези древни Тиракийски образни знаци прие Египет и съхрани в светилищата си, и тези древни езикови звуци прие Асирия и Израел, и изписаха с букви в скрижалите си.

15. И понеже жреците на първия криеха от мнозината знанието, как да ги четат, а книжниците на последните покриваха от мнозината ключа, как да ги изрисуват, в деня, в който "се объркаха езиците", (който чете нека разбира), за което ви писах от по-напред, всички те загубиха способността да говорят и пишат Древната Реч!

16. И тъй, по Божий План и Божие Предопределение, тези са Думи Божии, скрити от създанието на света,

17. а това стана заради избраните, така щото те да се съхранят само за тези, които са Негов Възлюбен Народ, сиреч, които копнеят ден и нощ за Вечното Божие Слово, за тази "Алфа и Омега", която е Сам Христос.

18. С търпение и болка, но също и с неизказана радост, ви писах собственоръчно, братя и сестри мои,

19. относно тайните и словата, и благодатта, и силата, и мъдростта, и царството, и пълнотата на всичките Божии Обещания, които са за вас и потомството ви,

20. ако ги пожадувате и потърсите усърдно и от сърце докрай, защото Този, Който ги дава, вече ги е обещал на всички, които Го търсят и следват вярно до века, и не Го пускат, докле Сам Той не им се изяви и ги благослови докрай.

21. И Духът и Невястата казват: "Ела!" И който е жаден, нека да дойде и пие даром от Живата Вода!

22. Сам нашият Господ Бог Всемогъщият, нашият Спасител и Цар, нашият Исус Христос да бъде винаги и на всяко място с избраните, между които се моля да се удостои да бъде всеки един измежду вас, сега и до вечността на вечността! Амин.

(Второто Послание Мелхиседеково до братята в Тракия, сиреч тези, които се наричат Тракийци, а днес Българи, Corpus Melchisedecum)

Скритите Първа и Втора Глави на Второто Послание Мелхиседеково до Избраните Братя в Тракия (Corpus Melchisedecum)

ГЛАВА 1

1. След като ви писах подробно, избрани братя мои, относно наследията ви като потомци на древния Тракийски род, редно беше да ви пиша и относно корените на вашата Тракийска вяра и древната Тракийска Църква, чийто плод в Господа сте и вие.

2. Понеже подобно и на другите световни църкви и вери, стоящи до днес, историята на вашата Тракийска Църква и Вяра се дели на две епохи: Старозаветна, която е отпреди идването на Спасителя в човешка плът, и Новозаветна, която е след като Божият Син дойде в света да понесе греховете ни и изработи спасението на целия човешки род.

3. Но също и различно от всяка друга църква, стояща в света днес, Тракийската Църква има Старозаветни Писания, които вестяват Христа Исуса, нашия Господ Бог и Цар, от преди идването Му в този свят и тази плът,

4. сиреч, те изявяват Спасителя Слово, чието име е Исус още от Едем, там където Го видяха и познаваха първите от Адама.

5. Защото според знанието на първите от Адама и Праведният Енох записа първите Свети Писания на Древната Реч, сиреч речта, която говори Сам Господ Бог.

6. Тази Книга Енохова, братя мои, се и пренесе от Праотеца Ной през водите на световния потоп и се опази от седмия син на Яфета, сиреч Тир, който беше царят и родоначалникът на Рода Тиракийски, за когото вече ви писах от по-напред.

7. Книгата Енохова, братя мои, се нарича още Книга за Възкресението, сиреч, книга за Този, Който Сам Е Възкресението и Животът, т. е. Този, чието име е Христос Исус Син Божий.

8. Тази Книга, записана с образните знаци, които са от Древната Реч, се написа първа измежду всичките свети писания и се опази от верните Божии свидетели, даже и до днес.

9. Защото още от времето на онзи потомък от династията на първия Тир, (който се именуваше като баща си), именно от царя Тцер, (защото така се четеше името му на Тракийската реч), се установи и нова Династия в Египет, когато Тиракийските кораби пуснаха котва при устието на Нил, гдето се и основа Първата Столица на Египет в Буто.

10. Така Древна Тракия даде начало на Първата Династия в Египет и оплоди Египет с богатствата на Древната Реч и Писмо.

11. Защото писмото Тракийско бе от Древната реч, с онези образни знаци, които са от Едем, които възприеха и стилизираха от по-после всички Египтяни,

12. а които гърците нарекоха, както и знаете, "Свети Знаци" т. е. "Хиеро Глифи", известни като "йероглифи" днес.

13. Относно тази Книга Енохова пиша вам, братя мои, за да знаете, че тя също слезе в ръкопис с Тиракийските кораби в Буто, в Египет, и се опази в древните храмове, и по стените на пирамидите, даже и до днес.

14. И ако и да е и до днес запечатана за непосветените в света, и да я наричат Книга на Мъртвите, тези, които разбират и пазят Древната Реч, знаят, че тя е Книга на Живите и за Живите,

15. защото Тракийската Книга на Енох е Книга за Този, Който Сам е Възкресението и Животът, Този, чието Име е над всяко друго име, сиреч Исус, Който е Христос.

16. Така, братя мои, в Тракия и Египет се пишеше още дълго на Древните Знаци и се пазеха за потомците Тайните Писания от Енох, написани с тези знаци,

17. и дълго още се извършваха свещените тайнства в светилищата на техните храмове от избрани мъже.

18. А когато дойде Пълната Светлина на Света - сиреч, Този Който Сам създаде Словата и Знаците, Който е Сам Синът Божий Христос, Той бе познат само от тези - избраните.

19. Защото превъзходна тайна е в това, братя мои, че ако и Иисус да дойде по път от Юдейския цар Давида, пак не бе приет от Юдеите, които познаваха само по път.

20. Защото само тези, които познаха в Него Бога по Дух, те Го и приеха, и защитиха в храмовете си в Египет, догде стане в пълнолетна възраст, за да защити целия човешки род Сам Той.

21. А те Го познаха, когато дойде, защото вече Го познаваха от по-преди, понеже писа за Него праведният Енох, и Този, за Когото писа, беше на почит в Тракия и Египет, преди да стане на почит в Израил и до краищата на света.

22. Затова, братя мои, да не ви заблуди никой - не се написаха Новозаветните Писания изпърво в Израил, нито на Еврейска, нито на Арамейска реч, но се написаха най-първо при Делтата на Нил, където Тракия оплоди Египет и се написаха не на друга, а на Бохарска реч.

23. А коя е тази реч, братя мои, която в Египет се наричаше Бохарска, а Гърците я наричаха Бугарска, ако не речта, на която се говореше в Бугарските земи, сиреч, речта на която се говореше в Тракия още изначало?

24. Тази реч беше възприета като диалект в Египет и на нея се записаха най-първо Сборните Новозаветни Книги и Евангелия, и се пазят на тази реч, написана с първата прото-Кирилица, даже и до днес. Защото именно Светите Евангелия, написани на тази първа прото-Кирилица, се пазят ревностно от Тракийските и от Коптските Египетски Християни и до днес.

25. И тъй, изпълни се Писанието, което казва, че Египет ще служи на потомството на Тира, защото Египет опази това, което потопът и войните погубиха на други места по света, та дори и в Тракия.

26. Понеже трябваше да се извърши докрай Съдбата Божия над първия несправеден Тир, според всичко, що беше писано, за да се излее и Благословието Божие докрай върху праведните измежду потомството на древния Тракийски род, и писаното не може да се наруши.

27. И тъй братя, Словата Божии, на Езика Божий, се пазят и до днес в най-съхранена пълнота от тази Древна Вярa и тази Древна Църква, която е родила в Христа и вас, сиреч Древната Църква Тракийска.

28. Днес само тя, единствена в света, предстои пред Усъвършителя си, пазеща както Старозаветните, така и Новозаветните писания Христови,

29. защото само тя измежду всички църкви пази Древната Книга на Енох, написана на древните знаци, както и Бохарския Нов Завет на Нашия Господ, написан на първата прото-Кирилица, от която е и почти целият гръцки превод на Новия Завет на Библията, дал всички по-късни преводи на всички езици от апостолско време и до днес.

30. Има само една друга световна църква, която чете Новозаветните Евангелия на прото-Кирилица и Бохарски диалект, и това е Египетската Православна Църква на коптските братя от Александрия.

31. Но дори и тази древна Коптска църква, нито коя да е друга църква, не пази и разбира Словата на Древната Книга на Енох, освен едната пазителка на Древната Реч, сиреч, Древната Църква на Тракия.

32. Тази е вашата Църква и вашата Вярa, идваща от Вечността, древна като Древния по дни и изначална като Изначалното Слово, родено в лоното на Отца.

33. Тази вяра преследваха силите и властите на тъмнината на този свят, и тази вяра отлъчваха и анатемосваха блудствуващите църкви през вековете, лежащи върху имперския звяр.

34. Защото казвам ви, че от кръвта на праведния Авел, до пролятата кръв на Гностици, Богомили, Албигойци, Катарии и мнозина други, пазещи Тайните Слова Божии, всичката кръв ще се въздаде над Блудницата Вавилон, лежаща върху звяра и оправдаваща делата му,

35. тази, която остави своя Господ и Съпруг, и се отдаде в служба на царете и властите на тъмнината, която предпочете царството от човеците пред царството от Бога

36. и скопи, и обряза Истината, за да скрие ключа на тайните Божии. Защото видя, че тя и нейните не влизаха в обещанията, и затова се одързости да попречи всякак на тези, на които Бог бе предопределил да влязат в Неговия Град, сиреч Града, слизащ от небето, който е Град Христов.

37. Понеже, братя, искам да знаете, че много лъжесвидетелства се написаха от блудни

патриарси и свещеници, и отци, под диктовката на зверови, имперски слуги, срещу вас и вашата Тракийска Църква.

38. Затова не вярвайте на обвиненията за ерес срещу вашите братя, които се нарекоха Богомили, нито срещу тези, които се зовяха Катари, нито срещу малцината по име Албигойци, защото всичките обвинения срещу тях бяха измислени и подправени.

39. Дори апокрифната книга, така наречена, на Енох, бе написана от враговете им, та да ги обвинят и предадат на кладата на еретиците, защото истинската Книга на Енох, която братята ви пазеха, не беше на език, който слугите на Мамона разбират.

40. Поради същата ревност и жажда да скопят и вас, и братята ви, същите зверови служители обявиха и братската ви коптска църква за ерес, защото както вас и тя вярва, че Божият Син по природа е Бог, Който прие човешка плът.

41. Не, казват слугите зверови, но е с две природи едновременно и равно: човек и Бог.

42. А като казват това, те скриват Истината Божествена, а ви показват Правдата човешка.

43. Защото, разсъдете сами, като казват това, кого величаят и правят като Бога, не този ли, който е човек; и кого хулят, като го представят като себе си, не Този ли, Който е Сам в Тайно, сиреч Господ Бог.

44. Понеже, ако е истина това, което казват, че Иисус Христос е роденият Бого-човек, с две природи - на Бог и на човек, как може тогава да е съществувал преди да се е родил като човек, понеже знаем, че дойде в плът само веднъж?

45. Но това правят, за да отрекат всичко, което е Божествено и в Тайно, дори Светата Тайна Древна Реч, та да оправдаят всичкото си блудствуване с властите на този свят, което е явно и което е противно на Божествения Ред.

46. Те гонят вас, защото знаят, че Вашето Царство от Бога ще сложи край на тяхното царство от Мамона. Изпълни се времето.

47. Скоро гоненият ще стане гонител, защото, братя мои, гоненият от тях беше не някой друг, а Сам Този, Който Единствен има Законни Права на Цар и Бог, а именно Иисус, Който е Христос, а с Него и Неговите избрани.

48. Нему да бъде Царството, Силата, Премъдростта, Благословението, Славата, Господството и Честта до вечността на вечността Амин.

49. Тази тайна глава е определена за Избраните и Посветени Братя от Тракийската Църква, които водят другите при изворите на Словото на Живота. Благодатта Божия да бъде върху вас и домовете ви.

50. Мир вам от Този, Който Е, Който е бил и Който ИДЕ - Всемогъщият, чието вечно име е Иисус Христос. Амин.

ГЛАВА 2

1. Братя мои, вече ви писах нашироко относно славните Тракийски Тайни и славната Древна Реч, и славната Вяра Христова, и славното Царство Христово, и славния Град Христов, завещани вам и на потомците ви, верни на Нашия Господ до века.

2. Писах ви още за Съкровището Тракийско, дошло до вас още от Едем, даже за Книгата Енохова, написана на Древната Реч, и за Бохарските Книги на Новия Завет на Нашия Господ, написани на първата Прото-Кирилица.

3. Тях пазете зорко винаги и споделяйте само с достойните от вашата си вяра, сиреч Древната Тракийска Църква на Господа.

4. И пазете се от зверовите слуги на Вавилонската Църква, която е била винаги гонител на братята ви през вековете, защото тя не разбира Тайните Божи, нито Древния Език Божий, но изопачава всичко свято, за своето и на чадата си осъждане, понеже и до днес лежи върху имперския звяр, пиана от кръвта на Истинските Христови Свидетели.

5. Но казвам ви велика и славна тайна: Часът на съдбата на Блудната Вавилонска Църква е вече дошъл и Ангелът Господен е хвърлил жената на Звяра, като воденичен камък в морето, вестявайки, че тя няма да се намери вече!

6. Но вие сте Невястата Христова, която слиза от Небето от Господа, като Град скъпоценен Нему и вие сте Народът Христов, на когото е завещано Царството Му от сега и до вечността на вечността. Амин.

7. А силата ви, братя, и печатът ви, с който ви подпечатва сам Господ Иисус Христос, са дадени вам с гаранция, която е Гаранцията на Духа Божий, защото само вам се даде властта на Древната Му Реч, която сътвори света, сиреч тази Алфа и Омега, която е сам Словото Божие Христос!

8. Понеже искам да знаете, братя, че Този същият Иисус беше познат и изявен на братята ви още в Древна Тракия, и името Му беше добре известно на целия Тракийски Народ. А те Го наричаха, (според Книгата Енохова, написана на Древната Реч),

9. именно - Възкресението-Иисус, т. е. Туон-Иисус, и Слънцето на душите-Иисус, сиреч, Ти-Он-Иисус, което от по-после гърците изопачиха и нарекоха Дионисус, или Дионисий.

10. И тъй, Старозаветната Тракийска Църква беше прогласила сред съвременниците си Благата Вест за Спасителя и очакваното Му идване в плът, и вярно пазеше думите на Древната си Литургия, в която възклидаваше със зов към своя Бог: Ела, ела, ела, Спасителю, очакваме идването ти!

11. И както се знаеше от Откровението на Древния Тракийски Епос, Ти-Он-Иисус беше Син Божий, от баща - Бог Отец Йеова, и майка - Духа Божий (Рейа, както се произнася на Тракийската Реч), които имена са ви известни и от Еврейското Петокнижие на Моисея,

12. сиреч Йехова и Руа Елохим (Духът Божий), които имена от по-после пак гърците изопачиха и нарекоха Йова-Патер (Юпитер) и Рея-Дио (богиня Рея).

13. Но в Тракия още от древността се казваше за Духа Божий, че ще роди в плът Ти-Он-Иисус като се облече в земна жена-девица, слизайки над нея в пълнота, която ще бъде Мястото на Духа Божий, сиреч Ма-Рейа, (мястото на Рейа), което пророчество се изпълнява в името на Христовата Майка - Мария.

14. За Този Иисус знаеха и прогласяваха Траките в тайнствата си на Древната Реч, че е Жертвата, заклана още от преди създаването на света, за спасението на избраните, които са повярвали в Него

15. и се хранят с Плътта Му, и пият Кръвта Му, които са Хлябът Небесен и Кръвта на Лозницата Небесна, която е Дървото на Живота, сиреч сам Възкресението-Иисус.

16. Те първи прогласиха, че Иисус трябваше да бъде умъртвен от силите на тъмнината и изявиха скритата от създаването на света тайна, че Тялото Му бе разломено насилствено на части,

17. нарочно скрити по света, за да се отнеме Целостта на Божието Слово и да се загуби връзката между Алфа и Омега, човешката и ангелската съставки на Древната Реч.

18. За Него учеха също, че е възкресен от Бог Отец чрез силата на Духа Божий, Който ще съедини частите на тялото Му отново в едно и ще вдъхне живот в Двамата Свидетели,

19. за да възкръсне Словото Божие и се възцари в Силата Си, както на небесата, така и на земята, сиреч в Силата на Оживялата Му сред избраните Древна Реч.

20. За Него още се провъзгласяваше в Тракийските Тайнства, които гърците от по-после нарекоха "мистерии", че същият Ти-Он-Иисус ще послужи за спасителна жертва за всички, които съумъртвят съпричастно с Него природата на Стария Човек на Греха в себе си и потопени в Неговата Кръв,

21. облекат Дрехите на Покаянието и Промяната на Новородения по Дух Човек, за да царуват и вечно с Него, Който е Царят на Отвѣдния Свят. Висшият идеал, изповядван от тези Тракийски пратци на Вярата, бе Единението с Христа в съвършенството на Любовта, което те наричаха - Брачният Съюз между Бога-Цар и Възлюбената Му!

22. Братя, всички тези истини се пазеха и прогласяваха в Литургичните Тайнства на Старозаветната Тракийска Църква в земята на Тракия и чрез Книгата Енохова за векове се съхраниха и в древните храмове на Египет.

23. Но горко на тези люде, чрез които дойдоха съблазните, защото се появиха мнозина и в Тракия, и в Гърция, и в Египет, които имаха вид на богобоязливост и благочестие, но бяха лишени от силата му, и които чрез силата на зверски царе и управници бяха поставени там, където не им

подобава, сиреч на Светите Места в Храмовете, а домашните на Храма бяха изгонени въвн.

24. Едни умъртвиха, прибавяйки кръвта им към кръвта на Агнето, други смълчаха, отнемайки езиците им и ръцете им, трети спласиха в мълчание, а още други обявиха лъжливо за изверги пред света, че разкъсвали ритуално живо тяло на части и пиели кръвта му, и че живеели в пороци и разврат, същите лъжи, с които слугите на Калигула обвиняваха Апостолските ученици, наречени Християни много векове по-късно.

25. А това правеха за своя погибел, защото не разбираха Древния Език на Бога и превеждаха невярно Тайните, изказани от светиите на Древна Реч, с ум скотски те превеждаха всичко буквално на своята реч. А както знаете от Словото Божие: Буквата умъртвява, а Духът оживотворява всичко, що е писано изначало.

26. Така, за да обяснят всичките глупости във "превода" си, те прибегнаха до хитро измислени басни и алегии, и натъкмиха Писанията към измислените си човешки митове, така убивайки истината.

27. В резултат, приправените имитатори скоро омърсиха храмовете и започнаха, вместо дела на Божия Слава, да извършват неща извратени, гнусни и срамни дори за изговаряне.

28. Защото наистина не се погнусиха да разкъсват жива плът, даже плътта на невинни деца, нито да пият кръвта на живи жертви, още докато изтичаше от вените им, нито се посвениха да изнасилват девиси, под предлог, че ги съчетават в брачен съюз с Бога, и като се напиваха с вино до смърт, сами те се скопяваха, и вършеха всякакви други мерзости, каквито биха дошли на развратния им езически ум, под предлог, че пият Кръвта Иисусова, която премахва силата на всякакъв грях!

29. Затова Господ ги предаде на забрава и погубление, и скри от тях Древната Реч, и с нея и точното произношение на Името Си, за да не се върши този позор в Името на Светия и Невинния, и Този, Който сам е Възкресението, Животът и Любовта. Така щото останаха делата им под друго име - това на Дионисий, защото беше редно и правилно да се различи Блудницата Дионисова от Невястата на Светлината-на-Живота-Иисус, сиреч Ти-Он-Иисус.

30. И при все тези изпитания и отстъплението, и покварянето на мнозинството между Тракийския, Египетския, Гръцкия, Еврейския и другите народи, искам добре да знаете и помните, братя, че Бог си беше определил и винаги имаше Свой Верен Остатък от праведни люде, които не прегънаха коляно пред Ваала и пазеха дрехите си неопетнени от блудницата на Звяра. Защото разбираха думите на Господа, Който казва, че този, който се съединява с Блудница, става едно тяло с нея, но този, който се съединява с Господа, става един Дух с Него. Амин.

31. И те продължаваха да пазят Тайните по домовете си в тайно, а не в големите храмове наяве, защото се повдигнаха големи гонения от Езическата Блудница срещу вярната Църква Тракийска.

32. Братя мои, причината да ви пиша тази тайна в посланието, не е за да ви връщам назад до първичността на Старозаветната Тракийска Църква, понеже, когато пълнотата на Иисусовата Слава дойде и се въплъти в света и историята, частичното разбиране относно Него трябваше да премине. Не каза ли сам Господ Иисус, прочее, че е дошъл не да отхвърли Закона и Пророците, но да изпълни, сиреч да доведе верните Си до Съвършената Пълнота на Откровението?

33. Защото, когато Спасителят дойде при човеците, Той им говори не само с думи като към ангели, сиреч Омега Слово, но също и с думи като към човеци, сиреч Алфа Слово. А това стори, за да преведе точно и истинно Древната Реч на достъпния за всички човешки език, защото наистина Тайнствата Божии се изявяват на Образното Древно Слово, но остават запечатани за мнозината, а Откровенията Божии се изричат на Говоримото Модерно Слово, за да станат достояние за целия Народ Божий!

34. А Този, който превежда истинно едните в другите, е Духът Божий, който ни води във всяка Истина, както и рече Христос, защото Този е Духът на Истината.

35. Затова, братя, всеки който изследва Писанията Божии, дали тези на Модерна Реч или тези на Древната Реч, нека такъв да разбира, че не човешко знание, нито човешки ум, нито човешка наука, нито човешка лингвистика, може вярно да изследва и изяви дълбочините на Промисъла, Премъдростта и превъзвишеното Знание Божие в Светите Слова! Понеже видяхме, че светът със

всичката си мъдрост не позна Бога и до днес.

36. Понеже, като умуваха над Тайните Слова, човеците търсеха Alegории и Митове, и Логика, и Граматика, и Семантика, и Лингвистика, и Идиоматика, и пр., и пр., с цел да разгадаят Тайните Божии, скрити от създанието на света. И като умуваха по човешки, мислеха, че мъдрят, но Словото ни казва, че глупееха.

37. Защото, пак казва Словото: Това, което човешко око не е виждало и на човешки ум не е идвало, това е приготвил Бог за тези, които Го любят, сиреч, за тези, които са приели Светия Му Дух в сърцата си, в пълнота! Защото, братя, пак казва Писанието: Кой знае що има у Бога, сиреч кой познава Ума Господен, освен Божият Дух, а ние имаме Ум Христов.

38. Затова, умолявам всички ви, братя мои, не търсете Тайните Божии и разбирането на Езика Божий механично и по човешки, защото такъв тип превеждане, разбиране и тълкуване по буквата, убива, както казва и Писанието, а ето, че и цялата човешка история потвърждава това, защото от такъв подход произлизат всякакви извращения, частни тълкования и култови учения, даже и до днес.

39. Защото, братя, добре е да знаете, например, че думата "Вода" на Ангелската Реч по-правилно се превежда като "Изговорено Слово", отколкото като "Вода" на Човешката Реч, защото Водата, която напоява Ангелите не е като водата, която напоява Човешките тела, ако и същата, обаче, да напоява човешките Души!

40. Това ви казвам за поука, за да молите Господа наш за проумяване на Словесата Му, според както ги разбира сам Той. Вие, прочее, като верни Божии Синове и Дъщери, родени от Духа в Христа Иисуса, пийте от чистото Духовно Мляко на Духа, догдето същият Този Дух на Мъдростта Божия ви възрасти и тогава ще можете с лекота да се храните като зрели в Господа и с Твърдата Храна на Древната Реч, автор на чиято е същият Този Дух Свят и Животворящ, Който е в Сина и в Отца, и царува заедно със Сина и Отца, един Бог в три Лица навеки!

41. А според вярата, послушанието, дълготърпението, трудолюбието, смирението, жаждата и любовта на всеки един от нас, Господ Бог сам ще изяви Себе Си нам, за да пребъдваме в Него, във все по-голяма мярка на Христовата пълнота и да принасяме достоен и траен плод в Него, сега и до вечността на вечността. Амин.

42. Ето, рекох ви! Който слуша, да внимава как чува, и който гледа, да внимава как вижда, и който е възлюбен от Господа, да внимава как люби, защото нашият Бог е Любов, защото без любов няма истинско познание на Бога, нито изобилен Живот в Него. Защото най-голямата Тайна на Най-Древната Реч, е тайната на Любовта между Бога и този, когото Бог пръв е възлюбил, сиреч човешкия род.

43. А тази любов не е никога само на думи, но на дело, защото Древната Образна Реч е реч сътворяваща Дела, и това е Речта, и това е Езикът, на който говори сам Господ Бог, сиреч Алфа и Омега, началото и краят, Този, Който е бил, и е, и иде, прочие Този, чието Име е изначало - даже Името над всяко друго име, сиреч Иисус, Който е Христос.

44. Нему да бъде благословението и славата, и поклонението, и царството, и силата, и премъдростта, и почитта, сега и до вечността на вечността, и на всички Негови. Амин!

(Скритите Първа и Втора Глави на Второто Послание Мелхиседеково до Избраните Братя в Тракия, Corpus Melchisedecum)

**Недовършеното Послание Мелхиседеково до
Верните Братя от всички Христови Църкви и Общности,
които пазят Вечното Му Слово и строят Града Христов,
слизащ от Небето между човеците. Амин.
(Corpus Melchisedecum)**

1. О, братя мои, сътрудници мои в делото на Господа, строители Божии на Града Христов слизащ от небесата, Мирът Христов да бъде с всички вас!

2. Бог е верен и ще построи! Вие сте Неговите Ръце! Вие сте Неговата Сила! Вие сте Неговата Слава! Вие сте Неговото Въплътено Слово в настоящия век! Амин.

3. Пиша вам, за да ви насърча, пиша вам, за да ви потвърдя, пиша вам, за да ви посветя! Защото времето дойде и е днес! Градът Божий слиза сред вас и вие сте призвани да влезете през портите му с хваление!

4. Скъпи мои, утро е, и Слънцето на Правдата с Деление в крилете си е изгряло над вас! Аз Съм, Който Съм, казва Господ на Силите, и вие сте наследията Ми до века. Посетихте Ме, когато бях гладен и жаден, и гол, и в лишение, и в болест, и в тъмница, и Ме изцелихте! Може ли човек да изцели Бога? Може ли временният да посети Вечния? Може ли слабият да помогне на Всемогъщия?

5. Казвам ви: Да! И понеже сте го сторили на един от най-малките Мои дечица, значи, че сте го сторили на Мен. И понеже сте посветили всичко ваше на Мен, също и Аз завещавам всичко Мое на вас! Амин.

6. Братя мои и сестри мои, писах ви надълго в предишни послания относно великите Божии Словеса и как те сътворяват в света днес. Писах ви относно истинското съкровище на Първата Реч, сиреч Езика, на който говори сам Господ Бог, и за книгите, що произлизат от Едем.

7. Писах ви още относно Ума Христов на Грабването в Духа, който Бог сътворява в нас чрез Светия Свой Дух, който царува над царствата в света. А сега ви пиша относно най-великата тайна на този Ум Христов - Тайната да възлюбиш Господа с цялото си сърце, с целия си ум и с цялата си сила, защото без тази тайна всички други тайни са напразни!

8. След тази тайна тичам и аз и до днес, с цел да грабна и да бъда грабнат, с цел да прегърна и да бъда прегърнат, защото това е значението на думата "грабнат" на Първата Реч!

9. Защото искам да знаете, братя мои и сестри, че грабването ни в Господа не е така, както учат мнозина от непосветените в тази тайна, и грабването ни в Господа не е никак си изчезване или измъкване от света, както мислят някои.

10. Нито е грабването ни в Духа, нещо от облаците на този свят, нито летене във въздуха на този свят. Нито е грабването ни да царуваме с Христа нещо от антигравитационен характер на политане в безтегловност във въздуха на този свят, както твърдят псевдопророците на Вавилонската Блудница!

11. Но грабването ни в Господа е грабване в Духа и в Ума, и грабване в Прегръдката на Любовта, сиреч в Брачната Стая на Сватбата на Агнето, или още казано - там, където са само Двамата: Той и Тя! Амин.

12. Аз копнея за Господа Бога мой, за Любия и Жениха мой, аз копнея за Възлюбената моя - Святата Невяста моя - Духа Свет и Раждащ Живота! Аз жадувам за прегръдката Божия и за любовта съпружеска на моя Бог! Всичко, що имам и съм, е Твое, о Любов Моя, и всичко, що Ти имаш, Ти даде на мен в прегръдката на нашата любов! Затова и чадата ни са свети и плодът ни - траен до века! Амин.

13. Простете ми, скъпи мои, че ви говоря с човешки думи, недостатъчни и слаби да изразят скритото от Създанието на света.

14. Да, в голяма слабост ви изказвам нещото, в което се крие цялата Божия Сила, изявена спрямо Божиите избрани. А именно - Любовта. Защото три са, които стоят до века: Вяра, Надежда и Любов, но най-велика от тях е Любовта,

15. защото Любовта надвива над много води и побеждава над всички изпитания, защото Истинската Любов е по-силна от смъртта и хадес, и е първопричината за Живота. Защото Бог толкова възлюби, че даде всичко, що има и е, на тези, които възлюби.

16. Бог е любов и без Бога няма истинска любов!

17. Братя мои и сестри мои, никой да не ви заблуди! Без любов към Бога, никой не може да придобие Бога! И без любов със Бога, никой не може да придобие Ума Христов! И без Ума Христов, никой не може да бъде грабнат от Господа там, където е сам Той!

18. Затова, скъпи мои, казвам ви превъзходна истина: Само Влюбените в Бога ще Го познаят в Пълнота. Защото, както Съпругът познава Невястата си в Брачното Място и двамата се отдават

един другиму в прегръдката на Любовта, така става и с всеки, който възлюби Бога докрай!

19. Понеже така светите момичета сред народа Божий трябва да гледат на Образа Божий, възплътен в Христа - като на вечния си Съпруг, най-красивия измежду мъжете на всички светове, и да познават Него в съпруга си на тази земя, (а съпругът им да се обхожда съответно!),

20. така също и светите мъже между братята трябва да гледат на Светия Нежен Дух Божий, изпълнил образа на Нежната Дева Мария - като на вечната си съпруга, най-красивата между жените на всички светове, и да познават в този образ съпругата си на тази земя (а съпругата им да се обхожда съответно!).

21. Понеже е писано и не може да се наруши: Който се съединява с Господа, става един Дух с Него. А нашият Господ Бог е Един, но има три Лица: Отец, Син и Свети Дух. И затова всеки, който се съединява със Сина, се съединява с Духа Свети, и който се съединява с Духа Свети, се съединява със Сина, защото всеки от тях се съединява в Едно с Отца. Това е тайната на Сватбата на Агнето! Амин.

22. Ако можеха тези неща да се изкажат по-ясно на езика на днешната реч, бихме ги изказали, но за жалост не могат. Но на Езика Божий на Древната Реч, това са съвсем логични и естествени неща! Затова този език на Древната Реч се разбира в пълнота само от тези, които последват Бога в интимност докрай! Затова ви рекох, че Умът Христов е Ум на Грабването от Господа в Духа, което е грабване в прегръдката на Любовта в Брачната Стая на сърцето. Амин.

23. Затова, любими мои, и общуването между Човека и Бога е общуване на различни нива: на отчуждени, на познати, на приятели, на най-близки приятели или семейни, или на влюбени съпрузи. И затова дълбокото Поклонение Богу означава това, което е значението на думата "Богосклонение" на Древната Реч Божия, което преведено най-точно е "Себе-излияние и себе-всеотдаване Богу"!

24. Затова и най-древните традиции показват свети излияния на скъпоценно миро пред Олтара Божий от скъпоценните съдове, изразяващи образно отдаването на всичко: дух, душа и тяло в съединение с Любимия Бог. Не така ли и Христос, нашият Любим, Себе-отдаде изцяло Себе Си за възлюбените Си, като Себе-изля Своята Кръв и Себе-отдаде Своето Тяло в жертва за нашето Спасение, а също и Себе-изля Своя Свети Дух за нашето ново-рождение, така отдавайки изцяло дух, душа и тяло за нас (понеже е писано, че душата е в кръвта)?

25. Така и в брачното място, себе-отдаването е съпроводено със себе-излияние на дух, душа и тяло, в прегръдката между Двамата, които са възлюбени един другия докрай!

26. Пиша ви тези неща, не за да ви смутя, нито за да ви представя невъзможни неща, и блажен е, който не се съблазни в тези слова. Но пиша ви това, за да ви посоча пътя към съвършеното познаване на Бога, което не е възможно без съвършената Любов! Затова и всички ние все се приближаваме пак и пак, и обгръщаме отново и отново, докле в деня Господен ще прегърнем и ще бъдем прегърнати докрай!

27. Но мнозина от първите ще бъдат последни, а от последните - първи! Това е тайната на Грабването в Духа! И ако и да е то процес на развитие, пак същото става в мигновение на око! И ако и да е днес за едни, а утре за други, пак в Господа за всички ни е при вик на Архангел и Ангелска тръба, и във великия Ден Господен!

28. Но така е за тези, които имат очи, които виждат и уши, които чуват. А за всички останали е запечатана тайна - какво става между Младоженеца и Невястата в Брачната Стая на Сватбата на Агнето.

29. Защото даже и Свещеникът, който бракосъчетава, не участва в Тайнството на Бракосъчетанието, понеже то е Единственото Славно Тайнство, в което участват само Двамата, влизащи в Брачния Съюз.

30. Поради това, тези тайни са запечатани и за ангелите горе и за хората долу, но са опитани интимно и неповторимо само от тези двамата: Исус и Исусовата, Исусовата и Исус. Амин.

31. Исках още много неща да ви пиша, братя и сестри мои, но ето, че сега не ми е дадено, понеже е време и съм извикан там, където на Господа е потребно, при все, че бих желал да съм винаги заедно с всичките избрани Христови. Но сега не е възможно това, до деня, който Господ

сам е определил.

32. Но помнете, че вие сте съдове скъпоценни Богу, Слова Живи, излезли от Устата на Вечното Слово Иисус, който е Христос, и че вашето себе-излияние в поклонение Богу, променя световите пред Лицето Му! Амин.

33. И знайте също, че всяко Живо Слово на Древната Реч, на която говори Господ, е също Живо Същество и Дух, както сте и вие, и ражда своето потомство във видимия свят, на своето време.

34. Затова и древните в Едема, не ги пишеха като словеса на камък, но ги извайваха като Скъпоценни Съдове Богу и изливаха от тях скъпоценното миро пред Присъствието Божие в Светата най-древна Литургия.

35. Така изливаха изцяло всичко свое Богу, а се изпълваха с Кръвта, Тялото и Духа на Сина Му, които наливаха в своите съсди след себе-излиянието, за да станат подобно и те Синове и Дъщери Божии навеки!

36. И това бяха древните букви, и това бяха древните Думи, сиреч Съдове за Почтена Употреба, изпълнени с Божественото Естество, което се себе-отдава и така сътворява световите в прегръдките на Любовта, както се зачева и ражда Животът. Амин.

37. А чак по-късно и по-отпосле се написаха същите слова на камък и на скрижали, та ги нарекоха човеците своето писмо.

38. Така съдовете на Тракия се превърнаха в образите по стените на пирамидите, и също и в по-опростените знаци за ежедневна употреба, които възприеха от Прото-Кирилицата и всички гърци, така щото Светата Употреба и Ежедневната Употреба на тайните словеса изпълни от по-после както храмовете на Египет, така и храмовете на Гърция, които и повярваха сами на себе си, че самите те ги дават на света, както твърдят и до днес!

39. И тъй, Тракия живее днес навред, защото, чрез тези последните, се вля в народите и се вливаше за време и времена, докле стана едно със всички тях.

40. Това е, прочее, себе-излиянието Богу на древния Тракийски Род, чието начало е из Едем, но чийто венец е Божият Град, слизащ от небето за цялата Нация Христова, събрана от четирите посоки на света и от всички народи още от древността и дори до Деня Господен. Амин.

41. Ето, рекох ви, пазете думите на всичките Тракийски Послания до Деня Господен, защото те са за вас, за децата ви, за децата на децата ви, и за всичките потомци, родени в Христа, докле Господ дойде в Пълната си Слава, според както е писано.

42. И не прибавяйте, нито отнемайте, нито притурвайте, нито обезсилвайте нещо откъм истините, дадени вам от Господа в Тракийските Книги, нито пък в коя да е от Господните Книги на Светата Библия, достигнали до вас, защото тези Думи са вашата храна за Вечен Живот и вашата Сила за Божие Царство, както на небето, така и на земята. Божият Дух сам да ви води и ви разяснява всяка истина! И когато се изпълнят времената, и звездите слязат върху земята, според всичко както е писано... "

(Недовършеното Послание Мелхиседеково до Верните Братя от всички Христови църкви и общности, които пазят Вечното Му Слово и строят Града Христов, слизащ от небето между човеците, Corpus Melchisedecum)

Посланието на Св. Апостол Павел до Църквата във Филипи (в Малка Тракия) (Corpus Apostolicum)

ГЛАВА 1

1. Павел и Тимотей, слуги Иисус Христови, до всичките в Христа Иисуса светии, които са във Филипи, заедно с епископите и дяконите:

2. Благодат и мир да бъде на вас от Бога, нашия Отец и от Господа Иисуса Христа.

3. Благодаря на моя Бог всеки път, когато си спомням за вас,

4. винаги във всяка моя молитва, като се моля за всички вас с радост,
5. за вашето участие в делото на благовестието от първия ден дори до сега;
6. като съм уверен именно в това, че оня, който е почнал добро дело във вас, ще го усъвършенствува до деня на Исуса Христа.
7. И право е да мисля това за всички вас, понеже ви имам на сърце, тъй като вие всички сте съучастници с мене в благодатта, както в оковите ми, тъй и в защитата и в утвърдението на благовестието.
8. Защото Бог ми е свидетел как милея за всички ви с милосърдие Исус Христово.
9. И затова се моля, щото любовта ви да бъде все повече и повече изобилно просветена и всячески проницателна,
10. за да изпитвате нещата, които се различават, та да бъдете искрени и незлобни до деня на Христа,
11. изпълнени с плодовете на правдата, които са чрез Исуса Христа, за слава и хвала на Бога.
12. А желая да знаете, братя, че това, което ме сполетя, спомогна повече за преуспяване на благовестието,
13. до толкова, щото стана известно на цялата претория и на всички други, че съм в окови за Христа;
14. и повечето от братята на Господа, одързостени от успеха в оковите ми, станаха по-смели да говорят Божието слово без страх.
15. Някои наистина проповядват Христа дори от завист и от препирлив дух, а някои и от добра воля.
16. Едните правят това от любов, като знаят, че съм поставен да защищавам благовестието;
17. а другите възвестяват Христа от партизанство, не искрено, като мислят да притурят тъга в оковите ми.
18. Тогава що? Само туй, че по всякакъв начин, било престорено или истинно, Христос се проповядва; и затова аз се радвам, и ще се радвам.
19. Защото зная, че това ще излезе за моето спасение чрез вашата молитва и даването на мене Духа Исус Христов,
20. според усърдното ми очакване и надежда, че няма в нищо да се посрамя, но че, както всякога, така и сега, ще възвелича Христа в тялото си с пълно дръзновение, било чрез живот или чрез смърт.
21. Защото за мене да живея е Христос, а да умра, придобивка.
22. Но ако живея в тялото, това значи плод от делото ми; и така, що да избера не зная,
23. но съм натясно между двете, понеже имам желание да отида и да бъда с Христа, защото, това би било много по-добре;
24. но да остана в тялото е по-нужно за вас.
25. И като имам тая увереност, зная, че ще остана и ще пребъда с всички вас за вашето преуспяване и радост във вярата;
26. тъй щото, чрез моето завръщане между вас, да можете поради мене много да се хвалите в Исуса Христа.
27. Само се обхождайте достойно на Христовото благовестие, тъй щото, било, че дойда и ви видя, или че не съм при вас, да чуя за вас, че стоите твърдо в един дух и се подвизавате единодушно за вярата на благовестието,
28. и че в нищо не се плашите от противниците; което е доказателство за тяхната погибел, а на вас за спасение, и то от Бога;
29. защото, относно Христа, вам е дадено не само да вярвате в Него, но и да страдате за Него;
30. като имате същата борба, каквато сте видели, че и аз имам, и сега чувате че съм имал.

ГЛАВА 2

1. И тъй, ако има някоя утеха в Христа, или някоя разтуха от любов, или някое общение на Духа, или някое милосърдие и състрадание,

2. направете радостта ми пълна, като мислите все едно, като имате еднаква любов и бъдете единомдушни и единомислени.

3. Не правете нищо от партизанство или от тщеславие, но със смиреномъдрие нека всеки счита другия по-горен от себе си.

4. Не гледайте всеки само за своето, но всеки и за чуждото.

5. Имайте в себе си същия дух, който беше и в Христа Исуса;

6. Който, като беше в Божия образ, пак не счете, че трябва да държи твърдо равенството с Бога,

7. но се отказа от всичко, като взе на Себе Си образ на слуга и стана подобен на човеците;

8. и, като се намери в човешки образ, смири Себе Си и стана послушен до смърт, даже смърт на кръст.

9. Затова и Бог го превъзвиши, и Му подари името, което е над всяко друго име;

10. така щото в Исусовото име да се поклони всяко коляно от небесните и земните и подземните същества,

11. и всеки език да изповяда, че Исус Христос е Господ, за слава на Бога Отца.

12. Затова, възлюбени мои, както сте били винаги послушни, не само както при мое присъствие, но сега много повече при моето отсъствие, изработвайте спасението си със страх и трепет;

13. Защото Бог е, Който според благоволенията Си, действа във вас и да желаете това, и да го изработвате.

14. Вършете всичко без роптание и без препиране,

15. за да бъдете безукорни и незлобливи, непорочни Божии чада, сред опako и извратено поколение, между които блестите като светила на света,

16. като явявате словото на живота; за да имам с какво да се хваля в деня на Христа, че не съм тичал напразно, нито съм се трудил напразно.

17. Но макар че се принасям аз като възлияние върху жертвата и служенето на вашата вяра, радвам се и с всички вас се радвам.

18. Подобно се радвайте и вие и с мене заедно се радвайте.

19. А надявам се на Господа Исуса да ви изпратя скоро Тимотея, та и аз да се утеша, като узная вашето състояние.

20. Защото нямам никой друг на еднакъв дух с мене, който да се погрижи искрено за вас.

21. Понеже всички търсят своето си, а не онова, което е Исус Христово.

22. А вие знаете неговата изпитана вяроност, че той е служител с мене в делото на благовестието, както чадо слугува на баща си.

23. Него прочее, се надявам да изпратя, щом разбере, как ще стане с мене,

24. а уверен съм в Господа, че и аз сам скоро ще дойда.

25. Счетох, обаче за нужно да ви изпратя брата Епафродита, моя съработник и сподвижник, изпратен от вас да ми послужи в нуждите;

26. понеже милееше за всички ви и тъжеше, защото бяхте чули, че бил болен.

27. И наистина той боледува близо до смърт; но Бог му показа милост, и не само на него, но и на мен, за да нямам скръб върху скръб.

28. Затова и по-скоро го изпратих, та като го видите, да се зарадвате пак, и аз да бъда по-малко скръбен;

29. Прочее, приемоте го в Господа с пълна радост; и имайте такива на почит,

30. понеже заради Христовото дело той дойде близо до смърт, като изложи живота си на опасност, за да допълни липсата на вашите услуги към мене.

ГЛАВА 3

1. Впрочем, братя мои, радвайте се в Господа. За мене не е досадно да ви пиша все същото, а за вас е безопасно.

2. Пазете се от злите работници, пазете се от поборниците на обрязването;

3. защото ние сме обрязаните, които с Божия Дух се кланяме, и се хвалим с Христа Исуса, и не уповаваме на плътта.

4. При все, че аз мога и на плътта да уповавам. Ако някой друг мисли, че може да уповава на плътта, то аз повече,
5. бидейки обрязан в осмия ден, от израилевия род, от Вениаминовото племе, евреин от евреи, досежно закона фарисей,
6. по ревност гонител на църквата, по правдата, която е от закона, непорочен.
7. Но това, което беше за мене придобивка, като загуба го счетох за Христа.
8. А още всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо - познаването на моя Господ Христос Иисус, за Когото изгубих всичко и считам всичко за измет, само Христа да придобия,
9. и да се намеря в Него, без да имам за своя правда оная, която е от закона, но оная, която е чрез вяра в Христа, тоест, правдата която е от Бога въз основа на вяра,
10. за да позная Него, силата на Неговото възкресение, и общението в Неговите страдания, ставайки съобразуван със смъртта му,
11. дано всякак достигна възкресението на мъртвите.
12. Не че съм сполучил вече, или че съм станал вече съвършен; но гоня изподир, дано уловя, понеже и аз бях уловен от Христа Иисуса.
13. Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя - като забравям задното и се простирам към предното,
14. спускам се към прицелната точка за наградата на горното от Бога призвание в Христа Иисуса.
15. И тъй, ние, които сме зрели, нека мислим така; и ако мислите вие нещо другояче, Бог ще ви открие и него.
16. Само нека [имаме за правило] да живеем според това, в което сме достигнали [същото да мъдруваме].
17. Братя, бъдете всички подражатели на мене и внимавайте на тия, които се обхождат така, както имате пример в нас.
18. Защото мнозина, за които много пъти съм ви казал, а сега и с плач ви казвам, се обхождат като врагове на Христовия кръст;
19. чиято сетнина е погибел, чийто бог е коремът, и чието хвалене е в това, което е срамотно, които дават ума си на земните неща.
20. Защото нашето гражданство е на небесата, отгдето и очакваме Спасител, Господа Иисуса Христа,
21. Който ще преобрази нашето унищожено тяло, за да стане съобразно с Неговото славно тяло, по упражнението на силата Си да покори и всичко на Себе Си.

ГЛАВА 4

1. Затова, възлюбени и многожелани мои братя, моя радост и мой венец, стойте така твърдо в Господа, възлюбени мои.
2. Моля Еводия, моля и Синтихия, да бъдат единомислени в Господа.
3. Да! И тебе умолявам, искрени ми сътруднико, помагай на тия жени, защото се трудеха в делото на благовестието заедно с мене и с Климента, и с другите ми съработници, чиито имена са в книгата на живота.
4. Радвайте се всякога в Господа; пак ще кажа: Радвайте се.
5. Вашата кротост да бъде позната на всичките човеци; Господ е близо.
6. Не се безпокойте за нищо; но за всяко нещо, с молитва и молба изказвайте прошенията си на Бога с благодарение;
7. и Божият мир, който никой ум не може да схване, ще пази сърцата ви и мислите ви в Христа Иисуса.
8. Най-после, братя, всичко, що е истинно, що е честно, що е праведно, що е любезно, що е благодатно - ако има нещо добродетелно, и ако има нещо похвално - това зачитайте.
9. Това, което сте и научили, и приели, и чули, и видели в мене, него вършете; и Бог на мира ще бъде с вас.

10. Аз много се радвам в Господа, че сега най-после направихте да процъфти изново вашата грижа за мен; за което наистина сте се грижили, но не сте имали благовремие.

11. Не казвам това поради оскъдност; защото се научих да съм доволен в каквото и състояние да се намеря.

12. Зная и в оскъдност да живея, зная и в изобилие да живея; във всяко нещо и във всички обстоятелства съм научил тайната и да съм сит, и да съм гладен, и да съм в изобилие, и да съм в оскъдност.

13. За всичко имам сила чрез Онзи, Който ме подкрепява.

14. Но сторихте добре, като взехте участие в скръбта ми.

15. А и вие, филипяни, знаете, че когато излязох от Македония и почнах делото на благовестието, ни една църква, освен едни вие, не влезе във връзка с мен за даване и вземане;

16. защото и в Солун един-два пъти ми прашахте за нуждата ми.

17. Не че искам подаръка, но искам плода, който се умножава за ваша сметка.

18. Но получих всичко, и имам изобилно; наситих се като получих от Епафродита изпратеното от вас, благоуханна миризма, жертва приятна, благоугодна на Бога.

19. А моят Бог ще снабди всяка ваша нужда според Своето богатство в слава в Христа Исуса.

20. А на нашия Бог и Отец да бъде слава до вечни векове. Амин.

21. Поздравете всеки светия в Христа Исуса. Поздравяват ви братята, които са с мен.

22. Поздравяват ви всичките светии, а особено тези, които са от Кесаревия дом.

23. Благодаратта на Господа Исуса Христа да бъде с духа ви.

Амин.

(Посланието на Св. Апостол Павел до Църквата във Филипи, в Малка Тракия, Corpus Apostolicum)

Посланието на Св. Апостол Павел до Църквата в Ефес (в Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)

ГЛАВА 1

1. Павел, с Божията воля апостол Исус Христов, до светиите и верните в Христа Исуса, които са в Ефес:

2. Благодат и мир да бъдат на вас от Бога, нашия Отец, и от Господа Исуса Христа.

3. Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който в Христос ни е благословил с всяко духовно благословение в небесни места;

4. както ни е избрал в Него преди създаването на света, за да бъдем свети и без недостатък пред Него в любов;

5. като ни е предопределил да Му бъдем осиновени чрез Исуса Христа, по благоволенieto на Своята воля,

6. за похвала на славната Си благодат, с която ни е обдарил във Възлюбения Си,

7. в Когото имаме изкуплението си чрез кръвта Му, прощението на прегрешенията ни, според богатството на Неговата благодат,

8. която е направил да доставя нам изобилно всяка мъдрост и разумение,

9. като ни е открил тайната на волята Си според благого намерение, което е положил в Себе Си,

10. за да се приложи когато се изпълнят времената, сиреч, да се събере в Христа всичко - това, което е небесно и земно

11. в Него казвам, в Когото станахме и наследство, като бяхме предопределени на това според намерението на Бога, Който действа във всичко по решението на Своята воля,

12. тъй щото, да бъдем за похвала на Неговата слава ние, които от напред се надявахме на Христа,

13. в Когото и вие, като чухте словото на истината, сиреч, благовестието на нашето спасение, в Когото като и повярвахте, бяхте запечатани с обещания Свети Дух,

14. който е залог на нашето наследство, докато бъде изкупено притежанието на Бога, да бъдете за похвала на Неговата слава.

15. Затова и аз като чух за вярата ви в Господа Исуса и за любовта, която сте показали към всичките светии,

16. непрестанно благодаря Богу за вас, и ви споменавам в молитвите си.

17. Дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да Го познаете,

18. и да просвети очите на сърцето ви, за да познаете, каква е надеждата, към която ви призовава, какво е богатството между светиите на славното от Него наследство,

19. и колко превъзходно велика е силата Му към нас вярващите - сила, която е според действоването на огромната Негова мощ,

20. с която подействува в Христа, когато Го възкреси от мъртвите и Го постави да седне от дясната Си страна на небесата,

21. и далече по-горе от всяко началство и власт, сила и господство, и всяко име, с което се именуват, не само в тоя свят, но и в бъдещия.

22. И всичко покори под нозете Му, и постави Го да бъде глава над всичко за църквата,

23. която е Негово тяло, изпълнено с пълнотата на Този, Който изпълнява всичко във всички.

ГЛАВА 2

1. И съживи вас, когато бяхте мъртви чрез вашите престъпления и грехове,

2. в които сте ходили някога според вървежа на тоя свят, по княза на въздушната власт, на духа, който сега действа в синовете на непокорството;

3. между които и ние всички сме живели някога в нашите плътски страсти, като сме изпълнявали волята на плътта и на помислите, и по естество сме били чада на гнева, както и другите.

4. Бог, обаче, Който е богат с милост, поради голямата любов, с която ни възлюби,

5. даже, когато бяхме мъртви чрез престъпленията си, съживи ни заедно с Христа (по благодат сте спасени),

6. и като ни съвъзкреси, постави ни да седим с Него в небесни места, в Христа Исуса;

7. за да показва през идните векове премногото богатство на Своята благодат чрез добрината си към нас в Христа Исуса.

8. Защото по благодат сте спасени чрез вяра, и то не от сами вас; това е дар от Бога;

9. не чрез дела, за да се не похвалят никой.

10. Защото сме негово творение, създадени в Христа Исуса за добри дела, в които Бог отнапред е наредил да ходим.

11. Затова помнете, че вие, някога езичници по плът, наричани необрязани от тия, които се наричат обрязани с обрязване на плътта, което се извършва с ръце,

12. в онова време бяхте отделени от Христа, странни на израилевото гражданство и чужденци към заветите на обещанието, без да имате надежда и без Бога на света;

13. а сега в Христа Исуса вие, които някога сте били далеч, сте поставени близо чрез кръвта на Христа.

14. Защото Той е нашият мир, Който направи двата отдела едно, и развали средната стена, която ги разделяше,

15. като в плътта Си унищожи враждата, сиреч закона със заповедите му изразени в постановления, за да създаде в Себе Си двата в един нов човек, и тъй да направи мир,

16. и в едно тяло да примири и двата с Бога чрез кръста, като уби на него враждата.

17. И като дойде, благовестува мир на вас, които бяхте далеч, и мир на тия, които бяха близо;

18. защото чрез Него и едните и другите имаме своя достъп при Отца в един Дух.

19. Затова вече вие не сте странни и пришелци, но сте съграждани на светиите и членове на

Божие семейство;

20. понеже бяхте съградени върху основата на апостолите и пророците, като е крайъгълен камък сам Христос Иисус,

21. върху Когото всяко здание, стройно сглобено, расте за храм свят на Господа;

22. в който и вие се вграждате заедно с Духа за Божие обиталище.

ГЛАВА 3

1. Затова аз, Павел, затворник за Иисуса Христа заради вас езичниците,

2. понеже сте чули за нареденото от Божията благодат, която ми е дадена заради вас,

3. че по откровение ми стана известна тайната, (както и по-преди накратко ви писах,

4. от което, като прочитате, може да разберете моето проумяване в Христовата тайна),

5. която в други поколения не беше известна на човешкия род, както сега чрез Духа се откри на Неговите свети апостоли и пророци,

6. а именно, че езичниците са сънаследници, като съставляват едно тяло, и са съпричастници на [Неговото] обещание в Христа Иисуса чрез благовестието,

7. на което станах служител според Божията благодат - дар, който ми е даден по действието на Неговата сила.

8. На мене, най-нищожния от всички светии, се даде тая благодат, да благовестя между езичниците неизследимото Христово богатство;

9. и да осветлявам всичките в наредбата относно тайната, която от векове е била скрита у Бога - Създателя на всичко,

10. тъй щото на небесните началства и власти да стане позната сега чрез църквата многообразната Премъдрост на Бога,

11. според предвечното намерение, което Той изработи в Христа Иисуса, нашия Господ;

12. в Когото имаме своето дръзновение и достъп с увереност чрез вяра в Него;

13. за която причина ви моля да се не обезсърчавате от моите изпитни за вас, тъй като те са за вас слава.

14. Затова, прекланям коленете си пред Отца [на нашия Господ Иисус Христос],

15. от Когото носи името си всеки род на небесата и на земята,

16. да ви даде, според богатството на славата Си, да се утвърдите здраво чрез Неговия Дух във вътрешния човек,

17. чрез вяра да се всели Христос във вашите сърца, тъй че закоренени и основани в любовта,

18. да бъдете силни да разберете заедно със всичките светии, що е широчината и дължината, височината и дълбочината,

19. и да познаете Христовата любов, което никое знание не може да обгърне, за да се изпълните в цялата Божия пълнота.

20. А на Този, Който, според действащата в нас сила, може да направи несравнимо повече, отколкото искаме или мислим,

21. на Него да бъде слава в църквата и в Христа Иисуса във всичките родове от века до века. Амин.

ГЛАВА 4

1. И тъй, аз, затворник за Господа, ви моля да се обхождате достойно на званието, към което бяхте призовани,

2. със съвършено смирение и кротост, с дълготърпение, като си претърпявате един друг с любов,

3. и се стараете в свързката на мира да опазите единството в Духа.

4. Има едно тяло и един Дух, както и бяхте призовани към една надежда на званието ви;

5. един Господ, една вяра, едно кръщение,

6. един Бог и Отец на всички, Който е над всички, чрез всички и във всички.

7. А на всеки от нас се даде благодат според мярката на това, което Христос ни е дал.

8. Затова казва: "Като възлезе на високо, плени плен и даде дарове на човеците. "
9. (А това "възлезе" шо друго значи, освен че бе и [по-напред] слязъл на местата по-долни от земята.
10. Тоя, Който е слязъл, е същият, Който и възлезе по-горе от всичките небеса, за да изпълни всичко).
11. И Той даде едни да бъдат апостоли, други пророци, други пък благовестители, а други пастири и учители,
12. за делото на служението, за назиданието на Христовото тяло, с цел да се усъвършенствуват светиите;
13. докле всички достигнем в единство на вярата и на познаването на Божия Син, в пълнолетно мъжество, в мярката на ръста на Христова пълнота;
14. за да не бъдем вече деца, блъскани и завличани от всеки вятър на учение, чрез човешката заблуда, в лукавство, по измамнителни хитрости;
15. но, действащи истинно в любов, да пораснем по всичко в Него, Който е главата - Христос,
16. от Когото, цялото тяло, сглобено и свързано чрез доставянето от всеки став, според съразмерното действие на всяка една част, изработва растенето на тялото за своето назидание в любовта.
17. Прочее, това казвам и заявявам в Господа, да не се обхождате вече, както се обхождат и езичниците, по своя суетен ум,
18. помрачени в разума, и странни на живота от Бога поради невежеството, което е в тях, и поради закоравяването на сърцето им;
19. които, изгубили чувство, са се предали на сладострастие, да вършат ненаситно всякаква нечистота.
20. Но вие не сте така познали Христа;
21. понеже сте чули, и сте научени от Него, (както е истината в Иисуса),
22. да съблечете, според по-предишното си поведение, стария човек, който тлее по измамнителните страсти,
23. да се обновите в духа на своя ум,
24. и да се облечете в новия човек, създаден по образа на Бога в правда и святост на истината.
25. Затова, като отхвърлите лъжата, говорете всеки с ближния си истина; защото сме части един на друг.
26. Гневете се, но без да съгрешавате; слънцето да не залезе в разгневяването ви;
27. нито давайте място на дявола.
28. Който е крал, да не краде вече, а по-добре да се труди, като върши с ръцете си нещо полезно, за да има да отдели и на този, който има нужда.
29. Никаква гнила дума да не излиза от устата ви, но онова, което е добро, за назидание според нуждата, за да принесе благодат на тия, които слушат;
30. и не оскърбявайте Светия Божий Дух, в когото сте запечатани за деня на изкуплението,
31. всякакво огорчение, ярост, гняв, вик и хула, заедно с всяка злоба, да се махне от вас;
32. а бивайте един към друг благи, милосърдни; прощавайте си един на друг, както и Бог в Христа е простил на вас.

ГЛАВА 5

1. И тъй, бивайте подражатели на Бога, като възлюбени чада;
2. и ходете в любов, както и Христос ви възлюби и предаде Себе Си за нас принос и жертва на Бога за благоуханна миризма.
3. А блудство и всякаква нечистота или сребролюбие да не се даже споменават между вас, както прилича на светии;
4. нито срамни или празни приказки, нито подигравки, които са неприлични неща, но по-добре благодарение.
5. Защото добре знаете това, че никой блудник, или нечист, или сребролюбец, (който е

идолопоклонник), няма наследство в царството на Христа и Бога.

6. Никой да ви не мами с празни думи; понеже поради тия неща иде Божия гняв върху синовете на непокорството.

7. И тъй, не бивайте съучастници на тях.

8. Тъй като някога си бяхте тъмнина, а сега сте светлина в Господа, обхождайте се като чада на светлината;

9. (защото плодът на светлината се състои във всичко що е благо, право и истинно).

10. Опитвайте, що е благоугодно на Господа;

11. и не участвайте в безплодните дела на тъмнината, а по-добре ги избличавайте;

12. защото това, което скришом вършат непокорните, срамно е и да се говори.

13. А всичко, което се избличава, става явно чрез светлината; понеже всяко нещо, което става явно, е осветено.

14. Затова казва: Стани, ти, който спиш, и възкръсни от мъртвите, и ще те осветли Христос.

15. И тъй, внимавайте добре как се обхождате, не като глупави, но като мъдри,

16. като изкупвате благовремието, защото дните са лоши.

17. Затова не бивайте несмислени, но проумявайте, що е Господната воля.

18. И не се опивайте с вино, следствието от което е разврат, но изпълвайте се с Духа;

19. и разговаряйте се с псалми и химни и духовни песни, като пеете и възпявате Господа в сърцето си,

20. и като винаги благодарите за всичко на Бога и Отца в името на нашия Господ Исус Христос,

21. като се подчинявате един на друг в страх от Христа.

22. Жени, подчинявайте се на своите мъже, като длъжност към Господа;

23. защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата (като само Той е спасител на тялото).

24. Но както църквата се подчинява на Христа, така и жените нека се подчиняват във всичко на своите мъже.

25. Мъже, любете жените си както и Христос възлюби църквата и предаде Себе Си за нея,

26. за да я освети, като я е очистил с водно умиване чрез словото,

27. за да я представи на Себе Си църква славна, без петно, или бръчка, или друго такова нещо, но да бъде свята и непорочна.

28. Така са длъжни и мъжете да любят жените си, както своите тела. Който люби жена си, себе си люби.

29. Защото никой никога не е намразил своето тяло, но го храни и се грижи за него, както и Христос за църквата;

30. понеже сме части на Неговото тяло [от Неговата плът и от Неговите кости].

31. "Затова ще остави човек баща си и майка си, и ще се привърже към жена си, и двамата ще станат една плът".

32. Тая тайна е голяма; но аз говоря това за Христа и за църквата.

33. Но и вие, всеки до един да люби своята жена, както себе си; а жената да се бои от мъжа си.

ГЛАВА 6

1. Деца, покорявайте се на родителите си в Господа;

2. "Почитай баща си и майка си", (което е първата заповед с обещание),

3. "за да ти бъде добре и да живееш много години на земята".

4. И вие, бащи, не дразнете децата си, но възпитавайте ги в учение и наставление Господно.

5. Слуги, покорявайте се на господарите си по плът със страх и трепет, в простотата на сърцето си, като към Христа.

6. Не работете само пред очи като човекоугодници, но като Христови слуги изпълнявайте от душа Божията воля;

7. и слугувайте с добра воля като на Господа, а не на човеци;

8. понеже знаете, че всеки слуга или свободен, ще получи от Господа същото добро, каквото върши.

9. И вие, господари, струвайте същото на тях, като се въздържате от заплашването; понеже знаете, че и на тях и на вас има Господар на небесата, у Когото няма лицеприятие.

10. Най-после, заяквайте в Господа и в силата на Неговото могъщество.

11. Облечете се в Божието всеоръжие, за да можете да устоите срещу хитростите на дявола.

12. Защото нашата борба не е срещу кръв и плът, но срещу началствата, срещу властите, срещу духовните сили на нечестието в небесните места.

13. Затова вземете Божието всеоръжие, за да можете да противостоите в злия ден, и като надвиете на всичко, да устоите.

14. Стойте, прочее, препасани с истина през кръста си и облечени в правдата за бронен нагръдник,

15. и с нозете си обути с готовност чрез благовестието на мира.

16. А освен всичко това, вземете вярата за щит, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на нечестивия;

17. вземете също за шлем Спасението и Меча на Духа, който е Божието слово;

18. молеши се в Духа на всяко време с всякаква молитва и молба, бидейки бодри в това с неуморно постоянство и моление за всичките светии,

19. и за мене, да ми се даде израз да отворя устата си, за да оповестя дръзновено тайната на благовестието,

20. за което съм посланик в окови, да говоря за него с дръзновение, както прилича да говоря.

21. Но, за да знаете и вие за моите работи, и как съм, всичко ще ви каже Тихик, любезния брат и верен в Господа служител;

22. когото пратих до вас нарочно за това, да узнаете нашето състояние, и той да утеши сърцата ви.

23. Мир на братята, и любов с вяра, от Бога Отца и Господа Исуса Христа.

24. Благодат да бъде с всички, които искрено любят нашия Господ Исус Христос. Амин.

(Посланието на Св. Апостол Павел до Църквата в Ефес, в Голяма Тракия, Corpus Apostolicum)

Посланието на Св. Апостол Павел до Църквата в Колоса (в Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)

ГЛАВА 1

1. Павел, с Божията воля апостол Исус Христов, и брат Тимотей,

2. до светите и верни братя в Христа, които са в Колоса: Благодат и мир на вас от Бога, нашия Отец, [и Господа Исуса Христа].

3. Благодарим на Бога, Отец на нашия Господ Исус Христос, (като се молим винаги за вас,

4. понеже чухме за вашата вяра в Христа Исуса и за любовта ви към всичките светии),

5. по причина на онова, за което се надяваме, което се пази за вас на небесата, за което сте чули от по-напред в истинското слово на благовестието,

6. което дойде до вас; както то принася плод и расте в целия свят, тъй и между вас, от деня, когато чухте и наистина познахте Божията благодат,

7. както сте я и научили от нашия възлюбен съработник Епафраса, който е за нас верен Христов служител;

8. който ни и извести за вашата любов в Духа.

9. Затуй и ние, от деня, когато чухме за това, не преставаме да се молим за вас и да искаме от Бога да се изпълните с познанието на Неговата воля чрез пълна духовна мъдрост и проумяване,

10. за да се обхождате достойно за Господа, да Му угаждате във всичко, като принасяте плод във всяко добро дело и като растете в познаването на Бога;

11. подкрепявани с пълна сила, според Неговото славно могъщество, за да издържите и дълго търпите всичко с радост;

12. като благодарите на Отца, Който ни удостои да участвуваме в наследството на светиите в светлината;

13. Който ни избави от властта на тъмнината и ни пресели в царството на Своя възлюбен Син.

14. В Него имаме изкуплението си, прощението на греховете;

15. в Него, Който е Образ на невидимия Бог, първороден преди всяко създание;

16. понеже чрез Него бе създадено всичко, което е на небесата и на земята, видимото и невидимото, било престоли или господства, било началства или власти, всичко чрез Него бе създадено;

17. и Той е преди всичко, и всичко чрез Него се сплотява.

18. И глава на тялото, тоест, на църквата, е Той, Който е Началникът, първороден от мъртвите, за да има първенство във всичко.

19. Защото Отец благоволи да всели в Него свършената пълнота,

20. и чрез Него да примири всичко със Себе Си, и земните, и небесните, като въдвори мир чрез Него с кръвта, пролята на Неговия кръст.

21. И вас, които бяхте някога отстранени и по разположение врагове в злите си дела,

22. примири сега чрез Неговата смърт в плътското Му тяло, да ви представи пред Себе Си свети, непорочни и безупречни,

23. ако останете основани и твърди във вярата и без да се помръднете от надеждата, открита вам в благовестието, което сте чули, и което е било проповядвано на всяка твар под небесата, на което аз, Павел, станах служител.

24. Сега се радвам в страданията си за вас, като от моя страна допълвам недостатъка на скърбите на Христа в моето тяло заради Неговото тяло, което е църквата;

25. на която аз станах служител, по Божията наредба, която ми бе възложена заради вас, да проповядвам напълно словото на Бога,

26. сиреч тайната, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри на Неговите свети;

27. на които Божията воля беше да яви какво е между езичниците богатството на славата на тая тайна, сиреч, Христос между вас, надеждата на славата.

28. Него ние възгласяваме, като съветваме всеки човек и поучаваме всеки човек с пълна мъдрост, за да представим всеки човек свършен в Христа.

29. Затова се и трудя, като се подвизавам според Неговата сила, която действа в мене мощно.

ГЛАВА 2

1. Защото желая да знаете какъв голям подвиг имам за вас и за ония, които са в Лаодикия, и за ония, които не са ме виждали лично,

2. за да се утешат сърцата им, та, свързани заедно в любов за всяко обогатяване със свършено проумяване, да познаят тайната Божия, сиреч, Христа,

3. в Когото [са скрити] всичките съкровища на премъдростта и на знанието.

4. Това ви казвам, за да не ви измами някой с убедителни думи.

5. Защото, ако и да не съм с вас телом, пак духом съм с вас и се радвам, като гледам вашата уредба и постоянството на вашата вяра спрямо Христа.

6. И тъй, както сте приели Христа Исуса, Господа, така и се обхождайте в Него,

7. вкоренени и назидавани в Него, утвърждавани във вярата си, както бяхте научени, и изобилстващи в нея с благодарение.

8. Внимавайте да не ви заплени някой с философията си и с празна измама, по човешко предание, по първоначалните учения на света, а не по Христа.

9. Защото в Него обитава телесно всичката пълнота на Божеството;

10. и вие имате пълнота в Него, Който е глава на всяко началство и власт.

11. В Него бяхте и обрязани с обрязване не от ръка извършено, но с обрязването, което е от

Христа, като съблякохте плътското тяло;

12. погребани с Него в кръщението, в което бяхте и възкресени с Него чрез вяра в действието на Бога, Който го възкреси от мъртвите.

13. И вас, които бяхте мъртви чрез прегрешенията си и необрязаното си плътско естество, вас съживи с Него, като прости всичките ви престъпления;

14. и като изличи противния нам в постановленията му закон, който беше враждебен нам, махна го отсрещ и го прикова на кръста;

15. и като ограби началствата и властите, изведе ги на показ явно, възтържествувайки над тях чрез Него.

16. И тъй, никой да не ви осъжда за това, което ядете, или което пиете, или нещо относно някой празник или новомесечие или събота;

17. които са сянка на онова, което ще дойде, а тялото е Христово.

18. Никой да ви не отнема наградата с измама, чрез самоволно смиrenomъдрие и ангелослужение, като наднича в неща, които не е видял и напразно се надува с плътския си ум,

19. а не държи главата Христос, от Когото цялото тяло, снабдявано и сплотено чрез ставите и жилите си, расте с нарастване, дадено от Бога.

20. Ако сте умрели с Христа относно първоначалните учения на света, то защо, като че живеете на света, се подчинявате на постановления, като:

21. "Не похващай", "Не вкусвай", "Не пипай",

22. (които всички се развалят от употреба), по човешки заповеди и учения?

23. Тия неща наистина имат вид на мъдрост в произволно богослужение и смирение, и в нещадене на тялото, но не струват за нищо в борбата против угаждането на тялото.

ГЛАВА 3

1. И тъй, ако сте били възкресени заедно с Христа, търсете това, което е горе, където седи Христос отдясно на Бога.

2. Мислете за горното, а не за земното;

3. защото умряхте, и животът ви е скрит с Христа в Бога.

4. Когато Христос, нашият живот, се яви, тогава и вие ще се явите с Него в слава.

5. Затова умъртвете природните си части, които действуват за земята: блудство, нечистота, страст, зложелание и сребролюбие, което е идолопоклонство,

6. поради които иде Божият гняв върху рода на непокорните;

7. в които и вие някога сте ходили, когато живеехте в тях.

8. Но сега отхвърлете и вие всичко това: гняв, ярост, злоба, хулене, срамно говорене от устата си.

9. Не се лъжете един друг, понеже сте съблекли вече стария човек с делата му,

10. и сте се облекли в новия, който се подновява в познание по Образа на Този, Който го е създал;

11. където не може да има грък и юдеин, обрязани и необрязани, варварин, скит, роб, свободен; но Христос е всичко и във всичко.

12. И тъй, като Божии избрани, свети и възлюбени, облечете се с милосърдие, благодат, смирение, кротост, дълготърпение.

13. Претърпявайте си един друг и един на друг си прощавайте, ако някой има оплакване против някого; както и Господ е простил вам, така прощавайте и вие.

14. А над всичко това облечете се в любовта, която свързва всичко в съвършенството.

15. И нека царува в сърцата ви Христовият мир, за който бяхте и призвани в едно тяло; и бъдете благодарни.

16. Христовото слово да се вселява във вас богато; с пълна мъдрост учете се и увещавайте се с псалми и химни и духовни песни, като пеете на Бога с благодат в сърцата си.

17. И каквото и да вършите, словом или делом, вършете всичко в името на Господа Исуса, благодарящи чрез Него на Бога Отца.

18. Жени, подчинявайте се на мъжете си, както прилича в Господа.
19. Мъже, любете жените си и не се огорчавайте против тях.
20. Деца, покорявайте се на родителите си във всичко, защото това е угодно на Господа.
21. Бащи, не дразнете децата си, за да не се обезсърчават.
22. Слуги, покорявайте се във всичко на господарите си по плът, като работите не за очи като човекоугодници, но със сърдечна простота, боейки се от Господа.
23. Каквото и да вършите, работете от сърце, като на Господа, а не като на човечи;
24. понеже знаете, че за награда от Господа ще получите наследството. Слугувайте на Господа Христа.
25. Защото, който върши неправда, ще получи обратно неправдата си, и то без лицеприятие.

ГЛАВА 4

1. Господари, отдавайте на слугите си безпристрастно това, което е справедливо, като знаете, че и вие имате Господар на небесата.
2. Постоянствувайте в молитва и бдете в нея с благодарение.
3. Молете се още и за нас, да ни отвори Бог врата за словото, тъй щото да говоря тайната, която е в Христа, за която съм и в окови,
4. да я изявя така, както трябва да говоря.
5. Обхождайте се мъдро към външните, като изкупвате благовремието.
6. Това, което говорите, да бъде винаги с благодат, подправено със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всекиго.
7. Що се касае до мене, всичко ще ви каже любезният брат и верен служител и съработник в Господа, Тихик,
8. когото пратих до вас нарочно за това, да узнаете моето състояние, и той да утеши сърцата ви.
9. Изпратих с него и верния и възлюбен брат Онисима, който е от вас. Те ще ви кажат всичко за тука.
10. Поздравява ви Аристарх, който е затворен с мене и Варнавовият сестрин син Марко, (за когото получихте поръчката; ако дойде при вас, приемоте го),
11. и Иисус, наречен Юст. От обрязаните тия са единствени мои съработници за Божието царство, които са ми били утеха.
12. Поздравява ви служителят Иисус Христов Епафраса, който е от вас и който всякога усърдно се моли за вас, да стоите свършени и напълно уверени във всичко, що е Божията воля.
13. Защото свидетелствувам за него, че се труди много за вас и за тия, които са в Лаодикия и в Йерапол.
14. Поздравяват ви възлюбеният лекар Лука и Димас.
15. Поздравете братята, които са в Лаодикия и Нимфана с домашната и църква.
16. И като прочетете това послание помежду си, наредете да се прочете и в Лаодикийската църква; и онова, което е от Лаодикия, да го прочетете и вие.
17. И кажете на Архипа: Внимавай на службата, която си приел от Господа, да я изпълниш.
18. Поздравът пиша аз, Павел, със собствената си ръка. Помнете оковите ми. Благодат да бъде с вас. [Амин].

(Посланието на Св. Апостол Павел до Църквата в Колоса, в Голяма Тракия, Corpus Apostolicum)

Първото Послание на Св. Апостол Йоан (написано в Ефес, Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)

ГЛАВА 1

1. Това, което беше отначало, което чухме, което видяхме с очите си, което наблюдавахме и

ръцете ни попипаха, за Словото на Живота,

2. (защото Животът се яви и ние видяхме, и свидетелствуваме, и ви възвестяваме Вечния Живот, който беше у Отец и се яви нам),

3. това, което сме видели и чули, него възвестяваме и на вас, за да имате и вие общение с нас; а пък нашето общение е с Отца и с Неговия Син Исус Христос.

4. И това ви пишем, за да бъде пълна вашата радост.

5. И известието, което чухме от Него и възвестяваме на вас, е това, че Бог е светлина, и в Него няма никаква тъмнина.

6. Ако речем, че имаме общение с Него, а ходим в тъмнината, лъжем и не действваме според истината.

7. Но ако ходим в светлината, както е Той в светлината, имаме общение един с друг, и кръвта на Сина Му Исуса [Христа] ни очиства от всеки грях.

8. Ако речем, че нямаме грях, лъжем себе си, и истината не е в нас.

9. Ако изповядваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда.

10. Ако речем, че не сме съгрешили, правим Бога лъжец и Неговото слово не е в нас.

ГЛАВА 2

1. Дечица мои, това ви пиша, за да не съгрешите; но ако съгреши някой, имаме ходатай при Отца, Исуса Христа Праведния.

2. Той е умилостивение за нашите грехове, и не само за нашите, но и за греховете на целия свят.

3. И по това сме уверени, че Го познаваме, ако пазим заповедите Му.

4. Който казва: Познавам Го, а заповедите Му не пази, лъжец е, и истината не е в него.

5. Но ако някой пази словото Му, неговата любов към Бога е наистина свършена. По това знаем, че сме в Него.

6. Който казва, че пребъдва в Него, сам е длъжен да ходи, както е ходил Христос.

7. Възлюбени, не е нова заповедта, която ви пиша, но е стара заповед, която сте имали отначало; старата заповед е словото, което сте чули.

8. Но пак е нова заповедта, която ви пиша, което нещо е истинско и в Него и в нас; защото тъмнината преминава и истинската светлина вече свети.

9. Който казва, че е в светлината, а мрази брат си, той и до сега е в тъмнината.

10. Който люби брат си, той пребъдва в светлината; и в него няма съблазън.

11. А който мрази брат си, той е в тъмнината и в тъмнината ходи, и не знае къде отива, защото тъмнината е заслепила очите му.

12. Пиша вам, дечица, защото ви се простиха греховете, заради Неговото име.

13. Пиша вам, бащи, защото познавате Този, Който е отначало. Пиша вам, младежи, защото победихте лукавия. Писах вам, дечица, защото познавате Отца.

14. Писах вам, бащи, защото познавате Този, Който е отначало. Писах вам, младежи, защото сте силни и Божието слово пребъдва във вас, и победихте лукавия.

15. Не любете света, нито каквото е на света. Ако люби някой света, в него няма любов към Отца.

16. Защото всичко що е в света - похотта на плътта, пожеланието на очите и тщеславието на живота - не е от Отец, но е от света;

17. и светът преминава, и неговите похоти; а който върши Божията воля, пребъдва до века.

18. Дечица, последно време е; защото както сте чули, че иде Антихрист, и понеже сега има много антихристи, от това знаем, че е последно време.

19. От нас излязоха, но не бяха от нас; защото ако биха били от нас, щяха да си останат с нас; но излязоха, за да стане явно, че те всички не са от нас

20. А вие сте помазани от Светия и знаете всичко.

21. Пиша ви не защото не знаете истината, но защото я знаете и разбирате, че никаква лъжа не е от истината.

22. Кой е лъжец, освен оня, който отрича, че Исус е Христос? Той е антихрист, който се отрича от Отец и от Сина.

23. Никой, който се отрича от Сина, няма нито Отца; а който изповядва Сина, има и Отца.

24. А колкото за вас, онова, което сте чули отначало, нека остане у вас. Ако остане у вас това, което сте чули отначало, то и вие ще пребъдете в Сина и в Отца.

25. И обещанието, което Той ни даде е това - вечен живот.

26. Пиша ви това поради тия, които желаят да ви заблудят;

27. а колкото за вас, помазанието, което приехте от Него, остава във вас, и нямате нужда да ви учи някой; затова, както Неговото помазание ви учи за всичко, и е истинско, а не лъжливо, пребъдвайте в Него, както ви е научило да правите.

28. Дечица, и сега пребъдвайте в Него, та когато се яви, да имате дръзновение, и да се не посраим пред Него в пришествието Му.

29. Ако знаете, че Той е праведен, знайте, че и всеки, който върши правда, е от Него роден.

ГЛАВА 3

1. Виджте каква любов е дал нам Отец, да се наречем Божи чада; а такива и сме. Затова светът не познава нас, защото Него не позна.

2. Възлюбени, сега сме Божи чада, и още не е станало явно какво ще бъдем; но знаем, че когато стане явно, ще бъдем подобни Нему, защото ще Го видим както е.

3. И всеки, който има тая надежда за Него, очиства себе си, както е Той чист.

4. Всеки, който върши грях, върши и беззаконие, защото грехът е беззаконие;

5. и знаете, че Той се яви да носи греховете. В Него няма грях.

6. Никой, който пребъдва в Него, не съгрешава; никой, който съгрешава, не Го е видял, нито Го е познал.

7. Дечица, никой да не ви заблуждава: който върши правда, праведен е, както Христос е праведен.

8. Който върши грях, от дявола е; защото дяволът отначало съгрешава. Затова се яви Божият Син, да съсипе делата на дявола.

9. Никой, който е роден от Бога, не върши грях, защото неговият зародиш пребъдва в Него; и не може да съгрешава, защото е роден от Бога.

10. По това се разпознават Божиите чада и дяволските чада; никой, който не върши правда, не е от Бога, нито оня, който не люби брат си.

11. Защото поръчката, която чухте от начало, е това: да любим един другия;

12. и да не бъдем както Каин, който беше от лукавия и уби брат си. И защо го уби? Защото неговите дела бяха нечестиви, а братовите му праведни.

13. Недейте се чуди, братя, ако светът ви мрази.

14. Ние знаем, че сме преминали от смърт в живот, защото любим братята. Който не люби, остава в смърт.

15. Всеки, който мрази брат си, е човекоубиец; и вие знаете, че в никой човекоубиец не пребъдва вечен живот.

16. От това познаваме любовта, че Той даде живота Си за нас. Така и ние сме длъжни да дадем живота си за братята.

17. Но ако някой, който има световните блага, вижда брат си в нужда, а заключи сърцето си от него, как ще пребъдва в него любов към Бога?

18. Дечица, да не любим с думи, нито с език, но с дело и в действителност.

19. От това ще познаем, че сме от истината, и ще уверим сърцето си пред Него,

20. относно всичко, в което нашето сърце ни осъжда; защото Бог е по-голям от сърцето ни и знае всичко.

21. Възлюбени, ако нашето сърце не ни осъжда, имаме дръзновение спрямо Бога;

22. и каквото и да поискаме, получаваме от Него, защото пазим заповедите Му и вършим това що е угодно пред Него.

23. И Неговата заповед е това: да вярваме в името на Сина Му Исуса Христа, и да любим един другото, както ни е заповядал.

24. И който пази Неговите заповеди, пребъдва в Бога и Бог в него; и по това познаваме, че Той пребъдва в нас, по Духа, който ни е дал.

ГЛАВА 4

1. Възлюбени, не вярвайте на всеки дух, но изпитвайте духовете, дали са от Бога; защото много лъжепророци излязоха по света.

2. По това познавайте Божия Дух: всеки дух, който изповяда, че Исус Христос дойде в плът, е от Бога;

3. а никой дух, който не изповядва Спасителя, не е от Бога; и това е духът на Антихриста, за когото сте чули, че идва, и сега е вече в света.

4. Вие сте от Бога, дечица, и победили сте ги; защото по-велик е Оня, Който е във вас, от онзи, който е в света.

5. Те са от света, затова светски говорят и светът тях слуша.

6. Ние сме от Бога; който познава Бога, нас слуша; който не е от Бога, не ни слуша. По това разпознаваме духа на истината и духа на заблудата.

7. Възлюбени, да любим един другото, защото любовта е от Бога; и всеки, който люби, роден е от Бога и познава Бога.

8. Който не люби, не е познал Бога; защото Бог е любов.

9. В това се яви Божията любов към нас, че Бог изпрати на света Своя единороден Син, за да живеем чрез Него.

10. В това се състои любовта, не че ние сме възлюбени от Бога, но че Той възлюби нас и прати Сина Си като умилоствение за греховете ни.

11. Възлюбени, понеже така ни е възлюбил Бог, то и ние сме длъжни да любим един другото.

12. Никой никога не е видял Бога; но ако любим един другото, Бог пребъдва в нас, и любовта към Него е свършена в нас.

13. По това познаваме, че пребъдваме в Него и Той в нас, гдето ни е дал от Духа Си.

14. И ние видяхме, и свидетелствуваме, че Отец прати Сина Си да бъде Спасител на света.

15. Ако някой изповяда, че Исус е Божият Син, Бог пребъдва в него, и той в Бога.

16. И ние познаваме, и сме повярвали любовта, която Бог има към нас. Бог е любов; и който пребъдва в любовта, пребъдва в Бога, и Бог пребъдва в него.

17. В това се усъвършенствува любовта в нас, когато имаме дръзнновение в съдния ден, защото както е Той, така сме и ние в тоя свят.

18. В любовта няма страх, но свършената любов изпъжда страха; защото страхът има в себе си наказание, и който се страхува, не е усъвършенствуван в любовта.

19. Ние любим [Него], защото първо Той възлюби нас.

20. Ако рече някой: "Любя Бога", а мрази брат си, той е лъжец; защото, който не люби брат си, когото е видял, не може да люби Бога, Когото не е видял.

21. И тая заповед имаме от Него: Който люби Бога, да люби и брат си.

ГЛАВА 5

1. Всеки, който вярва, че Исус е Христос, е роден от Бога; и всеки, който люби Родителя, люби и родения от Него.

2. По това познаваме, че любим Божиите чада, когато любим Бога и изпълняваме Неговите заповеди.

3. Защото ето що е любов към Бога: да пазим Неговите заповеди, а заповедите Му не са тежки.

4. Защото всичко що е родено от Бога, побеждава света; и тая победа, която е победила света е спечелила нашата вяра.

5. И кой побеждава света, ако не тоя, който вярва, че Исус е Божият Син?

6. Това е Исус Христос, Който е дошъл чрез вода и кръв; не само чрез водата, но чрез водата и

чрез кръвта; и Духът е, който свидетелствува, понеже Духът е истината.

7. Защото Три са, които свидетелствуват на небето: Отец, Слово и Свети Дух, и Трите са Едно.

8. И Три са, които свидетелствуват на земята: Духът, водата и кръвта; и тия Три са съгласни.

9. Ако приемаме свидетелството на човеците, свидетелството на Бога е по-важно; защото това, което Бог заявява, е туй, че Той е свидетелствувал за Сина Си.

10. Който вярва в Божия Син, има това свидетелство в себе си; който не вярва в Бога, направил Го е лъжец, защото не е повярвал свидетелството, което Бог е свидетелствувал за Сина Си.

11. И свидетелството е това, че Бог ни е дал вечен живот, и че тоя живот е в Сина Му.

12. Който има Сина, има тоя живот; който няма Божия Син, няма тоя живот.

13. Това писах на вас, които вярвате в името на Божия Син, за да знаете, че имате вечен живот, [и да вярвате в името на Божия Син].

14. И увереността, която имаме спрямо Него е това, че ако просим нещо по Неговата воля, Той ни слуша;

15. и ако знаем, че ни слуша, за каквото и да Му попросим, знаем, че получаваме това, което сме попросили от Него.

16. Ако някой види брат си, че извърши несмъртен грях, нека се моли, и Бог ще му даде живот, сиреч на ония, които съгрешават несмъртно. Има смъртен грях; не казвам за него да се помоли.

17. Всяка неправда е грях; и има грях, който не е смъртен.

18. Знаем, че всеки роден от Бога не съгрешава; но оня, който се е родил от Бога, пази себе си, и лукавият не се докосва до него.

19. Знаем, че ние сме от Бога; и целият свят лежи в лукавия.

20. Знаем още, че Божият Син е дошъл и ни е дал разум да познаваме истинния Бог; и ние сме в истинния, сиреч в Сина Му Исуса Христа. Това е истинският Бог и Вечен Живот.

21. Дечица, пазете себе си от идоли.

(Първото Послание на Св. Апостол Йоан, написано в Ефес, Голяма Тракия, Corpus Apostolicum)

Второто Послание на Св. Апостол Йоан (написано в Ефес, Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)

1. От Презвитера до избраната госпожа и до чадата ѝ, които аз наистина любя, (и не само аз, но и всички, които са познали истината).

2. Заради истината, която пребъдва в нас, и ще бъде с нас до века,

3. благодат, милост, мир да бъдат с нас от Бога Отца и от [Господа] Исуса Христа, Сина на Отца, в истина и любов.

4. Много се зарадвах, че намерих някои от чадата ти да ходят в истината, както приехме заповед от Отца.

5. И сега, госпожо, умолявам те, не като че ти пиша нова заповед, но тая, която имаме отначало; да любим един другиго.

6. И любовта е това: да ходим по Неговите заповеди. Тая е заповедта, в която трябва да ходите, както сте чули отначало.

7. Защото много измамници излязоха в света, които не изповядват дохождането на Исуса Христа в плът. Такъв човек е измамник и антихрист.

8. Внимавайте на себе си, да не изгубите онова, което сте изработили, но да получите пълна награда.

9. Никой, който върви напред и не пребъдва в Христовото учение, няма Бога; тоя, който пребъдва в учението, той има и Отца и Сина.

10. Ако някой дойде при вас и не носи това учение, недейте го приема в къщи, и не го

поздравявайте,

11. защото който го поздравява, става участник в неговите зли дела.
12. Имам много да ви пиша, но не искам да ви пиша с книга и мастило, обаче надявам се да дойда при вас, и уста с уста да се разговорим, за да бъде радостта ви пълна.
13. Поздравяват те чадата на твоята избрана сестра.

*(Второто Послание на Св. Апостол Йоан, написано в Ефес, Голяма Тракия,
Corpus Apostolicum)*

Третото Послание на Св. Апостол Йоан (написано в Ефес, Голяма Тракия) (Corpus Apostolicum)

1. От Презвитера до любезния Гаий, когото любя;
2. Възлюбений, молих да благоуспяваш и да си здрав във всичко, както благоуспява душата ти.
3. Защото много се зарадвах, когато дойдоха някои братя и засвидетелстваха за твоята вяроност, според както ти ходиш в истината.
4. По-голяма радост няма за мене от това, да слушам, че моите чада ходят в истината.
5. Възлюбений, ти вършиш вярна работа в каквото правиш за братята, и то за чужденци;
6. които свидетелстваха пред църквата за твоята любов. Добре ще сториш да ги изпратиш както подобава пред Бога;
7. защото за Христовото име излязоха, без да вземат нещо от езичниците.
8. Ние, прочее, сме длъжни да посрещаме такива радостно, за да бъдем съработници с истината.
9. Писах няколко думи до църквата; но Диотреф, който обича да първенствува между тях, не ни приема.
10. Затова, ако дойда, ще му напомня за делата, които върши, като бръщолеви против нас лоши думи. И като не се задоволява с това, той не просто, че сам не приема братята, но възпира и тия, които искат да ги приемат, и ги пъди от църквата.
11. Възлюбений, не подражай злото, но доброто. Който върши добро, от Бога е; който върши зло, не е видял Бога.
12. За Димитрий се свидетелствува добро от всички, и от самата истина; а още и ние свидетелствуваме; и ти знаеш, че нашето свидетелство е истинско.
13. Имах много да ти пиша, но не ми се ще да ти пиша с мастило и перо;
14. а надявам се скоро да те видя, и ще се разговорим уста с уста. Мир на тебе. Поздравяват те приятелите. Поздрави приятелите по име.

*(Третото Послание на Св. Апостол Йоан, написано в Ефес, Голяма Тракия,
Corpus Apostolicum)*

Посланието на Тракиеця Асклепий до Египетския Цар Амон (Corpus Orphicum)

1. Асклепий до Цар Амон:
2. Царю, изпращам ти това послание като опресняване и обобщение на предишните. Ще се убедиш сам, че то не е в съгласие с общоприетите мнения на непосветените, но съдържа множество факти, които ги оборват. Сигурно ще забележиш и някои противоречия с по-предните ми послания, които са само привидни.
3. Учителят ми - Тълковникът Орфей, когато разговаряше с мен насаме, многократно казваше, че за мнозината, които четат писаното от мен, то трябва да изглежда привидно простичко и ясно, но ето че истината е точно в обратното, защото дълбокият смисъл на думите е запечатан за

мнозината, така че значението им да се съхрани само за избраните.

4. Почакай да видиш, говореше той, когато гърците един ден поревнуват да преведат нашия език на своя и ще се стъписах от резултата от техния превод - пълното изопачаване на истината в техните писания!

5. Но когато човек чете моите послания изразени в своя оригинал на нашия бащин Тракийски език, те запазват своето истинско значение и яснота! Защото самото естество на Речта, Звучите и Буквите на Думите на Тракия и Египет съдържат в себе си тайната сила на нещата и явленията, за които говорят.

6. Затова, Царю Велики, доколкото имаш желанието и властта (защото си Всевластен Господар), пази тези послания в оригинал и нека не се превеждат, да не би Великите Тайни скрити в тях да попаднат у гърците и техният високопарен, надут и бездуховен гръцки идиом да преиначи и напълно изличи това, което има сила да основава и сътворява в нашата древна реч.

7. Защото гърците са празнословци, о Царю, и речта им има сила само да дефинира и описва явленията, и затова и такава е цялата гръцка философия - суетна глупософия, словоохотливост и многоречие. Ние за разлика от тях, използваме не силата на красноречието, но на древните Сътворяващи Звуци за промяна на света.

8. След казаното до тук, нека да започна тази беседа като първо призова Бога, Господаря, Твореца, Отеца и Вседържителя на цялата вселена, Този, който е Един и е Все во все. Защото многообразието на всичко е едно и това едно е в Единия, не защото едното е повторение на Единия, но защото едното е в единство с Единия!

9. Размишлявай върху тази истина, Царю мой, през цялата ми беседа. Защото ако някой се опита да отдели по някакъв начин всичкото, което е едно цяло и от Единия, и да го противопостави Нему, твърдейки, че то е в Него многочислие, а не единство от многообразие, такъв човек би се нагърбил с невъзможното, защото ако можеше да се отдели всичкото от Единия, то би престанало да съществува.

10. Погледни в скритите дълбини на земята множеството бликащи извори от вода и огън. От едно място и от един корен там се проявяват трите природи, тези на огън, вода и земя! Затова и от древността земята е считана за източник на всичко материално в света, източник на самата нея е обаче Този, който е горе.

11. По този начин Творецът, имам в предвид Слънцето (на душите) Дион-Иисус, съединява небето и земята, пращайки естеството си долу и така връщайки материята пак нагоре, привличайки всичко пак към слънцето и около него, отдавайки всичко от Себе Си на всички даром чрез Своята Вечна Светлина!

12. Защото наистина от Слънцето (на душите) Дион-Иисус идва всяка Сила за Добро, която прониква чрез небе и въздух до най-долните части на земята и дори до подземната бездна! (.....)

13. И така Слънцето Дион-Иисус е в центъра на цялата вселена, която е и славна корона Нему! (.....)

(Посланието на Тракиеца Асклепий до Египетския Цар Амон, Corpus Orphicum)

Песента на Орфей
Тайна Беседа между Тройно-Великия
Тълковник и Сина му
(името Тълковник е често срещана в древността
титла на легендарния първи свещеник
на Тракия - Орфей) (Corpus Orphicum)

1. Тайната Беседа между Тройно-Великия Тълковник и Сина му.

2. - Татко, ти често говориш иносказателно и с притчи относно Бога в своите беседи. Също

твърдиш, че никой не може да бъде спасен, ако не се роди изново, но как става това, ти още не си ми открил!

3. И когато те помолих да ме научиш като твой син на тази велика тайна, ти отклони молбата ми като каза, че първом трябва да стана чужденец и странник за света. Но ето доста време откакто съм се приготвил и имам закалка срещу измамата на този свят.

4. Моля, отдай ми както обеща, ако щеш в тайно, ако щеш наяве, поучението за това как да се родя отново, за да бъда спасен. Защото не знам нито от каква утроба се ражда човек, нито от какво семе.

5. - Сине мой, Утробата е Духът на Мъдростта, който говори в мълчанието, а семето е Истинското Добро Слово Божествено.

- Но кой посява това семе, отче мой, нищо не разбирам!

6. - Сам Бог в Своята Воля, дете мое.

- Добре тогава, а това което се ражда отново, това пак аз ли ще съм? Същата ли природа като сега ще имам?

7. - Роденото ще бъде от ново естество - Божествено и ще бъде Дете на Бога, Който е все во все, и природата на Баща си ще има, в Когото са Силите.

- Ти пак ми говориш с гатанки, татко, а не като баща със син!

8. - Защото наследствеността не се унаследява с поучения, сине мой, но сам Бог ти я напомня, че е вродена, когато си пожелае.

9. - Но, татко мой, как да разбирам това, за което говориш неясно, нима не съм твой законен син, та криеш от мен тайната на наследството? Каж ми, моля те, с яснота Тайната на Новородението, ако съм твой законен син!

10. - Какво бих могъл да ти кажа, дете мое? Нямам нищо за казване, освен да споделя с теб видението дошло до мен по Божия милост, защото от момента в който излязох от себе си в нетленното тяло, разбрах, че вече не съм това, което бях преди!

11. Но как да те обуча в нещо, което не може да се преподава, нито да се илюстрира по способите на образованието. Защото ако и тялото ми да има същия външен цвят, форма и големина както преди, Истинският Аз съм чужд на тези неща.

12. И ако и да ме гледаш и виждаш външно такъв с очите си, сине мой, Истинския в мен ти не можеш да познаеш с телесния си взор, защото Аз съм невидим за тези сетива.

13. - Ако целта ти бе съвсем да ме объркаш, татко, наистина успя, защото сега вече не съм сигурен дали виждам даже себе си! Но нека те попитам тогава: кой е този, който извършва новородението?

14. - Божият Син, Най-Първият преди човека, по Божия Воля.

- Каквото и да има още да кажеш, татко, вече останах без думи, дори това, което мислех, че зная преди, вече не разбирам! Нима не виждам, че ти си същият на вид както винаги?

15. - Дори и в това се заблуждаваш, синко, защото и смъртното ми естество се променя ежедневно от сила в по-голяма сила, ако и привидно да изглежда обратното (с възрастта)!

16. - Кое е Истинското (ти естество) тогава, татко?

- Недосегаемото, дете мое, необятното, това, което няма земна форма, цвят и граничност, това, което е като свята голота, която приема в себе си Вечното Добро, и се облича в Непреходния и Небесния. (.....)

17. - Каж ми, татко мой, това ново тяло облечено в Силите, подлежи ли на разтление?

18. - Не изричай с езика си невъзможното, сине, да не би да ощетиш остротата на духовния си взор! Защото само тленното тяло на старото естество преминава и подлежи на разтление.

19. Но както старото - земното е временно, така новороденото - небесното е вечно, понеже роденото от Бога е Божие Дете и не може вече да умре, но е безсмъртно, както е безсмъртен и сам Бог! (.....)

20. А сега слушай Химна на Новородените на Езика на Духа, сине мой, и нека отпосле го запеем заедно, (за да излезеш и ти от тленното и влезеш в нетленното)!

21. Велика е Тайната на Този Химн, понеже и той не може да бъде преподаван, но се научава от

Духа Божий в мълчанието!

22. И тъй, замълчи първом, за да чуеш непознатия език на Духа в сърцето си и тогава отвори устата си, и нека езикът ти слави Бога на него!

23. - О чудо, от тази песен на баща ми се омайва и променя цялата природа! (.....)

(Песента на Орфей, Corpus Orphicum)

Беседа на Тройно-Великия Тълковник (Орфей) относно Добрия Пастир (Corpus Orphicum)

1. Беседа на Тройно-Великия Тълковник относно Добрия Пастир.

2. Веднъж, когато размишлявах за високите неща и мисълта ми полетя така щото телесните ми сетива заспаха в умореното ми тяло,

3. видях Същество Необятно по ръст и сила да идва към мен и ми рече:

"Кого търсиш и какво искаш да чуеш, да видиш и да разбереш?"

"Ти кой си?" - попитах аз.

4. "Аз съм Добрият Пастир" - отвърна той, "този, който е Господ над сърцата и умовете! Познавам вътрешностите ти и желанията на сърцето ти и съм винаги и навсякъде с тебе. "

5. А аз му рекох: "Искам да узная истината за нещата, които са, да разбере природата им и да познавам Бога. Колко много копнея да слушам за тези неща!"

6. А той ми отвърна: "Пази в ума си всичко, което каза, че искаш да научиш и Аз ще ти бъда Учител!"

7. И като каза това, ето че обликът му се измени и в миг на око, ето отворена врата и аз видях... И това, което видях беше като безкрайна светлина, кристално чиста и ясна, пълна с радост и любов, която ме обичаше и аз я обикнах.

8. А след това видях как тъмнина обгръщаше като змия друг един свят и бездна. Видях и много води, бучащи като морето, които бушуваха над тъмнината и дим над водите, като разгващ се огън...

9. Тогава чух силен вик като гръм от нечленоразделна реч, като огнен език, който възлизаше оттам в светлина, а в светлината... Свято Слово се спусна над водната шир и огнената стихия изригна от водната бездна нагоре към висините!

10. И огънят стана осезаем и изпарения от въздух, с лекота следвайки Духа, се въздигнаха над земята и водата. И така земята и водата в една стихийна плът бушуваха долу, раздвижени от Духовно Слово, което сновеше върху тях.

11. "Разбираш ли това, което виждаш?" - ме попита тогава Добрият Пастир.

"Искам да разбера" - казах аз.

12. "Аз съм Светлината на света, която видя" - отвърна той, "Аз съм, който съм отпреди водите да се отделят от бездната, Животворящото Слово, Божественият Ум, излизащ от Божия Ум, Светлината от Светлината, Синът на Отец, Единия Бог. "

13. Тогава ми рече още: "Проникни в Светлината и опознай Светлината!"

И очите му срещнаха моите и цялото ми естество се разтрепери от погледа му.

14. А като вдигна глава, аз зърнах в Този Ум светлината и блясъка на Сили безчет и Космос без край, съществуващи в Него. И огън пояждащ и всемогъщ почиваше смирено в Него.

15. Тези неща влязоха в мислите ми, когато Добрият Пастир ми говореше и тези мисли станаха мои мисли. И уплашен и ужасен, аз вдигнах въпросително поглед към Него.

16. А Той ми проговори отново, казвайки: "Ти видя образа на Най-Стария по дни, на Първия и Предначалния, който е отпреди началото и след безкрая!"

Това бяха думите на Пастиря ми. (.....)

(Беседа на Тройно-Великия Тълковник (Орфей) относно Добрия Пастир, Corpus Orphicum)

Посланието на Св. Поликарп до Църквата във Филипи (Малка Тракия) (Corpus Apostolicum)

ГЛАВА 1

1. Поликарп и презвитерите, които са с него, до Църквата на Бога, която е във Филипи (Тракия). Милостта и Мирът от Всемогъщия Бог и Господа Исуса Христа, нашия Спасител, да се преумножат вам!

2. Възрадвах се с голяма радост за вас в нашия Господ Исус Христос, загдето, след като бяхте приели Образите на Истинската Любов, вие приехте и подкрепихте, както подобава на светии, тези, които бяха в (гонения и) окови, оценявайки, че (оковите и гоненията) са Корони за Верните Избрани на Бога и Господа наш.

3. А и също, загдето Здравият Корен на Вярата проповядван у вас от най-древни времена, стои непоклатим във вас и до този ден, и дава плод изобилен на нашия Господ Исус Христос, Който жертвува Себе Си даже до смърт за нашите грехове.

4. Когото Бог възкреси след като счупи веригите на смъртта и Когото сте възлюбихте, в Когото вярвате, ако и да не сте Го видели (в плът), и в Когото се радвате с неизразима радост, изпълнени със Славата,

5. в която мнозина биха желали да влезнат. Затова, знаейки че по благодат сте спасени, а не чрез дела, но по Божия Воля чрез Исуса Христа,

6. препасвайки вътрешностите на умовете си, служете на Господа със страх и истина, като отхвърляте всяко празнословие (в което грешат мнозина), и като уповавате на Този, Който възкреси нашия Господ Исус Христос от мъртвите и Му даде Славата и Трона да седне от Дясно Му.

7. На Когото е и подчинил всичко, както на небето, така и на земята, на Когото и всяко създание ще падне да се поклони и Който ще дойде да съди живите и мъртвите, и Чиято пролята кръв Бог ще изиска (обратно) от онези, които не вярват в Него!

8. Но Този, Който възкреси Христа от мъртвите, ще възкреси и нас също, ако вършим Волята Му и се обхождаме според заповедите Му, любейки (един другото) както (ни) е възлюбил сам Той,

9. въздържайки се от всяка неправда, необуздан нрав и сребролюбие, от клюки и лъжесвидетелства, и нека не отвръщаме на злото със зло, на хулата с хула, на нараняването с нараняване, нито на клетвата с клетва!

10. Помнете думите, с които Господ ни учеше, казвайки: "Не съдете, за да не бъдете съдени, опрощавайте, за да бъдете опростени, бъдете милостиви, за да получите милост, защото с каквато мярка отмервате на другите, с такава ще се отмери и на вас!"

11. и още (да помним), че блажени са бедните заради правдата и гонените заради правдата, защото Царството Божие (ще) се даде на тях.

ГЛАВА 2

1. Тия неща относно праведността ви писах, братя мои, не по свое собствено желание, но заради това, че самите вие поискахте от мене.

2. Защото нито аз, нито пък някой друг като мен, може да се приравни (в писането си) до мъдростта на блажения и славен (Апостол) Павел, който лично живя сред съгражданите ви, учейки ги Словото на Истината със всяка прецизност и здравомислие. И даже когато бе разделен от вас, той ви писа с послания,

3. в които има всичко необходимо за вашето израстване във Вярата, дадена вам изначало, която е и Майка на всички нас. Следвайки него в Надеждата, бъдете винаги водени от Любовта, както към Бога и Христа, така към брата и ближния.

4. Защото ако някой човек наистина живее по този начин, той е изпълнил Закона на Правдата,

понеже ако е човек истинно любящ благодворец, то той е също и далече от всеки грях!

5. И (обратно) - сребролюбието е начало на всяко зло, страдание и печал. Затова, като знаем, че не сме внесли нищо, идвайки на света, и не ще можем да изнесем нищо, отивайки си от него, нека сме въоръжени с Бронята на Праведността

6. и да обучим първо себе си да живеем според Заповедите на Господа, а след това и жените ви да се обхождат съобразно Вярата, която им бе предадена, в любов и чистота, да любят съпрузите си вярно и да обичат всички други целомъдрено, а също и да възпитават децата си в Учението Господно и в страх Божий!

7. Подобно поучавайте вдовиците да бъдат трезвени и будни във Вярата на Господа, постоянностващи в усърдна (застъпническа) молитва за всички, отбягвайки всяко отклонение, клюка, лъжа, користолюбие и всяко друго зло,

8. със знанието, че те са Олтари на Бога, Който вижда всеки недостатък (на жертвите ни) и от Него няма нищо покрито, защото изследва всички намерения, помисли и тайни на сърцата!

9. И тъй, като знаем, че Бог не ще остави да бъде подиграван, нека се обхождаме достойно, както за Неговите Заповеди, така и за Неговата Слава!

10. Също и Дяконите трябва да бъдат безупречни пред Него, както подобава на Слуги на Бога в Христа, а не слуги на човеци. Да не бъдат обвинители несправедливо, нито двулични, нито сребролюбци, но себеобуздани във всяко нещо, съчувствителни, грижовни, обхождащи се според Истината на Господа, Който сам стана Слуга за всички ни!

11. Чиято Воля ако изпълним в този свят, ще се удостоим да бъдем и участници (съработници Негови) в идещия свят, според това, което ни е обещал, че ще ни възкреси от мъртвите. И ако се обхождаме Достойно за Него, ще (бъдем удостоени) и да царуваме с Него, (като устоим докрай) във Вярата!

12. Подобно нека и младежите бъдат безупречни във всяко нещо, като първо се пазят чисти и свети, и нека се въздържат от всякакво зло! Добре е прочее, да отсекаат от себе си страстите на света, защото тези са нещата, които воюват против Духа! И нека да знаят, че нито блудните, нито женствените хомосексуални, нито содомитите хомосексуални могат да наследят Царството Божие, нито онези, които вършат подобни и други глупави и безполезни неща.

13. Затова и всички вие трябва в истина да се въздържате от всички тези неща, покорявайки се на тези, които са Свещеници и Служители Божии между вас, като на Бога и на Христа Божий!

14. Девиците насърчавайте да се пазят в съвестта си чисти и без петънце (или друг недостатък)!

15. И нека Презвитерите бъдат съчувствителни и милосърдни към всички, обръщайки всеки от греха (към правдата), активно търсейки да подкрепят слабите, не забравяйки вдовиците, сирачетата и бедните, обгрижващи всички със Всяко Добро в очите на Бога и на човеците!

16. И нека се въздържат от всяко гневене, предпочитание към човеци и лицепрятие, както и от несправедливи съдби, а най-вече и от всяко користолюбие!

17. Да не бъдат бързи и лековерно да приемат обвинения срещу някого, нито да бъдат прекомерно строги съдии, знаейки че всички сме длъжници Богу по отношение на грях.

18. Понеже, ако се молим на Господа да прости нам, редно е също да простим на другите, защото всички ние сме пред очите на Господа и Бога наш и трябва да застане всеки пред Съдийския Престол на Христа, за да даде отчет за всичките си дела.

19. Затова, нека служим Нему в страх и с всяка полагаща се почит, както и сам Той е заповядал, както ни учиха още и Апостолите, които проповядваха нам Евангелието, а също и Пророците, които ни известиха за идването на Господа още изначало.

20. И да бъдем ревностни да вършим Всяко Добро, като отбягваме всяка простъпка, а също и лъжебратята, и всички, които носят името на Христос с лицемерие (и фалш), и така заблуждават суетните.

ГЛАВА 3

1. Защото този, който не изповядва, че Иисус Христос дойде в плът, е Антихрист, и този, който не изповядва Христовите страдания (за нас) на кръста, такъв е от дявола.

2. И този, който извращава Думите на Господа за (да оправдае) страстите си и отрича Възкресението (на мъртвите) и Съда Божий, той е първородният на сатаната.

3. Затова, като оставим мнозината суетни люде и техните лъжливи учения, нека се утвърдим в Словото, което беше дадено нам още от Началото, бдейки в молитвата и постоянствайки в поста,

4. така в пълно покорство умолявайки Всевишния Бог да не въвежда нас в изпитание, понеже и сам Господ каза, че духът (Го) желае, но плътта е, която е слаба.

5. Затова нека непрестанно се улавяме за Този, Който е нашата надежда и залогът за нашата праведност, а именно Иисус Христос, който сам понесе върху Себе си нашите грехове в собственото си тяло на кръста, в Когото нямаше грях, нито в устните Му прегрешение, но изстрада всичко заради нас, за да можем ние да живеем в Него.

6. Затова нека и ние да се научим подобно на Него на търпение, и ако страдаме (в нещо) заради Името Му, нека Го прославим, както ни е дал пример сам Той, заради което сме и повярвали.

7. И тъй, увещавам всички ви да подчините естествата си на Словото на Правдата и да дисциплинирате себе си в упражняване на Всетърпението, както вече сте видели и примера с очите си, не само на блажения Игнатий, Зозим и Руфий, но и на други посред вас, а най-вече на Павла и другите апостоли,

8. за които знаете, че не са се трудили напразно, но верността и праведността им са възнаградени от Господа да съучаствуват в Неговата Слава, както съучастваха с Него в Неговите страдания.

9. Защото те не обикнаха настоящия век, но Онзи който умря за нас и беше възкресен от Бога пак за нас.

10. Така и вие стойте твърдо в същото и следвайте във пример Господа, непоклатими и непоколебими във Вярата, любящи братството и любящи един другия, съратници единни в Истината и кротки в послушание един на друг, без укор във сърцето спрямо никого.

11. И според възможностите си струвайте на всекиго добро, защото любовта благотворителна спасява от смъртта.

12. И тъй, подчинявайте се един другия (в смирение) и нека говорът ви бъде съвършен дори измежду езичните човечи, за ваша чест и за да не хули никой името Господно заради вас, (горко на този, заради когото Господ бъде хулен!)

13. На всички препоръчвайте да бъдат трезви, и в трезвеност се подвизавайте самите вие.

ГЛАВА 4

1. Аз страдам в скръб дълбока за Валенсий, загдето бидейки Презвитер между вас, не оцени мястото дадено му свише сред Божията Църква! Поради тази скръб, заръчвам на всички вас да се въздържате от печалбарство, но да сте достойни и верни в Словото!

2. И пазете себе си неопетнени от никакво зло, защото ако не можете самите вие да обуздаете всяка страст в себе си, как ще учите или помагате на другите да следват вас?

3. Защото ако някой не може сам да обуздае в себе си желанието за печалбарство и оставя користолюбието да го изврати, такъв става идолопоклонник и сам осъжда себе си с присъдата на езичниците!

4. Защото няма има между вас някой, който да не е чул за Божиите Съдби? (Да не бъдем съдени ние), или не знаете, че Светиите трябва да съдят света, както и Павел ни учи?

5. Но не бях чул, нито видял подобно нещо между вас, сред които блаженият Павел се потруди, и които сам той препоръчва в началото на своето Послание.

6. Защото именно с вас се и гордееше и славеше той сред всичките други църкви, като хората, които най-първи познаваха Бога, понеже останалите Го още не бяха познали. Затова именно, братя, още повече скръбях за брата Презвитер и жена му и (се моля) Бог да им даде да се покаят и обърнат (от греха си)!

7. А вас умолявам да бъдете въздържани и в този случай, и да не сметете тези (братя) за врази, но да ги нудите да се завърнат в правда като сгрешили и болящи части на собствените ви тела, за да ви стане Тялото отново цяло здраво. Така ще назидаете самите вас!

8. Защото съм уверен във вашето прозрение в Светите Писания, понеже ви се даде за вас нищо да не остане скрито (още от началото) ! Но ето, че на мен все още не е дадено да усвоя тоя дар, за който е писано: "Когато се гневиш, да не съгрешаваш!" и още: "Не позволявай Слънцето да залезе чрез твоя гняв!"

9. Блажен е прочее този, който вярва и помни това, както се надявам правите вие!

10. И сега, нека сам Бог и Отец на нашия Господ Иисус Христос, и сам Този, който е нашият Всегдашен Първосвещеник - Синът Божий - Иисус, който е Христос, да ви изгради във Вярата и Истината, и във всяка Кротост и Милосърдие, и Издръжливост и Дълго-търпение, и Простителност и Целомъдрие!

11. и ви даде Наследството между Светиите Си, а и на нас заедно с вас, и на всички човеци под небесата, които ще повярват в нашия Господ Иисус Христос и в Неговия Отец, Който Го възкреси от мъртвите!

12. И молете се за всичките Светии, молете се също за царе, власти и началства, а също и за тези, които ви преследват и мразят, дори за враговете на Кръста Христов, за да можете да родите плод навсякъде и във всички, и за да станете свършени в Христа!

13. Вие ми писахте, а също и Игнатий с молба, ако някой има път до Сирия, да изпратим вашите писма по него, за което ще се погрижа, веднага щом се появи удобен случай, или лично аз, или по човек, когото ще проведя.

14. Посланията на Игнатий, които писа нам (до Смирна), заедно с други, които дойдоха до нас, ви препращаме съгласно вашата поръка.

15. които са ни скъпи, защото учат за вярата и търпението и нещата, които произвеждат нашето израстване в Христа,

16. което и вие знаете за Игнатий и тези, които са с него, и е за потвърждение и за нас.

17. Тези слова ви писах чрез (ръката на) Кресцений, когото и препоръчвам пред вас с това послание, и

18. нека заявя, че е безукорен във словото си между нас, и се надявам такъв да бъде и помежду вас,

19. а също (знам, че) ще почетете и сестра му, когато тя пристигне при вас.

20. Бъдете в безопасност в Господа Иисуса Христа и Благодатта Му да бъде с всички ви! Амин.

(Посланието на Св. Поликарп до Църквата във Филипи, Corpus Apostolicum)

Слово за Кораба (Кивота) Господен (Corpus Chronicum - Книгата на Енох - Liber Enochi) (Пирамиден Текст - Pyramidus Ani)

1. Слава на Христос за деня и месеца, в който преплува с Кораба, Поклон на Теб, който възлезе от Кораба два пъти,

2. Слънце на Тракия с Тракийските Слова, възрадващо Човечеството, завинаги Дадено в Своите Пирамиди по лицето на Невестата Египет. Аз (съм), Който съм (Йехова),

3. който е в Кораба Си (Кивота Си), Той е разгромил Змията чрез Единородния Си Син, разгромени са враговете на Блажения Енох чрез Иисус,

4. враговете на Египет, вашите врагове! Корабът на Христос, Тракийският Меч на Божия Син Първороден

5. е сред вас, от Небето сред птиците небесни, е слязъл сред вас на земята и сред животните земни и сред рибите морски, сред знаменитите мъже и

6. знаменитите жени на цялата (земя) Египет (...) Той идва от небето и преминава през

7. него на земята, ходейки по водите, преминавайки през Вратите (Пилоните) на Невидимия Свят, Победоносното (над тях) Божие Слово (...)

8. Тайната (Му) Сила влиза в човешките обители долу. Слушайте Иисуса, когото Книжникът Енох ви явява, вижте Бога наш Велик Тракийски,

9. Славния Агнец, Който ви измива (да станете) свети в Кръвта Му, Който окъпва вас, които

намери в Египет, именно

10. Иисус! Книжникът Енох е в Кораба на Господа свой, на своя Христос, Сина Божий -
11. Иисус. Благословен е Енох - съживеният (живият), със сърце новородено от Майката - Духа (Вярата) Иисусова, откърмено и възрастено от
12. Църквата (Храма), подобно според както бе сторено за Последователите на Божия Син, Който разгроми демоните (дяволите) на княза-сатаната.
13. А тези (Последователите на Божия Син) видяха великата Серафимска Корона да почива на Главата Му и слезе върху тях на лицата им Духът Свети. Виж Хляба (Небесен)
14. от Бога Триединен за мъртвите (тези що бяха мъртви в греха), и които видяха Иисус! Благословен е Енох във Божия Син; от помазаната
15. велика Корона Серафимска се изливат (падат) върху лицата ви благословенията Иисусови.
16. Благословен и победоносен е Енох над враговете си на небето горе и на земята долу; между Съдиите (е той), (принадлежащи)
17. на Господа Бога и на Духа на Господа Бога. Казано е относно Орела Божий, Велик и Воюващ, Коронования Първороден на Бога Отца, Слънцето на Своята Майка, Единородния Син на Майката Божия, (относно) Иисус, и Иисусовата Църква (Храм), че са изписани и изрисувани на Плочи помазани
19. с Очна Маз и почиват в Кораба (Кивота) Наш, сиреч (те, които са) Образът на Духа Наш.
20. Мирото на Помазанието почива върху тях и Тамянът Божий, и на огъня се пекат патици (птици) жертвени.
21. Слава на Христос, който иде със Своя Кораб, Възкресението (и Животът), нека прочее Христос пристигне във всички земи!
22. Съкрушени (избити) са враговете на Христос, защото наистина възкръсна! Да се направи (извършва, рецитира) на шестия ден на великия Седем Дневен Празник (Юбилей) (това) Слово за Кораба (Кивота)!

(Слово за Кораба (Кивота) Господен - из Пирамидните Текстове, от Книгата на Енох, Папирус на Ани)

Хроники на Древноегипетския Историк Мането относно Древните Начала на Египет и Ерусалим (Corpus Chronicum - Хроники на Царете - Chronici Regum) §26. (227 J)

1. "Нашият народ е дошъл в Египет, много десетки хиляди на брой, и е покорил местните обитатели. (...) По-късно имало наш цар, на име Тимас, във времето когато Бог се разгневил на народа ни и тогава неизвестно как и изневиделица варвари от Изтока навлезли с експедиция в страната ни и я подчинили със сила, обаче без нито една голяма и решителна битка. (...)
2. Тези варвари се наричали Хексос, т. е. Царе-Жреци-Пастири, защото първата сричка "Хек" означава на Свещената Реч - Цар и Жрец, а "Сос" е пастир, но на обикновения диалект. (...)
3. Те се настанили в Мемфис и Горен и Долен Египет им плащали данък, и гарнизоните им контролирали главните места на страната, според както им било угодно, докато по-късно били прогонени от Тутмосис. (...)
4. А по времето на Аминапис, (петстотин и осемнадесет години по-късно), Царят поревнувал за Божествена среща (Теофания) и се допитал до своя съименник жреца Аминапис, син на Папис, който се отличавал с Божествена Мъдрост и знание за бъдещето.
5. В отговор Аминапис му отговорил, че може да бъде удостоен с Божествена Теофания (Бого-явление), само ако прочисти Египет и храмовете му от всички прокажени, недъгави и всякакви други "нечисти" люде.
6. Този отговор се понравил на царя и скоро той събрал всички, които имали някакъв

недостатък в плътта си, (етническа "непълноценност"?, неправилно обрязване? бел. ред.), а те наброявали около 80 хиляди души, и ги пратил да работят в каменоломните на източната страна на река Нил, за да бъдат там в изолация от останалите жители на Египет.

7. След като минало доста време и изпратените в каменоломните продължавали да живеят в окаяно състояние, за тях се застъпили и поискали от царя да им отдели града Аварис, който бил изоставен и необитаем вече много години, откакто Царете-Пастири го били напуснали, и царят удовлетворил молбата им и им го дал за покровителство и обител.

8. Но когато тези хора се настанили в града и намерили, че е удобно място за бунт, те издигнали да ги оглавява един от Жреците на града Он (Хелиополис), чието име било Усар-Иисус-Аф, сиреч, Ръката на "Усар-Иисус" ("Всемогъщия Иисус"), (на гръцки неправилно Озирис) и му се заклели да го следват докрай.

9. И когато заживял сред тях, името му станало известно като Муше ("Излязъл от Водата") или Мойсей (Мосес = "Роденият") и той им дал Закон, в който им се забранявало да почитат Бога по начина на съвременниците им, и им се позволявало да убиват за храна животните обявени за свещени в Египет, а също им се запрещавало да съжителствуват с когото и да било извън техния събор.

10. И след като им дал тези закони и много други, които били предимно противни на обичаите на египтяните, той дал заповед всички способни ръце да строят укрепени стени около града и да се подготвят за война с цар Аминапис.

11. В същото време той привлякъл за приятели и други жреци, и изпратил посланици до Царете-Пастири, които били прогонени от Тутмосис. С посланиците той им известил за състоянието на нещата и бедственото положение на людеите третирани безмилостно от царя, и помолил за съглашение, с което да му се притекат на помощ за война срещу Египет.

12. В замяна той им обещал да ги върне обратно в тяхната древна родина и Аварис, да ги снабди с пълна издръжка и продоволствия, да ги отбранява и защитава техните интереси според нуждата, и да подчини целия Египет напълно под властта им.

13. Царете-Пастири били удовлетворени от предложението, събрали в съглашение около 200 хиляди мъже и се отзовали в града Аварис.

14. И така Аминапис, Египетският Цар, като научил вестта за тяхната инвазия, се стъписал и не знаейки какво да прави, свикал множествата на египтяните и поискал съвет от техните управители, и повикал да доведат жреците, за да укроят принадлежностите на храмовете...

15. Тогава се опълчил Египетският Цар с 300 хиляди от военните мъже на Египет срещу врага, но не предприел битка с тях, а се оттеглил с цялата си армия и голямо египетско множество към Етиопия, защото царят на Етиопия имал договор и задължения към него.

16. Затова го и приел, и се погрижил за всички, които били с него, като страната снабдявала с продоволствия цялата му войска, а също и поставил Етиопската войска да пази цар Аминапис по протежението на цялата Етиопска граница с Египет. (...)

17. А завоевателите превзели житниците на Египет и извършили голямо изстребление там, и съсипвали храмовете на Египет, и отнесли техните светини. (...)

18. След това, обаче, Аминапис се завърнал от Етиопия с многобройна армия, и същото направил и синът му Рамзес с още войски, и съединили силите си за битка срещу Пастирите и техните съюзници, като направили обсада да превземат града Аварис с 480 хиляди мъже и така ги принудили да сключат съглашение срещу запазването на живота им, да напуснат пределите на Египет.

19. И така те извели от Египет семействата си и имуществата си, не по-малко от 240 хиляди души на брой, през пустинята по посока на Сирия. И поради страх от Асирийците, които по това време имали власт над цяла Азия, те построили в страната, която сега се нарича Юдея, голям град, който да побере всички тях, известен днес под името Ерусалим. (...)"

(Хроники на Древноегипетския Историк Мането относно Древните Начала на Египет и Ерусалим, Chronici Regum)

Похвално Слово на Св. Климент Охридски за Св. Кирил Философ (Corpus Ecclesiasticum)

1. Христоролюбци,
2. Ето, възсия за нас светозарната памет на преблания наш отец Кирил - новия Апостол и Учител на всички земи.
3. Със своето благочестие и красота той изгря на земята като Слънце, което пропъжда всяка бесовска измама и с Божествените си лъчи изпъжда езическия мрак.
4. Божията Премъдрост си съгради Храм в сърцето му, а върху езика му като върху херувим пребъдваше Светият Дух, Който непрестанно му даваше Своите Дарове, според силата на неговата вяра, както е казал Апостол Павел: "А на всеки един от нас благодатта е дадена по мярката на Дара Христов" (Еф. 4: 7).
5. Нали и Господ рече: "Който Ме люби, възлюбен ще бъде от Отца Ми; и Аз ще го възлюбя и ще явя Себе Си нему (Йоан. 14: 21); и Обиталище в него ще направя, и той ще Ми бъде син, а Аз ще му бъда Отец" (по Йоан. 14: 23).
6. И затова този преблания отец и наш Учител, търсейки такава благодат, презря всички красоти, слава и богатство на този живот, изостави дом, баща и майка, братя и сестри.
7. Той още от младини се отличаваше с чистота на ангел, като се пазеше и отбягваше житейските изкушения, прекарваше времето си винаги в Духовно Пеене на псалми и славословия, и в Духовно Съзерцание, като следваше само онзи път, по който се възлиза на небесата.
8. И затова Божията Благодат се изля в устата му, както е казал премъдрият Соломон: "На устните на Премъдрия се намира знанието (по Притч. 15: 7), а закон и милост носи на Езика си" (Притч. 3: 16).
9. С тази Уста нашият учител затвори злохулните уста на еретиците, когато се появи ереста във времето на иконоборца Теофил и много години Светите Образи (Словеса) бяха преследвани и унищожавани.
10. А при благоверния цар Михаил беше свикан събор, като изпратиха Кирил срещу тези еретици и той унищожи с Духовната си Сила (Думи на Сила) като с Огън всичката им злоба. (А водач на тази ерес беше патриарх Аний, който бе изобличен и изгонен от престола.)
11. Ето такъв беше този Учител. Щом дочуеше някъде някоя хула за Божествения Образ, той с крилата (на Духа) прелиташе по всички страни и с ясни думи разпръсваше всички лъжи, и поучаваше в Правата Вяра.
12. Той довърши недовършеното от Апостол Павел, прелитайки като орел по всички страни - от изток до запад и от север до юг.
13. При хазарите и при сарацините той се озова в съборите им, където се подигна спор за Светата Вяра, и светнал като Слънце с Трите Светли Зари, той разпръсна всички техни празнословия.
14. А във Фулс той унищожи безбожната измама сред народа, който се кланяше на един дървен идол, наречен Александър, извършвайки му жертвоприношения като на бог. Блаженият учител го изкорени. Озарен от Троичната Безначална Светлина, той просвети народа и го научи на Правилната Вяра.
15. По милостта и човеколюбието на нашия Господ Иисус Христос той беше подарен за Пастир и Учител на Словяния Народ (Народа на Словото), който тънеше (тогава поробен) в невежество и мрак греховен.
16. И (както Даниил затвори устата на лъвовете), той затъкна устата на вълците - три-езичните еретици, които, помрачени от завист, твърдяха, че не подобава на други езици да се слави Бог, освен на еврейски, на латински и на гръцки, (защото не познаваха Вечния Език).
17. Поради злобата си те станаха съучастници на Пилат. И той (Св. Кирил Философ), възпламенен от силата на Светия Дух, с ясни доказателства обори техните лъжи.

18. Според пророчеството, той направи ясен Езика на Гъгнивите (Духовните), (Исаия 32: 4), и с Книгите (от Бога) насочваше всички по пътя на Спасението.

19. Като преведе църковния устав от гръцки на Словянски Език (Езика на Словото), той отиде в Рим, водейки към съвършенство избраното си стадо.

20. С радост той завърши своя жизнен път, като Господ Бог благоволи пречестното му тяло да почива в Рим.

21. И като се пресметнат неговите подвизи, трудове и обиколки, няма друг, комуто да се отдадат повече похвали.

22. Защото, макар и да възсия по-късно, той надмина всички, както зорницата, която изгрива по-късно, надминава по блясък целия звезден лик, пръскайки Светлина със Слънчевите Зари (Словеса).

23. Така и този преблажен отец и учител на нашия народ блести повече от Слънцето чрез Зарите (Словата на Сила) на Светата Троица и просвети безбройно множество, което тънеше в мрака на невежеството.

24. И кое място остана скрито, неосветено от неговите стъпки?

25. Кое изкуство остана тайна за блажената му душа?

26. Като изяви на всички народи Скритите Тайни (Слова) в явни, Достъпни Слова, той ги тълкуваше разбрано: на едни - чрез писания, а на други - чрез проповед, защото в неговата уста се бе изляла Божията Благодат (и Сила).

27. И затова Бог го благослови навеки.

28. Но коя ли уста може да изрази сладостта на Неговото Учение Божествено (от Господа) или кой език може да разкаже за неговите подвизи, трудове и добротата на живота му?

29. Господ направи по-светла от Светлината тази Уста, която просвещаваше помрачените от греховната лъжа.

30. Неговият Език (на Господ, чрез Св. Кирила) изля сладостни и Живи Слова, Пречистите Му Устни разцъфтяха като цвят чрез Премъдростта;

31. Неговите Пречестни Пръсти (на Господ) сътвориха тези Органи Духовни - Книгите, и ги украсиха с букви златозарни, (а Св. Кирил ги предаде нам)!

32. Чрез неговата богогласна уста (на Св. Кирил) се напоиха ония, които жадуваха за Разум Божий;

33. чрез нея се насладиха мнозина, като приеха Животворна Храна; чрез нея Бог обогати мнозина с Богопознание и с Богосплетен Венец увенча многоплеменния Словянски Народ (Народа на Словото), при който бе изпратен този нов Апостол.

34. И тъй, от тази уста избликна изворът на Живата Реч, която напои пресъхналата наша сухота; и чрез тази уста бе завързан многохулния език на еретиците.

35. Тази пречестна уста, прочее, се яви като някой серафим, славещ Бога, и чрез нея ние познахме Трисъставния Бог, Който по същност е Един, а по свойства и имена е разделяем и прославян еднакво - вечно съществуващите Отец, Син и Свети Дух.

36. Затова, о преблажени отче Кириле, аз облажавам твоите устни, от които се изля духовна сладост за моите устни.

37. Облажавам твоя Многогласен Език, който като възсия над моя народ със Зарите (Думи на Сила) на Троичния Безначален Бог, разпръсна греховния мрак.

38. Облажавам пресветлото, озарено от Светия Дух, твое лице, чрез което изгрива Многоразумната Светлина, съкрушавайки многобожеската лъжа.

39. Облажавам златозарните твои очи, които изцелиха нашата неразумна слепота, и така изгрива и засия Светлината на Богопознанието.

40. Облажавам ангелозрачните твои зеници, озарени от Божествената Слава, които ме просветиха с Боговдъхновени Слова (Сили) и премахнаха сърдечната ми слепота.

41. Облажавам твоите пречестни ръце, чрез които слезе върху моя народ дъждовният облак на Богопознанието, който напои с изтичаща от Бога роса изгорелите от греховна суша наши сърца.

42. Облажавам твоите движени от Бога пръсти, чрез които се написа за моя народ освобождение

от греховното иго.

43. Облажавам твоята светозарна Утроба, от която изтече за моя народ Вода Животворна, изливаща се отгоре чрез твоите молитви.

44. Облажавам светлите твои нозе, с които ти бързо обходи като Слънце целия свят, проповядвайки Боговдъхновеното Учение (на Посветените).

45. Облажавам твоите златозарни стъпки, чрез които насочи нашите заблудени стъпки по Правия Път.

46. Облажавам пресвятата твоя душа, чрез която се изцелиха греховните рани в душите ни, и чрез твоите (дадени от Бога) Духовни Слова се всади разум в нашите сърца.

47. Облажавам твоите движени от Бога пръсти, чрез които се написа Божията Тайна Премъдрост, скрита за мнозина, (но открита за посветените), и които ни разкриха Тайните на Богопознанието.

48. Облажавам твоята Пречестна Църква, в която почива многоразумното и богоречиво твое тяло.

49. Блажен е градът, който е приел третия изпълнител на Божия Промисъл, (защото когото е приел, пак ще приеме);

50. той, прочее, завърши недовършеното дело на двете върховни светила (Апостолите Петър и Павел) и стана блажен.

51. Затова Господ Бог разпореди той да получи пречестен покой при тях.

52. Той почина с мир в Господа през 6377 година от сътворението на света, (869 година от идването на Нашия Господ) в четиринадесетия ден на месец февруари.

53. И след като бе свършил всички служби и трудове, поради живота си и вярата си той се причисли към светите отци.

54. И стана с ангелите - ангел, с апостолите - апостол, между пророците - пророк, и заедно с всичките светии - съучастник в Божията Слава.

55. Преподобни Учителю, заедно с тях моли се за нас, които чествуваме преславното твое усъпление, за слава на Пресветата Троица - на Отца и Сина, и Светия Дух - сега и всякога, и во веки веков.

Амин!

(Похвално Слово на Св. Климент Охридски за Св. Кирил Философ, Corpus Ecclesiasticum)

Проглас към Евангелието от Св. Кирил Философ за Силата на Светото Писание на Славянска Реч (Corpus Ecclesiasticum)

1. Проглас към Светото Евангелие.

2. Както са предrekli (в древността) пророците: Христос дойде да събере (всички) народи (по Исаия 66: 18), защото Той е Светлината на целия свят! (по Йоан. 8: 12).

3. Ето, това се сбъдва и в Седмия век.

4. Защото те казаха: Слепите ще прогледат, и глухите ще чуят Писаното Слово, (по Исаия 29: 18), и ще познаят Бога, според Истината.

5. Затова чуйте, всички вие Словяни! От Бога ви е даден Този Дар,

6. А това е Божий Дар за стоящите отдясно (на Отца), Дар за душите, които никога не тлее, за тези души, (прочее,) които Го приемат. Това е Дарът! (А именно:)

7. Матей, Марко, Лука, Йоан учат всички хора, казвайки: "Вие, които сте прогледали за Красотата (Образите) в душите си, обичайте се и радвайте се. "

8. (Също и) вие, които искате да отхвърлите Мрака на Греха и да отмахнете Тлението на този свят, сиреч, които копнеете да придобиете Рая (и Живота Вечен), и да избегнете огъня (на Гехенна)

изгаряща - сега вникнете с целия си разум!

9. Слушайте, цял Словянски Народе, слушайте Словото, което от Бога дойде,
10. Словото, което кърми душите човешки, Словото, което крепи сърцата и умовете, Словото, което подготвя всички да познаят Бога!
11. Защото, както без Светлината няма радост за окото, да види цялото творение Божие, но всичко остава (мрачно), нехубаво и незримо,
12. също така е и за всяка душа без Книгите (Божии), защото не вижда добре Закона Божий,
13. Закона - Писмен и Духовен, сиреч, Закона, който отваря Божия Рай.
14. Защото кой ли слух се бои от Бога,
15. ако не може да чуе Гърма (Господен)?
16. И ако ноздрите (не могат) от уханието на цвета да вдъхнат, как, прочее, ще разберат това чудо Божие?
17. И нима устата, неусещаща вкуса на сладостта, не прави човека да е като камък?
18. Но колко повече безкнижната душа в човеците е Мъртва!!!
19. А всичко туй като разбираме, о братя, изричаме Слова от Светлина (и Сила), която ще избави всички хора от тленния живот и похотта,
20. та да не би и вие, слушайки Словата Вечни
21. на чужда (бедна) реч подобно мед звънтяща,
22. да си останете със (старий) ум непросветен (по 1 Кор. 13: 1).
23. Затуй и Свети Павел, учейки, изрече, отправяйки към Бога своите молби:
24. "Желая само Думи пет да изрека, (на тоз език) що Хората ще Разберат, отколкото слова (друго-езични и неясни) многобройни. " (по 1 Кор. 14: 19)
25. Защото кой е този, прочее, който не разбира, и кой не ще приложи тази мъдра притча, която ни явява Истинните Думи,
26. че както Тление телата ни обхваща и прави ги да гният като тор, когато от храна (телесна) са лишени -
27. Душата (на човека) също тъй отпада от Живота, че липсва и Животът Божий, когато тя не чува, (нито вижда) Словото на Бога.
28. И друга притча, твърде мъдра, ние, искащите да растем с ръст Божий, нека кажем: Хора, ако обичате (Живота) си, тогава знайте, че тая Права Вяра,
29. подобно семето, що пада на нивята, и тя посятата в човешките сърца (по Мат. 13: 8),
30. е също в нужда, (и жадна е) за Дъжд от Букви Божии, за да покълне и израсне в изобилен плод Божествен!
31. Кой може да изкаже всички притчи, изобличаващи народите без (Божии) Книги, или народите, мълвящи с чуждо-езичен глас?
32. Дори и всичките езици той да знае, не ще успее да опише пълно немощта им.
33. Обаче, нека своя притча да прибавя тук и аз, като изкажа таз велика мъдрост в малка реч:
34. Да, голи са без Книгите (на Бога) всичките народи, понеже без Оръжие (Божествено) са неспособни да победят Врага (Вековен) на нашите души и са готова плячка за плена на мъки вечни.
35. Но вие, народи, които не обичате врага, и мислите да поразите него яко, отворете кориците, що двери са на разума, усърдно, и тъй приели здравето оръжие (на Бога), което Книгите Господни изковават, ще смажете главата на лукавия докрай!
36. Защото който, прочее, приеме Тези Букви, на него сам Христос Премъдростта разкрива и вашите души укрепва Той ведно с апостолите и със всичките пророци.
37. Така говорещите Тези Словеса (на Сила), ще бъдат вече Силни да поразят врага, принасяйки на Бога свой победата добра, така ще победят и тлението скверно на плътта.
38. Животът във плътта е само сън!
39. Но тез, на Бога що са воини -
40. непоклатимите, стоящи твърдо, отдясно (вечно) те ще са на Божия Престол, когато с огън Той народите ще съди!

41. И радващи се с ангелите вечно, те славят всякога със Писаните Песни Всемилюстивия
Човеколюбец Бог!
42. Защото Нему подобава
43. Славата, Честта и Силата
44. ведно с Отца и със Светия Дух от всяко Негово творение за вечни векове без край!
Амин!

*(Проглас към Евангелието от Св. Кирил Философ за Силата на Светото
Писание на Славянска Реч, Corpus Ecclesiasticum)*

*"Проглас към Евангелието" според болшинството експерти е дело на Св. Кирил Философ
и е написано като встъпление към неговия превод на Св. Евангелие, но има и такива мнения,
които предполагат, че "Проглас към Евангелието" е дело на неговия ученик - Св. Константин
Преславски. (Бел. ред.)*

Послание на Йеромонах Давид до Тракийските Християни (Corpus Ecclesiasticum)

ГЛАВА 1

1. Послание брата вашего Йеромонаха Давида до всеми братя Бохари, що са верни Траки Болгарски.
2. Съратници драги мои во Господа Нашето Иисуса Христа, Който воистина иде ко нами со и во всех светих Своих ангелских воинствах, мир вам! Амин.
3. Аз съм Българин, и ваш брат Трак съм, и ваш съм в Господа монах, и вам съм свидетел за великите Господни Истини, които сам Господ Иисус Христос говори за просветление на умовете наши.
4. Така рече Господ: Ето, всички казват "Народ Божий сме", но ето, че не са! Защото всеки народ си има държава и управници свои, а мнозината днес си нямат нито едното, нито другото и си остават само племена!
5. Но аз си имам Народ и аз си имам Държава, казва Господ, и аз си имам Управници между людете. Защото мой Народ е наистина Израил, но не Израел, и мой Град е наистина Йерусалим, но не Ерусалим, и моето управление е наистина с Юдовите Началства, но не в Юдея, нито с Юдейското Потомство!
6. Защото Христовата Синагога няма нищо в Юдейската Синагога, нито Христовият Израил има нещо общо с Юдейския Израел.
7. Аз, даже аз оставих Блудницата Израел **ОВОЕКИ**, и аз, даже аз избрах Духовния Корен Давидов **ОВОЕКИ**. Затова всеки, който има Ум Христов, нека види, че само Църквата Христова от века и до века е Невястата Моя Израил, и само нейният Град и Народ е благословен от века и до века с Царството Мое. Амин.
8. А аз, братя, йеромонах Господен, рекох Господу: Къде, Господи мой и Царю мой, е тази Твоя Държава и где е Народът Твой? А Той ми рече: Давиде, верни Мой свидетелю, внимавай да не те заблуди някой! Тази, която блудствува със земните царе, ми беше свята невеста и тази, която седи на седемте хълма върху зверовия покров, беше предадена от людете, които се зовяха с Името Ми.
9. Но аз плаках за Пленницата във Вавилон, понеже тя изначало бе в Йерусалим и аз страдах за любимата си, защото нейните мяса поядоха пастирите наричащи себе си с Името Ми! Но аз се заклех във Верността Си, че тя е Моя, ако и да са много любовниците й,
10. и аз се заклех да я пречистя през огъня, ако и да е осквернено с блудстване тялото й, и аз се зарекох да я направя без бръчка и да изцеля раните й, както в дните на младостта й, когато любеше само Мен и следваше Мен от цялото си сърце.
11. И не ще се помни вече Блудницата Вавилон, която бе хвърлена както камък в дълбините на

морето, защото водите на моретата ще се изцелят съвсем. Амин.

12. Не знаеш ли, Давиде, кой съм аз, Господът Твой? аз съм, Който превръщам плодородната долина в пустиня и аз съм, Който претворявам пустошта в най-плодородна земя! От високомерната Девица, аз разголям Блудната по сърце, а презряната от всички Блудница, аз обличам в светостта на Невяста заради покаянието на нейното сърце!

13. Затова рекох и не ще се разкая, че Израел Юдейски е Блудница разголена от Мен, а Рим Вавилонски е Блудница осветена и облечена от Мен. За първата рекох: Не на Мен принасяше жертви, но на Рефана, а за втората възкликнах: Да пощадите Блудницата Рахав, защото тя ви въведе в Светия Град!

14. Защото втората въпреки многото си блудствуване, създаде Държава и Град и Народ по целия свят в Моето Свето Име, а първата, въпреки Моя Свет Избор и Покров, унищожи и Държавата, и Града, и Народа, който аз основах в Моето Свето Име!

15. Затова първата хвърлих обратно в калта, откъдето беше взета, а втората поставих на високо в Двореца, за който беше предопределена!

16. Хайде, земни царе, осъдете Царя на царете заради избора Му, хайде, лелекайте заради съда Му над вас! Защото ето, давам ви за любовница тази, която извадих от калта и ми се поруга, но ето тази, която вие насилвахте, избяга от вас и ми стана Вярна Съпруга! От Господа е това и чудно е във вашите очи!

17. А аз, братя мои, верният ваш брат Давид, много плаках, защото Блудната Вавилонска царица носеше вина за кръвта на светиите, но

18. Господ ме утеши, казвайки: Братко Мой, Давиде, нима апостолът Мой Савел беше невинен от кръвта на светиите? Нима не гонеше Църквата Моя и не участвуваше в убийството на раба Мой Стефана?

19. Но казвам ти, и при все това, няма между учениците Ми равен нему, поради голямата любов и ревностно покаяние на сърцето му, което превърна Савел в Павел! Така ще бъде в последните дни с Блудната Невяста Рим, когато моите отбрани царе и свещеници от Изтока прекосят пресъхналия Ефрат!

20. Затова помнете добре думата на Учителя си, че Тракийските Свидетели ще влязат в Рим и както в дните на Тракийския Папа на Древната Вяра, ще доведат до дни на покаяние и обръщение на Древната Вяра с цяло сърце към Младоженеца! И тогава ще бъде Сватбата! Където е тялото, там ще се съберат орлите! Ето, предрекох ви! Амин!

21. И тогава Господ ми откри, братя мои, че Светата Му Църква има две Царски Свещенства от началото на създанието: едното - на земното плътско наместничество, което блудствува с властниците на този свят, а другото - на небесното духовно управление, което учредява върховната власт на Светиите на Бога сред хората.

22. И ако първото произтича от Рим и Вавилон на народите, то второто произтича от Господ Иисус Христос и Тракия на Посветените!

23. Защото вярна е прочее тази Истина, че мнозина са призвани, но малцина от Господа избрани. Слава да бъде на Светото Му Име, сега и от века до века и вовеки веков. Амин.

ГЛАВА 2

1. И тогава се отвориха Книгите, и видях четирите верни Тракийски Папи, които вече бяха царували в Рим: Анаклетий, наречен още Верният Наместник на Тракия, трети на трона на Великия Апостол (76-88 г.),

2. още Папа Дион-Иисусовий, Върховният Дион на Тракия, двадесет и пет на Свети-Петровия трон (260-268 г.), който и въведе всичките свети братя в Истината на Правата Тракийска Вяра за Триединния Бог и за пръв път се нарече Църквата Божия "Католика", т. е. Всемирна, и носеше в себе си Древния Тракийски Корен на Христовата Вяра.

3. След тях беше коронован Либерий, (сиреч "Освободителят"), тридесет и шести на престола на земните папи (352-366 г.), когато Имперският Звяр беше вече наложил Порочната си Власт над мнозина. Опитът на папа Либерий да освободи Вярата Всемирна от Византийския Земен Престол

беше претърпял поражение още при Събора в Тира, което разклати устоите на Светата Католическа Вярa.

4. Епископът на Всемирната Църква Либерий беше насилa свален от Имперския Звяр и върнат обратно в родната му Тракия, да бъде изгнанник за назидание в Берое.

5. Оттогава започна отново голямо гонение над Тракийската Вярa, така щото мнозина от братята се съблазниха от по-после, та решиха да се наричат "гърци", та да се скрият от Гръцкия Имперски Гнет,

6. с изключение на верния Конон, осемдесет и трети на трона на земните папи, царуващ 686-687 година, след като се беше наложила Божията Воля над Имперския Звяр и се бе признала от него по Божия Предначертан План - Великата Държава България в пределите на Бохарските Тракийски Земи.

7. И тъй, през вековете имаше и други Тракийски наместници на Папския Престол, но всички те се именуваха "гръцки" папи и затова и днес не се споменават между достойните Войни Христови на Тракия.

8. И ето, от онези скръбни за вярата дни, та даже и до днес, се раздели Управлението на Народа Божий на две: Едното - на земните папи, които се омърсиха със земните власти и от кръвта на светите посветени Христови, които преследваха, а Другото – на Божиите Свидетели, водени от Духа Божий и посветени в Древните Тайни Христови от създанието на света.

9. Първите успяха, лежейки на Звяра, да учредят Земната Църковна Институция по света и така станаха признати от света за учредителите и пазителите на Църквата и Храма. Но за Бога те си останаха завинаги и в най-добрите си намерения и примери само като "Настойници на Институцията на Църквата", "Уредници на Храмовите Сгради" и "Пазители на Книгите на Традицията", но лишени от

10. Духовното Царство Божие, което бе поверено от Господа на Вторите, сиреч на Духовните Свидетели и Царски Свещеници на Бога, а именно - на Верните Тракийски Братя, които, скъпи мои, са били винаги сред всички вас, които ги виждате, и сред целия свят, който не ги вижда.

11. А как стана това разделение, братя мои, не е нужно да ви пиша надълго, понеже е записано в Житията на Папите и Имперските Хроники, и се пази даже и до днес.

12. Защото големия удар Звярът Византийски нанесе на Тракия на Събора Всемирен в Халцедон (451 г. от идването на Христа), когато подчини епископите всемирни да приемат под смъртна заплаха волята му. И се надигна Звярът в Константинопол, и погълна една трета от вселенските църкви.

13. И се написа с Имперски Едикт, и в канон се записа на Събора (канон 28), че Църквите на Тракия, на Гърция и на Мала Азия не са свои си вече, но ще се покланят на Патриарха в Константинопол, защото Константинопол бил по-главен даже от Ерусалим и не ще се подчинява вече нито на Всемирния Епископ на Вярата в Рим, но само на думата на Василевса във Византион.

14. И оттогава станаха врагове Рим и Константинопол, и епископите им враждуваха векове за господство над църквите в Тракия и Илирикум.

15. Но нима Тракийските Братя подвиха коляно пред Василевса? Нима приеха императорска подлога да ги учи в Небесните Тайни? Да не бъде! Бунтът в Тракия и Константинопол (514 г.) свидетелствува за това!

16. Но тук е проявена голямата Тайна на Неправдата, братя, воюваща с Народа Божий в тъмни места. Защото ако и Рим и Константинопол да бяха врагове, пак Западният Папа и Източният Патриарх направиха приятелски съюз за един ден, на Събора Всеобщ

17. именно в Херклея, в Тракия (514 г.), за да сложат край на споровете си и край на Епископата на първата Църква в Европа - Църквата на Тракия, ръкоположен по апостолска линия лично от Св. Апостол Павел във Филипи,

18. и явен на целия свят в Светото Писание! Къде е Риме жилото ти, къде е Византионе победата ти? Жилото на Рим бе в блудството им с царете земни през всички векове, а победата на Византион бе в преправянето им на всички древни книги!

19. Но Този, Който е вечното Слово Божие и Справедлив Съдия на народите е избълвал

Византион от устата си и Той е, Който ще порази Блудницата Рим в жилото ѝ.

20. Затова истинно е това Слово, което казва, че Рим ще стане "пчеличка събираща мед" за верните люде Божии и "не ще може да жили вече" древните Мъже Христови!

21. За нея се казва също, че както е прислужвала в блудството си на земните царе на Града Зверов, така ще се научи да служи в покаянието си на Небесните Свидетели на Града Христов. Амин.

22. И тъй, за всички вас, братя, остават по Божие предумание и намерение две Йерархии на Всемирната Вяра, които разграничавайте добре!

23. Едната е на земните заместници на земната институция на вярата, която, моля, уважавайте по Божия заповед, заради нейното разпоредителско настояничество (по Божие Допущение) на земните сгради на Храма Божий. Това е Всемирната Католическа Йерархия и Църква на Рим.

24. А Другата е на небесните Божии Свидетели и Посланици на Небесния Град Христов, слизащ от небето от Бога сред човеците, и Истинните Духовни Пастири на Народа Божий, водени от Божия Дух Свети и посветени в Тайните на Божията Премъдрост за полза на всички Негови Верни,

25. според както се пазят тези Тайни още от Едем и от Древна Тракия. Тези Божии Свидетели следвайте във всичко и се покорявайте на тях, както и на сам Христос, Който ги праща до вас и скоро, ето, сам Той иде сред всинца ни!

26. Благодарност и пълно покорство Нему заради любовта и жертвата Му и нашето спасение от века и до века и во веки веков. Вечна Слава и Почит, и Обич към Единия Бог в три лица: Отец, Син и Свети Дух!

Амин.

(Послание на Йеромонах Давид до Тракийските Християни, Corpus Ecclesiasticum)

Посланието на Етан, Книжник от Бога, до Разумните (Corpus Ecclesiasticum)

ГЛАВА 1

1. Етан, книжник от Бога, посветен в Неговите тайни, за да възвеличи Учението Му; до разумните, които са преклонили сърцето си към висшия Разум.

2. Приятели, знаете как Бог отхвърли от Свещенство (както свидетелства пророк Осия) отхвърлящите Знанието.

3. Да просят ли в сърдечна нищета и духовна оскъдност тези, на които Господ завеща Безсмъртното Си Знание?

4. Не е ли за наш срам и вреда да ровим в боклуците на световното разложение и да ядем като всеядни помията на всякакви учения? Да не бъде!

5. Не е угодно Богу да сте в невежество относно скритите съкровища и изобилието от благословена храна, намиращи се в Свещените писания.

6. Подобно на полезните и благородни изкопаеми, които човек добива от земята, колкото по-дълбоко проникваме, толкова по-изобилна и ценна е находката.

7. Древните свидетелстват за различните нива на разбиране и тълкуване на Свещените текстове.

8. Дано Небето ни даде да познаем що е дълбочина, височина, дължина и ширина в Божията Премъдрост, която се дава само на пребъдващите в Любовта и Милостта.

9. Най-очевидно и достъпно е това разбиране на текста, което е и най-земно.

10. Както цялостното същество, наречено човек, се състои от множество елементи, които обобщаваме като дух, душа и тяло,

11. така и най-външната обвивка на Живото и деятелно писание е телесната.

12. Така например писаното "Не прелюбодействай" означава общоизвестното; щом е писано "Не убивай" (а писаното не може да се наруши), тогава не погубвай живот.

13. Същото се отнася за всички Христови заповеди, които се отнасят първо за нашата телесна чистота, после за нашата сърдечна правда и най-накрая за нашето единение с Него.

14. Както тялото не е за блудница, а за Господа и който се съединява с Господа става един дух с Него,

15. така и писаните словеса не са обикновени постановления относно временни неща, които се развалят от употреба и подлежат на изменение,

16. а са дух от Духа, живот от Живота, за тези, които ги разбират.

17. Както от корена зависи вида на растението и неговия плод, така от съкровищницата на вътрешния човек излизат наяве всички тайни дела, които определят живота и пътя му.

18. Тук е онова измерение на Писанието, което е неговото Живо Дихание.

19. То Го прави да не е частно, а актуално за всеки и всякога, понеже е плод на Небесния Вятър, движил писателите му.

20. Който е повярвал земното, е призван да разбере и небесното. Който е земен разбира и говори земно. Който е от Небето, е по-горен.

21. Откровенията на Духа правят небесното Послание достъпно за преживяване от ученика. Така Словото оживява чрез примера и образа.

22. Чашата е пригодна за употреба щом вътрешността и се очисти. Външната телесна част е законът, който убива и ограничава,

23. понеже, както посветеният апостол ни учи, Писанието затваря всичко и всички в грях.

24. Изпълнението му е единствено отвътре, чрез Духа, Който оживотворява буквата, отваря вратите за Благодатта, за да потекат живите води.

25. Най-съкровената част на Писанията е Животворящият Дух, Който е в сърцевината им.

26. Тук е мистичното, скрито значение на текста, което е за най-напредналите.

27. Тези са познали истинското си име на небесния изначален Език,

28. който слушат и говорят Ангелите и Силите, въвеждащи в съществуване бъдещето.

29. Тук е мястото на извора на Живите води.

30. Оттук извираха откровенията на пророците и апостолите за бъдещата Христова Слава.

31. Така им се откри Божественият Промисъл, заради когото се потрудиха да ни оставят скрижалите на Свидетелството в тази своеобразна скиния от словеса.

32. Истина и Светлина нека пазят и просвещават умовете и сърцата ви, за да се вселява във вас Свидетелствуваният.

ГЛАВА 2

1. Приятели, как някои измежду вас казват: "Ние следваме Библията и така общуваме с Бога и Неговия Дух"?

2. Нима тя има самостоеен живот, отделена от Божеството? Нима словото на Иисус не е дух и живот?

3. Кого трябва да следваме - Онзи, Който обитаваше в пророците и ги движеше; или буквите, които са само съдове на Неговата благодат?

4. Любимият ученик на Господа - Йоан - заявява, че целта на написаната от него книга е повярвалите в нейното свидетелство да имат живот в Божия Син.

5. Що е Библията без Духа - мъртво тяло, съставено от мъртви части; букви, които убиват все що е живо.

6. Най-лошото е, че слепите водачи на слепци са обърнали животворните думи на апостоли и пророци чрез своите тълкувания - в безсилни човешки учения и философии, все по свой образ и подобие, а не по Божия.

7. Поставиха своето сърце и ум наместо Божиите, подобно на юдеите, които загубиха и замениха пророческия дух с техните си мъдрувания.

8. За окайване са тези, които без да си вземат поука от миналото отпадат от откровената Вярa. Те попадат в капана на фалшивата сигурност на вярата в своето убеждение.

9. Не заради тази ли недоверяваща се на Бога вяра в Писанията "виждащите" слепци не познаха

Този, за Когото същите свидетелстваха? Него - Вечния живот - те отхвърлиха, надявайки се суетно на буквата, да ги направи безсмъртни.

10. Поради това Духът се оттегли от тях и се пресели сред новия народ, който се роди от Словото на Живота.

11. И днес същите себеправедни книжници смеят да съдят от себе си кое е право и кое е криво, и поставят своето мнение като авторитет, който тълкува Божиите мисли и дела.

12. Как разбраха небесното, щом не го повярваха, нито го приеха облечено в земно? Как познават Бога, щом не познават, нито приемат родения от Него?

13. Твърдят, че се покланят на Този, Който е явен в Писанията, но както за техните предшественици, така и за тях, Той остава криещият Лицето Си, Тайната, скривана от началото, понеже и до сега разпъват Живото Слово, пратено до тях.

14. Като твърдят сега, че следват този Иисус, Който е свидетелстван в книгите, написани от Неговите апостоли, изпълняват ли всичко, което заповядва и обещава Той според написаното в тях?

15. Не, но сами се обричат на осъждане, свидетелствайки против себе си, че са неверни Нему.

16. А и как биха могли да ги изпълнят без Духа! Той е взимащият и даващият от Словото, водещият ни във всяка реалност според Истината.

17. Непросветеният от Небето ум не разбира духовното, нито неговата природа, а го извърта за своя погибел.

18. Непознаването на Иисусовото учение за човека и пътя за неговото преобразяване е причината народът, на когото е завещана Вярата, сега да е разделен и разпръснат от лукави работници чрез измамата и заблудата, действащи посредством човешки учения.

ГЛАВА 3

1. Не бойте се, смиrenomъдри, Бог е верен на обещанието Си да даде мъдрост без укор на този, който иска и търси от Него, побеждавайки съмнението си.

2. Но нека помним, че днешното, утре ще е непълно. Зрелостта е по-мъдра от младостта.

3. Не трябва да позволяваме устата ни да ни вкарва в грях, мислейки се за достатъчно мъдри да твърдим що е свършената и цялостна Истина.

4. За Нея е отговорен Духът, а ние - за това, как Я свидетелстваме.

5. Мъдростта не е човешко постижение, а дар Божий за тези, които са венчани с Неговото Благоволение.

6. Нека да вярваме в това, което днес ни е открито, но и страстно да желаем утре да го видим по-ясно и по-дълбоко, със сърца отворени и с лица открити за Идващия и словото Му.

7. Който не приема това, нека знае, че не е познал Бога, нито е познат от Него.

8. За да опазиш думите на Древния, трябва да познаеш Пътя Му и да не забравяш, че Той е същият и днес, и утре.

9. Днес Неговата десница е оголена и за царството Му невидимите свидетелстват, а утре плод и потомство ще се явят.

10. Чада на мъдростта, Бог е дал сигурен Път, по който да вървим и познаваме Истината, за да я различаваме от заблудата.

11. Никой никога в нищо не може да бъде сигурен без Бога, дори да би имал всички световни източници, ресурси и методи.

12. Човек съди за всичко чрез своите ограничени разбирания и преживявания, с обременени чувства и сетива, осъзнаващ съществуването си частично.

13. Този, който иска да върши волята на Бога, явена в Неговото царство, ще познае дали едно учение е според Истината или не е.

14. Който търси Божествената слава, не би я сбъркал, нито заменил с ничия друга, било на човек, било на което и да е друго същество под небесата.

15. Сам Господ е положил в Своите Си копнежа по тази Слава и Този Печат ги пази до оня ден на пълното и явление.

ГЛАВА 4

1. Гласът на Добрия Пастир води в благото душиите. За този, който има Уши за Думите на Истинското Знание, е по-трудно да не ги следва, отколкото да ги изпълнява.
2. Това е усилието на онзи, който влага всичко в намирането на Съкровището, което ще му осигури свобода от човешкото бreme и робство.
3. Не е така с тези, които служат на бог, който е ням и глух, сляп и безсилен, неподвижен, понеже е мъртъв.
4. Те стават подобни на него, понеже отказаха да познаят Бога на Живота, а Го замениха с неговата имитация.
5. Братя, Иисус дойде Светлина на света. Но за да виждаш светлината, трябва да имаш здрави, виждащи очи.
6. За слепия полза няма от светлината. В това състояние са тези, които казват, че вярват в Иисус, а нямат очи да Го виждат.
7. Каква полза да знаеш коя е Светлината, а да не я виждаш? Каква полза, ако си чувал за Красотата, а не можеш да И се насладиш?
8. Със скръб казвам: И досега мнозина от човеците, които се наричат с името "християни", са слепи за славната Красота на Светлината.
9. Някои казват: "Грешни сме, недостойни сме". Нека молят Господаря да им отвори очите.
10. Грехът е слепота. Няма ли слепота, няма и грях. Има ли познание, тъмнината си отива.
11. Бог затвори в тъмнина непокорните, които твърдяха, че виждат, а не приеха Господаря на Славата, а отвори взора на тези, които жадуваха да прогледат за Неговата виделина.
12. Присъдата е: Грехът да остане в тези, които се отричат от Безсмъртното Знание. То дава очи на слепите, за да имат власт над тъмнината и греха.
13. Затова за синовете и дъщерите на Светлината грехът е външната тъмнина, която за тях е минало.
14. Тяхната вяра не е сляпа, защото е откровение - слово от Словото, живот от Живота.
15. Братя, нека Взорът на Сина бъде с вас и нека разпръсне тъмнината пред вас, докле достигнете пълнотата на Деня.

(Посланието на Етан, Книжник от Бога, до Разумните, Corpus Ecclesiasticum)

Посланието на Етан, Книжник от Бога, до Верните Тракийски Братя (Corpus Ecclesiasticum)

ГЛАВА 1

1. Приятели, има откровения, които могат да се предават устно само на тези, които имат отворени уши за тях.
2. Но също така е вярно, че писаното слово е като кораб, който отделя солената от сладката вода.
3. Затова ви пиша относно неща, които знаете, но те ще бъдат за проникновения четец извори на богоугодни размишления и съзерцание в бездната на Божието Откровение.
4. Защото посланието от Бога, което ви споделям, ще ви говори много повече, отколкото аз мога да изговоря, защото според нашето усъвършенстване в Христа, и разбиранията ни за Неговото Учение се задълбочават, за да издирят скритото в Духа от създаването на света.
5. Колко добре е описано знанието на Божия книжник като старо и ново, което той вади от съкровищата си.
6. Понеже това, което познаваме от опит и развиваме, е което вече сме получили като Дар в нас от Духа, Който възплъщава думите и делата ни, затова с право казваме, че приемаме Благодат върху

Благодатта.

7. Затова считам за полезно напомнянето и разясняването на Господния път, защото няма нищо ново и пак е ново нашето битие във Вездесъщия Живот, поради което преподаването на Христовата Премъдрост е наречено Живият Път.

8. Приятели, Учението на Божествената Реч и Нейните Думи осъществява Божията Правда и Спасение в нас чрез нашето съединение помежду ни в Тайнствата на Бога, понеже съставяваме заедно едно Тяло.

9. Както влюбените, ако не отдават себе си един на друг в съпружеското съединение, пламъкът на техните чувства бързо угасва, така и ние ако не се съединяваме в Духа чрез Христовите мистерии с Божествения организъм, Любовта ни ще остане безплодна и ще охладнее.

10. Имайки едно Сърце и една Душа, сме единомислени в Христовия Ум и заедно, и поотделно чрез Светия Дух представляваме частите на Христа и Неговото продължаващо и сега Служение на Бога за избавление на човешкия род.

11. Защото вътрешният живот на вашите събрания е Душата и Сърцето на Божието Дело. Затова Бог толкова ревнува за чистотата на вашето Вдъхновение и не търпи чужд квас и огън на лицемерните учения, или измамните образи на мамона.

12. Наистина Този, Който държи в Ръката си Седемте Звезди и чиито Нозе са като лъскава мед, се движи всред нас.

13. Но също е напълно вярно, че и ние сме Негови Нозе, които ходят в непроходимите без Вярата пътища на Божиите предизвикателства.

14. Иначе как би достигнало Живото Слово до мъртвите в грехове и предразсъдъци човеци? Как би се посяло Семето на Иисусовото Явление, ако не чрез Образите на Неговите синове?

15. Тази способност е от Господ, Който ни води отвъд пределите на възможното и удобното на нашата плът, в реалностите на Неговата Благодат, където и най-трудните наши желания са осъществими и всичко ни е възможно.

16. Нашето присъствие явява благоуханието на Христовото присъствие, чието миропомазание е животворящо за едни, а за други - смъртоносно.

17. Затова казвам, че нашият път е труден, изпълнен с опасности и премеждия, но единствено безопасен, защото е в Духа.

18. Така облечени в Бога, ние притежаваме всички духовни оръжия, чрез които упражняваме власт над цялата сила на противника.

19. Събаряме духовните крепости в умовете и сърцата, съединяваме и покоряваме под Христа елементите и силите.

20. И така, победоносно стъпваме върху змии и скорпии, неповредими от човешката и демонска ненавист, като осъзнаваме, че бъдещето на света принадлежи на нас, на чадата ни и на всички Синове на Светлината.

21. Приятели, вие познавате щедростта на Ръката, Която стои над нас и бди за настоящето и бъдещето ни. Властта на Божията Десница всред нас сътворява на прибягналите под Нея изцеление и нова действителност.

22. Можем още много неща да кажем за Елементите на Христовото Същество и Име присъстващи всред нас и в нас. Защото чрез Него и в Него, ние сме виделина на света, който остава и до днес сляп за Христа, и същевременно сме прозорец за невидимите, които искат да надникнат в света на човеците.

23. Пророческият Дух, който приехме, ни прави Свидетели на Бога, Негови Очи и Уста, Сетива, свързващи световите, Трон на Христа, чрез Който Той явява Волята Си.

24. Без Облеклото на Царството, приятели, човек служи на себе си и своята човешка правда. Затова се посвещаваме да живеем Божието дело между нас и в нас, според Свещената традиция на Тракийската църква.

25. Разбираема е взаимовръзката между здравето и усъвършенстването на отделната личност, и качеството на общността, в която тя участва и съставлява заедно с другите.

26. Защото ние вървим заедно в Светлината, но поотделно всеки сам се освещава чрез Учението

на Правдата.

27. Като наследници на чужд труд, ние имаме дълг да прилагаме и развиваме завещаното ни, като прибавяме към него и собствения си принос. Така, верни на приетото, ще придобиваме това, което остава завинаги наше.

28. Нека не сме като тези, които запразват Царството и закопават Божиите дарове в престорено смирение и скромност. Те ще отговарят пред Господаря за духовната си леност и безразличие към това, което е Христово и принадлежи по право на Неговото Име и Царство.

29. Делото Божие не е за тези, които търсят в него приют за своето безпътство и духовна посредственост.

30. Да, Кошарата е за почивка и изцеление на изнурената душа и тяло, Лодка, управлявана от Христос, която ни спасява от злата буря навън, но и Училище, Място за подготовка и възрастяване в Сила и Разум, за да излизаме и усмиряваме вълните и безсрамната пяна на временните и съмняващите се, които живеят под сянката на смъртта.

31. На този, който има, ще му се прибави, а който няма, ще му се отнеме и това, което мисли, че има.

32. Затова нека всеки поеме отговорност да прилага на дело Любовта Иисусова, като за всичко взима за пример Христос и Неговите последователи в Преображението на човешкото естество.

ГЛАВА 2

1. Затова е важно, преди всичко, да знаем, братя, че духовният ни живот зависи от силата на нашата молитва.

2. Както ноздрите вдишват жизнено важния въздух и различават чрез мириса присъствието и наличието на полезно или вредно, желателно или противно, така и дълбоката молитва ни изпълва с Духа и развива в нас способности и сетива, чрез които разпознаваме духовните същности и общуваме с Бога.

3. Увещавам ви, братя, за да избягвате меренето на лице и вънкашната показност, да приемете във вътрешната си стая молитвения Дух, за да разговаряте по всяко време и на всяко място с Бога, Който е в тайно и дава наяве.

4. Молитвата ви е възможно да бъде постоянна, ако се молите в Езиците на Духа и във вас стане навик усещането, че Бог вижда всичките ви тайни помисли, намерения и дела.

5. Доверете се на Господния съвет във всичко и в чисти мотиви и подбуди търсете вашите желаниа да се сбъднат на своето време според Божия план и във вид, угоден Нему.

6. Също така, не ограничавайте Бога във взаимоотношения единствено на молби и просби, но разбирайте молитвеното общение също и като размишление, и съзерцание на Божиите Думи и Образи.

7. Защото ако се научим да разбираме Езика на Знаменията, ще виждаме какво ни говори Христос.

8. Бъдете внимателни и дисциплинирайте себе си, и ще ви се откриват причините за събитията в живота ви, защото знаете, че нищо от това, което се случва, не става без Словото, което е вашият Пастир.

9. Посветените на Иисус не манипулират Бога, като знаят, че Той не се изкушава от нищо. Молитвите им не са само по време на бедствие и нужда, а най-вече в благоденствие, винаги предоставящи себе си в разположение на своя Господ.

10. Тези, които търсят Бога, за да Му угодят, им се прибавя и всичко останало, което е Негово. Понеже не са Го обикнали заради Силата и Богатството Му, а са казали "Ето ме" на Неговата Любов, то Бог им прибавя и Сила от Богатството Си в Слава.

11. Изпълвайте се с Духа, за да можете по време на бедствие, като Христови войни да упражнявате Властта на Думите на Силата, които въздействат и заповядват на силите.

12. Защото чакането на Господ и изпълнението на обещанията Му не е бездействие и духовен мързел, но активност на съществуването ни да възприема и съдейства на Думите Му в света и в нас.

13. С цел да избегнете негодуванието, разбирайте, че можем да променяме действителността

единствено чрез промяна на нашето възприятие на света и себе си.

14. Вярата е Дарът Божий, Който е самият Исус. Защото ако извадим гредата от нашето гледане, ще отмахнем всяка планина на противоречие и невъзможност, която ни смущава.

15. Търсете да видите във всяко събитие /дори това, което е против волята ви/, Божия Път за даване на всичко, което сте получили в молитва и тогава всичко ще ви се сбъдва.

16. Защото Гласът Господен е Присъствието на Божествените Думи, Който за едни са огнено езеро, а за други - радост и благодат според начина, по който Ги приемат.

17. Доброто войнствуване на Вярата довежда Божието присъствие, което изтласква надалеч илюзиите на злото.

18. Победата ни над дявола и неговите демони чрез пребиваването ни в сред Огъня на Божия Дух бих оприличил на загиването на Фараона и войските му в опита им да последват Божия народ отвъд морето.

19. Ако Царството Божие е в нас и в сред нас, злото е изхвърлено вън от Небесата, в които обитаваме.

20. Приятели, ние не можем да контролираме живота си, нито сами да се себе-усъвършенстваме, защото Семето е от Бога, а ние като жена пазим и износваме търпеливо Плода. Затова казвам, че нашето общение с Бога е свещена симбиоза, която можем да проследим и развиваме в дарбите на Светия Дух.

21. Знаменията, които следват вярващите, носят изцеление, понеже са листа от Дървото на Живота.

22. А относно Поста, придружаващ молитвата, нека ви кажа следното. Докато бяха апостолите с Христа, никак не постеха, защото сватбарите не могат да жалеят, докато с тях е Младоженецът.

23. За тези, които не са осветили своите страсти и не познават Явлението на Живия Исус, е добре да отслабват оковите на плътското мъдруване чрез ограничение и себе-въздържане до времето на тяхното венчание с Христос.

24. А за тези, пред които е паднала завесата на настоящето и виждат Господните Думи и Дела, остава да стоят на стража за дохождащото Слово и Неговите Видения.

25. Нека, обаче, всичко да става в благообразие и благоприличие между вас, защото каквото изобразяваме, това сме.

26. Нека телесните ни части, като оръдия на Правдата, говорят Езика на любезността и красотата, като излъчват Вдъхновение, идващо от нашето смирение.

27. Пазете се от това да оставате за дълго в самота, която е полезна и даже нужна, но в мярка.

28. Защото в пустинята на нашето уединение ние намираме Превъзходния Дух Божий, в Който са Изворите на Живота. Така душата ни става разцъфтяваща градина, чиито плодове трябва да споделяме с другите.

29. Но ако не споделяме откровенията и даровете със себеподобните си, означава, че не обичаме братята си, а от това следва, че не ходим в Светлината, но в тъмнина.

30. Не забравяйте, че в самотата идват също и изкушенията, и съмненията от лукавия, които неопитните, а дори и зрелите понякога не могат да победят, освен чрез свидетелството на братята си.

31. Не се събирайте с празнодумци и присмиватели, но търсете общението на добротворци, което обогатява, понеже Божият Образ се явява в човеците и техните дела.

32. Ако страним от всички или общуваме с всички, ще заприличаме или на неверния слуга, който закопа таланта си в земята, или на сина, който прахоса бащиното наследство.

33. Изобщо всичко, което употребявате, нека бъде с мярка и избягвайте крайностите, като помнете, че неограниченото богатство Бог постави в ограничени съдове.

34. Предавайте се на благочестие, като си помагате във всичко, но без да злоупотребявате с братолюбие на другите.

ГЛАВА 3

1. Приятели, радвайте се, когато се събирате на вашите дружелюбни гошавки, само не употребявайте свободата като покривало на безпътица. Защото всяка ваша трапеза се осветява чрез Думите на Силата, които присъстват в храната ви.

2. Когато пиете или ядете от плода на лозницата и благословения хляб, вие приемате Живот и Сила.

3. Разбирате, че всичко, с което хората се хранят, дишат и живеят, е Слово от Словесата Божии, всичко, в което се движат и съществуват, е Сянка на Същността, Която е Христос.

4. Понеже принадлежите на Бога, Който ви е изкупил от суетния живот, принасяйте всичко, което вършите, на умозрителния олтар във вашите сърца.

5. Но ако съвестта ви е жива, но слаба, това, което тя говори, ще осъжда, но няма да осветява. Затова укрепете вашето вътрешно светило чрез светите Думи и Образи, за да бъде и Вярата ви силна и всичко да И принадлежи. Във вашата вътрешност е коренът на духовното ви виждане, което не осъжда, но оправдава вярващия.

6. Въпреки че в молитвите си каните Бог да бъде гост на трапезата на братството, съзнавайте, че всъщност Той е Домакин на Пиршеството.

7. Достойните от поканените пазят в сърце и на дело Божествения ред. Затова, когато се събирате помежду ви, отдавайте почит на тези, които за Словото са се подвизавали и са слугували на вашето израстване.

8. Но нека всеки да внимава да не превъзвисява себе си, да не би да бъде посрамен, когато заеме чуждо място, приготвено за друг, по-достоен.

9. Избягвай да се обхождаш като безчинен, но в смирение заемай мястото на Христов слуга. Защото Законодателят Христос е, Който ще издигне главата на верния на Духа Му, за да съди от Христовото Седалище между чисто и нечисто, свято и несвято.

10. Ако Господните слуги и пратеници ви кажат: "Ела и заеми достойното място, приготвено за посланиците на Царството", приемайте с радост и отговорност, защото те не представляват себе си, нито от себе си говорят, но от Този, Който ги изпраща в света, както Той бе пратен.

11. Братя, Иисусовите заповеди не са тежки, защото са живи Словеса и Думи, и ако ги приемаме в себе си, Те вършат, а не забраняват.

12. Защото самият Дух е нашия закон и ако приемаме Светлината на Неговите Образи, то и цялото ни същество, и телесни части ще бъдат в светлина.

13. Но ако приемаме осквернените образи на този свят, то какви очакваме да бъдат нашите дела?

14. Затова, подчинете се на Вярата, която въвежда в съществуване, за да се отворят очите на сърцето ви и откровенията Божии да осветят и запазят без порок духа, душата и тялото ви.

15. Защото интелектуалното убеждение е само преддверие към онази Вяра, която сътворява, без нужда от душевни напъни, понеже получава като реалност това, което е видяла.

16. Това Семе, ако Му предоставим себе си като добра почва, непременно става Дърво и ражда Плод, независимо от чувствените ни нагласи и упование, стига да постоим в желанието на сърцето си и в търпение да го дочакаме.

17. Вярвам, че разбирате, приятели, важноста на Дара на Божия Дух, Който е Небесният Език, като сърцевина на нашата Вяра и Богослужение. Защото, освен че е белег на Божието действие между нас, той е и средство, чрез което Бог общува с нас.

18. Древната Реч е нашият роден Език, чрез който разговаряме с нашия Баща Иисус.

19. Не следваме мъртва обредност по човешки традиции, но знаменията Христови, в Неговите Тайнства и Мистерии.

20. Къде са сега подигравачите, които казваха: "Те са луди или обладани от вино"? Ето днес ние имаме разумното обяснение и превод на способността, която Светият Дух ни е дал.

21. Защото Силата за свидетелство, която ни е обещана, е пророческият Дух в тези Огнени Езици.

22. Как ще победим мрака на поднебесната, ако не чрез нашето пророкуване, което е доказателството ни от дух и сила, Свидетелството на Живия Христос между нас и в нас! Как ще

устоим и надделеem над злия ден, ако не чрез Христовите Страсти (Страдания), в които участваме!

23. Защото вашето новорождение не е друго, но извлечането ви от водите на езици и племена човешки, както го преживя като опитност и Моисей, чието име достатъчно красноречиво говори за това.

24. Но вашето излизане от Утробата на Земята е и потапянето ви в Огъня и Вятъра на Божиите Словеса.

25. И сега за зрелите между вас Светлината на Божествените Образи е непресъхващ кладенец на Живите словесни потоци.

26. Многото води на Божия Глас утоляваха жаждата на първия пророк Адам. Защото, приятели, преди своето отстъпление и излизане от единството си с Бога, той говореше и вършеше само това, което виждаше и слушаше в своя Отец. Затова познаваше Същностите на нещата и техните истински Имена.

27. И така, в Христос Исус сме възвърнати в онова състояние на цялост и единство, в което не говорим, нито вършим нещо от себе си, но от Неговото Слово.

28. Затова сега прибавете старание, та устата ви да говорят според това, което е в сърцето ви. Защото практиката на Новия Завет се заключава в Новото Сърце, в което живеят Божиите Думи и Повеления.

29. За да не живеете под проклетията на външния закон, познайте Закона на Свободата във вашите вътрешности. Защото ако пазите Думите на Истината, нарисувани във вас, ще бъдете свободни от всякакво осъждение.

30. Учението на Човешкия Син е Бreme, което сменя всеки друг товар, и Иго, което премахва всяко робство.

31. За да бъдат вашите желания съобразни с Божествените повеления, изпълвайте съкровището на вашите вътрешности със Светите Образи, защото тогава плодовете на устата ви и мислите ви ще са благодатни и ще наситят вашата плът и душа.

32. Съзерцавайте и размишлявайте като гледате с Очите Божии на света и всички събития, като разбирате, че това е Божията Воля за вас в Христос. Така ще бъдете дървета на Правда и имената ви ще бъдат изобразени в Книгата на Живота.

33. Защото вашите скрити Имена, по които ви зове Божественият Учител, отговарят на вида и сорта на духовното насаждение във вас.

34. Пазете се от непосветени желания, пътища и дела, защото всяко работене в тайно в нас, което не сме съединили с Божието Провидение, може да ни извади от Царството и от изпълнението на всички наши възжелания, които са неделима част от Него.

35. По-добре отхвърлете всяка съблазън и всякакво насилие като приемете Блаженството да бъдете онеправдани според този свят, но обогатени и тържествуващи в Съда на Небесни места.

ГЛАВА 4

1. Има още много неща, които могат да се кажат за Книгата /книгите/ и Дървото /дърветата/ на Бога, но Господ дава на всеки според мярката на благодатта, която може да понесе, защото сме отговорни за всичко, което ни се дава, да Му принесем благодарствен плод.

2. Достойните не се боят от Божия Съд, защото за да не бъдем осъдени, Той отсега избличава и изгаря в нас всяка клонка, която е отделена от Словото на Божествената Лозница.

3. Затова ви казвам да упражнявате вашите сетива, да различавате благото и полезното, за да не изпаднете в празнословие и мъртви дела, които са следствие на помрачени очи и сърце, отделени от Думите на Живота.

4. Ако сте зрели, то вие сте вкусили и познали колко е блага Речта Божия и Силите Небесни, Които са в Нея. Но нека всеки да мъдрува това, до което е достигнал, а Бог е щедър да даде и повече на всеки, но само ако побеждава съмненията си като добър воин на Вярата.

5. Защото, приятели, всички човещи са вкусили от Божието и остават без извинение, понеже независимо от каквато и да е религия, Бог дава на всички живот и благовремие. Синът притежава всичко и всички, само че едни са питомни, които слушат Стопанина си, а други, бидейки диви,

противейки се Нему, по принуда ще извършат Неговото Слово.

6. Блажени са тези, които са от съдовете за почтена употреба, а не съдовете на Гнева, чрез които Бог изпраща заблудата, за да съди света.

7. Че са вкусили от Дървото, е явно от творческите способности, които са в човешкия род и способността ни да окачествяваме всичко и да различаваме превъзходящото.

8. Наистина, Иисус не желае Неговите синове да съдят и осъждат никого, но това е за да се явят присъдите Божии над безсловесното и животинското чрез пророческата дарба. Защото Божиите Словеса в нас явяват Небесното Съдилище, което изпълнява съдбите, написани в Книгата на тайните дела.

9. Затова, не бъдете като тези, които говорят, но не вършат, като знаете какво ни учи Господ за такива, на които е станало като любима песен да повтарят папагалски стихове от Свещеното Писание.

10. Това е защото сърцата им са пълни с образите на мамона и идолите на човешките учения. Почитта им към Бога се изразява във вяност към собствените им представи за Него и произтичащото от тях своеволно богослужение.

11. Всъщност такива отричат, че днес Христос говори от Небесата, защото не искат да Му се покоряват. Предпочитат да си поставят за служители човеци, верни на кесаря и неговата търговия, за да останат под юрисдикцията на княза на този свят. Крият се от Божието Присъствие чрез заблудата на псевдохристос.

12. Не ставайте като тези, които търгуват с Божието, но отдавайте Божието Богу като верни поданици на Христовото Царство. Защото не може да угодите на Бога, ако Му принасяте това, което носи печата на кесаря и неговия образ.

13. Нали не искаме да станем врагове на Господ, като предаваме във властта на земните човеци Образите на Словото и тяхното Съдържание!

14. Но също така, приятели, нека внимаваме какво говорим, защото ако сърцата ни са пълни с Божията Благодат, но устата ни говорят несмислено, то нито човеците, нито небесните войнства биха се ползвали и съдействали в нашето творчество. Напротив, както е писано: "От Думите си ще се оправдаеш, от Думите си ще се осъдиш".

15. Защото както от преливащо сърце говорят устата, така е напълно вярно, че Думите ни са меч, който пронизва всемира и нашите вътрешности.

16. За добро или за зло, ние получаваме винаги това, което призоваваме.

17. Затова изпърво Господ взима контрол над езика ни, защото от този телесен орган зависи кръговратът на живота ни и ако не се запали от Огъня на Духа, непременно ще бъде инструмент на злото.

18. И така, говорете повече на небесните езици, които променят вашия ум, но още повече се старайте да разбирате тайните, които говорите на Бога с тях и така ще превъзхощавате всяка наука.

19. За да развиваме пророческата дарба е необходимо първо да млъкнем и станем бедни на говорене, за да се научим да внимаваме на Божиите Думи, които извираат от вътрешностите ни и носят наслаждение и здраве навсякъде, където отидат.

20. Защото, както ни учат Христовите апостоли, Правдата е във вътрешността ни, но делата ни, от които най-първи са тези на устата, изработват нашето спасение. Затова обуздайте езика си и се усъвършенствайте в неговата духовна употреба докато стане перо, с което пише Духът Свети и меч, който поражда силите на злобата.

ГЛАВА 5

1. Помнете винаги увещанията на Божия Апостол - Петър в неговите послания относно добродетелите на вашата Вяра, които са вечен вход за Божието Царство във вас.

2. Защото всички външни дела започват като движения на вътрешния човек, в когото е скрит животът ни в Христа. Дисциплинирайте външния човек да бъде изразител на духовните пориви и копнежи във вас, като го облечете в целомъдрие, осветяващо всичко, което вършите във всекидневието.

3. В себевладение предавайте на Бога всичко, с което си служите в света, и така то няма да има власт над вас.

4. За да владеете, признавайте във всичко Властта на Господ, и каквото вършите, го вършете в Името и Образа Му.

5. Нека мислите и постъпките ви не бъдат реакции на външни дразнители, но облечени в любезност, виждайте във всичко, даже и в пакостите на враговете ви, Ръката Божия и вашия Изход към победа.

6. Понеже всичко съдейства за добро на тези, които пребъдват в Любовта, молете се за всички човечи, защото не знаете какъв е Божият план те да Му послужат. Обърнете всеки гняв и страх в дръзновение и смирение, като ги намерите в Божествените образци и разбирате тяхното приложение. Защото ако ходим по Дух, то ще имаме и Плода Му.

7. Затова ви казвам, че Превъзходният Път на Любовта не е в понятията, които Го окачествяват, но в състоянията на душата, която следва знаменията и откровенията на Божествената Реч.

8. Понеже нашето Слънце Христос, чрез крилете на Духа Си, ни грабна в измеренията на Вечните придобивки от Неговата Жертва, за да можем и ние, като Негово притежание, да живеем живота си като жива жертва.

9. Нека не бъдем експлоатиращи Бога, но да Му отдадем себе си и всичко свое, което така или иначе е Негово.

10. Благо-родните по това се познават, че по подобие на своя Отец, Който е Източник на блага и светлина както за добрите, така и за злите, са благо-даващи и благо-словащи Домочадието на Вярата и благо-де(я)тели на цялото човечество.

11. Защото ако обогатяваме Стопанина си - обогатяваме себе си, и според мярката на нашето даване ни се отмерва. По-блажено е да даваме, както ни учи и нашият Господ, защото своевременно ще пожънем в изобилие. По-добре е с време и без време да Го търсим и да Му послужим, за да не бъдем като тези, които са само консуматори на Живота и Неговите дарове и не отдават почит и покорство на Иисус, така превръщайки се в крадци на Божието.

12. Приятели, не се раздражняйте поради злотворците и хулителите. Пазете се от отровата на техните думи и омраза, да не би да проникне във вас и оскърби Духа на Благодатта.

13. Защото ако сме в нечистата среда на духове, които бълват лъжи и клевети срещу стана на светиите, то има опасност да отеготим душите си с чужди грехове.

14. Понеже сърцата и умовете на бездуховните са помрачени и чужди на Божествения живот, те обвиняват светиите в извращенията, които бълват собствените им вътрешности.

15. От собствените им уста и поведение, Великият Обвинител - Духът, ще ги съди както е писано: "Съда, с който бяхте вие осъдени, Бог отсъди над тях",

16. Той съди и пали със Своя Огън всеки плевел, който съблязва, и очиства всеки примес на нищожност и мерзост.

17. На хулителите ви вашият отговор нека бъде задълбочаването ви в Божието Наследство и Поприще, като синове, които отговарят пред своя Господ и Цар, а не пред несправедни човечи.

18. Оставете Бог да отсъди и въздаде чрез Словото Си, като съзнавате, че сте поставени за знамение и изпитание сред народите, за да отдели Христос козите от овцете.

19. Приятели, разбирайте, че ние не воюваме по човешки, понеже нашето превъзходство не е по плът, но чрез Духа Божий и Неговата Реч, Която има Силата да променя света и неговия облик.

20. Не се бойте от угнетителите по плът, защото: "Ако някой завежда в плен, и той в плен ще отиде **".

21. И така, чрез Бога ние сме пленители и управители над тези, които отвеждат в плен и поробват множествата с несправедните си богатство и сила.

22. Затова и нашата привременна лека скръб е участие в страданията на Христос, присъстващ като Образ в човешкия род, винаги когато състрадаваме на бездомните, гладните и жадните, и сме

* или "над него" (относно блудния духовен град Вавилон - Откр. Св. Ап. Йоан 18: 20)-Бел. ред.

** по Откр. Св. Ап. Йоан 13: 10

съпричастно в болки заедно с болните и затворените в тъмнината.

23. Неговото изобилие на всичко необходимо за живота идва към всеки човек, но нечестивите възпират благата Божии като узурпират техните източници.

24. Затова всеки ден падаме и ставаме в очакване Иисусовото Царство и Неговата власт да се яви в човешкия род.

ГЛАВА 6

1. Приятели, ние проповядваме Христос разпнат от създанието на света за всички човеци.

2. Затова, поучавайте човеците първо на елементарните начала на Божиите Словеса и така ги потапяйте в Познанието на Отца, Сина и Светия Дух. Защото всички трябва да проумеят Христос като Корен на цялото битие и Основател на човешката цивилизация.

3. Препоръчвайте им Благодатта на Божиите Думи и Образи, които са близко до сърцата и устните им. Проповядвайте Евангелието за Царството Христово, но с Мъдрост и незлобие, както подобава на ученици Христови.

4. Защото сте призвани да отваряте очите на слепите и ума на глухите за Думите на Вседържителя, Които управляват от невидимото мирозданието и всички видими събития в него.

5. Пратени сме да поучаваме за Словесата на Благодатта и Съда, за да се обърнат човеците от делата на смъртта и се потопят в Христовото Възкресение.

6. Увещаваме и умоляваме всички, да се подчинят под Неговата Ръка чрез Вярата.

7. Не е възможно човеците да влязат в Богооткровената Вяра, ако не се обърнат от блудството и идолопоклонството на мъртвите идеологии и доктрини, които като мрачна стена ги отделят от Божественото Явление на Неговите Думи.

8. Затова и Христовите апостоли постановиха само четири ограничения, като не наложиха друг товар на новоповярвалите. Защото ако човек остане в контрола на вавилонските чародейства, не може да бъде потопен във Вечния Живот.

9. Учете, прочее, човеците, които се боят от Божието Име, да излизат от измеренията на вавилонската блудница, за да не участват в Божиите съдби над нея.

10. Защото ако Господ не сложи печата Си и не промени нашия ум и тайни дела, оставаме в потъпкването и оскверняването на Свещеното и Неговите Образи. Защото няма по-страшно човекоубийство от това да разрушаваш Божия Образ в човека.

11. Учете народите, независимо от всяка религиозна система, да се покланят на Иисус като на Създател на света и едновременно Извор на всичко в историята на народите и духовната биография на всеки човек.

12. Защото всяко коляно ще се преклони пред Него и всяко око ще Го види, или в мистериите на Богооткровената общност, или в Деня на Съда.

13. Затова казвам, че от първостепенно значение за нашето благополучие е чий чин и образ представляваме, дали този на зверовите институции, или сме потопени в тези на Христовото Царство. Защото наистина се случва на праведните според делата на нечестивите, когато те участват в техния съвет и общество.

14. Господ е призовал повярвалите да бъдат граждани на Небесния Йерусалим, а не роби във Вавилон, затова изваждайте достойните като от огън, за да не участват в язвите на Гнева над този невярващ род и извратено поколение.

15. Но разбирайте, че Господното Царство не ни отделя от човеците, но от всичко, което обсебва във фалшивите им религия и наука, чиито догми са в очите на Бога - безумие! Затова, не се връщайте към безумието им, за да не заприличате на последователите им - глухи, слепи за Милостта, неми за Истината и неспособни да живеят в Любовта.

16. Всички, които слушат религиозните търговци и се обогатяват чрез тяхната търговия, нямат легитимност, нито мандат от Небето, а само човешкото признание и покровителство.

17. Но вие знаете, че княжествата и измеренията на този свят, заедно с неговите обитатели ще преминат. Всичко, което се клати, ще рухне, за да остане само това, що е достойно пред Бога!

18. Тези, които следват посланиците на Небесния Град, неосквернени от земната политика и

лукавства, ще бъдат защитени завинаги, понеже Христовите Думи не преминават, както и тези, които пребъдват в тях.

19. Затова, както свидетелствате пред ангелите, чрез тайнствата на Божествената Литургия, своята принадлежност и единство с Иисус, така пред човечите пророкувайте идващия Божествен гняв и въздаяние, които те сами приемат в себе си чрез несправедните си помисли и дела.

20. Ако изпълняваме Светата Заповед, то не остава място за злите думи и образи, които всеки ден се стремят да ни угнетяват и изтощават.

21. За да не сте омаломощени, но растящи от сила в Сила, пророкувайте на душите от Божие Име падането на Вавилон и полудяването на неговите жители! Защото всеки, който остане част от зверовата система на манипулация, измама и човекоубийство, ще обезумее по чудовищата на бесовската и животинска мъдрост!

22. Така ще бъдете верни стражи, чисти от кръвта на неизменно грешащите човеци, както и подслон от ветровете на лъжеученията, и Ноев ковчег за избавление от огнения потоп, понеже Печатът на Спасението е във вас и вашето послание.

ГЛАВА 7

1. Горко на псевдохристияните, които се наричат правоверни и в името на своята себе-праведност, разпиляват Божието, вместо да го събират в Христа.

2. Защитници са на традиции и догми, които нито разбират, нито изпълняват. Няма дял в Христовото наследство, защото се продадоха, за да запазят привилегиите си в удобните и уютни позиции, чрез които експлоатират вярата на човечите.

3. Като раболепничат, подобно на юдейските първенци пред цезаря, паразитите се надяват никога птиците небесни да не се върнат на дървото Божие.

4. Когато апостол Павел говори за преправянето на сатана – на светъл ангел, и на неговите слуги - на божии слуги, има в предвид юдействащите и гърчещите се вестители на закони и правила, които отделят човечите от Живия Христос, за да не видят народите Славата Му на Стоящ отдясно на Силата.

5. Защото Верните Христови не се разпознават чрез доктринални фрази или догматични постановки, нито в теологични спорове, а чрез действащия в тях Дух, понеже цялото им учение е практика на разпознаване и власт над духовете чрез превъзвишеното Име Иисусово и Неговите Думи.

6. И понеже тяхната сила и дела свише застрашават самоизмамната сигурност на посредствените паразити, проповядващи бедни на откровения учения, техният принос на Олтара на Господното Дело е винаги хулен и преследван.

7. Затова Синове Божии са наричани и в миналото и днес безбожници, еретици, обладани, луди, човеконенавистници, халдеи, магьосници и с всякакви други хулителни имена.

8. Но както и да наричат вас и нас човечите, това не ще се помни на небесните места! Затова за нас е важно как ни гледат Небесата и като какви ни знаят техните обитатели - светите праотци от Божия Род и Народ. Заедно с тях в Свидетелския Облак, нека бъдем дръзновени да побеждаваме всяко съмнение и съблазън.

9. Ние следваме Откровенията и Делата Божии в своето време, които неизменно изпълняват заветите на предците и допълват градежа на Божието здание през вековете.

10. Тези, които са предузнати от Бога, Който ги призовава, разбират нашето послание, както е писано: "Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец" и "Който е чул от Отец, дохожда при Мен".

11. Никак да не се учудвате, когато виждате, че Думите на Живота са приемани от онези, които нямат религиозните претенции на непокорните, докато мнозина от тези, които се зоват християни, към които Бог простира всеки ден ръце и които имат Свещеното Писание, отхвърлят Живия Христос и Неговото Явление.

12. Затова и Господ напуска тях, които се наричат с Името Му, но Го оскърбяват и крадат, като не принасят плода на Царството.

13. Тъмнината не може да обладае Светлината, нито да я схване. Непонятни са височината, дълбочината, широчината и дължината на Божиите Словеса за тези, които искат да контролират и ограничават Света на Божественото.

14. В тази епоха на явлението на Божието Царство вие сте пазители на учението на Мъдростта, Която е Майка на духовното жречество на Христовата Църква.

15. Понеже ви е даден Давидовият ключ на Познанието чрез Христовите мистерии, вие сте избрани от Бога да царувате вовеки като род от Неговия Род.

16. Пребъдвайте в Събора на оправданите, всред които се е открила Скинията на Свидетелството, защото в Нея е положен завинаги Ковчегът на Вечния Завет, а в Него - Вечната канара - Древната Реч на Христовите Думи, от Която произлиза Името и Родът ви.

17. А като пазители на Вярата, чрез Която извършвате подвизи, защитавайте вашата католическа /вселенска/ и православна /древна правоверна/ църква - Тракийската Църква, защото Тя е Църквата на апостолите, пратени до народите по цялата вселена, и православеща Бога чрез Духа на Освещението.

18. Страхна е Възлюбената - като войска от Знаменията на Бога - "Гледа като Зората, красива като Луната и чиста като Слънцето".

19. Не се бойте, защото Господ Исус, Който отхвърли неверните пастири, ви постави за водачи на гладните и на жадните за Светлината, понеже подобно на Давид, помислите и желанията ви са по Неговото Сърце.

20. Портите адови не ще устоят, но всеки враг ще падне под нозете на Богу-милите в Името Исусово за Слава на Бога Отец.

21. От диханието на Христовите Думи всяко зло ще повехне и умре, всеки мрак ще се разпръсне.

22. Братя, пазете се най-вече от крадците и изопачителите на Божиите думи, които копнеят да се промъкнат всред вас с притворство и ласкателство. Такива са по-опасни от явните хулители.

23. Лукавите престорено се съгласяват с вас, за да прикрият вероломните си и несправедни цели. Сеят съмнение в неутвърдените и неопитните в Учението на Благочестието.

24. Тези безводни кладенци са неспособни на нищо друго, освен да роптаят и негодуват срещу Бога и Неговите избрани.

25. Приятели, помнете да се съчетавате само в Христа, но не и с блудниците, които се наричат ваши братя, а не са. Не се впрягайте несходно с тези, които нямат Духа, защото плътските са горделиви и разсъждават за всичко според своите похоти.

26. Тялото е за Господа, а ние - за Тялото Христово.

27. Няма нищо общо между Божествената Премъдрост и бъркотията и нечистотата, които извират от бесовското знание на отстранените от Божествения Живот.

28. Недейте отдава силата си на чужди, нито водите ви да се разливат навън, защото този Живот е скрит във вас и между вас.

29. Внимавайте на себе си да не поставите, подобно на Валаам, идола на своето служение на мястото на Божествения Ред и Авторитет, Който Господ още от начало е постановил между вас, за да пребъде до века делото ни в Негово Име и от Негово Име.

30. Не изпадайте в безумието на пророка, който последва користолюбието, защото е гнусна печалбата на наемниците на неправдата, чиято сетнина е огънят.

31. Но служението на Царството е наистина печалба във всички светове, защото ще ви се прибави стократно, заедно с Вечен Живот.

32. Недейте се бунтува като Корей, който последва своето произволно богослужение и не пускайте завистта да помрачи окоото ви, да не би да се изпълните с омраза, подобно на Каин.

33. Бог говори на слугите си от бурята, но на тези, които не вярват в пророческите видения, Той се явява чрез правосъдие и съдби.

34. Приятели, защо е толкова важно за нас учението за Исусовия Дух, Който е Кост от Костите и Плът от Плътта на Христос? Затова защото ако не познаваме Христовата Слава, ако и да сме потопени в Божия Дух, не можем да Го приемем в себе си и така да се съединим с Божия Син и

Неговото Слово!

35. Напомням ви да почитате Безпорочната и Благодатната, защото в Нея са всички Благословения. Тя е Свидетел и Доказателство за това, че Присъствието Божие ни прави непорочни и праведни, както сам Христос е Правда и Съвършенство, за да приемем в себе си Неговото словесно Семе.

36. Защото това, което Бог е родил в нас, е от същата Предвечна Природа, която е в Нея, а то не съгрешава.

37. Господ не е забравил жертвите ви, безценни са сълзите ви в Божиите очи. Той познава нашия труд и ревност за Името Му, като знае, че въпреки малката си сила, сме опазили избора си, предопределен от Него от създанието на света.

38. Като работещи за храна, която не се разваля, събирайте заплата за вечен живот в Словесното Злато, което е богатство във всички светове.

39. Да внимаваме, да не се намерим сиромаси и голи в оня Ден, когато съкровищата, събирани от първенците между човеците, ще бъдат плява и мерзост пред Повелителя на Вечните.

40. За да бъдете собственици на всичко завинаги, следвайте примера на смиреномъдрите преди вас, които презряха нищожното, срама и противоречието от земните човеци, заради което бяха почетени от Бога и издигнати да бъдат първи над Неговите владения и наследства.

41. Господ да бъде с всички ви.

Амин.

(Посланието на Етан, Книжник от Бога, до Верните Тракийски Брат, Corpus Ecclesiasticum)

Посланието на Йедая, Свещеник и Войн Божий, до Потопените в Огъня (Corpus Ecclesiasticum)

ГЛАВА 1

1. Йедая - свещеник и воин на Царя на Славата, до потопените в огъня, говорещи езици, които не разбират.

2. Братя, истина е, че хората, които ходят в дарбите на Духа, са огнище Божие.

3. Но също е истина, че там, където е Правдата, е седалището и на Беззаконието.

4. Сатана има голяма похот към тези, които желаят да бъдат обиталище на Светия и място на Неговото проявление.

5. Затова Правдата не излиза към победа, защото е заобиколена от Беззаконието. Пътят към Единия Източник е осеян с безброй имитации, чиято цел е да пленят и отклонят самонадеяните.

6. Има ли по-голяма мерзост от това, Проститутката да замести Невястата? Какво по-голямо беззаконие от това, вместо Христос, по право царуващ, да владее Този, който идва в свое име?

7. Мнозина днес издигат своето "аз" над волята на Господаря; поставят своето сърце като Божие; плътта си - вместо роденото от Духа.

8. На какво прилича Царството Божие? Една жена закваси три мери брашно, докато се кисна всичкото.

9. Днес единствен Духът освобождава от робството на човешките закони; разрушава крепостите на предрассъдъците; съединява всичкото богатство и наследство на светиите чрез Любовта.

10. В Него е Мирът между братя, бащи и чада. Чрез Него е завръщането в Единството между древното и новото.

11. Обещанията, знаменията и чудесата от Добрия Пастир и Спасител са валидни всякога и идват към нас само чрез Духа на Истината.

12. Дотолкова ние свидетелстваме и прославяме Сина, доколкото сме получили от Небесния Словото на свидетелството и Славата.

13. Всичко е чрез Него и от Него - Ръката Божия потвърждава думите от Неговата Уста.

14. Той явява Словото на Живота всред нас, сътворява и разрушава световете, и така ни води през тях.

15. Няма способност, сила, разум или знание без Него.

16. Негов е плодът, против който няма закон, понеже сам Той е законът на Живота.

17. Единствен е свещен и освещава всички и всичко, което чрез Него се посвещава на Божия Олтар.

18. Не слугува никому, защото Сам Той е Господ. Само тези, които служат на Него, Иисус приема и прославя в Царството Си.

19. Много неща още могат да се кажат, но няма тук да стигнат нито времето, нито възможностите на човешкия език, за да разкажем Неговото Превъзходство.

20. Има тайни, които са неизказуеми, а други чакат отворени очи и уши, за да видят и чуят тези, които любят Бога "каквото око не е видяло, ухо не е чуло и на ум не е дохождало".

ГЛАВА 2

1. Братя, днес тези, които се считат харизматици и слагат на обществата си всякакви гръмки духовни имена, се позовават на авторитета на Божия Дух и преподават своята обхода като дадена от Него.

2. Но малцина имат одобрението Му, а още по-малко имат Неговата Слава.

3. Подобно на слуга, който се държи неподобаващо с господаря си, всички претендират, че са близки Нему, а не знаят Неговите помисли и Замисъл.

4. Как казват, че имат интимно общение с Него, а не знаят даже Името Му.

5. Упорити, подобно на Корей, сами себе си препоръчват като забравят, че Този, Който вдъхва Вяра на целия народ, се разкрива по различен начин на синовете и възлюбените според Волята Си.

6. Заблуждават се, като Го считат за слуга, задоволяващ прищявки и страсти. Така, вместо Благодатта, ги владее похотливост.

7. Понеже не търсят Него, а своята изгода, светилниците им са празни. Затова потърсиха неправедната търговия с Мамона, но остават вън, пред вратите, безплодни.

8. От сгодени девизи се превърнаха в блудни жени без мъжева власт, разголващи се за свой срам пред видими и невидими, във всякакъв вид неблагоприятни и развратни тържества, които наричат богослужения.

9. Както някога се кланяха на Ваал и поставяха всякакви идоли дори в двора на храма Господен, така сега тези бъркат това, по което похотства сърцето им, със Светия.

10. Поклониха се на човеци, възвеличиха образа им и последваха виденията на техните служения.

11. Повтарят греха на Еровоам, който въведе в блудство Израил.

12. Същият идол, поради който Бог порази Израил в пустинята, е днес всред събранията им.

13. Очите им пожелават сегашното земно състояние на света и това, което е на него, а не търсят Града, който слиза от небето.

14. Блудният дух владее сетивата им. В гордостта си нагодиха думите на Всевишния на своите желания и цели, които упорито следват, надявайки се да Го въвлекат в безумията си. Така те се поклониха на този, който не е бог.

15. Възлюбени, Иисус яви на учениците си това, на което те не бяха свидетели, как Духът Го води в пустинята, за да победи.

16. Това е валидно за всеки, който е воден от Духа. Ако не разпознаваш духовете, ти нямаш власт над тях. Силата на Духа е с този, който ги побеждава.

ГЛАВА 3

1. Бог не съди по лице. Той вижда подбудите на сърцето, неговите мотиви и цели.

2. Не можем да Го заблудим с насилени чувства и телесни упражнения, нито да Му угодим с велики според нас дела.

3. Затова казвам, че зараза като проказа се е разпространила всред събранията. Квасът на

лицемерието, за който Иисус ни предупреждава най-много да избягваме, е завладял мнозинството.

4. Като горделив рог, чийто поглед и уста светотатстват и хулят, така и тези без да разбират Божиите тайни, без да им е дадено от небето, дръзват да говорят надменно от името Божие.

5. На думи показват голяма любов, но сърцето им търси печалбата.

6. Напъват плътския си ум да тълкува виденията, които несмисленото им сърце е избълвало, понеже във вътрешността си приеха друг дух и се покланят на друг Иисус.

7. И всичко това защо? Защото не приеха Любовта на Истината, а вместо нея дойде духът на заблудата с всичките свои измамни сили и кратковременни чудеса.

8. Обещаният на всички поколения Дар на Духа не ги променя, понеже не прониква в тях Неговата Благодат, подобно на дървесното масло, което от опит знаем, в съда с вода, остава на повърхността.

9. Разлива се силата им без полза, понеже не знаят нито образа на Славата, нито формите ѝ.

10. Как почерня това, което се считаше за злато, скъпоценните камъни се обърнаха на глина!

11. Пророците, на които бе даден свободен достъп до Божиите обиталища, пълни с виденията и словесата Господни,

12. ни говорят за проклятието на тези, които дори сред Царството на Бога остават в грешните си пътища.

13. Ако и измерението на Деня да е съвсем близо до тях, тъй като са слепи за състоянието си, остават роби на вавилонската реалност.

14. Безчувствени, с помрачено сърце, те не само одобряват това, което вършат, но проповядват свобода, ако и да са слуги на човеци.

ГЛАВА 4

1. Нека не се ограничаваме в начина на поклонение и служение. Не помните ли, че там, където е Духът, е Свобода?

2. Но горко на тези, които употребяват свободата за покривало на Лъжата,

3. и Божието злато и дарове - за своя идол.

4. Дарбите са нищо без Този, комуто служат. Не трябва да бъркаме дрехата с притежателя ѝ,

5. нито да превръщаме в бог различните движения в нас, породени от разни духовни влияния.

6. Не следвайте тези, които чародействат над множествата за гнусна печалба. Те се хранят от своеволието на тълпата.

7. Твърдят, че Пастироначалникът ги е поставил за пастири над стадото Му, но сами себе си водят и учат и другите с примера си да правят същото.

8. Трудът им е за огъня, заплатата им е тление. Няма да ги ползва ограбеното с насилие от наследството на Божиите люде.

9. Хвалението им е към един жалък, суетен бог, когото могат, подобно на поклонниците му, чрез ласкателство да управляват.

10. Те са служители на човеците, ако и те да ги слушат и следват заради страстите си,

11. но Царуваният над всичко не ще приеме прошенията им. Той ще изиска от тях откраднатото от стадото, което е изкупил с кръвта Си за Свое притежание.

12. Те са тези, които похабяват лозето Му и не дават от плода навреме.

13. Как са възхвалявани и подражавани днешните модни писатели - проповедници на широкия път!

14. И тези като лъжепророците наскърбяват праведника, когото Бог не наскърби, а угодиша за пари на нечестивия, като с ласкателството си го утвърдиша в пътя на погибелта, поради което той не се обърна, за да се спаси.

15. В Царството Иисусово те са голи, бедни, болни и безвластни, а как обещава успех, богатство и здраве?

16. Ако и да са добре познати на множествата, имената им ангелите Божии не познават.

17. Братя, не следвайте широкия път на тълпите.

18. Както някога, така и сега те възхваляват Иисус само докато ги храни, пои и лекува, но

отстъпват от Него в деня на Изпитанието и се прилепват към силите на тъмнината, забравящи всичките Му благодеяния.

19. Искат Го за свой цар само докато разберат, че не могат да Го управляват по своята воля, нито да Го приспособят към своя свят. Избират да служат на земните, на които Го предадоха.

20. Хулят и заменят Божията Слава за земно признание и одобрение, защото обикнаха повече похвалата от хората, отколкото от Бога.

21. Докато се препоръчват едни на други като авторитети, няма да приемат едната почит и признание, които идват от Върховната Власт.

ГЛАВА 5

1. Любезни, бъдете ученици не на явната правда, възхвалявана от тълпите, а на тайната, в която ходеха пророците.

2. Както е писано, Гласа на Великия Праведник няма да чуеш по улиците и площадите.

3. През тясната Врата всеки минава сам, следващ стъпките на Божествения Епископ.

4. Във вътрешните стаи е Този, Който чува и вижда в тайно, и дава наяве.

5. Силата е в немощта, понеже тя познава Източника; в незнанието е Знанието; Премъдростта е с нелукавите.

6. Когато светлината огрее формите, те я отразяват според свойството на състава си. Така се явяват за очите ни цветовете. Това прилича на проявленията от духовните светове. Елементите в човека реагират различно според функцията и предназначението си.

7. Поради различното си предразположение, едни хора ценят повече едни светогледи, а други са завладявани от различни преживявания.

8. Понеже от качеството на съдовете зависи тяхното съдържание и употреба, затова трябва да познаваме себе си като последователи на Този, Който знае всичко, що има в човека.

9. Не трябва да бъркаме инструментите с Твореца, но от качеството и състоянието им зависи резултата. И най-красивата музика, лошо изпълнена, се превръща в гротеска. Бог не се е променил, но поради извращението на човека, се изопачава и хули Пътят на Истината.

10. Вие, които сте родени от Духа, пребъдвате в Родителя и знаете, че всички практики в историята на християнството, когато са оживотворени от Него, на своето време и място, са полезни като Негови проявления за нашето развитие.

11. Нищо от даденото през вековете не е за отхвърляне, щом е в Божия план и Ум, за нашето усъвършенстване в придобиването на Христа.

12. Вън от Духа и най-признатите правила и последования са безплодни и дори еретични, защото се превръщат в дреха за Лъжехриста.

13. Преди огънят на Божественото Присъствие да разпали всичките ни части и сетива, сме поканени да посрещнем Явлението Му, грабнати в облаците, носени на крилата на Неговия вятър.

14. За да не погинем от всепояждащия Му огън, самите ние трябва да сме преобразени от Него в огнен пламък, както рече Псалмопевецът.

15. А ангелите бързат да изпълнят Божиите думи, изговорени от устата ни, подобно на ветрове, които донесят дъждовния облак.

16. За да сме способни да вършим Господната Воля, нека се учим да разбираме езика Му, който ни е дал да говорим. Подобно на младенец, който расте в мъдрост и сила с разбирането на значението на думите, изговаряни от родителите му,

17. така и ние нека възрастваме чрез духовното знание, което отваря умовете ни да възприемат небесното.

18. Благословен да бъде Бог, Който благоволи да обитава в нас и всред нас. Единствено на Него принадлежи слава, почит и безсмъртие. Амин.

(Посланието на Йедеа, Свещеник и Войн Божий, до Потопените в Огъня, Corpus Ecclesiasticum)

Първото Съборно Послание на Божия Слуга Михаил (Corpus Ecclesiasticum)

ГЛАВА 1

1. Михаил - Божий слуга, призван да свидетелства Явлението на Божията Сила и Премъдрост, до пръснатите племена на народа на Едната Вяра.

2. Благодарни сме на Бога и Неговите светии за неоскверняемото наследство, което ни завещаха, запечатано в писанията на пророци и апостоли, с цел да се яви на своето време Славата между верния остатък от тези, които любят Господаря Иисус.

3. Проклет е, който мрази и злослови Неговото потомство, благословен, който го благославя.

4. Сънародници, много пъти от самото начало досега Великият Земеделец е пращал сеячи на Словото Си, както и жетвари на време, за дългоочаквания плод.

5. Не е оставял никога без дъжд и оран нивата Си и не е вършил нещо, без да го яви на слугите Си пророците.

6. Тогава как да разбираме Божието мълчание (ако изобщо е мълчание) във времената след светите апостоли?

7. Защото ако и да е имало откровения и дарове, Неговият глас не е бил явен спрямо царства и народи, както чрез пророците в някогашния древен Израил.

8. Мнозина са се опитвали да гадаят времето за изпълнение на събитията, предречени от Спасителя.

9. Възлюбени, вие помнете, че има Един, Който осуетява предсказанията и знаменията на чародеите.

10. Словото дойде и рече: "Времето се изпълни", но и добави: "Не е за вас да знаете времена и години, които са в Божията Ръка, а сте поставени за Очи и Уста, за свидетелство между народите. "

11. И досега садукците, тези противници на Духа, не разпознават знаменията на времената.

12. Истина ви казвам, Времето е едно долу, друго е горе, даже във всеки от световите, които Бог е сътворил и владее, то се различава.

13. След идването на Времето, преминаващите през времената царства не изчезнаха, защото и до днес стоят, сменящи дрехите си.

14. Царството на Бога не престана след отстъплението и предателството на еврейския народ спрямо Бога - Цар, нито разрушението на земния Ерусалим и неговото поробване с нещо навреди на Вечния град - Майка, който царува во веки.

15. Някогашните книжници отнеха от народа изявлението на Пророците и Закона чрез своето лъжливо перо, което съчини човешките им тълкувания и учения, понеже Беззаконието е хитро да върши зло чрез закон.

16. Днес техните ученици убиват свидетелството на Писанията чрез плътта си, понеже нямат Духа.

17. Юдействащите го превръщат в човешка политика, а богословите - във философия, частни пророчества и отминала история на отдавна потънали империи.

18. Но възрадвайте се, приятели, Господарят ги прави днес чрез диханието Си живи и деятелни отново, за да бъдат светило в мрака, докато изгрее Зорницата във вътрешните стаи.

ГЛАВА 2

1. Пророците предричаха на влизащите в завет с Божеството, тяхното отстъпление във всякакви мерзости, идолопоклонство и насилие между човеците, чрез които оскверниха обещаното наследство.

2. Бяха им явени Пътят на живота и Пътят на погибелта, чиято сетнина бяха съдбите на Гнева - робство, глад, болести и смърт.

3. Редуваха се праведници с нечестиви за царе, разпръскване и събиране, освобождение и

отново робство.

4. Пастирят отделяше Своите Си и ги запазваше, за да продължи рода на благословените.

5. Извеждаше верния остатък, избран по благодат, за да го направи нов народ, наследник на Неговите обещания.

6. Така след възплъщението на Сина отново Царството бе отнето от един народ и дадено на народа на Едната Вечна Вяра, която ражда и отдава Плода Му навреме.

7. Братя, не се учудвайте, че ситото на изпитването е поставено да пресява избраните от всички поканени.

8. Нима векове наред не виждаме това, което е било, да се случва от

9. Не след дълго в скинията, станала храм, дойде и мерзостта на запустяването.

10. Земните царе превърнаха земната църква в блудница, с която се забавляваха.

11. Мислеха в samozаблудението си, че така им е подвластна Небесната, но не можах да я осквернят, понеже Бог я скри от лицето на змея в Мястото, определено за Нея.

12. Поставиха на мястото на Божиите Помазани свои слуги, поради което Духът се оттегли от множеството.

13. Беше им отнета Всекидневната Вечна Жертва, понеже възлюбиха звяра в сърцата си и възвеличиха беззаконния в храма си, облечен в откраднатите Христови дрехи.

14. Духовете на разврата излязоха от мрака на преизподнята и мъртвите обсебиха живите.

15. Сенките се удължиха и скриха светлината, думите и живота на светите бяха употребени от потомците на техните убийци за покривало и узаконяване на извършените в тайно нечестиви дела, които изпълниха с грабителство и насилие вселената.

16. Но дойде времето да пият от чашата на гнева, величията заедно с покорните им.

17. Вавилонският владетел отне скиптъра и короната на християнските народи;

18. това е плач и горко, и служи за плач и горко.

ГЛАВА 3

1. В името на човека, от човека и за човека народите отново започнаха издигането на горделивата кула на Вавилон;

2. заченалата похот накрая роди своя смъртоносен плод.

3. Смъртоносната рана на звяра оздравя, отново бе развързан змеят

4. Заразата де разпростря по целият свят, поради отстъплението;

5. чрез хитрост и лукавство Великият Вавилон измами народите.

6. Блудницата на земните управители с чародейството си въведе човечеството в мястото на лъжата.

7. Лъжепророкът сее своите смъртоносни семена, от които поникват безплодни учения и фалшиви науки.

8. Ако и да говори за мир и толерантност, той преследва чрез несправедните средства на тъмнината

9. душите на тези, които не гледат на света според образа на звяра,

10. нито вършат делата му,

11. нито признават властта му.

12. Но както антихрист не може да обладае Невястата, а само нейното подобие,

13. така смъртта няма власт над верните Богу.

14. Ако и да убиват образа им в обществото на Вавилон, те са възкръсналите от мъртвите,

15. влизачи и излизачи в измеренията на местата, изпълнени с Величието на Бога на Живота.

16. Това е първото възкресение.

17. Те са "победените" победители. "Победени" са - без видима слава и чест в реалността, която скоро ще изчезне.

18. Победители са - в места предвечни, които слизат на земята, за да стане Невидимата - Видима,

19. и световното царство - царство на Помазаните.

20. Това не е от човешка ръка, но от Бога, Който може да свива небесата като свитък и да изменява световите чрез Думата Си.

21. Чрез Меча на Яздеция начело на небесните войски, Съдът над невидимите ще се яви всред човещите.

ГЛАВА 4

1. Които държат свидетелството на Тези, които са Очи и Уста Господни, са непобедими.
2. На тях принадлежи Чашата на Божествения живот, до която имат достъп.
3. Врагът не може да им Я отнеме, понеже няма нито дял, нито вход в Мястото И.
4. Тези са грабнатите от Иисусовия Дух във от местата на Вавилон и язвите на Гнева.
5. ходещи в Бога с Неговото ново Име на челата си и с изменени ум и сърца.
6. Пиша до тези, които познават гласа на Единия Пастир.
7. Тайната се открива на тези, които разбират Неговия език.
8. Земният Ерусалим е обсаден от войски, както предрече Словото.
9. Който има очи, вижда мерзостта на запустението, седяща на Святото място. Тайната на беззаконието ще се разкрие пред всички,
10. когато приелите Любовта на Истината излязат от града на робството.
11. Който има уши, нека чуе - Младоженецът идва. Днес е благоприятно Време, днес е спасителен Ден. Ако чуеш Гласа Му, не закоравявай сърцето си.
12. Бог отново извежда народа Си от робство, за да го въведе в обещаното наследство.

ГЛАВА 5

1. Нечестивите тайни дела ще стават все по-явни, докато голотата на беззаконните се открие напълно.
2. Но боящите се от Бога ще се облекат в Него, Който е дрехата им на Праведност и Истина.
3. Тъмнината няма общение, нито дял в Светлината.
4. А над ленивите и зли слуги Съдията е произнесъл Своята присъда.
5. Той ще ги избълва и отстрани от Своя Промисъл, понеже бяха хладки към Любовта Му,
6. без отговор на призива Му,
7. безучастни към действието Му.
8. Време за изпълнение е, всеки да вземе кръста си, за да бъде ученик - грабнат в Духа.
9. Движеният от Неговия Дух и Ум следва Човешкия Син в небесните реалности.
10. Лицемерите, които с радост отдават и Божието на кесаря, ще бъдат завлечени от заливащия света огнен потоп от словеса.
11. Пустинята ще стане плодородно поле, докато плодородните градове и долини ще запустеят.
12. Ще изчезне Гласът на Радостта и светлина от Светило не ще има там.
13. Изкуство и Свещен съюз ще отстъпят на грозота и предателство.
14. Младоженецът и Невястата ще напуснат домовете, които ще станат обиталище на всякаква нечиста птица.
15. О, жителю на Вавилон, каква полза от служенето ти на Мамон, къде са сега твоите чародеи, за да ти помогнат?
16. Но на вас, човеци, принадлежащи Богу, Словото заповядва:
17. Излезте от Вавилон - измерението на Неговия гняв.
18. Ето, царството на звяра потъмнява
19. и се явяват справедливите Божии съдби върху всеки, който лъже,
20. насилва и ограбва,
21. върху Прелюбодейката.
22. Оня, който е в тайно, ще въздаде наяве според това, което всеки е посял.
23. Чадата на Мъдростта ще се хранят от изобилието на Божествената гръд като наследници на земята.
24. Чадата на змията ще ядат собствената си плът и кръв, понеже прободоха и проляха тези на

Доброто Същество.

25. В пустинни места, дори и сред долината на мрачната сянка, Благият Утешител ще нахрани и напои от утешенията Си тези,
26. които познаха, че Неговата Милост е по-желателна от живота им.
27. Блажени тези, над които владее Амин, верният и истинен очевидец,
28. сътворяващ с Божията ръка всичко.
29. В Него са ключовете на смъртта и Хадес.
30. Ще отвори пред синовете на Светлината вечните врати,
31. сенките от мрака не ще затворят говорещите словото на Истината,
32. която ги прави неуязвими и непоколебимо ги води към пълнотата на Деня.
33. Идва в осквернения човешки храм Онзи, Който ще го очисти и изпълни със Своята Слава.
34. Вън ще бъде изхвърлен бащата на лъжата и неговите чада.
35. Невинният, заедно с тези, които излизаха към Него вън от стана, ще се завърне победоносно,
36. за да вземе обратно Живота, който отдаде в жертва.
37. Възмездието за греха ще дойде върху губителя на земята и неговите чада. Престъпленията им ще се открият,
38. за да се изпълни присъдата на небесните Съдии, която е: външна тъмнина.

ГЛАВА 6

1. Вечното Слово въвежда Своите Си в обещаното наследство, в световите, които сътвори за тях,
2. за да завладеят и поставят под нозете Му господства, началства, сили, власти, същества, царе, човеци.
3. Реките на Ефрат пресъхват, за да преминат Царете, над които царува Всемогъщият.
4. Братя, бъдете мъдри, защото врагът на човека - древната змия, проклета от Бога да яде пръст,
5. търси да отклони от благословения дял мнозина от призованите,
6. които поради простотата и невежеството си в Христа се заблуждават да гледат и съдят по плът.
7. Нейните потомци, които някога отнеха ключа на познанието,
8. днес отново препятстват на човеците да приемат Божието безсмъртно Знание и да бъдат свободни чрез Него.
9. Където То липсва, народът загива в тъмнина.
10. Днешните духоборци не ценят скритото съкровище, понеже желаят да вършат похотите на баща си.
11. Тяхната храна е тленното, затова обричат на глад и жажда за Словото на Истината човешките чада.
12. Управляват това, което не е тяхно,
13. държейки в подчинение чрез насилието на страха домочадието на Вярата.
14. Как да имат храна за времето, без отговор от Устата Господня Отдалечени от Неговия Съвет?
15. Горко им, понеже са съгрешили не на човеци, а на Стопанина на Дома.
16. Рожби на земното не понасят, нито разбират обещанията на Духа,
17. затова както някога, така и сега ги представят и тълкуват зле пред народа.
18. Защо плашат простодушните и ги възпират да пристъпват към Този, Който е съкровищница на Премъдростта и Знанието?
19. Сатана не е ли предател на Бога и крадец от Неговото? Без разум ли са тези, които го възхваляват като Творец и Господар на Знанието?
20. Кой днес търси поучаваната от Павел между зрелите Божия тайнствена Премъдрост,
21. скривана и предопределена от Бога преди вековете да ни докарва Слава?
22. Ощетяващи собствената си душа са тези, които не достигнали възрастта за твърдата храна, смеят да поучават

23. и хулят скъпоценното откровение на Духа, Който издирва дълбочините Божи.

24. Когато млад човек в гордостта си, за да подтисне похотта към чуждите жени, се скопява телесно, тогава той не само, че не побеждава страстта, но губи завинаги бъдещата любима и потомство.

25. Любовта е проникателна и различава тайната на Светлината от тайната на мрака, понеже от опит познава що е добро и зло.

ГЛАВА 7

1. Но как слепите водачи да видят Божиата ръка сред обещаната земя? Какъвто народът, такива и първенците му.

2. Човеците издигат подобни на себе си, за да останат в непослушанието и непокорството на своеволното богослужение.

3. Тези, които в сърцата си въздишат по ястията на вавилонския цар в земята на робството, продават Първородството си и Свободата си в Бога,

4. като в замяна могат свободно да робуват на греха.

5. От страх да не загубят малкото, което имат, позовавайки се на традициите от миналото,

6. те ограничават Бога в своето частично разбиране, поставят своето сърце и ум вместо Него.

7. Те ще загубят това, що са закопали, понеже не обогатиха Господаря си и не промениха в Неговия Път себе си.

8. Който иска да запази своето си, ще го изгуби, понеже не е негово;

9. а който го загуби, следвайки Живота и Възкресението, ще го намери завинаги в Пълнота.

10. На Мъдростта плодовете са Правда. Потомците на Божествената Вярa ще осъдят тези, които наричат "Велзевул" децата на Дома.

11. Оскърблението на Духа е без Умилоствение, както в настоящия свят, така и в бъдещия.

12. Облакът на Неговата Благодат се оттегля от страхливите и завистливите. Техния дом се оставя пуст и празен.

13. Демоните от миналото ще се върнат сред това извратено поколение. Оставени на мрака на своите си измишления и дела, те са като гробници - места на някогашна слава и живот.

14. Но ето, възлюбени, вие сте от рода на Вярата, призовани за участие и наследство в измеренията на Обещанието, за да победите,

15. понеже, който победи, ще наследи всичко и ще познае Бог като свой Баща.

16. Не бойте се, защото както Отец предаде всичко в ръцете на Сина, така и Той предаде нам за храна и благословение всичко, що предстои.

(Първото Съборно Послание на Божия Слуга Михаил, Corpus Ecclesiasticum)

Второто Съборно Послание на Божия Слуга Михаил (Corpus Ecclesiasticum)

ГЛАВА 1

1. Михаил - Свидетел и Предстоятел пред Трона на Милостта и Истината Божия, до благородните Тракийци, които принадлежат на Единия Спасител и Цар Иисус, който е Христос, събрани около Неговото Присъствие.

2. Благодаря и величая Вечния за Неговата Строгост към отстъпващите от Истината, която е Милост и Благодат към обръщащите се към Извора на Живота, които се присадиха към Божествената Лозница, като приеха с вяра посланието дошло до тях.

3. Наистина Неговият Трон е основан на Правосъдие и Истина, но тези, които ходят в Светлината на Неговото Лице и Образ, познават Милостта на Родителя си, която е неизменна към всички Негови Деца от века и до века. Амин.

4. Като ваш съучастник в Царството и Свещенството на Агнеца и Стоящия на Престола на Величието, и аз страдам, като гледам мрака на невежество, в което са потънали човешките умове,

5. но Утехата на Духа ме освежава, като ме завежда във виденията на Божия Промисъл. Така и вие, братя, сега сте на скръб, защото сте в родилни болки,

6. но дерзайте, ще забравите теготите си, щом Скритият се яви заедно с Наградата ви.

7. Братя, пазете се, да не би някой да ви открадне Венеца на Живота чрез измамата на неправдата, която имитира и подправя благочестието външно, но понеже е отделена от древния Корен Исусов, е отречена от Божията Сила.

8. С тревога разбирам, че между вас са се вмъкнали разбойници с прегоряла съвест, които проповядват обрязване от закон, следване на юдейските идоли и гръцките празнословия.

9. Ако аз съм наскърбен, то е нищо, но внимавайте да не наскърбявате Господа като търпите юдействащите и проповедниците на техните учения.

10. Защо се гърчечат някои, като знаят, че самите гърци са приели това, което имахме изпървом ние?

11. Или не знаете, че Тайната, определена от Бога преди вековете, за да се яви в последното време на вас, сиреч Исусовата Слава,

12. е толкова по-древна от елините и от потомците на Авраам по плът, колкото е Вечното от временното, понеже е зачената от самото Начало.

13. Защото тази Канара, от която те бяха отсечени, понеже не устояха, но отстъпиха в неправда, е наша Вечна Канара и Прибежище.

14. Защото, братя, това което византийците и техните архонти присвоиха за себе си, не е нито византийско, нито юдейско, но е Божие.

15. Така също не е Израел този, който по плът се нарича Израел, но не познава Бога, а онзи който е по Дух Народ Божий и има за Цар Всемогъщия.

16. Нито е евреин този, който е вънкашно такъв, но не е ново създание, а само онзи, който е приел Животворящия Дух на Христа, и е станал сам дух животворящ.

17. Да, приятели, Божият план още от самото начало бе да сътвори Народ от Родени Свише, сиреч подобни на Сина Му, които като любящи и верни чада да показват Превъзходството на Неговата Божественост.

18. Да, братя, истинният Израел както преди, така и сега, са всичките Посветени на Христа, които виждат и слушат своя Господ и Пастир, и Го следват навсякъде, а не донякъде.

19. Който се срамува от Името Исусово и от поклонението Му, както ни е разкрито от най-древни времена, пазено и до днес между нас, той не е достоен за Царството Божие.

20. Такъв да не очаква да бъде с него Ходатайството на Пресветия и светиите Му!

21. Защото не казва ли Апостолът, че нашата изповед отваря небесата и явява Сина за наше Спасение и изпълване с Духа?

22. Да не забравяме, прочее, кому бяха завещани Исусовите Думи, за които и свидетелствува Св. Йоан - Богослов, и на кого говори чрез ангела си Ходещият между Седемте светила, а и още повече кои бяха и са Седемте Звезди в Десницата Му!

23. Напразно ли страдаха от гоненията на зверовите слуги Апостолът Христов Йоан и неговите съподвижници?

24. Нима Откровението, което сам Господ даде на любимия Си ученик, за да го изпрати до седемте Тракийски Църкви в Мала Азия, бе прието или проумяно дори до днес от наемниците на Блудната Църква по света?

25. А и как можеше да бъде проумяно от онези, за които не беше нито написано, нито пък до тях кога да е послано?

26. Но в това, братя, е и Голямата Тайна на Благовестието, че наистина то се приема само от тези, за които е предназначено и послано,

27. сиреч, тези, които сам Господ Бог предузна от преди всички векове, а които предузна, тях и предопредели, според както е и писано до вас от по-напред!

28. Защото и Откровението написано до вас - Тракийските Братя, чрез светия ваш брат и

Апостол Йоан, бе изначало адресирано и предопределено за вас и за всички бъдещи близки и далечни потомци ваши, колкото Бог ще ви роди.

29. Защото е естествено този, до когото е адресирано това любовно писмо от Всемогъщия, единствен да разбира и Езика Му и Съдържанието Му, понеже е Интимно Писмо!

30. Нека ви бъде за знамение, братя, това, че светите земи в Палестина сега са в робство и не принадлежат на народа на Вярата.

31. С това Господ ни явява преходността на временните постановленията, които имат предназначението си само до времето на Преобразуването.

32. Защото както тялото, така и земята, са свети само поради Обитаващия в тях. Без Него те са пръст от пръстта, сиреч, места на запустение.

33. С какво е повече, прочее, юдейската плът от която и да е друга, щом тя не се освещава от Присъствието на Този, Който напусна синагогите им след Отстъплението и Предателството на мнозината в потомството им по плът?

34. Изсъхна Безплодната Смоковница и бе отсечена от Корена, защото рече Писанието: "Плътта нищо не ползва, но Духът е който дава Живот, а Моите Думи - Дух и Живот са, казва Господ".

35. Божиите Думи, които наследихте, са тези, които могат да оживотворят дори и камъните и да ги превърнат в народ.

36. Затова вие, които пазите Думите Му, сте и Живи Камъни, вграждащи се в Неговото Царство.

37. Господ Бог рече и не се разкая, но отне Царството от Безплодната и чадата ѝ, за да

38. го скрие в Утробата на Тази, която ако и да няма деца по плът, пак принася преизобилни дарове и ражда синове и дъщери от Царския Род.

39. И понеже нейният Жених е Царят на царете, Който е Родоначалникът на всички, затова и от нейната съкровищница е произходът на Народа, за който още от началото е приготвено наследство и царуване от Бога.

40. Не се заблуждавайте, този нов народ е същият, даже Древният Народ, който е от началото, сиреч, Народът на Светлината и Истината.

41. Негова родина не е Палестина, а онази земя, на която за пръв път стъпи Божеството, където и до днес са стъпките на Идващия, както и предрече Пророкът.

42. Където обитава Бог, там се заселва и Народът Му!

43. Какво е ръкотворното без Неръкотворното, или каква е стойността на образа без Първообраза?

44. Нима не разбирате, братя, че без Присъствието на Небесния Град, на когото Архитект и Строител е Невидимият, земният град Ерусалим е запустял дом, сиреч, земя без Извори!

45. Както имената на някои човеци надживяват тленното, така и Името на Небесния Град надживява Тленността, защото нито е оскверняемо,

46. нито досегаемо от разрушението на времето, нито пък от мерзостта на някогашната негова земна обител, понеже Словото, което го е назовало в съществуване, не търпи нито смърт, нито изменение.

47. Поради това, местонахождението на Божия Град на земята е навсякъде, където Сам Господ е настанил Името Си,

48. защото само там, където е по Право и с Правда призоваван, там небесните врати и прозорци се отварят и затварят от Думите на Силата, сиреч на всеки Хълм издигнат от Разумните.

49. Защото след излизането ни от земния Ерусалим, когото виждаме затворен от войски и wśród него владееща Мерзостта на Запустението,

50. сам Господ предопредели за нас Нови Хълмове, за които ни и предрече, че ще Го посрещаме на тях, сиреч местата, където като виделина за света блещят слизащите и възлизащите жители на Небесния Йерус - Новия Салим.

51. Така също и Пророческият Дух на Животворящия не е престанал, както мислят някои, но е преминал към Верния Остатък следващ отблизо Господа и така приемащ Благодатта на Откровението.

52. Тайните на миналото, настоящето и бъдещето се разкриват и днес пред тези, които са

познали своите древни корени в Онзи, Който е бил, Който е, и Който иде, сиреч, Вечният Иисус, Който е Христос.

53. Невидимо остава и днес Лицето Му за непознаващия Неговото Явление, а видимо за този, който търси Словото Му, даже това Слово, що е от началото на времената и стои даже и до днес.

54. Нима могат да разберат действието на Божията Ръка, която и сега върши своите знамения и съдби, тези които са ослепели за Явлението Му поради лъжата, представяща предвечното Христово Дело на земята като юдейска секта?

55. Може ли клонката да държи Корена?

56. Как обезсоля солта и сега е тъпкана от човеците и техните господари, и колко малко днес познават Канарата и Думите на всички основания!

57. Затова са ограбени и обезсилени наричащите се християни, защото не познават нито Произхода, нито Рода си.

58. Не говоря за онези, които не са християни, ако и да се наричат така. защото такива мислят, че им е добре под робството на тъмнината!

59. Но говоря за тези отрудени и обременени Христови братя, които нито са се предали на злото, нито са възтържествували в Сила,

60. а са все още пленници на земните началства, сиреч тези непораснали в Христа, нито познаващи Родителите си, които и до днес си остават без Отечество и Родина, без Наследство и Царство, и за които Христос все още не е станал Цар.

ГЛАВА 2

1. Не бяха така Първородните, които още от Енос – Адамовия внук, започнаха да

2. призовават Името Христово. Познаваха Пътя към Дома и търсеха всякога през времето на своето временно пребиваване да се завърнат отвъд херувимите в Небесния Град,

3. който беше тяхната Майка - Родина. Защото истинската Родина, братя, е тази, в която е родено изпървом Съществото ти и изречено Името ти, както Нашият Вечен Дом е мястото където винаги и завинаги се завръщаме.

4. Родените от Духа подчиниха волята си на Волята на Бога, за да участват в Съвета Му и да проумеят намеренията Му.

5. Търсеха да намерят Неговото Благоволение, за да съградят Неговия Град на Правда и Мир Божествен по небесните правила и образец,

6. за да се настани Името на Светия на светиите в него и да обитава Изпълващият вселените в земен дом съграден по подобие на небесния.

7. Градяха градовете си в началото с едничка такава цел и всичко това бе под Божието Вдъхновение, защото старовременните копнееха да съединят отново небесата със земята, както е възпял и Пророкът:

8. "Милост и Вярност се срещнаха, Правда и Мир се целунаха. Вярност пониква от земята, и Правда е надникнала от небесата. "

9. Мистериите на Бога, чрез които бяха способни на всичко, са същите мистерии на Вратата, чрез която всичко е възможно, и в която и сега имате свободен достъп до Покоищата Пресвети отвъд завесата на Христовото Тяло.

10. Същата духовна планина на Преображението, на което бяха свидетели избраните Апостоли, е тази, към която пристъпваха и първите поклонници Божии.

11. Защото всички те се преобразяваха в същия Образ, от който приемаха и новите си Имена, отговарящи на променената им природа.

12. Понеже когато Господ Бог назовава синовете Си, Той сътворява в тях Новото Създание и извиква към живот в тях тези качества и свойства, които принадлежат на Божествения Родител.

13. Затова преживяването на единението с Божеството, което роди Христовите апостоли, е същото Тайнство на Иисус, с което сам Той даде Имената на Първородните.

14. За тези неща всички старовременни се надяваха и очакваха да видят, но на тях се даде само да предвкусят това, което на нас се даде в пълнота, сиреч,

15. Новото Небе и Новата Земя, съединени в едно в Тялото Христово, чиито нозе раниха смъртоносно древния змей и дракон.

16. Но както знаете, братя, ето че от самото начало и до сега, потомците по плът преследваха чадата на обещанието.

17. "Нека убием Сина и лозето ще бъде наше" - казваха те за Христа, за което бяха осъдени от Стопанина и Земеделеца, Който е сам Господ Бог.

18. Така и до днес тези, които по плът, без Духа търсят да узурпират Наследството Божие, продължават да гонят Синове на Светлината, но напразно,

19. защото Божието Слово не може да бъде вързано, нито да се отделят от Него верните, които пребъдват в Думите Му.

20. Гърците и гърчещите се всякога преследваха Тракийската Вяра, както потомството на робинята всякога преследва потомството на свободната,

21. за да заеме мястото му и скрие кому принадлежи Наследството. Няма по-голяма мерзост от това - Блудницата да замени Светата Невяста и Робът да замени Законния Престолонаследник в царските палати!

22. Гърците изкривиха и превърнаха в басни и митове, това Вечно Слово, което не разбираха, принизиха Вечното до тленното, замениха Безценното с нищожното,

23. отклониха народа от Вечната Вяра, като склучиха нечестив завет с първенците му.

24. Но Премъдрият допусна временно тъмнината да затъмни Светлината на съвършеното Знание, защото така Му се видя угодно, с цел да запази за достойните измежду

25. бъдещите поколения и да възстанови Знанието на Синове на Светлината за техния Вечен Източник.

26. Затова, братя, не уповавайте повече на запустелите обиталища всред народите, нито на гробниците напуснати от Славата Божия.

27. Едни от тях са като счупени грънци негодни вече за употреба, други, след напускането им от славните им обитатели, са се изпълнили с всякаква духовна нечистота и мъртвилост, и сега са във властта на силите на тъмнината.

28. Мощите на светии са положени в хранилища направени от чадата на техните убийци, за да прикрият своите и на бащите си дела и да се похвалят,

29. че на тяхна страна са умрелите светии, а че живите Светии Божии са оставени без подкрепа и са сами!

30. Но вие, братя, не мислете че сме сами, защото всички наши прадеди и духовни родственици съучастват в едно с нас от небесното ни Отечество и Родина във Всеобщата Литургия на Агнето, която заедно извършваме на земята.

31. Като живи пред Бога на Живите заедно с нас те служат в Делото на Съграждането на Божието Обиталище през вековете, в което Обиталище се враждаме и ние заедно с Първородните.

32. И те, и ние, имаме за Отец и Бог - Начинателя на човешкия род. И те и ние имаме Един Посредник в небесата на световите, Който като Единороден е в Пълнотата на Всемогъществото на Бога,

33. а в Първородството си всред много братя, е в снизхождение и милост към нас, човеците, от които прие плът, в която позна страдание и горест за всички ни.

34. Затова, братя, както Апостолите ни учат, нека се обучим да любим Божия Образ в братята и в себе си (във вътрешностите на сърцето),

35. за да станем способни да любим подобно и всички ближни, според заповедта Христова!

36. Нека възлюбим страстно Бога и неговите Словеса с целия си ум, вътрешности и сила, за да се изпълваме с Духа и по този на чин да сме способни истински да обикнем Него и в себе си, и във всичко наше, което Той освещава и ни дава.

37. И най-после, нека виждаме и развиваме в ближния, и в себе си, Свещените Образи и Дарове Божии, за да познаваме и пребъдваме в Неговата Благодат и Мир,

38. и бъдем винаги пазени в Ръката Му, която пише Това, което никой не може да изтрие.

39. Защото никой не познава Сина, освен Отец, и никой не познава Отца, освен Синът, и комуто

Синът благоволи да Го открие!

40. Какво иска Господ да разберем от тези Негови Думи? Това, че е Непознаваем, ако не благоволи да ни се открие!

41. Да, братя, в действителност никой не познава Явлението на Бог Слово, нито тайното и животворящо значение на Неговите Думи, освен роденият от Отец.

42. Не чрез юдейските учения Апостол Петър позна Божия Помазаник, а чрез откровението от Отца, Който свидетелства за Сина Си.

43. Не плът и кръв му явиха това, понеже никой не може да дойде при Сина, освен чрез привлекателността на Красотата на Божията Слава.

44. Така и никой не може да проникне в Тайната на Непознаваемия и Скрития, Който е Даващият най-вече, без да участва в смъртта и възкресението на Сина Му.

45. Той е Пътят до скритото в Бога, сиреч, Думите на Неговата Истина и Живот Вечен.

46. Светлината осия, за да се яви скритото от създанието на света, за да се разкрият основанията на Небето и Земята, за да се утвърдим в Непоклатимото и Неизменяемо Царуване на Неговия Род.

47. Слово, което Бог е говорил и говори, е Речта на Сътворението и вечността. Неговите Език и Писменост са Невидимите Сили, излезли от Дъха на Устата Му като Видими Образи сътворени от Ръката Му.

48. Негов подпис е цялото създание, както и Свещените Думи - Образи, които предаде на Моисея на Планината Божия. Защото, където слиза с херувимските колесници Пресветият, всичко вече не е същото.

49. Както и вие, подобно на Илия - на крилете серафимски, се възкачвате на Планината на Преображението всеки път, когато пристъпвате в Храмовете на Присъствието.

50. Но тъй като потомците по плът на Авраама не бяха верни и паднаха в блудство със златния телец в пустинята, Мойсей по заповед Божия скри Първичния Език на сътворението, на който първоначално бе записан Законът Божий.

51. Наместо Първите Плочи им даде вторите, със знаци, които отразяваха звуците и значенията, според способността на народа да ги чува и разбира, за покривало на Свещените Образи, което покривало остава за мнозината и до днес.

52. Това Ходатаят на Завета направи, за да предпази слабите в съвест и знание, да не би да извратят Истината, която не бяха още видели в Плът, сиреч, Образа на Христа - Сина Божий.

53. Но Тайната на Словесата Божии присъстваше скрито, която Тайна посветените в Урим и Тумим пред Олтаря на Всемогъщия, следваха и предаваха на достойните.

ГЛАВА 3

1. Вие знаете, братя, от Свещеното Писание, колко недостойни за призиванието се оказаха плътските потомци на Авраама, както и добре помните,

2. че Царството се отне от тях, защото наистина плътските не могат да наследят Бога, нито сребролюбивите могат да придобият Неговите Обещания.

3. Поради отстъплението на народа им и неговите първенци, Бог изведе малък остатък по благодат от морето на непокорните и необрязани в сърце.

4. И точно както пророкуваха мъдреците сред тях, Бог напусна светилището Си в Юдея поради мерзостта на запустението, но се смили за пръснатите Си овце измежду народите.

5. Той чу вика на човеците, и за да не погине ни един от тези, които вярват в Него, Той изпрати Сина Си в плът, подобна на нашата, и ни яви Невидимото и Скритото още от времето на Адама в Едем, за което се надяваха и копнях много от Царете-Пастири и Пророците-Наместници.

6. Защото това, което от бащите си те пазеха измежду народите като чинопоследование и богопоклонение, те не можаха да видят изпълнено докато бяха в тази плът, понеже Бог го бе запазил за мнозината измежду последните, които ще бъдат първи.

7. Защото в последните дни се яви Слово и обясни Невидимото у Бога, понеже Сам Господ на Живота и Възкресението слезе да обитава сред нас.

8. Но тъй като Видяното Божество се скри от човеците, възнасяйки се на небесата, на нас

измежду всичките бе завещан Езикът на Неговите Знамения и Тайнства, заедно с изпълнението на пророчествата и посланията на Неговите светии.

9. Голяма е Тайната на Тялото, което ни остави Възкръсналият като Свещен Път, по който вървят посветените, уподобявайки се във всичко на Него, съпреживяващи

10. мистериите на Възкресението, за да стоят на небесни места в Обиталищата приготвени за тях, и да гледат и пребъдват в Славата Му.

11. Това е Първото Възкресение!

12. Блажени участващите в Него, защото няма да вкусят от втората смърт.

13. Братя, всичко това щеше да е изгубено завинаги, понеже дрехите на Христа, за които хвърлиха жребий, бяха облечени от чуждите.

14. Но Господ в Премъдростта Си скри от Врага Невястата на небесни места, за да я открие Христовият Дух само на достойните Свои, на определеното от Господа време.

15. Защото вие сами разбирате, братя, че Свидетелствата на Писанията и Църквата са мъртви без Духа на Пророчествата.

16. Като трупове безжизнени са те без свидетелството Иисусово, непогребани от враговете, които имаха за цел те да бъдат използвани неправедно за покривало на беззаконието, което е хитро да върши зло чрез закон!

17. Но когато влиза жизненото Дихание на Думите Иисусови в буквите и храмовете, ето Силата и Славата на Емануил изпъжда във търговците и чародеите.

18. Всички злотворци, които злорадстваха и богохулно злоупотребяваха с наследството на светиите, се изпълват със страх и трепет.

19. Наградата и въздаянието идват с нашия Господ и Неговите светии. В тяхна власт са Словата на Силата, които отварят Врати те към Небесния Град и правят да слиза Скинията на Свидетелството сред човеците.

20. Облечени сме в Могъществото и побеждаваме Звяра чрез Христовата Кръв и чрез Думите на своето Пророкуване!

21. Нека заедно със Живите Същества - негови Престоли, Господства и Начала, излизаци от Неговата Уста,

22. за да величаят и служат на Образа Му, се поклоним и отдадем Славата, Честта и всяко Богатство като Благодарствен принос и жива Жертва на Агнеца, и на Този, Който седи на Трона от века и до века! Амин.

23. Приятели, голяма е Тайната, която е била засвидетелствана между вас, а именно скритото Име на Бога.

24. И ако и да е най-древното Име, пак То е винаги ново, защото се приема като откровение и се носи във вътрешностите и умовете на божествените хора.

25. Сам Иисус рече: "Аз съм Алфа и Омега!", сиреч, Той е Този, Който има много имена, понеже всяко име, звание и същество са от Него и за Него, било Началства,

26. Власти и Сили, защото е Словото Божие, което Сам Той изговаря, за да съществува всичко.

27. Мислите ли, че случайно, или поради външни обстоятелства, Апостолите написаха Евангелията и Посланията използвайки буквите производни от Първата

28. Протокирилица, на която древните траки записваха произносимото звучене на Първичната Едемска Реч?

29. На Нея общуват всички Ангели и човеци от Божието Семейство, както на небето, така и на земята. Отне се Тя от Тир Велики и бунтовното човечество, поради възгордяването им и неправедните им замисли.

30. Но Господната Воля бе да запази за търсещите Давидовия Ключ на Познанието и Царството, и съхрани Бохарската реч,

31. чрез която Духът довежда избраните до Откровението, което Йоан Богослов прие от Господ Иисус, за да го предаде на Слугите Му пророците.

32. Така всяка Жива Буква от Азбуката на Живота е част от Този, Който е и Алфа, и Омега. В поклон пред Него свалят короните си Двадесет и Четирите и Него славят Четирите Живи

Същества!

33. И всички невидими, от които произлизат всички видими, заедно изпълват Книгата на Живота, чийто букви, думи и изречения са едновременно Дела Господни и Негови Служители, които като нетленна дреха крият Неговото Същество.

34. Защото и Тялото Му, което е Църквата от всички векове, бе разделено на четиринадесет части, които се скриха от враговете, с цел да не се намерят вече,

35. но сам Мойсей възстанови от Едната от тях, скрита в Он, другите Дванадесет, които и станаха Дванадесетте Израилеви Племена, а днес са всичките Христови Църкви по света!

36. Но Четиринадесетата, която бе оплодила всичките, си остана скрита и в тайно, до деня на Възстановлението, сиреч, тази, която бе Древният Тракийски Род, който и даде началата на Египет, Израил, Елада и всичките Христови родове на всички времена!

37. Защото както Луната отразява Славата на Слънцето, така Египет бе само огледало на Слънцето на Тракия, от което се родиха и Дванадесетте Звезди, за които говори и Йосиф на братята си.

38. Така народът на Хемус (Стара Планина), сиреч, Древна Тракия, стана и Кръстник и Младоженец на земята на Хеми, сиреч, Египет (на Древната Реч), за да му роди тази Невяста синове отвъдни, които се нарекоха Ис-Ра-Ел.

39. За тези Слънце, Луна и Дванадесет Звезди, говори Йаков на сина си Йосифа: "Нима е редно аз, майка ти и братята ти да ти се поклоним?"

40. защото счете, че е праведно по-последният да се поклони на по-първия, ако и да виждаше, че Господ беше поставил сина му Йосиф да раздели Благословенията Божии сред много братя!

41. Да, възлюбени, понеже и ние възлюбихме Иисуса и Неговото Явление, Бог Отец ни обгърна с Мантията на Своята Правда и Красота,

42. заобиколени от вечно живите същества, които Христос нарече Свои Думи, Дух и Живот, и ни даде да седнем сред съзвездието на Древните Мъже на Мъдростта.

43. Дрехите на Правдата, с които сме облечени в Христа, за разлика от обикновените одежди, ни променят и облагородяват, защото са с Небесна Природа.

44. Думите на вечен Живот издирваха пророците и чрез тях свидетелстваха, и за тях жадуваха и гладуваха апостолите, и тях проповядваха.

45. И който Ги намираше, сам ставаше Извор на Живи Словеса и Дърво на Живот, което ражда изобилни плодове.

46. Няма глад и жажда за тези, през които тече Реката на Живота, защото те се хранят от Хляба на Живота, който дава съществуване на света.

47. Тестото, от което този Хляб е направен, и Житото, и Семето даже, едно са с тях и в тях!

48. В дървото на техния Живот са се подслонили небесните птици и в неговата корона Небесното Царство идва на земята!

49. Защото вие, братя, сте Божий Род, от Божието Семейство, и понеже Родителят ви е Свет, затова и вие сте свети! Затова и Дарът на Неговия Дух е във вас, за да се вселява във вас Неговата природа.

50. За разлика от горделивата Вавилонска кула, тази на Петдесетница е Кулата, на която Сам Господ е архитект и строител, чрез Светия Свой Дух.

51. Тя е нашето завръщане в Родината ни, където се научаваме изново да говорим Майчиния Език на Йерус.

52. Подобно на цар Давида и всички, в чието сърце пребъдват Думите на безсмъртното Знание Божие, вие сте Богу мили, понеже възлюбихте Образа на Сина Му и Неговото Явление вовеки!

53. И така, както знаете, братя, Човешкият Син е Давидов син, но и сам цар Давид Го нарече свой Господ, защото беше отпреди Давида, ако и Давид да дойде в плът, за да подготви пътя Му!

54. Така и Йоан - Предтечът Господен, бе пратеник пред Лицето Му!

55. Но също, както Кръстителят приготви пътя в Пустинята, за да стане необитаемата земя плодородно поле и долина на живи Извори,

56. така и вие днес сте прогласители на Царството на Идещия в Славата Си, чийто най-древни

Думи сами са Изворите на Вечен Живот!

57. И ако Йоан да беше най-великият роден от жена, вашето величие е толкова по-голямо, колкото по-велик е Родителят ви и Царството, на което вие сте наследници и служители.

58. И така, вие сте царски род - всички, които пазите Божиите Думи, за да се изпълняват във вас и чрез вас по Божията Съвършена Воля.

ГЛАВА 4

1. Такова е съвършенството ви в Отца - вие знаете Името Му, което неверните загубиха! А и как биха могли да Го намерят или научат, щом като нямат Речта,

2. на която се изписва и възвестява от самото Начало?

3. Истинното богопочитане, поклонение и себеизливане, всичко, което в пълнота днес Духът възстановява чрез Свидетелите Си, бе открито още в Началото на Първородните.

4. Закланият от създанието и за създанието на света Агнец, съживи по Своята милост и благодат, падналото в греха и тлението Адамово потомство.

5. В Кръвта на Божествената Лозница, във Вечен Завет с Бога, първите човеци призоваваха Иисусовото Име и познаваха Тайните Му, чрез които имаха достъп до Присъствието на Светия.

6. Праведният Енох вървя по стъпките на Мистериите на посвещение Богу и остана отвъд измерението на тлението като първият Грабнат във Въз - Духа, следващ Христа и в небесни места, за пример на ходещите по Дух от всички следващи поколения.

7. На тях той завеща свещени скрижали, свидетелстващи за Пътя към Вечното Царство, за да могат да възлизат преминаващите през Вратата към Светлината на Вечния Ден, и да слизат ангелските войнства и служат на наследниците на Спасението.

8. Този пръв Божествен Книжник остави на идните поколения Свидетелството за Великия Пастир на душите, за да намерят безопасност в Небесната Кошара

9. и водителство в света на сенките, и да могат делата им и имената им да живеят вечно, и да дават своя плод на своето време на земята.

10. Погледнете, братя, на Праведника Йов! Той бе първият, който прогледна за Божествената Правда и недостатъчността на всяка човешка правда.

11. Нима душевната драма на страданията на праведния Йов беше игра между съперници за притежанието на човешката душа, или пък беше проверка за лоялност на роба към Господството на Всезнаещия?

12. Нека не принизяваме Божеството, приписвайки Му човешки страсти и суетност!

13. Господ благоволи да разкрие на слугата си Превъзходството на Виждането на Бога и Неговите дела, пред човешките предания, разказвани за Него.

14. Защото сам Иисус каза, че "това е истинското Божие дело – да повярвате в Този, когото Бог е изпратил".

15. Затова считайте и вие вашите изпитания като средство на Бога да промени делата ви от дела за Него - в Дела от Него и в Него.

16. Понеже и копнежът на Йов да види Лицето Божие се роди в неволята и загубата на всичко тленно. И когато всичко благословено му бе възстановено според

17. Плана на Провидението, това стана само след пълната промяна, последваща всяко Видение и Образ на Божието Царство, което е невъзможно без раждането свише в Мистериите на Духа.

18. Само тогава греховното тяло (тяло на греха), се превръща в духовно тяло, (тяло на Духа), когато се изпълваме с Него в копнежа за Неговата Пълнота и нашите стенания, възклицания и въздишки извикват Живите Думи на Сила, които раждат Живот!

19. С това обновено и оживотворено от Христовия Дух тяло ние се обхождаме като възкръснали от мъртвите, следвайки Плода на Устните като жива жертва на хвала, чийто Слова са от Вечността и за Вечността.

20. Какво да кажем, прочие, за Вярата и Нейното Семе, което владее световете?

21. Чрез Нея Ной си почина от своите дела, за да върши Божиите Дела и видя бъдещия свят, и се подготви за него.

22. Чрез Виждане в невидимото той направи Ковчега, в който преминаха от смърт в живот Благородните. Славните, които положи в Него, се скриха в Пресветото Място!

23. Чрез делата си на откровена вяра Праведникът запусти плодородната земя, а пустинята обърна в изобилие, като я насели със синове!

24. И така, посвещенческата традиция на преминаващите през световите беше много преди Авраама и потомството му по плът.

25. Защото дори след богоборческия бунт на вавилонското стълпотворение и последвалото го объркване на езиците,

26. пак имаше посветени, които запазиха подобаващото им духовно положение и свободен достъп до отвъдните светове, поради верността си към Бога на Светлините.

27. Именно тези посветени Духовни Пришълци народите наричаха "Евреи", сиреч, "Отвъдни", защото това бе значението на думата на древния език.

28. А много векове по-късно това духовно звание и чин започна да се употребява като плътско определение за племената, произлезли от потомството на един от "Отвъдните", чието име, както знаете, беше Авраам.

29. Нека помним, братя, прозрението дадено на Апостол Павел относно духовното наследство, което преминава към Чадата на Обещанието.

30. Като един от приемниците и пазителите на Изначалната Божествена Съкровищница, същият този Авраам излезе от заблудите на многоезичните от Ур Халдейски,

31. за да запази Древното Знание и Език на Истинския Бог, и да намери нова родина и достойно бъдеще за потомството си.

32. Божият избор се спря върху него, защото не се поколеба да изостави утъпканите пътища на общоприетото, но пожела да завещае на произлезлите от семето му повече от земна родина, понеже копнееше за Небесния Град.

33. Затова Господ изведе из племената неговия дом и го посади чрез Словото на своите Съдби да бъде Народ Избран за Знамението на Божието Царство, което имаше да се яви в Христа нашия Господ.

34. Това Царство дойде не чрез плътска мощ и човешки оръжия, но в Силата на Духа и Неговите Думи!

35. Защото Пръстът Божий е, който изцелява болните и отваря очите на слепите!

36. Мечът на Словото пронизва всемира и нашите вътрешности, за да издири помислите на сърцата и да яви скритото в непрогледната тъмнина. То воюва чрез Правосъдието и ще изведе Правдата към победа.

37. Знаменията за Идващия Цар и Неговото Вечно Владичество наистина стояха сред народите и преди Авраама, но Бог благоволи да ги събере в Историята на Потомците, написана за всички, които са наследници в Христа.

38. Защото Авраам наистина е отец на Вярата, понеже позна Бога на Праотците си и предаде на сина си Неговото Благоволение.

39. И при все това, на него му бе открито, че онаследяването на Благодатта не става само по кръвна линия, но чрез Тайната на Възкресението, в която и посвети Исаак.

40. Така и вие се покорявайте и подчинявайте на Христа, като имате за пример Авраам, който отдаде всичко свое, като не задържа за себе си дори сина си, но го посвети на Възкресението-Иисус, за да влезе в тялото му Христовият Живот и изпълни неговото същество.

41. Защото който иска да запази себе си и своето си, ще ги загуби, а който загубва всичко потапяйки се в Христа, намира завинаги Живота и Истинското Богатство в Пълнота!

42. След като остана без нищо в този свят, Патриархът съзря духом величествената гледка на Небесното Царство и Неговия Столичен Град, и като се поклонил на Христа, се удостои да види в бъдещето Силата на Неговия Ден.

43. Славно е да гледаш Божествения Изгрев и блажени са тези, чието Слънце не залязва никога, затова издигайте Христос - вашето Слънце, докато стане пладне в живота ви!

44. Богът на бащите, чиято Тайна се предаваше в тайно, от баща на син и от учител на ученик, е

същият Бог, Който ни се разкри в Исус - Първородния от мъртвите и Първия Плод от починалите.

45. Над Този, Който е самият Живот, смъртта няма власт, но заради избраните, Той - имащият всички светове, слезе в Хадес да освободи пленените, да възтържествува над враговете на човешкия род, и да разкрие пред цялата вселена Своето всевластие над живите и над мъртвите.

46. Пред Неговото Слово ще се преклони всяко коляно, защото по Волята Си дава и отнема Живота, и има ключовете за обиталищата, в които починалите се обличат

47. съобразно тайните си дела, в срам или слава, във вечен ужас или радост, в страдания на неутолима страст, или във всеблаженствата на Мира Божий. Телата и всичко що е правено в тях и с тях, са като семена, които покълват, за да родят според вида си добро или зло!

48. Затова и всички ние, с надежда ожидаме да се оприличим на Христа, да се облечем в Небесното и в Неговата Слава, та да станем във всичко подобни на Него!

49. И тъй, не бойте се от идното, нито от скритото, нито от откритото, защото вие сте помазани с Мирото Божествено на Христовата смърт и Силата на Неговото Славно Възкресение.

50. Същият Дух, Който възкреси Исуса от мъртвите, оживотворява и вашето тяло като храм на Възкръсналия!

51. Защото същият Този Исус се възнесе в Небесата на небесата, за да ни изпрати Духа на Помазанието от Отца Си, та да бъдем и ние Негови синове и наследници до века.

52. Затова казвам, че в Авраам виждаме същото духовно потомство, родено от Вярата във Възкресението, което сме и ние - преминалите от смърт в Живот, за да не вкусим никога от втората смърт!

53. И както знаем, Семето на Христа е Неговият Род, който ще наследи народите, защото Неговото Учение ражда божествените хора, сиреч, тези, които са Божи Синове!

54. "Много е за ученика да бъде като учителя си, но всеки ученик като се усъвършенства, ще бъде като Учителя си!" - казва Господ.

55. Това е същото пророческо предание и учение на старозаветните пророци и на новозаветната църква, пазено от избран остатък във всяко време и епоха, чрез което ставаме и днес съпричастни с Божественото естество в Христа.

56. Затова изпървом последователите на Христа се наричаха не християни, но ученици, а сред израилевите племена - пророчески "синове".

57. Та нали и сам Авраам беше силен в думи и дела, чудотворец сред чужди и свои! Та нали и той бе почетен като пророк и владетел от царете, които познаваха Всевиждащия и Всеприсъстващия, обитаващ в Небесния Град, сиреч, Царя на царете и Господа на господарите.

58. А всички те бяха от великите владетели, представители на Небесния Род, от който като Божествен посланик и жрец дойде и Мелхиседек - Царят на Салим.

59. Но понеже по-късно не целуваха Сина, Всемогъщият Бог отхвърли мнозината земни князе, като недостойни имитатори на Божествената Власт.

60. Уви, малцина бяха мъдrecи като царете-поклонници на Младенеца във Витлеемските ясли, последвали Христа чрез Ангела Господен!

61. Братя, Бог Отец, от Когото произхожда всяко име и чин, Бог на пророческите духове, от Когото произтича всяко Откровение,

62. Той е, Който оправда Авраама и го направи непорочен чрез Откровението и Пратеничеството пред Лицето Си. Той е същият, Който осиява и над нас в Храма Си,

63. и чрез Него ние се въздигаме и избавяме, благодарение на посланието, което сме приели изпървом от свидетелите на Царството Му!

64. Колко блажено е наистина да приемаме благодатта на Думите Божии чрез Неговите Пратеници, с които Сам Бог има интимно съобщение!

65. Но още по-блажено и полезно за нас е, сами ние да бъдем даващи, като родени от Благия, за да ходим в непорочност, сътворена от нашето пратеничество!

66. По това се познава Родът на Благородните, защото са за знамение и за виждане всред своето поколение.

67. Затова, да не се отчайваме поради нашата немощ, но да бъдем инструменти прославящи

Този, Който ни е пратил, както Сам Той бе пратен да бъде Семето, от Коего се родиха Неговите синове.

ГЛАВА 5

1. Няма съблазн в този, който търси Славата на Христа. Затова нека да растем в зрялост и да следваме по-превъзходното поприще, което се открива пред нас, като оставяме задното и вървим напред към хоризонта на Изгрева Христов.

2. Братя, Откровението на Патриарха Авраам за Божеството и Неговата Воля се развиваше след всяка среща с Неговото Слово.

3. Приятелството с Бога е голямо предизвикателство за ограничените човешки ум и природа. Истинско богатство и неизчерпаем източник е Вседостатъчният и Неговите Мисли и Намерения променят нашето същество.

4. Бог е нашата твърде голяма награда и Изворът на Живата Вода, с която нека да заменяме застоялата вода в нашите човешки корита, пълни с ограничени думи и мисли,

5. които затварят необятното в ширина, височина и дълбочина Слово.

6. Така и учениците Исусови трябваше да превъзмогнат противоречията и предразсъдъците от наученото в юдейската традиция, за да последват разкриващото се величие сред знаменията на Думите Божии.

7. Но именно затова се и удостоиха да гледат това, за което други само копнях, но не видяха, сиреч, ангелите слизачи и възлизачи над Човешкия син!

8. Ходенето в Откровението за Дошлия в плът и кръв, не е по "плът и кръв", но е следствие на духовен глад и жажда за Думите сътворяващи вечност, сиреч, на предвечния избор върху тях!

9. Нали и други гледаха, но не виждаха, слушаха, но не чуваха, защото сърцето им търсеше ревностно не Бога, но почитта от човеците, защото уповаха и служиха повече на Мамона, към когото се привързаха, нежели на Бога, Когото продадоха!

10. Презрението към Божиите Духовни Дарове и Познание винаги води до отстъпление, което преминава накрая в предателство.

11. Вижте до къде стигнаха Юда Искариотски и Юдейският квас - похулиха и повесиха на дърво Благословието Божие и Живота Вечен.

12. Чудно ли е тогава, че и досега непокаяните се измежду тях са в проклетие, празни и без Бога на Възкресението?

13. Наместо Него, те са приели друг бог, от когото приемат заплата, която ръжда хваща, молец изяжда и огънят ще изгори докрай.

14. Чудесата Господни и Явлението на Божествената Власт над стихииите, над силите на смъртта и над демоните, бяха достатъчно свидетелство, но за тези, които искаха, търсиха и хлопаха пред вратите на Откровението и Благодатта.

15. Не се ли обърна точно така Авраам - от човек, търсещ изпървом обещанията Божии в естествения свят, (което го доведе до противоречия в Египет),

16. в ученик, следващ Христа в благоговеене и жива жертва, и така достигна да бъде притежател на истинското богатство, сиреч, на пречистеното с огън Злато на Премъдростта и Знанието в Бога?

17. От вървящ по своите пътища и желания, Апостол Петър също бе преобразен да ходи по Божията воля и Думи там, където човек нито иска, нито може.

18. И както след Възнесението Исусово, Апостолът позна Христа вече не по плът, но духом, така и Авраам се усъвършенства на своето време да вижда и следва небесните Видения, и да утвърждава на земята небесните Знамения.

19. След като се поклонил на Посланика на Небесния Град сред земните народи и му даде десетък от богатствата, които Небесният Цар бе предал в ръцете му,

20. той сам стана за всички бъдещи поколения свидетел на Царството Божие, което владее и въздава на народите според делата им и приемането на Неговите Пратеници.

21. Защо неверните не разбират Тайната на Благодетието и защо отстъпниците не проумяват Мистериите на Църквата?

22. Защото безумните не могат да понаят Премъдростта Божия поучавана между зрелите! Който не е роден отгоре, не разбира съкровено, защото няма в сърцето си Зорницата, която е Сам Иисус.

23. Вие, обаче, които сами сте Семето Иисусово, пребъдвате в Утробата на Небесния Град, който е нежна Майка на всички ни, наша Родина и Владетелка над Духовете!

24. Защото Възлюбената Иисусова, която е Плът от плътта и Кост от костта на Христа, тя е Славата, за която Сам Той ни ожени, също както и ние се омъжихме за Христа!

25. И така, братя, оправданието на Авраам, което му вмени Господ, не беше следствие от човешки умозаклучения, морал или верска идеология,

26. а плод от следване на Откровенията Божии, заради които беше напуснал човешките традиции и обичаи на земната си родина,

27. и така той стана "Хевер", сиреч "Отвъден" (Евреин).

28. Братя, Думите на Твореца, които Йаков прие от баща си, веднага заживяха в него и продължиха да работят, и да го възрастват през целия му живот, така изпълнявайки Божия План, за което и бяха пратени.

29. Също така и Дъхът, който прие от своя Наставник светите апостоли, закваси постепенно цялото им естество, за да се изпълнят на Петдесетница с Пълнотата на Духа Свети и Неговите Думи.

30. Защото Стълбата, която видя Йаков в съновидението, бе същата Стълба на Ангелското Тържество и Славословие около яслите Витлеемски, към което Тържество пристъпвате и вие в светите събрания на Събора на Тялото Христово.

31. Тази Стълба между световите бе загубена за умовете и земните езици, защото бе скрита за човешките, потънали в морето на словесната бъркотия.

32. Спомнете си, братя, че преди да влезе в благословенията, пророкувани от баща му, Йаков се срещна лице в лице с Ангела на Божието Присъствие и преживя тази промяна на ум и сърце, която съпътства всички, докоснати от Него.

33. Така новороден, той премина същата Река Небесна, в която се потопихме в кръщение и ние, за да се отворят очите ни и видим Богоявлението на Единия,

34. Който е в Три Лица. Бог на праотците ни, който стана и Бог на Йаков, даде и нему новото име, сиреч, Името, в което са Думите, които сътворяват истинското наследство.

35. Небесният Родител го наименува Ис-Ра-Ел, сиреч, с Името, с което се наричаше още от Едем, Източникът на народа на Тракийската Вяра,

36. сиреч - Вечната Канара - Иисус!

37. Защото вчера, днес и навеки, Неговите Люде се покланят с Дух и Истина пред Седящия на Трона, слушат Гласа на Думите Му, и изповядват в един глас:

38. "Очите ми виждат Славния Му Образ, нозете ми следват Неговата Слава, устата ми величае Десницата Му, и всичко мое принадлежи Нему!".

39. Братя, Апостолите Христови попипаха Словото на Живота, чуха Гласа от Облака и видяха Славата на Христа чрез същия Дух Господен.

40. Те ядоха и пиха с Възкръсналия, който им разкриваше тайните на Божието управление и царуване четиридесет дни преди да се възнесе на небесата.

41. Но колкото и славни да бяха тези дни на Богоявление, те преминаха, за да остане по-превъзходното, което не преминава никога!

42. Защото Мистериите Христови, чрез които ние пристъпваме към Вечното Присъствие на Господа, те са непреходни за всички времена,

43. както е и непреходно Лицето Божие и Царството Му, което не престава, според както се е обещал, и не зависи нито от време, нито от пространство, но е достъпно за всички търсещи Го от сърце.

44. Така чрез Божия Дух миналото и бъдещето стават вечно настояще, каквото беше Словото и неговото Явление за Дванадесетте през целия им останал живот на земята и през вечността.

45. Затова, братя, нека и ние бъдем зрящи, а не както бяха слепите фарисеи с техните човешки

учения и идеологии!

46. Те завиждаха на Исус и затова станаха Негови предатели, също както сториха и с Иосифа братята му, които го намразиха заради неговия Дар, вместо да закопнеят и те за Него.

47. И сегашните книжници, както някога непокорните и неверни израилеви синове, като отхвърлят Книгата на Живота, обричат себе си и последователите си на глад за Божиите Откровения.

48. За да обърне сърцата на чада и бащи едни към други, Сам Исус възвеличи главата на Своя син и свидетел, и му даде име от Името Си,

49. защото този, който позна сред оковите си Свободата и Властта на Христовата Правда, понесе укор заради помазанието си, за да приеме Богатството и Защитата на Небесните Видения.

50. На какво да оприличим неговото завръщане в обятията на престарелия баща, ако не на своеобразно възкресение от мъртвите?

51. Но заедно с избавлението на целия род, дойде и новородението и обновлението на Йосифовите братя и запалване отново на Любовта в техните запустели сърца.

52. Но ако те се смириха и разкаяха за своето коравосърдечие, това не правят днес юдеистващите и гърчещите се коравовратни себеправедници,

53. които крият голотата и нищетата си откъм Небесното зад горделивите и сиромашки учения на Лицемерното и Традиционното.

54. Подобно на камилоптицата напразно заравят глава в земното и временното!

55. Извлеченият от водите Мойсей изведе Народа Божий от плодородната земя и тя веднага запустя и се изпълни с омразните и нечисти птици на бесовските мерзости, влезли в домовете и образите, опразнени от Божието Присъствие.

56. И пак през водите на морето от езици, племена и народи ги преведе Пророкът към Пустинята на душите, която чакаше да разцъфти и раззелене от Присъствието на Светия на светиите.

57. Защото същият този Мойсей, като виждащ Лицето на Онзи, Който е в тайно, скрит зад Облака, но даващ Явлението на Думите Си, преведе човеци през земи и води,

58. пригответи Пътя във вътрешностите им за Шествието на Божията Слава, и изравни друма за Идващия, яздей победоносно.

59. И понеже за Бога няма разлика между духовното и телесното, новородени от Неговия Дух, без осветеното в Бога телесно, няма духовно, и без новороденото духовно, тялото е мъртво.

60. Защото и храната, и водата, която сътвори за гладните и жадните в пустинята сам Бог, бяха Дъх от Божиите Уста, както беше също и светлината, изречена от Божията Светлина!

61. За тези посветени люде казва божественият Апостол: "Кръстиха се в морето и в Облака, и ядоха и пиha от Канарата Исус!".

62. Така Великият Пастир на духовете и душите ни потапя в Мистериите на Водите и Огъня на Духа, за да ни заведе на Небесните места седящи на Тронове, грабнати във въз - Духа.

63. И докато обещаното се сбъдне в пълнота в Силата на Духа, ние не сме оставяни гладни, нито жадни, освен за Царството Христово.

64. Защото Невястата, възлюбени, е хранена със скритата Манна и носена на Ангелски Криле, за да бъде опазена от злите.

65. А и с какво да си обясним, братя, преданията на учениците Христови за Исусовите изкушения и победи в пустинята на духовете, на които те не бяха очевидци,

66. освен с това, че Сам Учителят намери за добре да разкаже, а Духът да напомни и умъдри. Тази Мистерия на Човешкия Син воден от Духа е разкрита заради нас,

67. като Път на Посветените към онова място на Царството Свещено, от където клеветникът е изхвърлен, за да остане само Всемогъщият Бог все во все.

68. Това е скритото място на Невястата, където има изобилна ангелска храна и в Нея участват през вековете всички, които имат крилата на Духа Свети, защото това са Грабнатите в Него.

69. Да не мислите, че четиридесет години Израил пътешестваше само по телесни пътища в пустинята?

70. Казвам ви - "не", защото преди всичко нямаше онова поколение да стане Израил, ако не бяха преминали през световите облечени в плът, за да бъдат изпитани вътрешностите им, и се пресеят и усъвършенстват подобно на Апостолите в деня на изпитанието на Кръста Христов.

71. И ние, братя, нека гледаме както Мойсей, Бога лице в Лице, за да отразяваме като огледало Славата Му, защото ако сме в Лодката на Христа, то и ще ходим чрез Думите Му, както Сам Той ходи по водата, когато сме във от Нея.

72. Защото Той е, Който усмирява надигащите се сили на хаоса и бурята на мрака, и Той е, Който дори в недрата на шеол смърря неприятеля, а Избраникът Му се весели на преизобилна Трапеза и преливаща се Чаша, дори в присъствието на враговете му.

73. Да, Той е Камъкът, който потъна в челото на Голиат, и Давидовото Всеоръжие и Сила за Победата над всеки враг!

74. Понеже и името на Баща ни бе "Давид", сиреч, "Богу-мил", защото прие от Бога ново сърце и Ум Христов чрез мистерията на помазанието, което приемаха през вековете всички Богумили.

75. И така, сам Пророк Самуил извърши над него Светото Тайнство, в което се кръстихме и всички ние, за да участваме в Иисусовите страдания и последваща Слава, съобразувани с Христа в Неговата смърт,

76. за да опитаме и Силата на Неговото Възкресение.

77. И понеже негов вечен дял, както на земята, така и на небето, стана Бог и Неговото Царство, Сам Господ предаде всичките му врагове в ръцете му,

78. чрез Меча Тракийски на Духа, сиреч, Меча Двоуст излизаш от Христовите Уста.

79. И като позна, че истинското благо-дарение не е празно многословие, но изпълнение на Думите, които изговаряме пред Ангели и човечи,

80. сам Давид принесе Жертвата Богоугодна на пълно себеотдаване на Истинния и Единствен Олтар освещаващ всеки дар!

81. Чрез Славни Слова, които явяват Делата на Бога на Живота ни, в псалми и духовни песни, божественият певец подобно на Орфей изказа много тайни, скрити зад завесата на видимото.

82. Но понеже пророческото слово трябва да бъде седем пъти пречистено в глинени пещи и пазено в пръсни съдове, така също трябваше и цар Давид,

83. в сред много телесни, душевни и духовни изпитания, да познае верността Христова в избавлението от бездната на шеол.

84. Подобно и ние, всеки ден сме убивани от скърби и страдания заради Господа, но и всеки ден Неговите милости идват с Изгрева Му над душите ни, който съживява Надеждата и подновява Силата ни.

85. Този Двоуст Меч прониза и вътрешностите на Божията Майка, и нас заедно с Нея, за да се изпита и раздели, а след това съедини всичко в новото създание в Христа.

86. Вижте упорития Пророк Йона и неговото пребиваване три дни в бездната, което не беше нищо друго, но неговото раждане от Вода и Дух!

87. Така и ние, колкото и да бягаме от тлението и от Божието Присъствие, накрая винаги заставаме пред Лицето Му, за да повехне всяка гордост и човешки предразсъдък.

88. Но нека пристъпваме драговолно към Знамението на Човешкия Син, което в Образа на тази Тайнствена Риба се превръща за нас едновременно в гроб и Утроба за Вечен Живот.

89. Който гледа Пастиря, ще види и Пастироначалника, понеже в целия Дом Божий, Давид се намери верен, защото се учеше от Владиката Христа, както още от момче, така и до дълбока старост.

90. Той слушаше и следваше Гласа на Неговите Знамения, по които направи приготовления за бъдещия храм, затова и Бог погледна на главното му веселие благосклонно и изпълни сърдечните му желания до едно.

91. Но и той като нас копнееше за преобразеното небесно тяло, знаейки, че тленното не ще наследи завинаги Царството.

92. Така, вкусвайки от Тайните на Безсмъртието, той пророкува за Христовите Страдания, Възкресение и Слава.

93. Което видя, това и предрече, а именно, че каквото е било под Слънцето, това отново ще се случи. Присъствието на Бога ще се оголи от Дрехата на земните стихии,

94. ще се открият Думите Му във всяко творение и всеки ще се изпита в Огъня на Духа и Солта на Завета.

95. Затова, за да не бъдем хвърлени в огъня като изсъхнали пръчки, нека пребъдваме в Божествената Лозница. Защото, ако като Соломон пожелаем за невеста Премъдростта,

96. ще ни се роди от Нея и всичко останало, и ако ходим в Духа, ще бъдем неуязвими, както приятелите на Данаил, и огънят няма да има власт над естеството ни.

ГЛАВА 6

1. Вие знаете, братя, че Небесата се отварят на земята, там където призовават Името Господне и Спасението се открива към всички стоящи на Хълма, на който стъпват Божиите нозе.

2. Скиптърът на Бога на светлините разтваря Завесата на световите и ни въвежда до Едемския Образ и Трона на Присъствието, където сред небесните стражи и огнените колесници, пристъпваме до Царевата Чаша на Живите Извори.

3. Жезълът на Сина ни извежда сред народите в победоносно шествие, стъпващи върху змии и скорпиони, но неповреждани в нищо.

4. Нека оставим езика вавилонски и неговите учения, които са от горделивия рог с надменни очи и богохулни уста!

5. Защото Езикът, от всичките части човешки, е Дърво за творене на добро или зло, ако и да отваря очите на мнозина!

6. И от плода му, всеки вкусува за Вечен Живот или Смърт.

7. Затова, нека внимаваме с какви мисли изпълваме сърцата си, защото от каквото е изпълнено сърцето, това и говори езикът!

8. Но нима мислите, че тези, върху които падна Вавилонската Кула и загинаха десет хиляди, бяха най-грешните измежду людете?

9. Казвам ви "не", но ако не се покаете в тази своя телесна част, която управлява всички, и не се научите да говорите само Добро, така ще загинете всички!

10. Затова, нека изпразваме сърцата си от всяка злоба и човешка суета, но да ги изпълваме с Божествените Образи на Езика Божий, за да се отворят в тях Изворите на Божествения Живот!

11. Да се храним, прочие, с Божията Плът, която е Хлябът на Живота, чрез който живеят всички видими и невидими твари, и така да порасне в нас начатъкът на Духа, докато погълне и изпълни всичко в нашето същество! Амин.

12. Вярно е писаното, че ако не повярваме на земните знамения, няма да можем да видим и небесните.

13. Ако приемаме историята на пророците и великите Божии Мъже, нека приемем и скритото в нея, сиреч, Мистерията на откровеното и интимно съединение с Този, Който е от Началото и е Краят на всичко.

14. Илия се скри под Покрива на Всемогъщия в ужасяване за живота си, когато бе преследван от царицата Езавел.

15. Но който е духовен, ще разпознае пристъпването към Небесната Планина на преминаващия през долината на мрачната сянка, хранен от небесните птици и Ангелския Хляб, поен от живи води по Заповед Божествена.

16. Не разбирате ли, че непроменената плът не може нито да види, нито да наследи Божието Царство и Христовия Образ?

17. Не казва ли Господ, че само роденият от горе е способен да види ангелите, които възлизат и слизат над Човешкия Син?

18. След своето велико посвещение, Пророк Илия вече не беше същият, но беше станал отвъден, възкръснал и силен в Духа, сиреч, един, когото вече нищо не можеше да спре!

19. Затова е нужно да знаем, братя, че както душевният човек предхожда небесния, който е животворящ дух, така и видоизменението на нашите смъртни тела е предшествано от промяната на

вътрешния човек в нас.

20. Когато мъртвите станат от гробовете при Вика на Иисусовия Глас, тогава и ще се Облекат в Неговата Слава, ако на своето време са послушали Думите Му, дошли чрез Неговите Посланици.

21. Тези, които приемат изцяло Христа и Думите Му, те са, които възкръсват за нов живот, и още в тази телесна хижа се срещат лице в Лице с Бога.

22. Защото и възнесението на Илия, което последва след години неговата среща с Бога, бе следствие на преживяното като Мистерия преди това в изстъплението на Духа и в екстаза на Божествената Любов.

23. Съединявайки се с Бога, пророкът влезе в Божествената Почивка, свободен от човешки дела, за да постави над Делото верните си синове и ученици,

24. които щяха да продължат Мисията му на предстоящ пред Лицето Господно, като свидетели пред всичките поколения за истинното поклонение Богу.

25. Братя, не беше ли същият Бог на Бащите и в пророците и техните задруги?

26. Защо иначе Елисей наричаше своя Учител - "татко мой", ако не точно затова, че наистина Илия бе негов духовен Баща и чрез Него той наследи Дара на Духа?

27. Същият Дух, Който бе в пророците, им разкриваше и Христовите Страдания и Слави, които предрекоха, защото и те самите ги преживяваха, както е писано:

28. "всеки ден сме убивани заради Тебе като овце за клане" и "Дойдете да се върнем при Господа, защото Той разкъсва и Той ни изцерява, поразява и превързва раните ни.

29. Подир два дни ще ни съживи, на третия ден ще ни въздигне. Нека познаем Господа и следваме да Го познаваме винаги, защото Той се явява като Зората и идва при нас като пролетния дъжд, който пои земята. "

30. За същото царуване в Силата, обещано от Христа на учениците да се изпълни в тяхното поколение, Апостол Павел заявява: "Смъртта действа в нас, а Животът във вас, за да царувате, и в немощта човешка се проявява Силата Божия".

31. Затова, ако и да носят върху себе си презрението, омразата и осъждението от света, ходещите във Възкресенската Сила са животворящо ухание за боящите се от Бога, но и смъртоносно предвестие за безчестните и неблагодарните.

32. Ние, които влизаме в наследството на труда на други, като Израил в Обещаната земя, нека жънем заплатата за Вечен Живот от посятото преди нас,

33. и да се оприличим повече на Мария, стояща в присъствието на Учителя, безопасно почиваща в подножието на Царя на Царете, отколкото на Марта, безпокояща се по плът да угоди на Съвършения.

34. От събора на пророците Езекиил е, който освети Божиите Думи за Светилище на пръснатите по четирите небесни краища и посвети мнозина в Завета на Божия Дух и Сърце.

35. Грабнат в Духа, той видя Подобие и Образа на Божията Слава, и Светия Град, който слиза от Небесата.

36. Така, той описа неговите обиталища на скрития Език и запечата поука за учениците, като прибави своя разказ към пророчествата за очистването и възстановлението на народите и Храма на цялото творение.

37. Със съподвижниците си пребъдваше в Канарата, която бе Данаиловата Мъдрост и Превъзходство, и заедно с малцината от своите съвременници сред народите, пазеше Нейните тайни, като помнеше също опасностите и причините за отпадането от Божествената Реч, за което свидетелстваха древните.

38. Затова и не скри, но яви ни Видението за Мистерията на Възкресението на Тялото Христово и за влизането на жизнено Дихание в двамата Свидетели.

39. Понеже в Езекииловото Видение е явена открито Нивата със Съкровището, за която си струва да продадеш всичко що имаш, за да я притежаваш; и Сухите кости в него са онези изгубени Словеса, които се обличат отново в тяло за живот чрез Вярата на Праотците ни, възкресена от Духа слизащ върху Думите на Сътворението.

40. Той е Животворящият, Който възстановява Невидимата Армия на Непобедимото Слово,

впито в тленната Плът на света, за да роди Нетление.

41. Чрез Него Синовете на Господа на световете владеят Тракийския Меч, за да управляват земните чрез небесните и да съдят небесните чрез земните, защото те са, които ги разделят и съединяват в Христа!

42. Защото наследството на светиите, което е Дъхът на Устата Господна, ще пребъде в потомството на посветените Нему довека, за да връзват и развързват народи и царе чрез Думите на Силата, сиреч, тези Думи, които изрича Сам Господ Бог.

ГЛАВА 7

1. А истинската световна история е не тази, която е хроника за договорите между земни царе и събитията, определящи границите на земните народи,

2. но тя е преди всичко това свидетелство за Вечния Завет между Бога и неговите Избрани във всяко поколение, което променя Съзнанието, и за земното проявление на небесните събития сътворени с Думите на Силата Божия от пророците Божи, които определят Битието.

3. Защото Мистерийната Драма на преминаването през смърт и възкресение, и загубване и възстановление на обещаните ни Дарове и Наследство,

4. е написана от Божествения Драматург, за да бъде изпълнявана от Неговите Синове, които подписват картата на света със своите имена.

5. Затова, искам да знаете, братя, че Първообразите на свещените планини и реки не са в земята на Палестина, както тълкуват невярно мнозина!

6. Много по-древни са корените на света и още след изгонването на Адам от Едем, неговите потомци започнаха да назовават местата, в които се заселваха, по Имената в онова Божествено измерение и Реалност, от която бяха излезли

7. поради Плода на Телесния Език, от който сами ядоха, за да познаят от опит що е Добро и що - Зло!

8. Защото истинно е това Слово, което казва, че от онова, което излиза от човешките уста, от него ще се храни всеки човек, сиреч, от думите на добро или зло,

9. които излизат от устата му, понеже те са, които във времето раждат и плода, който всеки съответно яде в живота, за да се сбъднат и думите: "Каквото посее човек, това и ще пожъне в препълнена мяра!"

10. Но споменът за Вечния Дом, от който излезе човечеството, беше дълго жив и след объркването на езиците и умовете, защото наистина Хората даваха от Вечните Имена на местностите и градежите издигнати по Образа на Небесните, с надежда да слизат там Светите и се запазят отворени Вратите между световете.

11. Така старовременните наричаха и синовете си на Първичния Вселенски Език, според Небесните Родове, и така определяха тяхното бъдеще, мисия и богослужерна функция, което се предаваше наследствено и към децата им.

12. Традицията, за която и четете в Свещените Писания, не се отнася само до наследственото определяне при синовете на Йаков, но е още от преди Ноевото потомство, когато човеците пазеха порядъка на Небесните Йерархии, както на небето, така и на земята.

13. Затова, никой да не високоумства, но нека всеки се бои, като знае, че помазанието е по-велико от неговия носител и преминава от недостойните към достойните, както и апостолството на предателя Юда се възложи на друг.

14. Защото и Първородството, и Свещенството преминава от неверен към верен, което сте и видели като пример в отхвърлянето и наказанието над древните тракийски праотци и по-сетнешното помилване и възстановлението на жречеството на достойните от тракийския царствен Род.

15. За него свидетелствам аз, заедно с Божия Дух, че Истинното Богослужение на Всемогъщия Иисус (Усар-Иисус) - Възкресението Иисус (Туон-Иисус), е още от времето на първите призоваващи името Иисусово, както бяха научени от самия Него още в Едем.

16. Така започвайки от Тракия и поречието на Писон (Дунав), и достигайки до цялото

Средиземноморие, чак до египетския Нил, се почиташе от най-дълбока древност Богът на Възкресението и Живота - Иисус, Който е Христос, за Когото писа и Патриархът Енох.

17. От тази Канара пиха и от тази Манна ядоха бащите ни в Мистериите на Вярата, дадена веднъж завинаги на всички светии, която предричаше идването на Бога-Слово и Думите Божии в Плът.

18. Поради това, свидетелствувам, че Учението за Възкресението и Отвъдния Живот в Иисус не излезе от юдеите, но дойде до тях, и не започна с тях,

19. но достигна накрая и до тях, а чрез Апостолската Проповед сред тях и народите, и до всичките земни краища, както е и до днес! Амин.

20. Но тук е редно да се изяви и това свидетелство, че поради следването на чужда плът, мнозината измежду старовременните не запазиха подобаващото им място и състояние, когато Бог покри чрез потоп Отвъдното и го направи недостъпно за недостойните.

21. Затова Ноевият Ковчег стана прибежище на Силите и скривалище за Тайните Божии, откривани само на тези, които са верни и истинни докрай!

22. Същият този Ковчег е и в Скинията на Свидетелството, пазещ Живите Свети Думи, по две от всяка (за разплод - който чете нека разбира!), които така бяха скрити за мнозината, а открити за малцината.

23. И след отстъплението и последвалото запустение, и изпълнение със всякаква нечистота всред народите, покланящи се на неми, глухи и слепи идоли,

24. се намираха духовни пришелци, които като Уста Божии свидетелстваха за Него - Истинния Бог на Тракия, Непознатия Бог за атиняните, на Когото имаше издигнат олтар всред тях, и Който бе предметът на Павловото Благовестие.

25. Защото същият Скрит Иисус - Верният Амин - свидетел на Небесата, бе в тайно всред всички тях, но мнозината Го не познаваха, докато не се разтръби сред света чрез апостолското известие.

26. Братя, Божието Име беше изгубено от юдеите, защото не опазиха това, което Мойсей прие чрез ангелослужение и завеща на пророците.

27. Всемогъщият Иисус (Усар - Иисус), пред чието Лице служеше и благоговееше ходатаят на първия Завет, дойде в Плът, за да изпълни Писанията и да постанови Съвършения Закон на Освобождаващия Дух.

28. Христос изпълни пророкуваното от най-дълбока древност всред нашите предци за Всемогъщия, Който щеше да влезе с Бича на Властта в Храма на Бога Отца, Царят на Мира, идващ с приноса на Истината.

29. Божият пръст отново пишеше на земята, както писа на Моисеевите скрижали, за да изцерява и прогонва демоните на мрака, за да изхвърли във княза на лъжата, и да отнеме властта му над човешката душа, чрез животворящия Си Кръст.

30. От Плода на това Духовно Дърво, на което разпнатият Агнец говори неразбираеми Думи за юдеите, се храним, за да умъртвим смъртта.

31. Него - Самия Живот и Възкресение - помазаха и погребяха в гроб, според Свещената Традиция, която Сам Той още в Едем бе завещал на посветените.

32. Мистерията на Иисусово Помазание приемат и кръстените в Името Му, в което Помазание пребъдват и вие, както самото То ви е и научило да правите.

33. А помазването на пророците, царете и жреците Божии бе извършвано от нашите праотци в Христа, защото без духовните мистерии на смърт и възкресение, няма достъп до небесата, откъдето Бог говори и царува до века.

34. Затова, ако сме Христови, то сме и помазани да се уподобяваме във всичко на Иисуса Христа нашия Господ. Амин.

35. Бог напусна Храмовете на Тракия и Египет, когато влязоха мерзостите в тях, и запусти и светилището в Ерусалим, когато го омърсиха с лицемерно и скверно хваление, сребролюбие и проливане на невинна кръв.

36. Но Всемогъщият Иисус чува гласа на мъдреците Си и възстановява Присъствието на

Славата Си на всяко Място, където е настанено Името Му, сиреч, в територията на всемирния Салим, където царува Мирът между Бога и човечите.

37. Още в царевия храм на древния локализиран Салим палестински, построен върху Канарата на Божествените Думи, Първосвещеникът Мелхиседек служеше на Небесния Цар.

38. Защото, братя, наистина Добрата Вест е за всички, но Явлението и Присъствието Божие е за верния Остатък, според както е писано "мнозина са призвани, но малцина са избрани", и "народът позна делата на Бога, а Мойсей - пътищата Му".

39. Спомнете си как се заблудиха в пустинята без Пророка израилтяните и се поклониха и играха пред златния телец!

40. Затова и Мойсей счупи Неизтриваемото, за да го скрие зад постановленията и повеленията, които написа.

41. Не е чудно, че и до днес Откровението на Йоан и виденията на небесната карта, и вечната история на световите, остават запечатани за непосветените.

42. Защото знаменията са завещани на пророците Иисусови от Църквите Тракийски, сред които останаха да живеят, по Божие Предуздание и Предопределение, Възлюбеният Апостол и Божията Майка.

43. Но за да не се възгордее никой по плът, нека да помним и това, братя, че от древността мнозина отпаднаха от Вярата и Знанието безсмъртно, като уповаха на плътта си и неправедното самохвалство на устните си.

44. С какво можеш да се похвалиш, прочее, ти човече, след като всичко си получил от Другого, или не знаете, че комуто Господ повече е дал, повече и ще изисква от него като Плод?

45. Затова, помнете за ваше смирение отпадането на юдеите от Божията Благодат, защото както казва Господ: "Плътта нищо не ползува, но Духът е, който дава живот" и още: "Думите Ми – дух са и живот са"!

46. И така, истински право-славен и все-славен (католически) е само този, който прославя с Думи и дела Бога в правда винаги и навсякъде; и истински Тракиец от царевия род е само този, който стои в Думите Божествени,

47. чрез които свещенодействува на Слънцето на душите и Възкресението - Иисус във всички светове, както на небето, така и на земята! Амин.

48. В заключение, братя, бъдете единомислени и благословени всички, които носите достойно името Иисусово сред Християнските народи, и ако някой от тях е жаден и гладен за Правдата небесна,

49. и поревнува да се удостои с това славно посвещение и чин, което е за зрелите и търсещите Съвършенството от Отца, според заповедта Христова, такъв нека дерзае и пристъпи към Извора на Живите Води!

50. Защото разбирайте, братя, че не всички християни са Иисусови, сиреч, Иисуити, но и не всички Иисуити са Тракийци, сиреч, Царски Род Христов!

51. Но нека всеки се труди смирено, според благодатта и дяла на Вярата, който му е даден, и да не гледа на чуждото, като помни съблазънта на завистта,

52. в която се изкуши Каин, и предателството на Юда и книжниците, които осуетиха Божията правда спрямо себе си.

53. Но радвайте се с неизказуема радост, защото Христовата Кръв призовава и днес всеки да пристъпи със смиреномъдрие към Олтара на Благодатта,

54. първом за умилостивение и спасение, а после и за въздаяние на Божията Правда над Благородните Негови.

55. Но нека всеки проявява героизма на старовременните в доблест, чест и благородство, за да бъде верен като Йонатан на Давида, и като Соломон - на Премъдростта Божия!

56. Стойте, прочее, твърди в Царството и за Него подвизаващи се!

57. Всичко необходимо за благочестието и живота ще ви бъде прибавено, ако в Единоначалие в Христа сте Едно Здание.

58. Следвайте Царя Иисус, Който ви води чрез своите Очи и Уста - пророците, свидетели

стоящи пред Лицето Му.

59. Дръжте Главата Христос, като пребъдвате в Тялото Му, и бъдете Негови Невести всеки поотделно и като църква Негова - заедно, сиреч, като Събор на Посветените в Неговото Господство.

60. За всяко дело в света и всред домашните ви, поставяйте Спасителя на Чело, защото само Той е Начинателят и Началникът на Живота.

61. В Него и с Него събирайте, и съединявайте всичко и всички, където и да ви прати пред Лицето Си.

62. Думите, които стоят като Основи на света и негови Начала, са паша за овцете Му, които познават Езика им, и Храна, която ги прави по-мъдри от противниците, като ги пази незлобливи и непорочни до Деня на Христа.

63. Умолявам ви, братя, за да не робувате на хората, покорете се под Властта на Господа и Неговото Име чрез Учението и Мистериите, написани в Храмовете на вашите сърца и проявяващи се сред Светилищата на вашите събрания!

64. Свещените текстове нека се вселяват във вътрешностите ви, както Йоан в изстъплението в Духа изяде Господната Книга дадена Му от Ангела Господен.

65. Поздравете съработниците ни от Мелхиседековото Братство между вас и се молете за тях, като знаете грижите и товара, които носят за благовестието на Царството.

66. Моля се за вас да бъдете опазени в Божията Десница и осветени чрез Словото на Отца, което е Истината.

67. Нека небесните Войнства се опълчат за бой около вас, да се отворят небесата и да виждате всякога Седящия от дясно на Силата. Зная, че Бог ви е поставил за Знамение и Светило всред хората.

68. Неговият Дух, с който сте напоени, действа във всички ви, според мярката на всеки във Вратата.

69. Силно желая и ревнувам Божието Семе посадено всред Неговия Народ, да се разкрие и умножи за Слава на Христа, та да се отворят очите на сърцата ви и да приемат Дух на откровение.

70. Проповядвам всред търсещите, за да се обнови и отвори умът им да разбират своите предшественици и тяхното наследство - скритото богатство дълбоко в недрата на света и историята, за да бъде открито на Избраните Иисусови, сред които сте и вие.

71. Възстановяването на Знанието Безсмъртно можем да оприличим на Връщането от Плена Вавилонски на златните съдове в Божия Дом, които бяха откраднати от враговете по времето на Навуходоносор, но върнати със Силна Ръка Божия на своето място и на своето време.

72. Защото наистина ако и да е наследник на родителя всеки законен син, пак преди достигането на Пълнолетието му, той е все още като слуга в дома.

73. Така и ние, имащи Всеоръжията на Божественото Познание, с настъпването на Пълнолетието ни, вече можем всичко в Христа и за Христа!

74. Затова, следвайте знаменията на Божиите Образи и Знаци, понеже това е Езикът, и това е Учението Христово, което ни е завещано да пазим във вътрешностите си, докато станем обиталища на Сина и Отца.

75. Пребъдвайте в Любовта, в която всичко ни съдейства за добро, усъвършенствайте се в Нея и ще владеете над всеки страх и враг.

76. Според заветите на Бащите към вас и потомците ви, достойно носете и защитавайте званието си, като воинствувате с праведните оръжия на Духа,

77. за да победите всички врагове и наследите всички Обещания на Бога като Верни Синове на Иисус, Който е Христос! Господ да прибави! Амин.

(Второто Съборно Послание на Божия Слуга Михаил, Corpus Ecclesiasticum)

**Откровението на Св. Апостол Йоан, съдържащо
Посланията Христови до Църквите в
Мала-Азия (Мизия, Лидия и Фригия, всичките
влизащи в територията на Голяма Тракия)
(Corpus Apostolicum)**

ГЛАВА 1

1. Откровение от Исуса Христа, което Му даде Бог, за да покаже на слугите Си онова, което има да стане скоро; а Христос прати та го яви чрез ангела Си на Своя слуга Йоан,
2. който възвести Божието слово и свидетелството Исус Христово - и всичко що е видял.
3. Блажен, който прочита и ония, които слушат думите на това пророчество, и пазят написаното в него, защото времето е близо.
4. Йоан до седемте църкви, които са в Азия: Благодат и мир да бъде на вас от Онзи, Който е, и Който е бил, и Който иде, и от седемте Духове, които са пред Неговия престол,
5. и от Исуса Христа, Който е верният свидетел, първороденият от мъртвите, и началникът на земните царе. На Този, Който ни люби, и ни е развързан от греховете ни чрез кръвта Си,
6. и Който ни е направил царство от свещеници на Своя Бог и Отец, на Него да бъде слава и господство във вечни векове. Амин.
7. Ето, иде с облаците; и ще го види всяко око, и ония, които Го прободоха; и всички земни племена ще възридаят за него. Така е; Амин.
8. Аз съм Алфа и Омега, казва Господ Бог, Който е, и Който е бил, и Който иде, Всемогъщият.
9. Аз Йоан, ваш брат и съучастник в неволите и царството и търпението, които са чрез Исуса [Христа], бях на острова, наречен Патмос за Божието слово и свидетелството за Исуса [Христа].
10. В Господния ден бях в изпълнение чрез Духа; и чух зад себе си силен глас като от тръба, който казваше:
11. Каквото виждаш напиши на книга, и прати го до седемте църкви: до Ефес, до Смирна, до Пергам, до Тиатир, до Сардис, до Филадельфия, и до Лаодикия.
12. И обърнах се да видя този, който ми проговори; и като се обърнах, видях седем златни светилника;
13. и сред светилниците видях един, който приличаше на Човешкия Син, облечен в дълга дреха, и препасан около гърдите със златен пояс;
14. а главата и косата Му бяха бели като бяла вълна, като сняг, и очите Му като огнен пламък;
15. и нозете Му приличаха на лъскава мед като в пещ пречистена; а гласът Му беше като глас на много води;
16. и имаше в десницата си седем звезди; и от устата Му излизаше Тракийски Меч Двоуст¹ и остър (остър и от двете страни); и Лицето Му светеше както свети Слънцето в Силата Си.
17. И когато Го видях, паднах при нозете Му като мъртъв; а Той тури десницата Си върху мене и каза: Не бой се; Аз съм Първият и Последният и Живеещият;
18. бях мъртъв, и ето, живея до вечни векове; и имам ключовете на смъртта и на Хадес.
19. Напиши, прочее, нещата, които видя, и нещата, които са, и нещата, които има да станат след тези неща²
20. - тайната на седемте звезди, които видя в десницата Ми, и седемте златни светилника. Седемте звезди са ангелите на седемте църкви; а седемте светилника са седемте църкви.

ГЛАВА 2

1. До ангела на Ефеската църква пиши: Това казва Оня, Който държи седемте звезди в

¹ *роцфаиа двоустоѡб" (гр.) - Тракийски Меч Двоуст. (Двоуст - с две усти - Алфа и Омега - Говоримото и Образното Слово. Бел. ред.)*

² *или "отвъд тези неща" (Бел. ред.)*

десницата Си, Който ходи всред седемте златни светилника,

2. Зная твоите дела, и труда и търпението ти, и че не можеш да търпиш злите човеци, и си изпитал ония, които наричат себе си апостоли, (а не са), и си ги намерил лъжливи;

3. и имаш търпение, и за Моето име си издържал, и не си се уморил.

4. Но имам това против тебе, че си оставил първата си любов.

5. И тъй, спомни си от къде си изпаднал, и покай се, и върши първите си дела; и ако не, ще дойда при тебе [скоро], и ще вдигна светилника ти от мястото му ако се не покаеш.

6. Но имаш това, че мразиш делата на Николаитите, които и аз мразя.

7. Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите: На този, който победи, ще дам да яде от дървото на живота, което е в [сред] Божия рай.

8. До ангела на Смирненската църква пиши: Това казва първият и последният, Който стана мъртъв и оживя,

9. Зная [твоите дела], твоята скръб и сиромашия, (но пак си богат), и как те клеветят ония, които наричат себе си Юдеи, но не са, а са Сатанинска синагога.

10. Не бой се от това, което скоро ще пострадаш. Ето, дяволът скоро ще тури някои от вас в тъмница, за да бъдете изпитани, и ще имате скръб десет дена. Бъди верен до смърт, и Аз ще ти дам за венец живота.

11. Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите: Който победи, няма да бъде повреден от втората смърт.

12. До ангела на Пергамската църква пиши: Това казва Тоя, Който има Меча Тракийски, Двоуст³ и остър (остър и от двете страни):

13. Зная де живееш, там дето е престолът на сатана; и държиш здраво името Ми, и не си се отрекъл от вярата в Мене, даже в дните на Моя верен свидетел Антипа, когото убиха между вас, дето живее сатана.

14. Но имам малко нещо против тебе, защото имаш там някои, които държат учението на Валаама, който учеше Валака да постави съблазън пред Израилтяните, та да ядат идоложертвено и да блудствуват.

15. Така също имаш и ти някои, които държат, подобно на ония, учението на Николаитите.

16. Затова, покай се; и ако не, ще дойда при тебе скоро, и ще воювам против тях, с Тракийския Меч⁴, който излиза от устата Ми.

17. Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите: На тогава, който победи, ще дам от скритата манна; ще му дам и бяло камъче, и на камъчето ново име написано, което никой не знае, освен оня, който го получава.

18. До ангела на Тиатирската църква пиши: Това казва Божият Син, Който има очи като огнен пламък, и Чиито нозе приличат на лъскава мед,

19. Зная твоите дела, и любовта, вярата, служението, и търпението ти, и че последните ти дела са по-много от първите.

20. Но имам против тебе това, че търпиш жената Езавел, която нарича себе си пророчица, и която учи и прелъгва моите слуги да блудствуват и да ядат идоложертвено.

21. И дадох и време да се покае, но не иска да се покае от блудството си.

22. Ето, Аз скоро ще я тръшна на легло; и ще туря в голяма скръб ония, които прелюбодействуват с нея, ако се не покаят от своите дела.

23. И чадата и ще убия с мор. И всичките църкви ще познаят, че Аз съм, Който изпитвам вътрешности и сърца; и ще дам на всеки от вас според делата му.

24. А на вас, останалите в Тиатир, които не държат това учение, и които не са познали "дълбоките работи" (както те ги наричат) на сатана, казвам: Няма да наложа на вас друг товар;

25. но дръжте онова, което имате, докле дойда.

³ Меча Тракийски Двоуст - "την ρομφαιαν την διστομον" (гр.) (Двоуст – с две усти - Алфа и Омега - Говоримото и Образното Слово. Бел. ред.)

⁴ τη ρομφαια" (гр.) - Тракийския Меч (Бел. ред.)

26. И на този, който победи, и който се пази до край, за да върши дела чисти като Моите, ще дам власт над народите, -

27. (и той "Ще ги управлява с желязна тояга; Те ще се строшат като гърнчарски съдове, "), както и Аз получих от Отца Си.

28. И ще му дам зорницата.

29. Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите.

ГЛАВА 3

1. До ангела на Сардиската църква пиши: Това казва Оня, Който има седемте Божии Духове и седемте звезди: Зная твоите дела, че на име си жив, но си мъртъв.

2. Бодърствуй, и закрепи останалото, което е било близо до умирање; защото не намерих някои от твоите (дела) свършени пред моя Бог.

3. Помни, прочее, как си приел и си чул, и пази го и покай се. И тъй, ако не бодърствуваш, ще дойда като крадец; и няма да знаеш в кой час ще дойда върху тебе.

4. Но имаш няколко души в Сардис, които не са осквернили дрехите си, и те ще ходят с Мене в бели дрехи, защото са достойни.

5. Който победи, ще се облече така в бели дрехи; и Аз никога няма да излича името му от Книгата на Живота, но ще изповядам името му пред Отца Си и пред Неговите ангели.

6. Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите.

7. До ангела на Филадельфийската църква пиши: Това казва светият, истинният, у Когото е Давидовият ключ; Който отваря, и никой няма да затваря; и затваря, и никой не отваря.

8. Зная твоите дела. Ето, поставих пред тебе отворена врата, която никой не може да затвори, понеже, имайки само малко сила, пак си опазил моето слово, и не си се отрекъл от името Ми.

9. Ето, давам ти някои от ония, които са от Сатанинската синагога, които наричат себе си Юдеи, но не са, а лъжат - ето, ще ги накарам да дойдат и да се поклонят пред нозете ти, и да познаят, че Аз те възлюбих.

10. Понеже си опазил Моята заповед да търпиш, то Аз ще опазя тебе от времето на изпитанието, което ще дойде върху целия свят да изпита ония, които живеят по земята.

11. [Ето] ида скоро; дръж здраво това, което имаш, за да ти не отнеме никой венец.

12. Който победи, ще го направя стълб в храма на Моя Бог, откъдето няма вече да излезе вън; и ще напиша на него името на Моя Бог, и името на Града на Моя Бог - новия Йерусалим, който слиза от небето от Моя Бог; ще напиша и Моето ново име.

13. Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите.

14. До ангела на Лаодикийската църква пиши: Това казва Амин, верният и истински свидетел, Начинателят на всичко, което Бог е създал,

15. Зная делата ти, че не си студен, нито топъл. Дано да беше ти студен или топъл.

16. Така, понеже си хладък, нито топъл, нито студен, ще те повърна из устата си.

17. Понеже казваш: Богат съм, забогатях, и нямам нужда от нищо, а не знаеш, че ти си окаяният, нещастен, сиромах, сляп, и гол,

18. то съветвам те да купиш от Мене злато пречистено с огън, за да се обогатиш, и бели дрехи, за да се облечеш, та да се не яви срамът на твоята голота, и колурий, за да помажеш очите си, та да виждаш.

19. Ония, които любя, Аз ги изобличавам и наказвам; за това, бъди ревностен да се покаеш.

20. Ето, стоя на вратата и хлопам, ако чуе някой гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, и той с Мене.

21. На този, който победи, ще дам да седне с Мене на Моя престол, както и Аз победих и седнах с Отца Си на Неговия престол.

22. Който има ухо, нека слуша, що говори Духът към църквите.

ГЛАВА 4

1. След това видях, и ето врата отворена на небето; и предишният глас, който бях чул да говори

с мене като тръба, казваше: Възлез тука, и ще ти покажа нещата, които трябва да станат след тези неща⁵.

2. На часа се намерих в изстъпление чрез Духа, и ето, престол беше поставен на небето, и на престола седеше Един.

3. И седналият приличаше на камък яспис и сардис; имаше около престола и дъга, на глед като смарагд.

4. И около престола имаше двадесет и четири престола, и видях, че на престолите седяха двадесет и четири старци облечени в бели дрехи, и на главите им златни корони.

5. И от престола излизаха светкавици и гласове, и гърмежи. И пред престола горяха седем огнени светила, които са седемте Божии Духове.

6. И пред престола имаше като стъклено море, подобно на кристал, а в сред престола и около него четири живи същества, пълни с очи и отпред, и отзад.

7. Първото живо същество приличаше на лъв, второто приличаше на теле, третото имаше като човешко лице, а четвъртото живо същество приличаше на летящ орел.

8. И четирите живи същества, имащи по шест крила, бяха пълни с очи изоколо и отвътре; и те не престават ден и нощ да казват: Свет, свет, свет, Господ Бог Всеомогъщия, Който бе, и Който е, и Който иде!

9. И когато живите същества принасят слава, почет, и благодарение на Този, Който седи на престола и живее до вечни векове,

10. двадесет и четирите старци падат пред Седящия на престола, и се кланят на Онзи, Който живее до вечни векове, и полагат короните си пред престола, казвайки:

11. Достоен си, Господи наш и Боже наш, да приемеш слава, почет и сила; защото Ти си създал всичко, и поради Твоята воля всичко е съществувало и е било създадено.

ГЛАВА 5

1. И видях в десницата на Седящия на престола книга, написана отвътре и отвън, запечатана със седем печата.

2. И видях, че един силен ангел прогласяваше с висок глас: Кой е достоен да отвори книгата и да разпечата печатите и?

3. И никой, нито на небето, нито на земята, не можеше да отвори книгата нито да я гледа.

4. И аз плаках много, защото никой не се намери достоен да отвори книгата, нито да я гледа.

5. Но един от старците ми каза: "Недей плака; ето, Лъвът, който е от Юдовото племе, който е Давидовият корен, превъзмогна, за да отвори книгата и да разпечата нейните седем печата.

6. И видях между престола и четирите живи същества, между тях и старците, че стоеше Агне като заклано, което имаше седем рога и седем очи, които са седемте Божии Духове разпратени по цялата земя.

7. И то дойде та взе книгата от десницата на Седящия на престола.

8. И когато взе книгата, четирите живи същества и двадесет и четирите старци паднаха пред Агнето, като всеки държеше арфа и златни чаши пълни с тамян, които са молитвите на светиите.

9. И пеят нова песен, казвайки: Достоен си да вземеш книгата и да разпечаташ печатите ѝ, защото си бил заклан, и със Своята кръв си изкупил за Бога човеци от всяко племе, език, люде, и народ,

10. и направил си ги на нашия Бог царство и свещеници; и те царуват на земята.

11. И видях, и чух глас от много ангели около престола и живите същества и старците; (и числото им беше десетки хиляди по десетки хиляди, и хиляди по хиляди;)

12. и казваха с висок глас: Достойно е Агнето, което е било заклано, да приеме сила и богатство, премъдрост и могъщество, почет, слава, и благословение.

13. И всяко създание, което е на небето, на земята, и под земята, и по морето, и всичко що има в тях, чух да казват: На Този, Който седи на престола, и на Агнето да бъде благословение и почет,

⁵ или отвъд тези неща" (Бел. ред.)

слава и господство, до вечни векове.

14. И четирите живи същества казаха: Амин! и старците паднаха та се поклониха.

ГЛАВА 6

1. И видях, когато Агнето отвори един от седемте печата, и чух едно от четирите живи същества да казва като с глас от гръм: Ела [и виж]!

2. И видях, и ето бял кон; и язdecият на него имаше лък; и даде му се корона, и той излезе побеждаващ и да победи.

3. И когато отвори втория печат, чух второто живо същество да казва: Ела [и виж]!

4. И излезе друг кон, червен; и на язdecия на него се даде да вдигне мира от земята, тъй щото човечите да се избият един друг; и даде му се голяма сабя.⁶

5. И когато отвори третия печат чух третото живо същество да казва: Ела [и виж]! И видях, и ето черен кон, и язdecият на него имаше везни в ръката си.

6. И чух нещо като глас отсred четирите живи същества, който казваше: Един хиникс пшеница за динар, и три хиникса ечемик за динар; а дървеното масло и виното не повреждай.

7. И когато отвори четвъртия печат, чух гласа на четвъртото живо същество, което казваше: Ела [и виж]!

8. И видях, и ето блед кон, и името на язdecия на него беше Смърт, и Хадес вървеше подире му; и даде им се власт над четвъртата част от земята да умъртвят с меч, с глад, с мор, и със земните зверове.

9. И когато отвори петия печат, видях под олтара душите на ония, които са били заклани за Божието слово и за свидетелството, което опазиха.

10. И те викаха с висок глас, казвайки: До кога, Господарю свети и истинни, не ще съдиш и въздадеш на живеещите по земята за нашата кръв?

11. И на всеки от тях се даде по една бяла дреха; и рече им се да си почиват още малко време докле се допълни числото и на съслужителите им и братята им, които щяха да бъдат убити като тях.

12. И видях когато отвори шестия печат, че стана голям тръс: слънцето почерня като козиняво вретиче. и цялата луна стана като кръв;

13. небесните звезди паднаха на земята, както когато Смоковница, разклащана от силен вятър, мята незрелите си смокини;

14. небето беше преместено като свитък, когато се свива; и всички планини и острови се вдигнаха от местата си.

15. И земните царе, големците и хилядниците, богатите и силните, всеки роб и всеки свободен се скриха в пещерите и между скалите на планините;

16. и казват на планините и на скалите: Паднете върху нас и скрийте ни от лицето на Седящия на престола и от гнева на Агнето;

17. защото е дошъл великият ден на техния гняв; и кой може да устои?

ГЛАВА 7

1. След това видях четири ангела стоящи на четирите крайни предели на земята, и контролиращи четирите земни ветрове, за да не духа никакъв вятър по земята, нито по морето, нито върху някое дърво.

2. И видях друг ангел да се издига от изток, у когото беше печатът на живия Бог; и той извика с висок глас към четирите ангела, на които бе дадено да повредят земята и морето, и каза:

3. Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат върху челата на слугите на нашия Бог.

4. И чух числото на подпечатаните, сто четиридесет и четири хиляди подпечатани от всичките племена на синовете на Ис-Ра-Ел:

⁶ "махаира" (гр.) - сабя, меч (класически меч), за разлика от "роуфаиа" (тракийски меч) - вж. Откр. Йоан 1:16(Бел. ред.)

5. от Юдовото племе, дванадесет хиляди подпечатани; от Рувимовото племе, дванадесет хиляди; от Гадовото племе, дванадесет хиляди;

6. от Асировото племе, дванадесет хиляди; от Нефталимовото племе, дванадесет хиляди; от Манасиевото племе, дванадесет хиляди;

7. от Симеоновото племе, дванадесет хиляди; от Левиевото племе, дванадесет хиляди; от Исахаровото племе, дванадесет хиляди;

8. от Завулоновото племе, дванадесет хиляди; от Йосифовото племе, дванадесет хиляди; от Вениаминовото племе, дванадесет хиляди подпечатани.

9. След това видях, и ето голямо множество, което никой не можеше да изброи, от всяка нация, и от всичките племена, народи, и езици, стоящи пред престола и пред Агнето, облечени в бели дрехи, с палмови клони в ръцете си,

10. и викаха с висок глас, казвайки: Спасението е (от) нашия Бог, Който седи на престола и (от) Агнето!

11. И всичките ангели стояха около престола и около старците и четирите живи същества; и паднаха на лицата си пред престола, та се поклониха Богу, казвайки:

12. Амин! благословение, слава, и премъдрост, благодарение и почит, сила и могъщество на нашия Бог до вечни векове. Амин.

13. Тогава един от старците проговори като ми каза: Тези, които са облечени в белите дрехи, кои са и от къде са дошли?

14. И рекох му: Господине мой, ти знаеш. А той ми каза: Това са ония, които идат от голямата скръб; и са опрали дрехите си, и са ги избелили в кръвта на Агнето.

15. Затова са пред престола на Бога, и Му служат ден и нощ в Неговия храм; и Седящият на престола ще разпростре скинията Си върху тях.

16. Няма да ожаднеят вече, нито да ожаднеят вече, нито ще ги удари слънцето, нито някой пек;

17. защото Агнето, Което е пред средата на престола, ще им бъде пастир, и ще ги заведе при извори с живи води; и Бог ще обърше всяка сълза от очите им.

ГЛАВА 8

1. И когато отвори седмия печат, настана мълчание на небето за около половин час.

2. И видях, че на седемте ангела, които стоят пред Бога, се дадох седем тръби.

3. И друг ангел дойде та застана при олтара, държейки златна кадилница; и нему се даде много тамян, за да го прибави към молитвите на всички светии върху златния олтар, който бе пред престола.

4. И кадилният дим се издигна пред Бога от ръката на ангела заедно с молитвите на светиите.

5. И ангелът взе кадилницата, напълни я с огън от олтара, и хвърли огъня на земята; и настанаха гърмове и гласове, светкавици и тръс.

6. И седемте ангела, които държаха седемте тръби, се приготвиха да затръбят.

7. Като затръби първият ангел, настана град и огън размесени с кръв, които бяха хвърлени на земята; и третата част от земята изгоря, също и третата част от дърветата изгоря, изгоря и всяка зелена трева.

8. И като затръби вторият ангел, нещо като голяма планина, пламнала в огън, се хвърли в морето; и третата част от морето стана кръв,

9. та измря третата част от одушевените същества, които бяха в морето; и третата част от корабите беше унищожена.

10. И като затръби третият ангел, падна от небето голяма звезда, която гореше като светило, и падна върху третата част от реките и върху водните извори.

11. А името на звездата е Пелин; и третата част от водите стана пелин, и много човеци измряха от водите, защото се вгорчиха.

12. И като затръби четвъртият ангел, третата част от слънцето, и третата част от луната, и третата част от звездите беше поразена, тъй щото да потъмнее третата част от тях, и третата част от деня да не свети, така и третата част от нощта.

13. И видях, и чух един Орел, който летеше всред небето, и казваше с висок глас: Горко, горко, горко на земните жители поради останалите тръбни гласове от тримата ангели, които още има да затръбят!

ГЛАВА 9

1. И като затръби петият ангел, видях една звезда паднала на земята от небето, на която се даде ключът от бездънната пропаст.

2. И тя отвори бездънната пропаст; и дим се издигна от пропастта като дим от голяма пещ; и слънцето и въздухът потъмняха от дима на пропастта.

3. И от дима излязоха скакалци по земята; и даде им се сила каквато е силата, която имат земните скорпиони.

4. Но им се заръча да не повредят тревата по земята, нито някое растение, нито някое дърво, а само такива човеци, които нямат Божия печат на челата си.

5. И позволи им се, не да убиват тия, но да ги мъчат пет месеца; и мъчението беше като мъчение от скорпион, когато ужили човека.

6. През ония дни хората ще потърсят смъртта, но никак няма да я намерят; и ще пожелаят да умрат, но смъртта ще побегне от тях.

7. И скакалците приличат на коне пригответени за война; и на главите им имаше като корони подобни на злато, и лицата им бяха като човешки лица.

8. А те имаха коса като косата на жените, и зъбите им бяха като на лъв.

9. При това, имаха нагръдници като железни нагръдници; и шумът на крилата им беше като шум от колесници с много коне когато тичат на бой.

10. Имаха и опашки подобни на скорпиони, и жила; а в опашките си имаха силата да повреждат хората пет месеца.

11. Имаха над себе си за цар ангела на бездната, който по Еврейски се нарича Авадон, а на гръцки се именува Аполион.

12. Едното горко мина; ето, още две горки идат подир това.

13. И като затръби шестият ангел, чух един глас от роговете на златния олтар, който беше пред Бога,

14. че някой казваше на шестия ангел, у когото беше тръбата: Развържи четирите ангела, които са вързани при голямата река Ефрат.

15. И развързаха се четирите ангела, които бяха пригответени за тоя час и ден, и месец, и година, за да убият третата част от човеците.

16. И числото на воюващите конници беше десетки хиляди по десетки хиляди!⁷; аз чух числото им.

17. И конете във видението и яздещите на тях ми се видяха такива: те носеха като огнени, яцинтнови, и жупелни нагръдници; и главите на конете бяха като глави на лъвовете, и от устата им излизаше огън, дим и жупел.

18. От тия три язви - от огъня, от дима, и от жупела що излизаха от устата им - беше избита третата част от човеците,

19. Защото силата на конете бе в устата им и в опашките им; понеже опашките им приличаха на змии и имаха глави, и с тях повреждаха.

20. И останалите човеци, които не бяха избити от тия язви, не се покаяха от делата на ръцете си, та да се не кланят вече на бесовете и на златните, сребърните, медните, каменните, и дървените идоли, които не могат нито да виждат, нито да чуват, нито да ходят;

21. също не се покаяха ни от убийствата си, нито от чародеянията си, нито от блудствата си, нито от кражбите си.

ГЛАВА 10

⁷ според гръцкия оригинал на *Textus Majoris* (на повечето манускрипти - Бел. ред.)

1. И видях друг силен ангел, който слизаше от небето, облечен в облак; на главата му имаше дъга, лицето му беше като слънцето, и краката му като огнени стълпове.
2. И държеше в ръката си разгъната книжка; и като положи десния си крак на морето, а левия на земята,
3. извика с висок глас както когато рикае лъв; и когато извика, седемте гърмове издадоха своите гласове.
4. И след като седемте гърмове издадоха своите гласове, аз щях да пиша; но чух глас от небето, който каза: Запечатай това, което изговориха седемте гърмове, и недей го писа.
5. И ангелът, когото видях да стои на морето и на земята, издигна десницата си към небето,
6. и се закле в Живеещия до вечни векове, Който е създал небето и каквото има в него, земята и каквото има по нея, и морето и каквото има в него, че не ще да има вече време⁸,
7. но че в дните на гласа на седмия ангел, когато се приготви да затръби, тогава ще се изпълни мистерията⁹ на Бога, на Евангелието, което е благовестил¹⁰ на Своите слуги - Пророците.
8. И гласът, който чух от небето, ми проговори пак като рече: Иди, вземи разгънатата книга що е в ръката на ангела, който стои на морето и на земята.
9. Отидох, прочее, при ангела та му рекох да ми даде книжката. И каза ми: Вземи та я изяж: и в корема ти ще бъде горчива, но в устата ти ще бъде сладка като мед.
10. И тъй, взех книжката от ръката на ангела и я изядох; и в устата ми беше сладка като мед; но като я изядох, коремът ми се вгорчи.
11. Тогава ми се каза: Трябва пак да пророкуваш за народи и етноси, езици и много царе.

ГЛАВА 11

1. И даде ми се тръстика като тояга; и един от стоящите каза: Стани та измери Божия храм и олтара, и ония, които се кланят в него;
2. но двора, който е извън храма, остави, и недей го измерва, защото той е даден на народите, които ще тъпчат светия град четиридесет и два месеца.
3. А на Двамата Си Свидетели ще дам да пророкуват хиляда двеста и шестдесет дни, облечени във вретища.
4. Те са двете маслинени дървета и двата светилника, които стоят пред Господаря на земята,
5. И ако някой поиска да ги повреди, огън излиза от устата им та изяжда неприятелите им; и ако поиска някой да ги повреди, така трябва да бъде той убит.
6. Те имат власт да заключат небето, та да не вали дъжд през времето, за което те пророкуват; и имат власт над водите да ги превръщат на кръв, и да поразяват земята с всяка язва колкото пъти биха поискали.
7. И когато свършат свидетелствуването си, звярът, който възлиза от бездната, ще воюва против тях, ще ги победи, и ще ги убие.
8. И трупове им ще лежат на платото¹¹ на големия град, който духовно се нарича Содом и Египет, където и техният Господ беше разпнат.
9. И мнозина измежду людете, племената, езиците, и народите ще гледат трупове им три дена и половина, и не ще позволят, да бъдат положени трупове им в гроб.
10. И земните жители ще се зарадват за тях, ще се развеселят, и един на друг ще си пратят подаръци, защото тия двама пророка са мъчили жителите на земята.
11. А след три дена и половина влезе в тях Дух на Живот от Бога, и те се изправиха на нозете си; и голям страх обзе ония, които ги гледаха.
12. А те чуха силен глас от небето, който им казваше: Възлезте тука. И възлязоха на небето в облак; и неприятелите им ги видяха.

⁸ "χρονος" (гр.) - време (историческо линейно време), за разлика от "καιρος" (предопределено Божие време)

⁹ "μυστηριον του Θεου" (гр.) = мистерия, тайна на Бога

¹⁰ "ως ευηγγελισε" (гр.) (Бел. ред.)

¹¹ "πλαταιας" (гр.) - платото (Бел. ред.)

13. И на часа стана голям тръс, и десетка от града¹² падна, и бяха убити в тръса имена човешки¹³, седем хиляди; и останалите се уплашиха та отдадоха слава на небесния Бог.

14. Второто горко премина; ето, иде скоро третото горко.

15. И като затръби седмият ангел, станаха силни гласове на небесата, които казваха: Световните царства станаха царство на нашия Господ и на Неговия Христос; и Той ще царува до вечни векове.

16. И двадесет и четирите старци, седящи пред Бога на престолите си, паднаха на лицата си и се поклониха Богу, казвайки:

17. Благодарим Ти, Господи Всемогъщи, Който Си и Който Си бил, загдето Си взел Великата Си Власт и царуваш.

18. Народите се разгневиха; но дойде Твоят гняв и времето да се съдят мъртвите, и да дадеш наградата на слугите Си пророците, и на светиите, и на ония, които се боят от Твоето име, малки и големи, и да погубиш губителите на земята.

19. И отвори се Божият храм, който е на небето, и видя се в храма ковчегът на Божия завет; и настанаха светкавици и гласове, гърмове и тръс, и силен град.

ГЛАВА 12

1. И Голямо знамение се яви на небето - Жена, облечена със Слънцето, с Луната под нозете ѝ, и на главата и корона от дванадесет звезди.

2. Тя бе непразна и викаше от родилни болки, като се мъчеше да роди.

3. И яви се друго знамение на небето, и ето голям червен змей, който имаше седем глави и десет рога, и на главата му седем корони.

4. И опашката му, като завлече третата част от небесните звезди, хвърли ги на земята; и змеят застана пред жената, която щеше да роди, за да изяде детето и щом роди.

5. И тя роди мъжко дете, което има да управлява всичките народи с желязна тояга; и нейното дете бе грабнато и занесено при Бога, дори при Неговия престол.

6. И жената побягна в пустинята, дето имаше място приготвено от Бога, за да я хранят там хиляда двеста и шестдесет дена.

7. И стана война на небесата, излязоха Михаил и неговите ангели да воюват против змея; и змеят воюва заедно със своите ангели;

8. обаче те не надвиха, нито се намери вече място за тях на небето.

9. И свален беше големият змей, оная старовременна змия, която се нарича дявол и сатана, който мами цялата вселена; свален беше на земята, свалени бяха и ангелите му заедно с него.

10. И чух силен глас на небесата, който казваше: Сега дойде спасението, силата и царството на нашия Бог и властта на Неговия Христос; защото се свали клеветникът на нашите братя, който ги клевети ден и нощ пред нашия Бог.

11. А те го победиха чрез кръвта на Агнето и чрез словото на своето свидетелствование; защото не обичаха живота си до толкоз щото да бягат от смърт.

12. Затова, веселете се, небеса и вие, които живеете в тях. Но горко на вас, земя и море, защото дяволът слезе у вас много разярен, понеже знае, че му остава малко време.

13. И като видя змеят, че беше свален на земята, той почна да преследва Жената, която бе родила мъжкото дете.

14. И дадох се на Жената двете крила на голям орел, за да отлети на мястото си в пустинята, там където я хранят за време и времена и половин време, скрита от лицето на змея.

15. И змеят изпусна след Жената из устата си вода като река, за да направи да я завлече реката.

16. Но земята помогна на Жената, защото земята отвори устата си та погълна реката, която змеят беше изпуснал из устата си.

17. Тогава змеят се разяри против Жената, та отиде да воюва против останалите от нейното

¹² "десета част от града", или "десетка градове" (вж. Ев. Св. Лука 19: 17)

¹³ "ονοματα ανθρωπων" (гр.) "имена човешки" или "имена(та) на човеци(те)", за разлика от "Имената Божици" (вж. I Мелх. 8: 13, Етан до Трак. бр. 3: 26 и Слово за Кивота ст. 17) (Бел. ред.)

потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исуса; и змеят застана на морския пясък.

ГЛАВА 13

1. И видях звяр, който излизаше от морето, и имаше десет рога и седем глави, и на роговете му десет корони, и на главите му богохулни имена.

2. И звярът, който видях, приличаше на леопард, и краката му бяха като крака на мечка, и устата му като уста на лъв; и змеят даде нему силата си, престола си, и голяма власт.

3. И видях една от главите му като че ли смъртно ранена; но смъртоносната му рана оздравя; и цялата земя, учудена, отиде след звяра, и поклониха се на змея по причина, че даде властта си на звяра;

4. поклониха се и на звяра, казвайки: Кой е като тоя звяр? и кой може да воюва против него?

5. И даде му се да говори с устата си горделиво и богохулно; даде му се още власт да действа четиридесет и два месеца.

6. И отвори устата си да изрече хули против Бога, да хули името Му и скинията Му, също и ония, които живеят на небесата.

7. И позволи му се да воюва против светиите и да ги победи; и даде му се власт над всяко племе, народ, език и нация.

8. И ще му се поклонят всички, които живеят на земята, всеки чието име не е било записано от създанието на света в книгата живота на закланото Агне.

9. Ако има човек ухо, нека слуша.

10. Ако някой завежда в плен, и той в плен ще отиде; ако някой убива със сабя, и той трябва от сабя да бъде убит. Тука е нужно търпението и вярата на светиите.

11. И видях друг звяр, който възлизаше от земята; и имаше два рога прилични на агнешки, а говореше като змей.

12. Той упражняваше всичката власт на първия звяр в неговото присъствие, и принуди земята и живеещите на нея да се поклонят на първия звяр, чиято смъртоносна рана бе оздравяла.

13. И вършеше големи знамения, до там щото да направи и огън да слиза от небето на земята пред човеците.

14. И мамеше живеещите на земята чрез знаменията, които му беше позволено да извърши пред звяра, като казваше на живеещите на земята да направят образ на звяра, който беше ранен от сабята и оздравя.

15. И позволи му се да даде дишане на зверовия образ, така щото зверовият образ да продума; също и да направи да бъдат избити ония, които се не покланят на зверовия образ.

16. И принуждаваше всички, малки и големи, богати и сиромаси, свободни и роби, да им се сложи белег на десницата им или на челата им;

17. за да не може никой да купува или да продава, освен оня, който носи за белег името на звяра, или числото на неговото име.

18. Тука е нужна мъдрост; който е разумен, нека сметне числото на звяра, защото е число на човек; а числото му е шестстотин шестдесет и шест.

ГЛАВА 14

1. И видях, и ето, Агнето стоеше на хълма Сион, и с Него сто и четиридесет и четири хиляди, които носеха Неговото име и името на Неговия Отец написано на челата им.

2. И чух глас от небето като глас от много води и като глас от гръм; и гласът, който чух, беше като глас на свирачи, които свиреха с арфите си.

3. И пееха като че ли нова песен пред престола и пред четирите живи същества и старците; и никой не можеше да научи песента, освен сто и четиридесет и четирите хиляди, които са били изкупените от земята.

4. Те са ония, които не са се осквернили с жени, защото са девственици; те са, които следват Агнето където и да отива; те са били изкупени измежду човеците за първи плодове на Бога и на

Агнето.

5. И в устата им не се намери лъжа; те са непорочни.

6. И видях друг ангел, че летеше посред небето, като имаше вечното благовестие, което да прогласява на обитаващите по земята, и на всяка нация и племе, език и народ.

7. И каза със силен глас: Бойте се от Бога, и въздайте Нему слава, защото настана часът когато Той ще съди; и поклонете се на Този, Който е направил небето и земята, морето и водните извори.

8. И един друг ангел, втори, го следваше и казваше: Падна, падна великият Вавилон, който напои всичките народи от виното на своето разпалено блудствуване.

9. И друг, трети, ангел вървеше след тях и казваше със силен глас: Ако някой се кланя на звяра и на неговия образ, и приема белег на челото си или на ръката си,

10. той ще пие от виното на Божия гняв, което е приготвено чисто в чашата на гнева Му; и ще бъде мъчен с огън и жупел пред светите ангели и пред Агнето.

11. И димът от тяхното мъчение ще се издига до вечни векове; и ония, които се кланят на звяра и на образа му, не ще имат отдиш ни ден, ни нощ, нито кой да е, който приема белега на името му.

12. Тук е нужно търпението на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Иисуса.

13. И чух глас от небето, който казваше: Напиши: Блажени от сега нататък мъртвите, които умират в Господа; да! казва Духът, за да си починат от трудовете си; защото делата им следват подир тях.

14. И видях, и ето бял облак, и на облака седеше Един, Който приличаше на Човешкия Син, имайки на главата си златна корона, и в ръката си остър сърп.

15. И друг ангел излезе от храма и викаше със силен глас на Този, Който седеше на облака: Простри сърпа си и жъни; защото е настанал часът да жънеш, понеже земната жетва е презряла.

16. Оня, прочее, Който седеше на облака, хвърли сърпа си на земята; и земята беше пожъната.

17. И друг ангел излезе от храма, който е на небето, като държеше и той остър сърп.

18. Още и друг ангел, който имаше власт над огъня, излезе из олтара и извика със силен глас на този, който държеше острия сърп; и рече: Простри острия си сърп и обери гроздовете на земното лозе, защото гроздето му е вече узряло.

19. И ангелът хвърли сърпа си на земята, обра земното лозе, и хвърли набраното в големия лин на Божия гняв.

20. И линът беше изтъпкан въвн от града, и кръв потече от лина дори до юздите на конете върху едно разстояние от хиляда и шестстотин стадии.

ГЛАВА 15

1. И видях на небето друго знамение голямо и чудно: седем ангела, които държаха седем язви, които са последните, защото с тях се изчерпва Божият гняв.

2. И видях нещо като стъклено море размесено с огън, и че тия, които бяха победили звяра и образа му, стояха при стъкленото море, държейки Божии арфи.

3. И пееха песента на Божия слуга Мойсей и песента на Агнето, казвайки: Велики и чудесни са Твоите дела, Господи Боже Всемогъщи; праведни и истинни са Твоите пътища, Царю на вековете.

4. Кой няма да се бои от името Ти, Господи, и да го прослави? защото само Ти Си свят; понеже всичките народи ще дойдат и ще се поклонят пред Тебе, защото се явиха Твоите праведни съдби.

5. И след това видях, че на небето се отвори храмът на скинията на свидетелството;

6. и седемте ангела, които държаха седемте язви, излязоха от храма облечени в чисти и светли дрехи, и препасани през гърдите си със златни пояси.

7. И едно от четирите същества даде на седемте ангела седем златни чаши пълни с гнева на Бога, Който живее до вечни векове.

8. И храмът се изпълни с дим от славата на Бога и от Неговата сила; и никой не можеше да влезе в храма преди да се свършат седемте язви на седемте ангела.

ГЛАВА 16

1. И чух из храма силен глас, който казваше на седемте ангела: Идете та излейте на земята седемте чаши на Божия гняв.

2. И първият ангел отиде та изля чашата си на земята; и появи се лоша и зла¹⁴ рана на ония човечи, които носеха белега на звяра, и които се покланяха на неговия образ.

3. Вторият ангел изля чашата си в морето; и то стана кръв като на мъртвец, и всяка жива твар в морето умря.

4. Третият ангел изля чашата си в реките и във водните извори; и водата им стана кръв.

5. И чух ангела на водите да казва: Праведен Си Ти, Пресвяти, Който си и Който си бил, загдето си отсъдил така;

6. понеже те проляха кръв на светии и на пророци, то и Ти си им дал да пият кръв. Те заслужават това.

7. И чух [друг от] олтара да казва: Така Господи Боже Всемогъщи, истинни и праведни са Твоите съдби.

8. Четвъртият ангел изля чашата си върху слънцето, на което се позволи да гори човеците с огън.

9. А като се опекоха човеците от голяма жегга, похулиха името на Бога, Който има власт над тия язви, и не се покаяха да Му отдадат слава.

10. Петият ангел изля чашата си върху престола на звяра; и царството му потъмня, и човеците хапеха езиците си от болки,

11. и похулиха небесния Бог поради болките си и раните си, и не се покаяха от делата си.

12. Шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; и пресъхна водата й, за да се приготви пътя на царете, които идат от изток.

13. И видях да излизат от устата на змея, и от устата на звяра, и от устата на лъжепророка, три нечисти духове прилични на жаби;

14. защото те са бесовски духове, които, като вършат знамения, отиват при царете на цялата вселена, да ги събират за войната във великия ден на Всемогъщия Бог.

15. (Ето, ида като крадец. Блажен оня, който бди и пази дрехите си, за да не ходи гол, та да не гледат срама му.)

16. И събраха ги на мястото, което по Еврейски се нарича Харма-гидон (Армагедон).

17. И седмият ангел изля чашата си върху въздуха; и из храма излезе силен глас от престола, и каза: Сбъдна се.

18. И произлязоха светкавици и гласове и гърмове, и стана силен тръс, небивал откак съществуват човеците на земята, такъв тръс, толкова силен.

19. И великият град се раздели на три части, и градовете на народите паднаха; и Бог си спомни за великия Вавилон, да му даде чашата с виното от яростния си гняв.

20. И всеки остров побягна, и планините не се намериха.

21. И едър град, тежък около един талант, падаше от небето върху човеците; и човеците похулиха Бога поради язвата от града, защото язвата от него беше твърде голяма.

ГЛАВА 17

1. И дойде един от седемте ангела, които държаха седемте чаши, та поговори с мене, казвайки: Ела, ще ти покажа съдбата на голямата блудница, която седи на много води;

2. с която блудствуваха земните царе, и земните жители се опиха от виното на нейното блудствуване.

3. И тъй, той ме заведе духом в пустинята, дето видях жена седяща на червен звяр, пълен с богохулни имена, който имаше седем глави и десет рога.

4. Жената бе облечена в багреница и червено, и украсена със злато, със скъпоценни камъни, и с бисери, и държеше в ръката си златна чаша пълна с мърсотии и с нечистотиите от нейното блудствуване.

¹⁴ или "злокачествена" (Бел. ред.)

5. И на челото и имаше написано това име: Тайна: Великий Вавилон, Майка на блудниците и на гнусотиите на земята.

6. И видях, че жената се беше опила от кръвта на светиите и от кръвта на Иисусовите мъченици; и като я видях, зачудих се твърде много.

7. Но ангелът ми рече: Защо се зачуди? Аз ще ти кажа тайната на жената и на звяра, който я носи, който има седемте глави и десетте рога.

8. Звярът, който си видял, беше, но го няма; обаче скоро ще възлезе из бездната и ще отиде в погибел. И земните жители, всеки чието име не е записано в книгата на живота от създанието на света, ще се зачудят, когато видят, че звярът беше, и го няма, но пак ще дойде.

9. Ето (за) ума, който има мъдрост: Седемте глави са седем хълма, на които седи жената;

10. те са и седмина царе, от които петимата паднаха, и единият сега е, а другият още не е дошъл, и когато дойде, трябва само малко да постои;

11. и звярът, който беше и го няма, той е осмият цар, който е от седемте, и отива в погибел;

12. и десетте рога, които си видял, са десет царе, които още не са получили царска власт, но за един час получават власт като царе заедно със звяра;

13. те са единомислени, и предават на звяра своята сила и власт;

14. те ще воюват против Агнето, но Агнето ще ги победи, защото е Господ на господарите и Цар на царете; и ония, които са с Него, са звани, избрани, и верни.

15. Каза ми още: Водите, които си видял, дето седи блудницата, са народи и множества, нации и езици.

16. И десетте рога, които си видял, те и звярът ще намразят блудницата, и ще я направят пуста и гола, и ще изядат месата ѝ, а нея ще изгорят в огън.

17. Защото Бог вложи в сърцата им да изпълнят Неговата воля, като действуват единомислено и предадат царската си власт на звяра, докато се сбъднат Божиите думи.

18. И жената, която си видял, е големият град, който царува над земните царе.

ГЛАВА 18

1. След това видях друг ангел, който слизаше от небето имайки голяма власт; и земята се просветли от неговата слава.

2. Той извика със силен глас, казвайки: Падна, падна великият Вавилон, и стана жилище на бесовете, затвор за всякакъв нечист дух, и клетка за всякаква нечиста и омразна птица;

3. защото всичките народи пиха от виното на нейното разпалено блудствуване, и земните царе блудствуваха с нея, и земните търговци се обогатиха от безмерния и разкош.

4. И чух друг глас от небето, който казваше: Излезте от нея, люде мои, за да не участвувате в греховете ѝ, и да не споделяте язвите ѝ;

5. защото греховете и стигнаха дори до небето, и Бог си спомни нейните неправди.

6. Въздайте ѝ, както и тя е въздала, да! платете и двойно според делата ѝ; с чашата, с която е черпила, почерпете я двойно.

7. Колкото е прославила себе си и е живяла разкошно, толкова мъки и печал и дайте; защото казва в сърцето си: Седя като царица, не съм вдовица, и печал никак няма да видя.

8. Затова, в един ден ще дойдат язвите ѝ, мор, печал, и глад, и тя ще бъде изгорена с огън; защото могъщ е Господ Бог, който я съди.

9. И земните царе, които са блудствували и живели разкошно с нея, ще заплачат и заридаят за нея, когато видят дима от изгарянето ѝ.

10. От далеч ще стоят поради страх от мъките ѝ, и ще казват, Горко, горко, на тебе, велики граде Вавилоне, крепки граде, понеже в един час дойде съдбата ти!

11. И земните търговци плачат и жалеят за нея, защото никой вече не купува стоките им,

12. стоки от злато и сребро, скъпоценни камъни и бисери, от висон и багреница, коприна и червено; и всякакво благоуханно дърво, и всякакви изделия от слонова кост, и всякакви изделия от скъпоценно дърво и от мед, от желязо и от мрамор;

13. и канела, аромати, тамян, миро, и ливан; вино и дървено масло; чисто брашно и пшеница;

добитък и овци; коне, колесници, и роби; и човешки души.

14. Овощията, за които душата ти копнееше, изчезнаха от тебе, и всичко изяшно и разкошно загина от тебе, и няма вече да се намерят.

15. Търгуващите с тия неща, които се обогатиха от нея, ще застанат отдалеч поради страх от мъките ѝ, ще плачат и ще жалеят, казвайки:

16. Горко, горко, граде велики, облечен във висон, багреница, и червено, и украсен със злато, със скъпоценни камъни, и с бисери;

17. защото в един час запустя толкова богатство! И всеки корабо-началник, всеки пътник по море, моряците и всички, които се препитават от морето, застанаха отдалеч,

18. и викаха, като гледаха дима от изгарянето му, казвайки: Кой град приличаше на великия град?

19. И посипаха пръст на главите си, и викаха с плач и жалеене, като думаха: Горко, горко на великия град, в който всички, които имаха кораби по морето, се обогатиха от скъпоценностите му, защото в един час запустя!

20. Веселете се за него, небеса и вие светии, вие апостоли и пророци, защото съда, с който вие бяхте осъдени, Бог отсъди над него.

21. И един силен ангел взе един камък голям като воденичен, та го хвърли в морето и рече: Така стремително ще бъде тръшнат Вавилон, великият град, и няма вече да се намери.

22. Глас от ония, които свирят на арфи, и от певци, от свирачи, и от тръбачи няма вече да се чуе в тебе; и никакъв художник от какво изкуство няма вече да се намери в тебе; и шум от воденица няма вече да се чува в тебе;

23. светлина от светило няма вече да свети в тебе; и глас от младоженец и от невеста няма вече да се чува в тебе; защото твоите търговци станаха големците на земята, понеже чрез твоето чародеяние бяха измамани всичките народи.

24. И в него се намери кръвта на пророци и на светии, и на всичките убити по земята.

ГЛАВА 19

1. След това чух силен глас, като от голямо множество на небето, който казваше: Алилуя! Спасение, слава, и сила принадлежат на нашия Бог;

2. защото са истинни и праведни Неговите съдби; понеже Той осъди великата блудница, която разврати земята с блудството си, и даде върху нея възмездие за кръвта на Своите слуги.

3. И втори път рекоха: Алилуя! И димът и се издига до вечни векове.

4. И двадесет и четирите старци и четирите живи същества паднаха та се поклониха на Бога, Който седи на престола, и казваха: Амин! Алилуя!

5. И от престола излезе глас, който казваше: Хвалете нашия Бог, всички Негови слуги, вие, които Му се боите, малки и големи.

6. И чух като глас от силни гърмежи, които казваха: Алилуя! Защото Господ, нашия Бог, Всемогъщият, царува.

7. Нека се радваме и се веселим, и нека отдадем Нему слава; защото дойде сватбата на Агнето, и Неговата Жена се е приготвила.

8. И на нея се позволи да се облече в светъл и чист висон; защото висонът е праведните дела на светиите.

9. И каза ми: Напиши: Блажени тия, които са поканени на сватбената вечеря на Агнето. И каза ми: Тия думи са истинни Божии думи.

10. Тогава аз паднах пред нозете му да му се поклоня, но той ми рече: Недей, аз съм съслужител на тебе и на братята ти, които държат свидетелството за Иисуса; поклони се Богу, защото духът на пророчеството е Свидетелството за Иисуса.

11. След това видях небето отворено, и ето бял кон, и Оня, Който яздеше на него, се наричаше Верен и Истинен, и съди и воюва праведно.

12. Очите Му бяха огнен пламък, на главата Му бяха много корони, и носеше написано име, което никой не знаеше, а само Той;

13. и беше облечен в дреха попръскана с кръв; и името Му беше Божието Слово.

14. И небесните войски, облечени в бял и чист висон, следваха подир Него на бели коне.

15. Из устата Му излизаше Тракийски Меч Двоуст¹⁵ и остър (остър и от двете страни), за да порази с него народите; и Той ще ги управлява с желязна тояга, и ще стъпче лина на лютия гняв на Бога Всемогъщия.

16. И на дрехата и на бедрото Му имаше написано име: Цар на Царете, и Господ на Господарите.

17. После видях един ангел, стоящ в слънцето; и, извиквайки със силен глас, каза на всичките птици, които летят посред небето: Елате, събирайте се за великата Божия вечеря,

18. за да ядете месата на царе и месата на хилядници, месата на юнаци и месата на коне и на ония, които яздат на тях, дори месата на всичките човеци, свободни и роби, малки и големи.

19. И видях звяра и земните царе и войските им, събрани, за да воюват против Яздеция на коня и против Неговото войнство.

20. И звярът беше уловен, и с него Лъжепророкът, който бе извършил пред него знаменията, с които измами ония, които бяха приели белега на звяра, и които се кланяха на неговия образ; те двамата бяха хвърлени живи в огненото езеро, което гори с жупел.

21. А останалите бяха избити с Меча на Яздеция на коня, (с Меча), който излизаше от устата Му. И всичките птици се наситиха от месата им.

ГЛАВА 20

1. И видях, че слизаше от небето един ангел, който държеше в ръката си ключа на бездната и една голяма верига.

2. Той улови змея, старовременната змия, която е Дявол и Сатана, и го върза за хиляда години,

3. и, като го хвърли в бездната, заключи и я запечата над него, за да не мами вече народите, преди да се свършат хилядата години, след което той трябва да бъде пуснат за малко време.

4. И видях престоли; и на тях, които бяха насаждали на тях, бе дадено да съдят; видях и душите на ония, които бяха обезглавени поради свидетелствуването си за Исуса, и поради Божието слово, и на ония, които не се поклониха на звяра, нито на образа му, и не приеха белега на челото си и на ръката си; и те оживяха и царуваха с Христа хиляда години.

5. Другите мъртви не оживяха докле не се свършиха хилядата години. Това е първото възкресение.

6. Блажен и свят оня, който участва в първото възкресение; над такива втората смърт не ще има сила; а те ще бъдат свещеници Богу и на Христа, и ще царуват с него хиляда години.

7. И когато се свършат хилядата години, Сатана ще бъде пуснат от тъмницата си,

8. и ще излезе да мами народите в четирите посоки на земята, Гога и Магога, да ги събере за войната - чието число е като морският пясък.

9. И те се разпростряха по цялата широчина на земята, и обкръжиха стана на светиите и обичния град; но огън падна от [Бога из] небето та ги погълна.

10. И дяволът, който ги мамеше, беше хвърлен в огненото жупелно езеро, дето са и звярът и Лъжепророкът; и ще бъдат мъчени денем и нощем до вечни векове.

11. След това видях един голям бял престол и Онзи, Който седеше на него, от чието лице побягнаха земята и небето, защото не се намери място за тях.

12. Видях и мъртвите, големи и малки, стоящи пред престола; и едни книги се отвориха; отвори се и друга книга, която е Книгата на Живота; и мъртвите бяха съдени според делата си по написаното в книгите.

13. И морето предаде мъртвите, които бяха в него; и Смъртта и Хадес предадоха мъртвите, които бяха в тях; и те бяха съдени всеки според делата си.

14. И Смъртта и Хадес бяха хвърлени в огненото езеро. Това е втората смърт.

¹⁵ "ρομφαια δνστομος" (гр.) - Тракийски Меч Двоуст. (Двоуст - с две усти - Алфа и Омега - Говоримото и Образното Слово. Бел. ред.)

15. И ако някой не се намери записан в Книгата на Живота, той беше хвърлен в огненото езеро.

ГЛАВА 21

1. И видях ново небе и нова земя, защото първото небе и първата земя преминаха, и море нямаше вече.

2. Видях и светия град, новия Йерусалим, да слиза от небето от Бога, приготвен като невеста украсена за мъжа си.

3. И чух силен глас от престола, който казваше: Ето, скинията на Бога е с човеците; Той ще обитава с тях; те ще бъдат Негови люде; и сам Бог, (теден Бог,) ще бъде с тях.

4. Той ще обърше всяка сълза от очите им, и смърт не ще има вече; нито ще има вече жалеене, ни плач, ни болка; първото премина.

5. И седящият на престола рече: Ето, подновявам всичко. И каза: Напиши, защото тия думи са верни и истинни.

6. И рече ми: Сбъднаха се. Аз съм Алфа и Омега, началото и краят. На жадния ще дам даром от извора на водата на живота.

7. Който побеждава, ще наследи тия неща; Аз ще му бъда Бог, и той ще Ми бъде син.

8. А колкото за страхливите, невярващите, мръсните, убийците, блудниците, чародейците, идолопоклонниците, и всички лъжци, тяхната участ ще бъде в езерото, което гори с огън и жупел. Това е втората смърт.

9. Тогава дойде един от седемте ангела, които бяха натоварени със седемте последни язви и държаха седемте чаши, и ми проговори, казвайки: Ела, ще ти покажа Невястата, Жената на Агнето.

10. И отведе ме чрез Духа на една голяма и висока планина, и показа ми светия град Йерусалим, който слизаше от небето от Бога,

11. и имаше Божествена слава, като светеше, както свети някой много скъпоценен камък, като яспис, прозрачен като кристал.

12. Градът имаше голяма и висока стена, с дванадесет порти, и на портите дванадесет ангела, и надписани над портите имена, които са имената на дванадесетте племена на синовете на Ис-Ра-Ел:

13. откъм изток три порти, откъм север три порти, откъм юг три порти, и откъм запад три порти.

14. И градската стена имаше дванадесет основни камъни с дванадесет имена на тях, имената на дванадесетте апостоли на Агнето.

15. И тоя, който говореше с мене, имаше за мярка златна тръстика, за да измери града, портите му, и стената му.

16. Градът беше четвъртит, с дължина равна на широчината му; и като измери града с тръстиката, излезе дванадесет хиляди стадии. Дължината, широчината и височината му са еднакви.

17. Измери и стената му, която излезе сто четиридесет и четири лакти; а това беше човешка мярка, употребена от ангела.

18. Стената му беше съградена от яспис, а самият град от чисто злато подобно на чисто стъкло.

19. Основните камъни на градските стени бяха украсени от всякакви скъпоценни камъни: първият основен камък беше яспис, вторият сапфир, третият халкидон, четвъртият смарагд,

20. петият сардоникс, шестият сард, седмият хрисолит, осмият вирил, деветият топаз, десетият хрисопрас, единадесетият яцинт, дванадесетият аметист.

21. И дванадесетте порти бяха дванадесет бисера; всяка порта бе от един бисер; и улицата на града беше от чисто злато прозрачно като стъкло.

22. И храм не видях в него, защото неговият храм е Господ Бог Всемогъщият и Агнето.

23. И градът нямаше нужда от слънце, нито от луна да го осветлява; защото Божията Слава го осветляваше, и неговото Светило е Агнето.

24. И народите ще ходят в Неговата Светлина: и земните царе ще донасят в него славата и честта на народите;

25. портите му не ще се затварят денем, (а нощ не ще има там;)

26. и народите ще донасят в него славните си и благородни неща, за да могат да влязат¹⁶.

27. И в него никак няма да влезе нещо нечисто, нито оня, който върши мерзост и който лъже, а само записаните в Книгата на Живота на Агнето.

ГЛАВА 22

1. След това, ангелът ми показа река с вода на живот, бистра като кристал, която извираше от престола на Бога и на Агнето, и течеше всред улицата му.

2. И от двете страни на реката имаше Дърво на Живот, което раждаше плод дванадесет пъти, като даваше плод всеки месец; и листата на дървото бяха за изцеление на народите.

3. Нищо проклето не ще има вече; и престолът на Бога и на Агнето ще бъде в града, и Неговите слуги ще Му служат.

4. Те ще гледат лицето Му; и Неговото име ще бъде на челата им.

5. Нощ не ще да има вече; и не ще имат нужда от светене на светило или от слънчева светлина, защото Господ Бог ги осветлява. И те ще царуват до вечни векове.

6. И рече ми: Тия думи са верни и истинни; и Господ, Бог на пророческите духове, прати ангела Си да покаже на Неговите слуги това, което трябва скоро да стане.

7. И, ето, ида скоро. Блажен, който пази думите на написаното в тая книга пророчество.

8. Аз, Йоан, съм, който чух и видях това. И когато чух и видях, паднах да се поклоня пред нозете на ангела, който ми беше показал това.

9. Но той ми рече: Недей! аз съм служител на тебе и на братята ти пророците, и на тия, които пазят думите на тая книга. Поклони се Богу.

10. Още ми каза: Не запечатвай думите на написаното в тая книга пророчество, защото времето за изпълнението му е близо.

11. Който върши неправда, нека върши и занапред неправда; и който е нечист, нека бъде и занапред нечист; и праведният нека върши и занапред правда, и светият нека бъде и занапред свят.

12. Ето, ида скоро; и у Мене е наградата, която давам, да отплатя на всекиго според каквито са делата му.

13. Аз съм Алфа и Омега, Първият и Последният, началото и краят.

14. Блажени, които изперат дрехите си, за да имат право да дойдат при Дървото на Живота, и да влязат през портите в Града.

15. А вън са псетата, чародейците, блудниците, убийците, идолопоклонниците и всеки, който обича лъжата и лъже.

16. Аз, Иисус, изпратих ангела Си, за да ви засвидетелствува това за църквите. Аз съм коренът и потомъкът Давидов, светлата утринна звезда.

17. И Духът и Невястата казват: Ела! И който чуе, нека рече: Ела! И който е жаден, нека дойде. Който иска, нека вземе даром от Водата на Живота.

18. Аз свидетелствувам на всекиго, който слуша думите на пророчеството в тая книга: ако някой притури на тях, Бог ще притури върху него язвите написани в тая книга;

19. и ако някой отнеме от думите на тая пророческа книга, Бог ще отнеме от него дела от Дървото на Живота и от Светия Град, които са описани в тая книга.

20. Оня, Който свидетелствува за това, казва: Наистина ида скоро. Амин! Ела, Господи Иисусе!

21. Благодатта на Господа Иисуса Христа да бъде със светиите. Амин.

(Откровението на Св. Апостол Йоан, съдържащо Посланията Христови до Църквите в Мала-Азия - Мизия, Лидия и Фригия, всичките влизащи в територията на Голяма Тракия, Corpus Apostolicum)

¹⁶ "за да могат да влязат" липсва в повечето модерни преводи, но е в гръцкия оригинал *Textus Majoris* (на повечето манускрипти - Бел. ред.)

**Ода за Прослава на Христос
(Книгата на Енох - Liber Enochi)
(Пирамиден Текст - Papyrus Ani)**

1. Прослава на Христос, защото възкръсна и възсия на хоризонта на небесния изток. В Иисус са постановени Даровете Божии от Господа Бога на Силите.
2. Така казва Енох: Слава на Теб, който идеш - Съзателят, Творец на всичко що е било сътворено, Бог на Множествата. Ти се възнесе и изгря,
3. и възрадва Своята Майка, с короната на Цар и Бог на Множествата. Твоята Майка - Божията Майка (Теотокос) издига ръцете си прославяйки Те.
4. Земята на Еману(ил) Те приветствува с "Добре Дошъл!" и Мария Те прегръща във времето на Първородния си. Духът дава Силата Си и Словото на Истината
5. идва като жива душа в появата на Божия Син с две природи, във възплътения Иисус. Така благославя книжникът Енох Иисуса,
6. казвайки: Благославяй, душо моя, Господа Бога на Множествата, Основателя на небето и земята,
7. Съзателя на Човечеството по Образа Божий! Юг, Север, Запад и Изток, отдайте слава на Христа Господа Небесен,
8. Принца на Живота, Здравето и Силата, Твореца Бог на Множествата! Славете Го всички в Красотата на Неговото Присъствие осияла рибарската лодка!
9. Покланят се на Теб всички на небето горе и тези на земята долу и Писаното Твое Слово на Истината носи Светлината на Деня Христов Господен. Врагът ти е предаден
10. на огъня, Злият е повален, вързани са ръцете му и Христос е пречупил нозете му. Потомството
11. на враговете Божии е сразено и не ще се повдигне никога вече! Има тържество в Дома Господен и глас на радост в Обиталището на Всевишния
- 12 Бог на Множествата, защото видяха Възсияването Христово и Неговата Светлина да осветява световите
13. с идването на Царското Му Величие. Светият Бог наш е дошъл в земята на Еману(ил) и просветлява света със Своето Рождество вчера, днес и вовеки!
14. Твоя Мир си ми дал, Твоята Доброта съм изпитал, чрез Твоето Спасение на земята, аз покорих плътта, аз съкруших Злия, аз погубих
15. Древната Змия в миг на око. Аз видях (с очите си) умножаването на рибите и
16. Твоята ладия бе пълна с риба в езерото Ти, Аз (лично) видях Божия Син на управлението и - Словото на Истината направляващо със силна ръка ладията в
17. курса и нагоре и надолу по течението. Да, Той ми дари да се събудя и да гледам слънцето и луната (отново и отново) всеки ден до вечността на вечността, защото
18. възкреси душата ми, за да може тя
19. на воля да отива на всяко прекрасно място.
20. Постановил е в моето име да се
21. предлага празнична
22. трапеза и
23. изобилни дарове е определил за моето присъствие (при Себе Си), както подобава на Последовател на Божия Син.
24. Той е сътворил
25. трон за мен в Своя Кораб (Кивот?) за Деня
26. на Божието Спасение, за да седя
27. в Присъствието на Иисус на земята.
28. И блажен е в Името на Иисус, Енох!

(Ода за Прослава на Христос — из Пирамидните Текстове, от Книгата на Енох, Папирус на Ани)

**Глава за Страшния Божий Съд
и Оправданието чрез Иисус
(Книгата на Енох - Liber Enochi)
(Пирамиден Текст - Papyrus Ani)**

1. Думи казани на Иисус
2. от книжника Енох:
3. Сърцето ми говори на
4. майката на своето второ (ново)
5. раждане (създание):
6. Изправи се за мен като
7. свидетел срещу
8. съдиите, които са против мен и направи да се преклони пред мене Ангелът със Везните. Ти си създал душата ми в моето тяло и
9. си дал сила на
10. нозете ми, за да мога да дойда
11. при Теб в Доброто Място на Вечността.
12. Няма да омърся името си на
13. Старей (във Вярата)
14. говорейки думи на неистина в Твоето Присъствие,
15. О Боже, който чуваш всичко най-добре! Така казва повитият (в ковчегата): Моля дай, о Спасителю и Отмервачо, Твоята Праведност да бъде приета на Везните!
16. Така казва Божието Слово,
17. Праведният Съдия и Единосъщното Естество на
18. Господа Бога на Множествата въплътено в Иисус:
19. Чуйте тези слова:
20. Истинно и вярно е премерено
21. сърцето от Иисус, който се изправя като Свидетел за душата (на човека) стоящ пред Него. Балансът е отчетен точно на Великите Везни. Не се намери
22. никакъв грях в него, не е измамил, не е откраднал, нито ощетил храма, не е извършил
23. никакво зло,
24. не е лъжесвидетелствувал, нито клюкарствувал
25. с устата си за повреда на никого, докато е бил по лицето на земята.
26. Така казва Енох на Иисус:
27. Ето тук съм в Твоето Присъствие,
28. О Победителю
29. над Смъртта и Ада. (Според Твоите Думи) аз не съм сторил зло
- 30 (докато бях) в моето тяло, не съм
31. говорил съзнателно лъжа и не съм осъдил ближния си. Моля, дай ми да бъда като Одобренияте, принадлежащи на Теб,
32. Иисусе, над които е благоволенията на Бога на Всяко Добро, (да съм) възлюбен от Господа и Царя на Вселената, книжникът, който истинно Го люби, Енох благословен от Иисус!
33. Така казва Синът Божий, роден от Духа на Мъдростта: Ето, Аз идвам при Теб, Който Единствен Си Добър, Аз, Иисус, довеждам при Теб книжника Енох. Сърцето му
34. излезе праведно от Везните, той не е извършил грях против Господа Бога, нито против Духа на Господа Бога. Отмерено е от Божието Слово и се постановява с декрет
35. от Присъствието на Господа Бога на Множествата по отношение на неговата голяма вяроност и праведност: Да му бъдат дадени храна и питие, и възкресение в присъствието на Иисус,

36. и Живот Вечен, както подобава на Последовател на Божия Син!
 37. Тогава се обръща Присъствието на Всевишния Господ Бог на Множествата към Божието Слово в Неговия Град, казвайки: Това, което
 38. излезе от устата ти, е Истината, Иисусе! Блажен е книжникът Енох.
 39. Той няма грях и не ни е оскърбил. Не се дава власт на Погубителя
 40. над него! Да му се даде Хляб и Възкресение в Присъствието
 41. на Иисус, и вечни имения в Божия Рай, както се полага на Последователите на Божия Син.

*(Глава за Страшния Божий Съд и Оправданието чрез Иисус — из Пирамидните
 Текстове, от Книгата на Енох, Папирус на Ани)*

Химн на Възхвала на Иисус, Царят на Царете и Господ на Господарите (Книгата на Енох - Liber Enochi) (Пирамиден Текст - Papyrus Ani)

1. Прослава на Иисус, Живия и Милостивия Бог, Великия в Небесния Град, Цар на Вечността, Господ на всичките векове, Вседържител на Безкрая, Първородния Син на
2. Утробата на Божията Майка (Теотокос), Единородния Син, Господ на Великата Царска Корона, Превъзвишен със Светата Бяла Корона, Бог Саваот на Множествата и Върховен Цар на цялото Човечество,
3. Всевладетел със Скиптъра и Бича на Властта на Своя Отец! Твоето сърце прелива от радост, о Боже, там на Високия Врърх, при вида на Твоя Син - Божия Син, утвърден и царуващ на Твоя Престол.
4. Ти възкръсна и се възцари там при Кръста, Владетел на Небесния Град.
5. Твоето Слово на Истината оживотворява световите, о Господарю на цялата Вселена! Да, Той довежда в съществуване по лицето на земята, това което не е, чрез силата на Своето Име, а
6. онова което е, Той праведно довежда до несъществуване, пак чрез силата на Своето Име, защото Неговото Име е тайната на Скритата Сила.
7. Превъзходно велик е Страхът от Неговото Име - името на Иисус, Живия от века и до века, и во веки веков, защото Името Му означава Животворяща Доброта!
8. Поклон пред Теб, О Царю на царете и Господи на господарите, Владетелю на владетелите, Който притежаваш световите от Утробата на Божията Майка и ги управляваш
9. от Вечния Град от злато. Ръцете Му са като скъпоценен Лазур, Главата Му - като Емералд, а Лицето Му - като Слънцето,
10. умножено милиони пъти по красота и сила в Светото Място. Ти изпращаш Духа Си от небето, Силата Си на земята, Словото на Истината от Царството Божие, слизащо до
11. мястото на Кръста, възплътило се като Жива Душа
12. и възнасящо се пак към
13. Небесния Град, възкръснало като Животворящ Дух. Твоето слизане и възнесение
14. никой не можа да възпре при
15. вратите на Невидимия Свят. Щедри са Твоите Дарове
16. за мен, в места с утоляващи извори и
17. превъзходен Твоят Мир в Сияйния Град,
18. градини на радост във Вечния Рай и
19. изобилие от жито и ечемик там, в Присъствието
20. на Иисус, за Енох, който записа това.

*(Химн за Възхвала на Иисус, Царят на Царете и Господ на Господарите — из
 Пирамидните Текстове, от Книгата на Енох, Папирус на Ани)*

**Откровение относно Думите Иисусови -
Думи на Сила
(Книгата на Енох - Liber Enoch)
(Пирамиден Текст - Papyrus Ani)**

1. Слово на Откровение дадено от Иисус на книжника Енох. Думите на устата ми са като Раждащия, те връзват с двойни вериги ангелите (паднали). Ето, устата ми е Врата моя
2. към Града Божий. Идвам (облечен) в Него - Словото Божие, пълно с Благодат и със Силите, които връзват с двойни вериги Сатана и неговите ангели (паднали). С устата си аз
3. правя гибелта им. Отецът Бог изхвърля долу Сатаната и ангелите (заедно) с него оковани. Отваряйки устата си, аз изричам Присъдата. Моята уста в едно с Устата на Сина Божий е
4. Мечът Небесен на Декрета (Съда) Негов, Устата на Господа Бога на Множествата е в нея!
5. Аз си почивам в Силата Божия, във Великото Място на Духа в Небето. Аз съм между душите във Великия Орион (Трона Божий), в Сияния Град заедно със Силите. Тези са думите дошли до мен изговорени от
6. Господа Бога на Множествата в присъствието на всичките Множества Негови.

*(Откровение относно Думите Иисусови — Думи на Сила - из Пирамидните
Текстове, от Книгата на Енох, Папирус на Ани)*

**Глава относно Даване Сила Иисусова на Енох
(Книгата на Енох - Liber Enoch)
(Пирамиден Текст - Papyrus Ani)**

1. Главата за даване Сила (Слова на Сила) Иисусова на Енох.
2. Аз и Бог-Отец творим заедно. Над небесата е реката на Неговия Майчин Йерус. Отвън са
3. кучетата, отвъд потопните води на небесата са всички псета. А Победителите, Царуващите (Верни), лице в лице са те и Силите, и със сандали благородни, Поставени от Него - Отличени, те заповядват с власт на всички псета. Бидейки бързи като светлината, самите те са Светлина.
4. Слава на Тебе, о Христе, че ме приведе в Твоята Лодка и ми дари Праведността и Сила Твоя. Ти ме изпълни със Духа, та леко аз да полетя над огненото езеро и влезна във Царството на Бога. А тук са всички тези-
5. Победителите, Царуващите (Верни), лице в лице са те и Силите, и със сандали благородни, Поставени от Него - Отличени, те заповядват с власт на всички псета. Бидейки бързи като светлината, самите те са Светлина. И сътворяват форми, раждат като
6. майка, и още като Бога Сам Господ, смълчават думи и във тишина работят като Едната Серафимска Майка на Светият Господ Саваот. Аз гледам Силите (Слова на Силите), защото съм и аз един от тях,
7. и със сандали благородни, Поставени от Него - Отличен, аз заповядвам с власт на всички псета. И ето, бърз съм като светлината, защото съм от Светлината Изначална и самият аз.

*(Глава относно Даване Сила Иисусова на Енох - из Пирамидните Текстове, от
Книгата на Енох, Папирус на Ани)*

**Най-великото Послание на Тракия -
Св. Евангелие според Св. Апостол Йоан
(написано в Ефес, Голяма Тракия)
(Corpus Apostolicum)**

ГЛАВА 1

1. В началото бе Словото, и Словото беше у Бога, и Словото бе Бог.

2. То в начало беше у Бога.
3. Всичко това чрез Него стана; и без Него не е станало нищо от това, което е станало.
4. В Него бе животът и животът бе светлина на човеците.
5. И светлината свети в тъмнината; а тъмнината я не схвана.
6. Яви се човек изпратен от Бога, на име Йоан.
7. Той дойде за свидетелство, да свидетелствува за светлината, за да повярват всички чрез него.
8. Не беше той светлината, но дойде да свидетелствува за светлината.
9. Истинската светлина, която осветлява всеки човек, идеше на света.
10. Той бе в света, и светът чрез Него стана; но светът Го не позна.
11. У своите Си дойде, но своите Му Го не приеха.
12. А на ония, които Го приеха, даде право да станат Божии чада, сиреч, на тия, които вярват в Неговото име;
 13. които се родиха не от кръв, нито от плътска похот, нито от мъжка похот, но от Бога.
 14. И словото стана плът и пребиваваше между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.
 15. Йоан свидетелствува за Него, и викаше, казвайки: Ето Онзи, за Когото рекох: Който идва подир мене, достигна да бъде пред мене, понеже спрямо мене беше пръв.
 16. Защото ние всички приехме от Неговата пълнота, и благодат върху благодат;
 17. понеже законът бе даден чрез Мойсей, а благодатта и истината дойдоха чрез Иисуса Христа.
 18. Никой, кога да е, не е видял Бога; Единородният Син, който е в лоното на Отец, Той Го изяви.
 19. И ето, свидетелството, което Йоан даде, когато юдеите пратиха до него свещеници и левити от Ерусалим да го попитат: Ти кой си?
 20. Той изповяда и не отрече, а изповяда: Не съм аз Христос.
 21. И попитаха го: Тогава що? Илия ли си? И каза: Не съм. Пророк ли си? И отговори: Не съм.
 22. На това му рекоха: Кой си? За да дадем отговор на ония, които са ни пратили. Що казваш за себе си?
 23. Той рече: Аз съм "глас на един, който вика в пустинята: Прав правете пътя за Господа", както рече пророк Исаия.
 24. А изпратените бяха от фарисеите.
 25. И попитаха го като му рекоха: А защо кръщаваш, ако не си Христос, нито Илия, нито пророкът?
 26. В отговор Йоан им рече: Аз кръщавам с вода. Посред вас стои Един, Когото вие не познавате,
 27. Онзи, Който иде подир мене, [Който преден ми беше], Комуто аз не съм достоен да развържа ремъка на обувките Му.
 28. Това стана във Витавара отвъд Йордан, дето Йоан кръщаваше.
 29. На следния ден Йоан вижда Иисуса, че идва към него, и казва: Ето Божият Агнец, Който носи греха на света!
 30. Тоя е за Когото рекох: Подир мене идва Мъж, Който достигна да бъде пред мене, защото спрямо мене беше пръв.
 31. И аз Го не познавах; но дойдох и кръщавам с вода затова, за да бъде Той изявен на Израила.
 32. И Йоан свидетелствува, казвайки: Видях Духът да слиза като гълъб от небето и да почива върху Него.
 33. И аз Го не познах; но Оня, Който ме прати да кръщавам с вода Той ми рече: Онзи, над Когото видиш да слиза Духът и да почива върху Него, Той е Който кръщава със Светия Дух.
 34. И видях и свидетелствувам, че Тоя е Божият Син.
 35. На следния ден Йоан пак стоеше с двама от учениците си.
 36. И като съгледа Иисуса когато минаваше каза: Ето Божият Агнец!
 37. И двамата ученика го чува да говори така, и отидоха след Иисуса.
 38. И като се обърна Иисус и видя, че идват подире Му, казва им: Що търсите? А те Му рекоха:

Равви, (което значи, Учителю), где живееш?

39. Казва им: Елате и ще видите. Дойдоха, прочее, и видяха къде живее и останаха при Него тоя ден. Беше около десетият час.

40. Единият от двамата, които чуха от Йоан за Него и Го последваха, беше Андрей, брат на Симон Петър.

41. Той първо намира своя брат Симон и му казва: Намерихме Месия (което значи Христос).

42. Като го заведе при Исус, Исус се вгледа в него и рече: Ти си Симон, син Йонов; ти ще се наричаш Кифа, (което значи Петър).

43. На другия ден Исус възнамери да отиде в Галилея; и намира Филип и му казва: Ела след Мене.

44. А Филип беше от Витсаида, от града на Андрей и Петър.

45. Филип намира Натанаил и му казва: Намерихме Онзи, за Когото писа Мойсей в закона, и за Когото писаха пророците - Исус, Йосифовия син, Който е от Назарет.

46. Натанаил му рече: От Назарет може ли да произлезе нещо добро? Филип му каза: Ела и виж.

47. Исус видя Натанаил да идва към Него, и казва за него: Ето истински израилтянин, у когото няма лукавщина.

48. Натанаил му каза: Отгде ме познаваш? Исус в отговор му рече: Преди да те повика Филип, видях те като беше под смоковницата.

49. Натанаил Му отговори: Учителю, Ти си Божий Син, Ти си Израилев Цар.

50. Исус в отговор му каза: Понеже ти рекох: видях те под смоковницата, вярваш ли? Повече от това ще видиш.

51. И рече му: Истина, истина ви казвам, [отсега] ще видите небето отворено и Божиите ангели да възлизат и слизат над Човешкия Син

ГЛАВА 2

1. На третия ден имаше сватба в Кана Галилейска и Исусовата майка беше там.

2. И Исус и учениците Му бяха поканени на сватбата.

3. И когато се свърши виното, майката на Исус Му казва: Вино нямат.

4. А Исус и казва: Какво общо има това с Мене и тебе, жено? Часът Ми още не е дошъл.

5. Майка Му казва на слугите: Каквото ви рече, сторете.

6. А там имаше шест каменни делви, поставени по обичая на Юдейското очищение, които побираха по две или три мери.

7. Исус им казва: Напълнете делвите с вода. И напълниха ги догоре.

8. Тогава им казва: Налейте сега та занесете на настойника на угощението. И те занесоха.

9. И когато настойникът на угощението вкуси от водата, сега превърната на вино, и не знаеше откъде беше, (но слугите, които бяха налили водата знаеха), настойникът на угощението повика младоженеца и му каза:

10. Всеки човек слага първо доброто вино, а онова което е с по-лошо качество, след като се понапият, а ти си задържал доброто вино досега!

11. Това извърши Исус в Кана Галилейска като начало на знаменията Си, и яви славата Си; и учениците Му повярваха в Него.

12. След това слезе в Капернаум, Той и майка Му, братята Му, и учениците Му, и там преседяха не много дни.

13. И като приближаваше Пасхата на юдеите, Исус възлезе в Ерусалим.

14. И намери в храма продавачите на волове, овце и гълъби, и тия, които седяха и разменяха пари;

15. и направи бич от върви и изпъди всички тях от храма, както и овцете и воловете; изсипа парите на среброменителите, и прекатури трапезите им;

16. и на тия, които продаваха гълъбите, рече: Дигнете ги оттук; не правете Бащиния Ми дом, дом на търговия.

17. Учениците Му си спомниха, че е писано: "Ревността за Твоя дом ще ме изяде".

18. По повод на това, юдеите проговаряйки, Му рекоха: Какво знамение ще ни покажеш, тъй като правиш това?

19. В отговор Иисус им рече: Разрушете тоя храм и за три дни ще го издигна.

20. Затова юдеите рекоха: За четиридесет и шест години е бил граден тоя храм, та Ти за три дни ли ще го издигнеш?

21. Но Той говореше за храма на тялото Си.

22. И тъй, когато беше възкресен от мъртвите, учениците Му си спомниха, че беше казал това; и повярваха на писаното, и словото, което Иисус беше говорил.

23. И когато беше в Ерусалим, на Пасхата през празника мнозина повярваха в Неговото име, като гледаха знаменията, които вършеше.

24. Но Иисус не им се доверяваше, защото познаваше всичките човеци,

25. и защото Той нямаше нужда да Му свидетелствува някой за човека, понеже сам знаеше що има в човека.

ГЛАВА 3

1. Между фарисеите имаше един човек на име Никодим, Юдейски началник.

2. Той дойде при Иисус нощем и Му рече: Учителю, знам, че от Бога си дошъл учител; защото никой не може да върши тия знамения, които Ти вършиш, ако Бог не е с него.

3. Иисус в отговор му рече: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой отгоре, не може да види Божието царство.

4. Никодим Му казва: Как може стар човек да се роди? Може ли втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди?

5. Иисус отговори: Истина, истина ти казвам, ако се не роди някой от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство.

6. Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.

7. Не се чуди, че ти рекох: Трябва да се родите отгоре.

8. Вятърът духа където ще, и чуваш шума му; но не знаеш откъде идва и къде отива; така е с всеки, който се е родил от Духа.

9. Никодим в отговор Му рече: Как може да бъде това?

10. Иисус в отговор му каза: Ти си Израилев учител и не знаеш ли това?

11. Истина, истина ти казвам, това което знаем, говорим и свидетелствуваме за това, което сме видели, но не приемате свидетелството ни.

12. Ако за земните работи ви говорих и не вярвате, как ще повярвате, ако ви говоря за небесните?

13. И никой не е възлязъл на небето, освен Тоя, Който е слязъл от небето, сиреч, Човешкият Син, Който е на небето.

14. И както Мойсей издигна змията в пустинята, така трябва да бъде издигнат Човешкият Син,

15. та всеки, който вярва в Него [да не погине, но] да има вечен живот.

16. Защото Бог толкова възлюби света, че даде Своя Единороден Син, за да не погине ни един, който вярва в Него, но да има вечен живот.

17. Понеже Бог не е пратил Сина на света да съди света, но за да бъде светът спасен чрез Него.

18. Който вярва в Него не е осъден; който не вярва е вече осъден, защото не е повярвал в името на Единородния Божий Син.

19. И ето що е осъдението: светлината дойде на света и човечите обикнаха тъмнината повече от светлината, защото делата им бяха зли.

20. Понеже всеки, който върши зло, мрази светлината, и не отива към светлината, да не би да се открият делата му;

21. но който постъпва според истината, отива към светлината, за да се явят делата му, понеже са извършени по Бога.

22. След това дойде Иисус с учениците Си в юдейската земя; и там се бавеше с тях и кръщаваше.

23. Също и Йоан кръщаваше в Енон, близо до Салим, защото там имаше много вода; и хората идваха и се кръщаваха.

24. Понеже Йоан още не беше хвърлен в тъмница.

25. И така възникна препирня от страна на Иоановите ученици с един юдеин относно очистването.

26. И дойдоха при Йоан и му рекоха: Учителю, Онзи, Който беше с тебе отвъд Йордан, за Когото ти свидетелствува, ето Той кръщава и всички отиват при Него.

27. Йоан в отговор рече: Човек не може да вземе върху себе си нищо, ако не му е дадено от небето.

28. Вие сами сте ми свидетели, че рекох: Не съм аз Христос, но съм пратен пред Него.

29. Младоженецът е, който има невестата, а приятелят на младоженеца, който стои да го слуша, се радва твърде много поради гласа на младоженеца; и така, тая моя радост е пълна.

30. Той трябва да расте, а пък аз да се смалявам.

31. Онзи, Който идва отгоре, е от всички по-горен; който е от земята, земен е, и земно говори. Който идва от небето е от всеки по-горен.

32. Каквото е видял и чул, за Него свидетелствува; но никой не приема свидетелството Му.

33. Който е приел Неговото свидетелство, потвърдил е с печата си, че Бог е истинен.

34. Защото Тоя, Когото Бог е пратил, говори Божиите думи; понеже Той не Му дава Духа с мярка.

35. Отец люби Сина и е предал всичко в Неговата ръка.

36. Който вярва в Сина, има вечен живот; а който не слуша Сина, няма да види живот, но Божият гняв остава върху него.

ГЛАВА 4

1. Прочее, когато Господ узна, че фарисеите чули, че Той (Иисус) придобивал и кръщавал повече ученици от Йоан,

2. (не че сам Иисус кръщаваше, а учениците Му),

3. напусна Юдея и отиде пак в Галилея.

4. И трябваше да мине през Самария.

5. И така, дойде в един самарийски град, наречен Сихар, близо до землището, което Йаков даде на сина си Йосифа.

6. Там беше Йакововият кладенец. Иисус, прочее, уморен от пътуване, седеше така на кладенеца. Беше около шестият час.

7. Идва една самарянка да си начерпи вода. Казва и Иисус: Дай Ми да пия.

8. (Защото учениците Му бяха отишли в града да купят храна).

9. Впрочем, самарянката му казва: Как Ти, Който си юдеин, искаш вода от мене, която съм самарянка? (Защото юдеите не поддържат отношения със самаряните).

10. Иисус в отговор и каза: Ако би знаела Божия дар, и Кой е Онзи, Който ти казва: Дай Ми да пия, ти би поискала от Него и Той би ти дал жива вода!

11. Казва Му жената: Господине, нито почерпало имаш и кладенецът е дълбок; тогава отгде имаш живата вода?

12. Нима си по-голям от баща ни Йаков, който ни е дал кладенеца, и сам той е пил от него, и чадата му, и добитъкът му?

13. Иисус в отговор и каза: Всеки, който пие от тая вода, пак ще ожаднее;

14. а който пие от водата, която аз ще му дам, няма да ожаднее до века; но водата, която ще му дам, ще стане в него извор на вода, която извира за вечен живот.

15. Казва Му жената: Господине, дай ми тая вода, за да не ожаднявам, нито да извървявам толкова път до тук да изваждам.

16. Казва и Иисус: Иди, повикай мъжа си и ела тук.

17. В отговор жената Му каза: Нямам мъж. Казва и Иисус: Право каза, че нямаш мъж;

18. защото петима мъже си имала и този, който сега имаш не ти е мъж. Това си право казала.

19. Казва Му жената: Господине, виждам, че Ти си пророк.
20. Нашите бащи в тоя хълм са се покланяли; а вие казвате, че в Ерусалим е мястото, където трябва да се покланяме.
21. Казва и Исус: Жено, вярвай Ми, че иде час, когато нито само в тоя хълм, нито в Ерусалим ще се покланяте на Отец.
22. Вие се покланяте на онова, което не знаете; ние се покланяме на онова, което знаем; защото спасението е от юдеите.
23. Но иде час, и сега е, когато истинските поклонници ще се покланят на Отец с дух и истина; защото такива иска Отец да бъдат поклонниците Му.
24. Бог е дух; и ония, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят.
25. Казва Му жената: Зная, че ще дойде Месия (който се нарича Христос); Той когато дойде, ще ни яви всичко.
26. Казва и Исус: Аз, Който разговарям с тебе, съм Месия.
27. В това време дойдоха учениците Му и се почудиха, че разговаря с жена; но никой не рече: Какво търсиш? или: Защо разговаряш с нея?
28. Тогава жената остави стомната си, отиде в града и каза на хората:
29. Елате да видите човек, който ми каза всичко, което съм сторила. Да не би Той да е Христос?
30. Те излязоха от града и отиваха към Него.
31. Междувременно учениците молеха Исуса, казвайки: Учителю, яж.
32. А Той им рече: Аз имам храна да ям, за която вие не знаете.
33. Затова учениците думаха помежду си: Да не би някой да Му е донесъл нещо за ядене?
34. Казва им Исус: Моята храна е да върша волята на Онзи, Който Ме е пратил, и да работя Неговата работа.
35. Не казвате ли: Още четири месеца и жетвата ще дойде? Ето, казвам ви, повдигнете очите си и вижте, че нивите са вече бели за жетва.
36. Който жъне, получава заплата и събира плод за вечен живот, за да се радват заедно и който сее и който жъне.
37. Защото в това отношение истинна е думата, че един сее, а друг жъне.
38. Аз ви пратих да жънете това, за което не сте се трудили; други се трудиха, а вие влязохте в наследството на техния труд.
39. И от тоя град много самаряни повярваха в Него поради думата на жената, която свидетелствуваше: Той ми каза всичко, което съм сторила.
40. И тъй, когато дойдоха самаряните при Него, помолиха Го да остане при тях; и преседя там два дни.
41. И още мнозина повярваха поради Неговото учение;
42. и на жената казаха: Ние вярваме, не вече поради твоето говорене, понеже сами чухме и знаем, че Той е наистина [Христос] Спасителят на света.
43. След два дни Той излезе от там и отиде в Галилея.
44. Защото сам Исус заяви, че пророк няма почит в родината си.
45. И тъй, когато дойде в Галилея, галилеяните Го приеха като бяха видели всичко що стори в Ерусалим на празника; защото и те бяха отишли на празника.
46. Прочее, Исус пак дойде в Кана Галилейска, където беше превърнал водата на вино. И имаше един царски чиновник, чийто син беше болен в Капернаум.
47. Той като чу, че Исус дошъл от Юдея в Галилея отиде при Него и Го помоли да слезе и да изцели сина му, защото беше на умиране.
48. Тогава Исус му рече: Ако не видите знамения и чудеса никак няма да повярвате.
49. Царският чиновник Му каза: Господине, слез докле не е умряло детенцето ми.
50. Каза му Исус: Иди си; син ти е жив. Човекът повярва думата, която му рече Исус и си отиде.
51. И когато той вече слизаше към дома си, слугите му го срещнаха и казаха, че син му е жив.
52. А той ги попита в кой час му е станало по-леко. Те му казаха: В седмия час треската го

остави.

53. И така бащата разбра, че това е станало в същия час, когато Иисус му рече: Син ти е жив. И повярва той и целият му дом.

54. Това второ знамение извърши Иисус като дойде пак от Юдея в Галилея.

ГЛАВА 5

1. Подир това имаше Юдейски празник и Иисус влезе в Ерусалим.

2. А в Ерусалим, близо до овчата порта, се намира къпалня, наречена по еврейски Витезда, която има пет предверия.

3. В тях лежаха множество болни, слепи, куци и парализирани, [които чакаха да се раздвижи водата.

4. Защото от време на време ангел слизаше в къпалнята и раздвижваше водата; а който пръв влизаше след раздвижването на водата, оздравяваше от каквато болест и да беше болен].

5. И там имаше един човек болен от тридесет и осем години.

6. Иисус като го видя да лежи и узна, че от дълго време вече е боледувал, каза му: Искаш ли да оздравееш?

7. Болният Му отговори: Господине, нямам човек да ме спусне в къпалнята, когато се раздвижи водата, но докато дойда аз, друг слиза преди мене.

8. Иисус му казва: Стани, вдигни постелката си и ходи.

9. И на часа човекът оздравя, вдигна постелката си и започна да ходи. А тоя ден беше събота.

10. Затова юдеите казаха на изцеления: Събота е и не ти е позволено да вдигнеш постелката си.

11. Но той им отговори: Онзи, Който ме изцели, Той ми рече: Вдигни постелката си и ходи?

12. Попитаха го: Кой човек ти рече: Вдигни постелката си и ходи?

13. А изцеленият не знаеше Кой е; защото Иисус беше се оттеглил оттам, тъй като имаше множество народ на това място.

14. По-после Иисус го намери в храма и му рече: Ето, ти си здрав; не съгрешавай вече, за да те не сполети нещо по-лошо.

15. Човекът отиде и извести на юдеите, че Иисус е, Който го изцели.

16. И затова юдеите гонеха Иисус, защото вършеше тия неща в събота.

17. А Иисус им отговори: Отец Ми работи до сега, и Аз работя.

18. Затова юдеите искаха още повече да Го убият; защото не само нарушаваше съботата, но и правеше Бога Свой Отец, и така правеше Себе Си равен на Бога.

19. Затова Иисус им рече: Истина, истина ви казвам, не може Синът да върши от само Себе Си нищо, освен това, което вижда да върши Отец; понеже каквото върши Той, подобно и Синът го върши.

20. Защото Отец люби Сина и Му показва все що върши сам; ще Му показва и от тия по-големи работи, за да се чудите вие.

21. Понеже както Отец възкресява мъртвите и ги съживява, така и Синът съживява, тия които иска.

22. Защото Отец даже не съди никого, но е дал на Сина да съди всички,

23. за да почитат всички Сина, както почитат Отец. Който не почита Сина, не почита Отец, Който Го е пратил.

24. Истина, истина ви казвам, който слуша Моето учение, и вярва в Този, Който Ме е пратил, има вечен живот и няма да дойде на съд, но е преминал от смъртта в живота.

25. Истина, истина ви казвам, иде часът и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син, и които го чуят ще живеят.

26. Защото, както Отец има живот в Себе Си, също така е дал и на Сина да има живот в Себе Си;

27. и дал Му е власт да извършва съдба, защото е Човешкият Син.

28. Недейте се чуди на това; защото иде час, когато всички, които са в гробовете, ще чуят гласа Му,

29. и ще излязат; ония, които са вършили добро, ще възкръснат за живот, а които са вършили зло, ще възкръснат за осъждане.

30. Аз не мога да върша нищо от Себе Си; съдя както чувам; и съдбата Ми е справедлива, защото не искам Моята воля, но волята на Онзи, Който Ме е пратил.

31. Ако свидетелствувам Аз за Себе Си, свидетелството Ми не е истинно.

32. Друг има, Който свидетелствува за Мене; и зная, че свидетелството, което Той дава за Мене, е истинно.

33. Вие пратихте до Йоана; и той засвидетелствува за истината.

34. (Обаче свидетелството, което Аз приемам, не е от човека; но казвам това, за да се спасите вие).

35. Той беше светилото, което гореше и светеше; и вие пожелавате да се радвате за малко време на неговото светене.

36. Но Аз имам свидетелство по-голямо от Иоановото; защото делата, които Отец Ми е дал да извърша, самите дела, които върша, свидетелствуват за Мене, че Отец Ме е пратил.

37. И Отец, Който Ме е пратил, Той свидетелствува за Мене. Нито гласа Му сте чули някога, нито образа Му сте видели.

38. И нямате Неговото слово постоянно в себе си, защото не вярвате Този, Когото Той е пратил.

39. Вие изследвате Писанията, понеже мислите, че в тях имате вечен живот и те са, които свидетелствуват за Мене,

40. и пак не искате да дойдете при Мене, за да имате живот.

41. От човеци слава не приемам;

42. но зная, че вие нямате в себе си любов към Бога.

43. Аз дойдох в името на Отца Си и не Ме приемате; ако дойде друг в свое име, него ще приемете.

44. Как можете да повярвате вие, които приемате слава един от друг, а не търсите славата, която е от единия Бог.

45. Не мислете, че Аз ще ви обвиня пред Отец; има един, който ви обвинява - Мойсей, на когото вие се облягате.

46. Защото, ако вярвахте Моисея, повярвали бихте и Мене; понеже той за Мене писа.

47. Но ако не вярвате неговите писания, как ще повярвате Моите думи?

ГЛАВА 6

1. След това Иисус отиде на отвъдната страна на Галилейското, тоест, Тивериадското езеро.

2. И подир Него вървеше едно голямо множество; защото гледаха знаменията, които вървеше над болните.

3. И Иисус се изкачи на хълма, и там седеше с учениците Си.

4. А приближаваше Юдейският празник Пасхата.

5. Иисус като повдигна очи и видя, че идва към Него народ, каза на Филип: Откъде да купим хляб да ядат тия?

6. (А това каза, за да го изпита; защото Той си знаеше какво щеше да направи).

7. Филип Му отговори: За двеста динари хляб не ще им стигне, за да вземе всеки по малко.

8. Един от учениците Му, Андрей, брат на Симон Петър, Му каза:

9. Тук има едно момченце, у което се намират пет ечемични хляба и две риби; но какво са те за толкова хора.

10. Иисус рече: Накарайте хората да насядат. А на това място имаше много трева; и тъй, насядаха около пет хиляди мъже на брой.

11. Иисус, прочее, взе хлябовете и като благодари, раздаде ги на седналите; така и от рибите колкото искаха.

12. И като се наситиха, каза на учениците Си: Съберете останалите къшеи, за да не се изгуби нищо.

13. И тъй от петте ечемични хляба събраха и напълниха дванадесет коша с къшеи, останали на

тия, които бяха яли.

14. Тогава човеците като видяха знамението, което Той извърши, казаха: Наистина, Тоя е пророкът, Който щеше да дойде на света.

15. И тъй, Иисус като разбра, че ще дойдат да Го вземат насила, за да Го направят цар, пак се оттегли сам на хълма.

16. А когато се свечери, учениците Му слязоха на езерото, 17. и влязоха в ладията и отиваха отвъд езерото в Капернаум. И беше се вече стъмнило, а Иисус не бе дошъл още при тях;

18. и езерото се вълнуваше, понеже духаше силен вятър.

19. И като бяха гребали около двадесет и пет или тридесет стадии, видяха Иисуса, че ходи по езерото и се приближава към ладията; и уплашиха се.

20. Но Той им каза: Аз съм; не бойте се!

21. Затова бяха готови да Го вземат в ладията; и веднага ладията се намери при сушата, към която отиваха.

22. На другия ден народът, който стоеше отвъд езерото като бе видял, че там няма друга ладийка, освен едната, и че Иисус не беше влязъл с учениците Си в ладийката, но че учениците Му бяха тръгнали сами,

23. (обаче други ладийки бяха дошли от Тивериада близо до мястото, където бяха яли хляба, след като Господ бе благодарил),

24. и тъй, народът като видя, че Го няма там Иисус, нито учениците Му, те сами влязоха в ладийката и дойдоха в Капернаум и търсеха Иисуса.

25. И като Го намериха отвъд езерото, рекоха Му: Учителю, кога си дошъл тука?

26. В отговор Иисус им рече: Истина, истина ви казвам, търсите Ме, не защото видяхте знамения, а защото ядохте от хлябовете и се наситихте.

27. Работете, не за храна, която се разваля, а за храна, която трае за вечен живот, която Човешкият Син ще ви даде; защото Отец Бог, Него е потвърдил с печата Си.

28. Затова те Му рекоха: Какво да сторим, за да вършим Божиите дела?

29. Иисус в отговор им рече: Това е Божието дело, да повярвате в Този, Когото Той е изпратил.

30. Тогава Му рекоха: Че Ти какво знамение правиш, за да видим и да Те повярваме? Какво вършиш?

31. Бащите ни са яли манната в пустинята, както е писано: "Хляб от небето им даде да ядат".

32. На това Иисус им рече: Истина, истина ви казвам, не Мойсей ви даде хляб от небето; а Отец Ми ви дава истинския хляб от небето.

33. Защото Божият хляб е хлябът, който слиза от небето и дава живот на света.

34. Те, прочее, Му рекоха: Господи, давай ни винаги тоя хляб.

35. Иисус им рече: Аз съм Хлябът на Живота; който дойде при Мене, никак няма да огладнее, и който вярва в Мене, никак няма да ожаднее.

36. Но казвам ви, че вие Ме видяхте, и пак не вярвате.

37. Всичко, което Ми дава Отец, ще дойде при Мене, и който дойде при Мене, никак няма да го изпъдя;

38. защото слязох от небето не Моята воля да върша, но волята на Този, Който Ме е изпратил.

39. И ето волята на Този, Който Ме е пратил: от всичко, което Ми е дал, да не изгубя нищо, но да го възкреса в последния ден.

40. Защото това е волята на Отец Ми: всеки, който види Сина и повярва в Него, да има вечен живот, и Аз да го възкреса в последния ден.

41. Тогава юдеите роптаеха против Него, защото рече: Аз съм Хлябът, който е слязъл от небето.

42. И казаха: Не е ли този Иисус, Иосифовият син, Чиито баща и майка ние познаваме? Как казва Той сега: Аз съм слязъл от небето?

43. Иисус в отговор им рече: Не роптайте помежду си.

44. Никой не може да дойде при Мене, ако не го привлече Отец, Който Ме е пратил и Аз ще го възкреса в последния ден.

45. Писано е в пророците: "Всички ще бъдат научени от Бога". Всеки, който е чул от Отца, и се

е научил, идва при Мене.

46. Не, че е видял някой Отца, освен Онзи, Който е от Бога. Той е видял Отца.

47. Истина, истина ви казвам, който вярва [в Мене] има вечен живот.

48. Аз съм Хлябът на Живота.

49. Бащите ви ядоха манната в пустинята и все пак измряха.

50. Тоя е Хлябът, който слиза от небето, за да яде някой от него и да не умре.

51. Аз съм Живият Хляб, който е слязъл от небето. Ако яде някой от Тоя Хляб, ще живее до века; да, и Хлябът, който Аз ще дам, е Моята плът [която Аз ще дам] за живота на света.

52. Тогава юдеите взеха да се препират помежду си, казвайки: Как може Този да ни даде да ядем плътта Му?

53. Затова Иисус им рече: Истина, истина ви казвам, ако не ядете плътта на Човешкия Син и не пиете кръвта Му, нямате живот в себе си.

54. Който се храни с плътта Ми и пие кръвта Ми, има вечен живот; и Аз ще го възкреса в последния ден.

55. Защото Моята плът е истинска храна, и Моята кръв е истинско питие.

56. Който се храни с Моята плът и пие Моята кръв, той пребъдва в Мене, и Аз в него.

57. Както живият Отец Ме е пратил и Аз живея чрез Отца, така и онзи, който се храни с Мене, ще живее чрез Мене.

58. Тоя е Хлябът, който слезе от небето; онзи, който се храни с Тоя Хляб, ще живее до века, а не както бащите ви ядоха и измряха.

59. Това рече Иисус в синагогата като поучаваше в Капернаум.

60. И тъй, мнозина от учениците Му като чува това, рекоха: Тежко е това учение; кой може да го слуша?

61. Но Иисус като знаеше в Себе Си, че учениците Му затова негодуват, рече им: Това ли ви съблазнява?

62. Тогава, какво ще кажете, ако видите Човешкия Син да възлиза там, където е бил изпърво?

63. Духът е, който дава живот; плътта нищо не ползува; думите, които съм ви говорил, дух са и живот са.

64. Но има някои от вас, които не вярват. Защото Иисус отначало знаеше кои са невярващите, и кой е тоя, който щеше да Го предаде.

65. И каза: Затова ви рекох, че никой не може да дойде при Мене, ако не му е дадено от Отец.

66. Поради това мнозина от учениците Му отстъпиха и не ходеха вече с Него.

67. Затова Иисус рече на дванадесетте: Да не искате и вие да си отидете?

68. Симон Петър Му отговори: Господи, при кого да отидем? Ти имаш думи на вечен живот,

69. и ние вярваме и знаем, че Ти си [Христос, Син на живия Бог] Светият Божий.

70. Иисус им отговори: Не Аз ли избрах вас дванадесетте и един от вас е дявол?

71. А Той говореше за Юда Симонов Искаротски; защото той, един от дванадесетте, щеше да Го предаде.

ГЛАВА 7

1. След това Иисус ходеше из Галилея; защото не искаше да ходи из Юдея, понеже юдеите искаха да Го убият.

2. А наближаваше Юдейският празник Шатороправане.

3. Затова Неговите братя Му рекоха: Замини оттука и иди в Юдея, така че и Твоите ученици да видят делата, които вършиш;

4. защото никой, като иска сам да бъде известен, не върши нещо скришно. Щом вършиш тия дела, яви Себе Си на света.

5. (Защото дори братята Му не вярваха в Него).

6. А Иисус им каза: Моето време още не е дошло; а вашето време винаги е готово.

7. Вас светът не може да мрази; а Мене мрази, защото Аз заявявам за него, че делата му са нечестиви.

8. Идете вие на празника; аз няма още да отида на тоя празник, защото времето ми още не се е навършило.

9. И като им рече това, остана си в Галилея.

10. А когато братята му бяха отишли на празника, тогава и Той отиде, не явно, но тайно.

11. Юдеите, прочее, Го търсеха на празника, и казваха: Къде е Онзи?

12. И имаше относно Него много препирни между народа; едни казваха: Добър човек е; други казваха: Не е, но заблуждава народа.

13. Обаче никой не говореше положително за Него, поради страха от юдеите.

14. Но като се преполовяваше вече празникът, Исус отиде в храма и започна да поучава.

15. Затова юдеите се чудеха и казваха: Как знае Този книга, като не се е учил?

16. Исус, прочее, в отговор им каза: Моето учение не е мое, а на Онзи, Който ме е пратил.

17. Ако иска някой да върши Неговата воля, ще познае дали учението е от Бога, или аз от Себе си говоря.

18. Който говори от себе си, търси своята си слава; а който търси славата на Онзи, Който Го е пратил, Той е истински, и в Него няма неправда.

19. Не даде ли ви Мойсей Закона? Но пак никой от вас не изпълнява Закона. Защо искате да ме убие?

20. Народът отговори: Бяс имаш. Кой иска да Те убие?

21. Исус в отговор им рече: Едно дело извърших и всички се чудите на мене поради него.

22. Мойсей ви даде обрязването, (не че е от Моисея, но от бащите); и в събота обрязвате човека.

23. Ако се обрязва човек в събота, за да се не наруши Моисеевият закон, на мене ли се гневите за гдето изцяло оздравих човек в събота.

24. Не съдете по изглед, но съдете справедливо.

25. Тогава някои от ерусалимляните казаха: Не е ли Тоя човекът, Когото искат да убият?

26. Ето, Той явно говори и нищо не му казват. Да не би първенците положително да знаят, че Този е Христос?

27. Обаче Този знаем откъде е; а когато дойде Христос, никой няма да знае откъде е.

28. Затова Исус, като поучаваше в храма, извика казвайки: И мене познавате и от къде съм знаете; и аз от само Себе си не съм дошъл, но истинен е Този, Който ме е пратил, Когото вие не познавате.

29. аз Го познавам, защото съм от Него и Той ме изпрати.

30. И тъй, искаха да Го хванат; но никой не сложи ръка на Него, защото часът му още не беше дошъл.

31. Обаче, мнозина от народа повярваха в Него, като казваха: Когато дойде Христос, нима ще извърши повече знамения от тия, които Този е извършил?

32. Фарисеите чува, че тъй шушукал народът за Него; и главните свещеници и фарисеите пратиха служители да Го хванат.

33. Исус прочее рече: Още малко време съм с вас и тогава ще отида при Онзи, Който ме е пратил.

34. Ще ме търсите и няма да ме намерите; и където съм аз, вие не можете да дойдете.

35. На това юдеите рекоха помежду си: Къде ще отиде Тоя, та няма да можем да Го намерим? Да не би да отиде при разпръснатите между гърците и да поучава гърците?

36. Какво значи тази дума, която рече: Ще ме търсите и няма да ме намерите; и където съм аз вие не можете да дойдете?

37. А в последния ден, великия ден на празника, Исус застана и извика, казвайки: Ако някой е жаден, нека дойде при мене и да пие.

38. Ако някой вярва в мене, реки от жива вода ще потекат от утробата му, както рече писанието.

39. А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат; защото [Светият] Дух още не бе даден, понеже Исус още не бе се прославил.

40. Затова някои от народа, които чува тия думи, казваха: Наистина Тоя е пророкът.

41. Други казваха: Тоя е Христос. Някои пък казваха: Нима от Галилея ще дойде Христос?
42. Не рече ли Писанието, че Христос ще дойде от Давидовото потомство и от градеца Витлеем, където беше Давид?
43. И така възникна раздор между народа за Него.
44. И някои от тях искаха да Го хванат; но никой не сложи ръце на Него.
45. Тогава служителите дойдоха при главните свещеници и фарисеите; и те им рекоха: Защо Го не доведохте?
46. Служителите отговориха: Никога човек не е говорил така [както Тоя човек].
47. А фарисеите им отговориха: И вие ли сте заблудени?
48. Повярвал ли е в Него някой от първенците или от фарисеите?
49. Но това простолюдие, което не знае Закона, проклето е.
50. Никодим, който беше един от тях, (същият, който бе ходил при Него нощем по-рано), им казва:
51. Нашият Закон осъжда ли човека, ако първо не го изслуша и не разбере що върши?
52. Те в отговор му рекоха: Да не си и ти от Галилея? Изследвай и виж, че от Галилея пророк не се издига.
53. И всеки отиде у дома си.

ГЛАВА 8

1. А Иисус отиде на Елеонския хълм.
2. И рано сутринта пак дойде в храма; а всичките хора идваха при Него, и Той седна и ги поучаваше.
3. И книжниците и фарисеите доведоха [при Него] една жена, уловена в прелюбодейство, и като я поставиха наред, казаха Му:
4. Учителю, тази жена беше уловена в самото дело на прелюбодейство.
5. А Мойсей ни е заповядал в Закона да убиваме такива с камъни; Ти, прочее, що казваш за нея?
6. И това казаха да Го изпитват, за да имат за какво да Го обвиняват. А Иисус се наведе надолу и пишеше с пръст върху земята.
7. Но като постоянноуваха да Го питат, Той се изправи и рече им: Който от вас е безгрешен, нека пръв хвърли камък на нея.
8. И пак се наведе надолу, и пишеше с пръст на земята.
9. А те, като чува това, разотидоха се един по един, като почнаха от по-старите и следваха до последните; и Иисус остана сам, и жената, където си беше наред.
10. И когато се изправи, Иисус и рече: Жено, къде са тези, [които те обвиняваха]? Никой ли не те осъди?
11. И тя отговори: Никой, Господи. Иисус рече: Нито Аз те осъждам; иди си, отсега не съгрешавай вече.
12. Тогава Иисус пак им говори, казвайки: Аз съм Светлината на света; който Ме следва няма да ходи в тъмнината, но ще има Светлината на Живота.
13. Затова фарисеите Му рекоха: Ти сам свидетелствуваш за Себе Си; Твоето свидетелство не е истинно.
14. Иисус в отговор им рече: Ако и да свидетелствувам за Себе Си, пак свидетелството Ми е истинно; защото зная от къде съм дошъл и накъде отивам; а вие не знаете откъде ида или накъде отивам.
15. Вие съдите по плът; Аз не съдя никого.
16. И даже ако съдя, Моята съдба е истинна, защото не съм сам, но Аз съм, и Отец, Който Ме е изпратил.
17. И в Закона, да, във вашия Закон е писано, че свидетелството на двама човека е истинно.
18. Аз съм, Който свидетелствувам за Себе Си; и Отец, Който Ме е пратил, свидетелствува за Мене.
19. Тогава Му казаха: Къде е Твоят Отец? Иисус отговори: Нито Мене познавате, нито Отца

Ми; ако познавахте Мене, бихте познавали и Отца Ми.

20. Тия думи Той изговори в съкровищницата, като поучаваше в храма; и никой не Го хвана, защото часът Му не беше още дошъл.

21. И пак им рече Иисус: Аз си отивам; и ще Ме търсите, но в греха си ще умрете. Където отивам Аз, вие не можете да дойдете?

22. Затова юдеите казаха: Да не би да се самоубие, че казва: Където отивам Аз, вие не можете да дойдете?

23. И рече им: Вие сте от тия, които са долу; Аз съм от ония, които са горе. Вие сте от този свят; а Аз не съм от този свят.

24. По тая причина ви рекох, че ще умрете в греховете си; защото ако не повярвате, че Аз Съм (Този, който казвам), в греховете си ще умрете.

25. Те, прочее, Му рекоха: Ти кой си? Иисус им каза: Това, което ви говоря - (от) Началото!

26. Много неща имам относно вас - да говоря и да съдя; но Този, Който Ме е пратил, е истинен; и каквото съм чул от Него, това говоря на света.

27. Те не разбраха, че им говореше за Отец.

28. Тогава рече Иисус: Когато издигнете Човешкия Син, тогава ще познаете, че съм това, което казвам и че от Себе Си нищо не върша, но каквото Ме е научил Отец, това говоря.

29. И Този, Който Ме е пратил, с Мене е; не Ме е оставил сам, Аз върша всякога онова, което е Нему угодно.

30. Когато говореше това, мнозина повярваха в Него.

31. Тогава Иисус каза на повярвалите в Него юдеи: Ако пребъдвате в Моето учение, наистина сте Мои ученици;

32. и ще познаете истината, и истината ще ви направи свободни.

33. Отговориха Му: Ние сме Авраамово потомство и никога никому не сме били роби; как казваш Ти: Ще станете свободни.

34. Иисус им отговори: Истина, истина ви казвам: всеки, който върши грях, роб е на греха.

35. А робът не остава вечно в дома; синът остава вечно.

36. Прочее, ако Синът ви освободи, наистина ще бъдете свободни.

37. Зная, че сте Авраамово потомство; но пак искате да Ме убие, защото за Моето учение няма място във вас.

38. Аз говоря това, което съм видял у Моя Отец; също и вие вършите това, което сте чули от вашия баща.

39. Те в отговор Му казаха: Наш баща е Авраам. Иисус им каза: Ако бяхте Авраамови чада, Авраамовите дела щяхте да вършите.

40. А сега искате да убиете Мене, Човека, който ви казах истината, която чух от Бога. Това Авраам не е сторил.

41. Вие вършите делата на баща си. Те Му рекоха: Ние не сме родени от блудство; един Отец имаме, Бога.

42. Иисус им рече: Ако беше Бог вашият Отец, то вие щяхте да Ме любите, защото Аз от Бога съм излязъл и дошъл; понеже Аз не съм дошъл от Себе Си, но Той Ме прати.

43. Защо не разбирате Моето говорене? Защото не можете да слушате Моето учение.

44. Вие сте от баща дявола и желаете да вършите похотите на баща си. Той беше отначалото човекоубиец, и не устоя в истината; защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец, и на лъжата баща.

45. А понеже Аз говоря истината, вие не Ми вярвате.

46. Кой от вас Ме обвинява в грях? Но ако говоря истина, защо не Ми вярвате?

47. Който е от Бога, той слуша Божиите думи; вие затова не слушате, защото не сте от Бога.

48. Юдеите в отговор Му рекоха: Не казваме ли ние право, че си самарянин и имаш бяс?

49. Иисус отговори: Нямам бяс; но Аз почитам Отца Си, а вие Ме позорите.

50. Но Аз не търся слава за Себе Си; има Един, Който търси и съди.

51. Истина, истина ви казвам, ако някой опази Моето учение, няма да види смърт до века.

52. Юдеите Му рекоха. Сега знаем, че имаш бяс. Авраам умря, също и пророците; а Ти казваш: Ако някой опази Моето учение, няма да вкуси смърт до века.

53. Нима Ти Си по-голям от баща ни Авраам, който умря? И пророците умряха. Ти на какъв се правиш?

54. Исус отговори: Ако славя Аз Себе Си, славата Ми е нищо; Отец Ми е, Който Ме слави, за Когото вие казвате, че е ваш Бог;

55. и пак не сте Го познали. Но Аз Го познавам; и ако река, че не Го познавам, ще бъда като вас лъжец; но Аз Го познавам и пазя словото Му.

56. Баща ви Авраам се възхищаваше, че щеше да види Моя ден; и видя го и се зарадва.

57. Юдеите Му рекоха: Петдесет години още нямаш и Авраам ли Си видял?

58. Исус им рече: Истина, истина ви казвам, преди да се е родил Авраам, Аз съм.

59. Тогава тръгнаха да събират камъни за да хвърлят по Него; но (междувременно) Исус се покри^{17*} и излезе от храма, минавайки посред тях, и си отиде.

ГЛАВА 9

1. И когато заминаваше, видя един слепороден човек.

2. И учениците Му Го попитаха, казвайки: Учителю, поради чий грях, негов ли или на родителите му, той се е родил сляп?

3. Исус отговори: Нито поради негов грях, нито на родителите му, но за да се явят в него Божиите дела.

4. Ние трябва да вършим делата на Този, Който Ме е пратил, докато е ден; иде нощ, когато никой не може да работи.

5. Когато съм в света, светлина съм на света.

6. Като рече това, плуна на земята, направи кал с плюнката и намаза с калта очите му;

7. и рече му: Иди, умий се в къпалнята Силоам, (което значи Пратен). И тъй, той отиде, уми се и дойде прогледал.

8. А съседите и ония, които бяха виждали по-преди, че беше просяк, казваха: Не е ли този, който седеше и просеше?

9. Едни казваха: Той е; други казваха: Не, а прилича на него. Той каза: Аз съм.

10. Затова му рекоха: Тогава как ти се отвориха очите?

11. Той отговори: Човекът, който се нарича Исус, направи кал, намаза очите ми и рече ми: Иди на Силоам и умий се. И тъй отидох и като се умих прогледах.

12. Тогава му рекоха: Къде е Той? Казва: Не зная.

13. Завеждат при фарисеите някогашния слепец.

14. А беше събота, когато Исус направи калта и му отвори очите.

15. И тъй, пак го питаха и фарисеите как е прогледал. И той им рече: Кал тури на очите ми, умих се и гледам.

16. Затова някои от фарисеите казваха: Този човек не е от Бога, защото не пази съботата. А други казваха: Как може грешен човек да върши такива знамения? И възникна раздор помежду им.

17. Казват пак на слепеца: Ти що казваш за Него, като ти е отворил очите? И той рече: Пророк е.

18. Но юдеите не вярваха, че той е бил сляп и прогледал, докато не повикаха родителите на прогледалия,

19. та ги попитаха, казвайки: Тоя ли е вашият син, за когото казвате, че се е родил сляп? А сега как вижда?

20. Родителите в отговор казаха: Знаем, че този е нашият син и че се роди сляп;

21. а как сега вижда, не знаем; или кой му е отворил очите, не знаем; него питайте, той е на възраст, сам нека говори за себе си.

22. Това казаха родителите му, защото се бояха от юдеите; понеже юдеите се бяха вече споразумели помежду си да отлъчат от синагогата онзи, който би Го изповядал, че е Христос.

¹⁷ или "скри лицето си" (Бел. ред.)

23. По тая причина родителите му рекоха: Той е на възраст, него питайте.
24. И тъй, повикаха втори път човека, който беше сляп и му рекоха: Въздай слава на Бога; ние знаем, че този човек е грешник.
25. А той отговори: Дали е грешник, не зная; едно зная, че бях сляп, а сега виждам.
26. Затова му казаха: Какво ти направи? Как ти отвори очите?
27. Отговори им: Казах ви ей сега и не чухте; защо искате пак да чуете? Да не би и вие да искате да Му станете ученици?
28. Тогава те го изругаха, казвайки: Ти си Негов ученик; а ние сме Моисееви ученици.
29. Ние знаем, че на Мойсей Бог е говорил, а Този не знаем откъде е.
30. Човекът в отговор им каза: Това е чудно, че вие не знаете откъде е, но пак ми отвори очите.
31. Знаем, че Бог не слуша грешници; но ако някой е благочестив и върши Божията воля, него слуша.
32. А пък от века не се е чуло да е отворил някой очи на слепороден човек.
33. Ако не беше Този Човек от Бога, не би могъл нищо да стори.
34. Те в отговор му казаха: Ти цял в грехове си роден и нас ли учиш? И го изпъдиха вън.
35. Чу Иисус, че го изпъдили вън и като го намери, рече: Ти вярваш ли в Божия Син?
36. Той в отговор рече: А Кой е Той, Господи, за да вярвам в Него?
37. Иисус му рече: И видял си Го, и Който говори с тебе, Той е.
38. А той рече: Вярвам, Господи; и поклони Му се.
39. И Иисус рече: За съдба дойдох аз на тоя свят, за да виждат невидящите, а виждащите да ослепеят.
40. Ония от фарисеите, които бяха с Него като чуха това, рекоха Му: Да не сме и ние слепи?
41. Иисус им рече: Ако бяхте слепи, не бихте имали грях, но понеже сега казвате: Виждаме, грехът ви остава.

ГЛАВА 10

1. Истина, истина ви казвам, който не влиза през вратата на кошарата на овците, но прескача от другаде, той е крадец и разбойник.
2. А който влиза през вратата, овчар е на овците.
3. Нему вратарят отваря; и овците слушат гласа му; и вика своите овце по име и ги извежда.
4. Когато е изкарал всичките свои, върви пред тях; и овците го следват, защото познават гласа му.
5. А подир чужд човек няма да следват, но ще побягнат от него; защото не познават гласа на чуждите.
6. Тази притча им каза Иисус; но те не разбраха какво им говореше.
7. Тогава Иисус пак рече: Истина, истина ви казвам, аз съм вратата на овците.
8. Всички, които са дошли преди Мене са крадци и разбойници; но овците не ги послушаха.
9. аз съм вратата: през Мене ако влезе някой, ще бъде спасен и ще влиза, и ще излиза, и паша ще намира.
10. Крадецът влиза само да открадне, да заколи и да погуби; аз дойдох, за да имат живот, и да го имат изобилно.
11. аз съм добрият Пастир; добрият пастир живота си дава за овците.
12. Който е наемник, а не овчар и не е стопанин на овците, вижда вълка, че иде и като оставя овците, бяга; и вълкът ги разграбва и разпръсва.
13. Той бяга, защото е наемник и не го е грижа за овците.
14. аз съм добрият Пастир, и познавам Моите, и Моите Мене познават,
15. също както Отец познава Мене, и аз познавам Отец; и аз давам живота си за овците.
16. И други овце имам, които не са от тая кошара и тях трябва да доведе; и ще чуят гласа ми; и ще станат едно стадо с един Пастир.
17. Затова ме люби Отец, защото аз давам живота си, за да го взема пак.
18. Никой не ми го отнема, но аз от себе си го давам. имам право да го дам, и имам право пак

да го взема. Тая заповед получих от Отца Си.

19. Поради тия думи пак възникна раздор между юдеите.

20. Мнозина от тях казваха: Бяс има и луд е; защо Го слушате?

21. Други казваха: Тия думи не са на човек хванат от бяс. Може ли бяс да отваря очи на слепи?

22. И настъпи в Ерусалим празникът на Освещението на храма. Беше зима;

23. и ходеше Иисус в Соломоновия трем на храма.

24. Между това юдеите Го заобиколиха и Му казаха: До кога ще ни държиш в съмнение? Ако Си Ти Христос, кажи ни ясно.

25. Иисус им отговори: Казах ви и не вярвате. Делата, които върша в името на Отца Си, те свидетелствуват за Мене.

26. Но вие не вярвате, защото не сте от Моите овце.

27. Моите овце слушат гласа Ми, и Аз ги познавам, и те Ме следват.

28. И Аз им давам вечен живот; и те никога няма да загинат, и никой няма да ги грабне от ръката Ми.

29. Отец Ми, Който Ми ги даде, е по-голям от всички; и никой не може да ги грабне от ръката на Отца.

30. Аз и Отец едно сме.

31. Юдеите пак взеха камъни за да Го убият.

32. Иисус им отговори: Много добри дела ви показах от Отца; за кое от тия дела искате да Ме убие с камъни?

33. Юдеите Му отговориха: Не за добро дело искаме да Те убием с камъни, а за богохулство, и защото Ти, бидейки човек, правиш Себе Си Бог.

34. Иисус им отговори: Не е ли писано във вашия Закон: "Аз рекох, богове сте вие"?

35. Ако са наречени богове ония, към които дойде Божието слово, (и написаното не може да се наруши),

36. то на Този, Когото Бог освети и прати на света, казвате ли, богохулствуващ, защото рекох, Аз съм Божий Син?

37. Ако не върша делата на Отца Си, недейте Ми вярва;

38. но ако ги върша, то макар да не вярвате на Мене, вярвайте на делата, за да познаете и разберете, че Отец е в Мене, и Аз в Отца.

39. Затова (оттогава) отново Го търсеха да Го хванат; но Той се изплъзваше от ръката им.

40. И отиде отвъд Йордан, на мястото, където Йоан по-преди кръщаваше и остана там.

41. И мнозина дойдоха при Него; и казаха: Йоан не извърши никакво знамение; но всичко, което каза Йоан за Този беше истинно.

42. И там мнозина повярваха в Него.

ГЛАВА 11

1. Един човек на име Лазар, от Витания, от селото на Мария и на сестра и Марта, беше болен.

2. (А Мария, чийто брат Лазар беше болен, бе оная, която помаза Господа с миро и отри нозете Му с косата си).

3. И тъй, сестрите пратиха до Него да Му кажат: Господи, ето този, когото обичаш е болен.

4. А Иисус като чу това, рече: Тази болест не е смъртоносна, но е за Божията слава, за да се прослави Божият Син чрез нея.

5. А Иисус обичаше Марта, и сестра ѝ, и Лазар.

6. Тогава откак чу, че бил болен, престоя два дена на мястото, където се намираще.

7. А след това казва на учениците: Да отидем пак в Юдея.

8. Казват Му учениците: Учителю, сега юдеите искаха да Те убият с камъни, и пак ли там отиваш?

9. Иисус отговори: Нали има дванадесет часа в деня? Ако ходи някой денем, не се препъва, защото вижда Светлината на тоя свят.

10. Но ако ходи някой нощем, препъва се, защото няма светлина (в него).

11. Това изговори и след това им каза: Нашият приятел Лазар заспа; но Аз отивам да го събудя.
12. Затова учениците Му рекоха: Господи, ако е заспал, ще оздравее.
13. Но Иисус бе говорил за смъртта му; а те мислеха, че говори за почиване в сън.
14. Тогава Иисус им рече ясно: Лазар умря.
15. И заради вас, радвам се, че не бях там, за да повярвате; обаче, нека да отидем при него.
16. Тогава Тома, наречен Близник, каза на съучениците: Да отидем и ние, за да умрем с него.
17. И тъй, като дойде Иисус намери, че Лазар бил от четири дни в гроба.
18. А Витания беше близо до Ерусалим, колкото петнадесет стадии;
19. и мнозина от юдеите бяха при Марта и Мария да ги утешават за брат им.
20. Марта, прочее, като чу, че идел Иисус, отиде да Го посрещне; а Мария още седеше в къщи.
21. Тогава Марта рече на Иисус: Господи, да беше Ти тука, нямаше да умре брат ми.
22. Но и сега зная, че каквото и да поискаш от Бога, Бог ще Ти даде.
23. Казва и Иисус: Брат ти ще възкръсне.
24. Казва Му Марта: Зная, че ще възкръсне във възкресението на последния ден.
25. Иисус и рече: Аз съм Възкресението и Животът; който вярва в Мене, ако и да умре, ще живее;
26. и никой, който е жив и вярва в Мене, няма да умре до века. Вярваш ли това?
27. Казва Му: Да, Господи, вярвам, че Ти Си Христос, Божият Син, Който има да дойде на света.
28. И като рече това, отиде да повика скришом сестра си Мария, казвайки: Учителят е дошъл и те вика.
29. И тя, щом чу това, стана бързо и отиде при Него.
30. Иисус още не беше дошъл в селото, а беше на мястото, където Го посрещна Марта.
31. А юдеите, които бяха с нея в къщи и я утешаваха, като видяха, че Мария стана бързо и излезе, отидоха подире ѝ, като мислеха, че отива на гроба да плаче там.
32. И тъй, Мария като дойде там, където беше Иисус и Го видя, падна пред нозете Му и рече Му: Господи, да беше Ти тука, нямаше да умре брат ми.
33. Иисус като я видя, че плаче и юдеите, които я придружаваха, че плачат, развълнува се¹⁸ в духа Си и се смути¹⁹.
34. И рече: Къде го положихте? Казват Му: Господи, ела и виж.
35. Иисус се просълзи.
36. Затова юдеите думаша: Виж колко го е обичал!
37. А някои от тях рекоха: Не можеше ли Този, Който отвори очите на слепеца, да направи така, че и този да не умре?
38. Иисус, прочее, като скърбеше пак в Себе Си, идва на гроба. Беше пещера и на нея бе привален камък.
39. Казва Иисус: Отместете камъка. Марта, сестрата на умрелия, Му казва: Господи, смърди вече, защото е от четири дни в гроба.
40. Казва и Иисус: Не рекох ли ти, че ако повярваш ще видиш Божията слава?
41. И тъй, отместиха камъка. А Иисус повдигна очи нагоре и рече: Отче, благодаря Ти, че Ме послуша.
42. Аз знаех, че Ти винаги Ме слушаш; но това казах заради народа, който стои наоколо, за да повярват, че Ти Си Ме пратил.
43. Като каза това, извика със силен глас: Лазаре, излез въл!
44. Умрелият излезе с ръце и нозе повити в саван, и лицето му забрадено с кърпа. Иисус им каза: Разповийте го и оставете го да си иде.
45. Тогава мнозина от юдеите, които бяха дошли при Мария и видяха това, що стори Иисус, повярваха в Него.

¹⁸ *ενεβρίσθητο* (гр.) - изръмжа, изрика (като лъв), прогърмя (като гръм)

¹⁹ *εταράξεν* (гр.) - се разтресе, бе потресен (Бел. ред.)

46. А някои от тях отидоха при фарисеите и казаха им какво бе извършил Исус.
47. Затова главните свещеници и фарисеите събраха съвет и казаха: Какво правим ние? Защото Този човек върши много знамения.
48. Ако Го оставим така, всички ще повярват в Него; и римляните като дойдат ще отнемат и страната и народа ни.
49. А един от тях на име Каиафа, който беше Първосвещеник през тая година, им рече: Вие нищо не знаете,
50. нито вземате в съображение, че за вас е по-добре един човек да умре за хората, а не да загине целият народ.
51. Това не каза от себе си, но бидейки Първосвещеник през оная година предсказа, че Исус ще умре за народа,
52. и не само за народа, но и за да събере в едно разпръснатите Божии чада.
53. И тъй, от онзи ден насетне те заговорничеха как да Го убият.
54. Затова Исус вече не ходеше явно между юдеите, но оттам отиде в страната, близо до пустинята, в един град, наречен Ефраим, и там остана с учениците.
55. А приближаваше юдейската Пасха; и мнозина от провинцията отидоха в Ерусалим преди Пасхата, за да се очистят.
56. И така, те търсеха Исуса, и стоейки в храма, разговаряха се помежду си: Как ви се вижда? Няма ли да дойде на празника?
57. А главните свещеници и фарисеите бяха издали заповед: ако узнае някой къде е, да извести, за да Го уловят.

ГЛАВА 12

1. А шест дни преди Пасхата Исус дойде във Витания, където беше Лазар, когото Той възкреси от мъртвите.
2. Там Му направиха вечеря и Марта прислужваше; а Лазар беше един от тия, които седяха с Него на трапезата.
3. Тогава Мария като взе един литър миро от чист и скъпоценен нард, помаза нозете на Исуса, и с косата си изтри нозете Му; и къщата се изпълни с благоухание от мирото.
4. Но един от учениците Му, Юда Искариотски, който щеше да Го предаде, рече:
5. Защо не се продаде това миро за триста динара, за да се раздадат на сиромасите?
6. А това рече, не защото го беше грижа за сиромасите, а защото бе крадец и като държеше касата, вземаше от това, което пускаха в нея.
7. Тогава Исус рече: Оставете я; понеже го е запазила за деня на погребението Ми.
8. Защото сиромасите винаги се намират между вас, но Аз не се намирам винаги.
9. А голямо множество от юдеите узнаха, че е там; и дойдоха, не само поради Исус, но за да видят и Лазар, когото беше възкресил от мъртвите.
10. А главните свещеници се наговориха да убият и Лазар,
11. защото поради него мнозина от юдеите отиваха към страната на Исус и вярваха в Него.
12. На следния ден едно голямо множество, което бе дошло на празника, като чуха, че Исус идвал в Ерусалим,
13. взеха палмови клони и излязоха да Го посрещнат, викайки: Осанна! Благословен, Който идва в Господното име, Израилевият Цар!
14. А Исус като намери едно осле, възседна го, според както е писано:
15. "Не бой се, дъще Сионова. Ето, твоят Цар иде, възседнал на осле".
16. Учениците Му изпърво не разбраха това; а когато се прослави Исус, тогава си спомниха, че това бе писано за Него, и че Му сториха това.
17. Народът, прочее, който беше с Него, когато повика Лазар от гроба и го възкреси от мъртвите, свидетелствуваше за това чудо.
18. По същата причина Го посрещна и народът, защото чуха, че извършил това знамение.
19. Затова фарисеите рекоха помежду си: Виждете, че нищо не постигате! Ето, светът отиде след

Него.

20. А между ония, които дойдоха на поклонение по празника, имаше и някои гърци.

21. Те, прочее, дойдоха при Филипа, който беше от Витсаида Галилейска, и го помолиха, казвайки: Господине, искаме да видим Исус.

22. Филип отива и казва на Андрей; Андрей идва, и Филип, и те казват на Исус.

23. А Исус в отговор им казва: Дойде часът да се прослави Човешкият Син.

24. Истина, истина ви казвам, ако житното зърно не падне в земята и не умре, то си остава самотно; но ако умре, дава много плод.

25. Който обича живота си, ще го изгуби; а който мрази живота си на този свят, ще го запази за вечен живот.

26. Ако служи някой на Мене, Мене нека последва; и където съм Аз, там ще бъде и служителят Ми. Който служи на Мене, него ще почете Отец Ми.

27. Сега душата Ми е развълнувана; и какво да кажа? Отче, избави Ме от този час. Но за това дойдох на този час.

28. Отче, прослави името Си. Тогава дойде глас от небето: И Го прославих, и пак ще Го прославя.

29. На това, народът, който стоеше там, като чу гласа каза: Гръм е. Други пък казаха: Ангел Му проговори.

30. Исус в отговор рече: Този глас не дойде заради Мене, но заради вас.

31. Сега има Съд над този свят²⁰; сега князът на този свят ще бъде изхвърлен вън.

32. И когато бъда Аз издигнат от земята, ще привлека всички при Себе Си.

33. А като казваше това, Той означаваше от каква смърт щеше да умре.

34. Народът, прочее, Му отговори: Ние сме чули от Закона, че Христос пребъдва до века; тогава как казваш Ти, че Човешкият Син трябва да бъде издигнат? Кой е Тоя Човешки Син?

35. Тогава Исус им рече: Още малко време светлината е между вас. Ходете докато имате светлината, за да ви не настигне тъмнината. Който ходи в тъмнината не знае къде отива.

36. Докато имате светлината, вярвайте в светлината, за да станете просветени чрез светлината. Това изговори Исус и си отиде, и (стана) скрит от тях.

37. Но ако и да бе извършил толкова знамения пред тях, те пак не вярваха в Него;

38. за да се изпълни казаното от пророк Исаия, който рече: "Господи, кой от нас е повярвал на онова, което сме чули? И мишцата Господня на кого се е открила"?

39. Те затова не можаха да вярват, защото Исаия пак е рекъл:

40. "Ослепил е очите им и закоравил сърцата им, да не би с очи да видят и със сърца да разберат, за да се обърнат и да ги изцеля".

41. Това каза Исаия, защото видя славата Му и говори за Него.

42. Но пак мнозина от първенците повярваха в Него; но поради фарисеите не Го изповядаха, за да не бъдат отлъчени от синагогата;

43. защото обикнаха похвалата от човеците повече от похвалата от Бога.

44. А Исус извика и рече: Който вярва в Мене, не в Мене вярва, но в Този, Който Ме е пратил.

45. И който гледа Мене, гледа Онзи, Който Ме е пратил.

46. Аз - Светлина дойдох на света, за да не остане в тъмнина никой, който вярва в Мене.

47. И ако чуе някой думите Ми и не ги пази, Аз не го съдя; защото не дойдох да съдя света, но да спася света.

48. Който Ме отхвърля и не приема думите Ми, има кой да го съди; словото, което говорих, то ще го съди в последния ден.

49. Защото Аз от Себе Си не говорих; но Отец, Който Ме прати, Той Ми даде заповед, какво да кажа и що да говоря.

50. И зная, че онова, което Той заповядва, е вечен живот. И тъй, това което говоря, говоря го така, както Ми е казал Отец.

²⁰ или "Сега е осъждение (присъда) над този свят" (Бел. ред.)

ГЛАВА 13

1. А преди празника на Пасхата, Исус знаейки, че е настанал часът Му да премине от този свят към Отца, като беше възлюбил Своите, които бяха на света, докрай ги възлюби.
2. И по време на вечерята, (след като дяволът беше внушил в сърцето на Юда Симонов Искаротски да Го предаде),
3. Исус като знаеше, че Отец е предал всичко в ръцете Му, и че от Бога е излязъл и при Бога отива,
4. стана от вечерята, сложи мантията Си, взе престилка и се препаса.
5. После наля вода в умивалника и почна да мие нозете на учениците и да ги изтрива с престилката, с която бе препасан.
6. И тъй, идва при Симон Петър. Той Му казва: Господи, Ти ли ще ми умиеш нозете?
7. Исус в отговор му рече: Това, което Аз правя, ти сега не знаеш, но отпосле ще разбереш.
8. Петър Му каза: Ти няма да умиеш моите нозе до века. Исус му отговори: Ако не те умия, нямаш дял с Мене.
9. Симон Петър Му казва: Господи, не само нозете ми, но и ръцете и главата.
10. Исус му казва: Който се е окъпал, няма нужда да умие друго, освен нозете си, но е цял чист и вие сте чисти, но не всички.
11. Защото Той знаеше онзи, който щеше да Го предаде; затова и рече: Не всички сте чисти.
12. А като уми нозете им и си взе мантията, седна пак и рече им: Знаете ли какво ви сторих?
13. Вие Ме наричате Учител и Господ; и добре казвате, защото съм такъв.
14. И тъй, ако Аз, Господ и Учител, ви умих нозете, то и вие сте длъжни един на друг да си миете нозете.
15. Защото ви дадох пример, да правите и вие така, както Аз направих на вас.
16. Истина, истина ви казвам, слугата не е по-горен от господаря си, нито пратеникът е по-горен от онзи, който го е изпратил.
17. Като знаете това, блажени сте, ако го изпълнявате.
18. Не говоря за всички вас; Аз зная кои съм избрал; но това става, за да се сбъдне писаното: "Който яде хляба Ми, той вдигна своята пета против Мене".
19. Отсега ви казвам това нещо, преди да е станало, та когато стане да повярвате, че Аз Съм (Този, който рекох).
20. Истина, истина ви казвам, който приеме онзи, когото Аз пращам, Мене приема; и който приема Мене, приема Този, Който Ме е пратил.
21. Като рече това, Исус се развълнува в духа Си, и заяви, казвайки: Истина, истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.
22. Учениците се спогледаха помежду си, недоумявайки за кого говори.
23. А на трапезата един от учениците, когото обичаше Исус, беше се облегал на Исусовото лоно.
24. Затова Симон Петър му кимва и му казва: Кажи ни за кого говори.
25. А той като се обърна така на гърдите на Исус, каза Му: Господи, кой е?
26. Исус отговори: Той е онзи, за когото ще затопя залька и ще му го дам. И тъй, като затопи залька, взема и го подаде на Юда Симонов Искаротски.
27. И тогава, след залька, сатана влезе в него; и така, Исус му каза: Каквото вършиш, върши го по-скоро.
28. А никой от седящите на трапезата не разбра защо му рече това;
29. защото някои мислеха, понеже Юда държеше касата, че Исус му казва: Купи каквото ни трябва за празника, или: Дай нещо на сиромасите.
30. И тъй, като взе залька, веднага излезе; а беше нощ.
31. А когато излезе, Исус казва: Сега се прослави Човешкият Син, и Бог се прослави в Него;
32. а ако Бог се е прославил в Него, Бог също ще Го прослави в Себе Си, и скоро ще Го прослави.

33. Дечица, още малко съм с вас. Ще Ме търсите, и както рекох на юдеите, така и вам казвам сега, където отивам Аз вие не можете да дойдете.

34. Нова заповед ви давам, да се любите един другия; както Аз ви възлюбих, така и вие да се любите един другия.

35. По това ще познаят всички, че сте Мои ученици, ако имате любов помежду си.

36. Симон Петър Му казва: Господи, къде отиваш? Иисус отговори: Където отивам, не можеш сега да дойдеш с Мене, но после ще дойдеш.

37. Петър Му казва: Господи, защо да не мога да дойда с Тебе сега? Живота си ще дам за Тебе.

38. Иисус отговори: Живота си ли за Мене ще дадеш? Истина, истина ти казвам, петелът няма да е пропял преди да си се отрекъл три пъти от Мене.

ГЛАВА 14

1. Да се не смушава сърцето ви; вие вярвате в Бога, вярвайте и в Мене.

2. В дома на Моя Отец има много обиталища; ако не беше така, Аз щях да ви кажа, защото отивам да ви приготвя място.

3. И като отида и ви приготвя място, пак ще дойда и ще ви взема при Себе Си, така щото където съм Аз да бъдете и вие.

4. И вие знаете къде отивам и пътя [знаете].

5. Тома Му казва: Господи, не знаем къде отиваш; а как знаем пътя?

6. Иисус му казва: Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не идва при Отец, освен чрез Мене.

7. Ако бяхте познали Мене, бихте познали и Отец Ми; отсега Го познавате и сте Го видели.

8. Филип Му казва: Господи, покажи ни Отец и достатъчно ни е.

9. Иисус му казва: Толкова време съм с вас и не познаваш ли Ме, Филипе? Който е видял Мене, видял е и Отец; как казваш ти: Покажи ни Отец?

10. Не вярваш ли, че Аз съм в Отца, и че Отец е в Мене? Думите, които Аз ви казвам, не от Себе Си ги говоря; но пребъдващият в Мене Отец върши Своите дела.

11. Вярвайте Ми, че Аз съм в Отец, и че Отец е в Мене; или пък вярвайте Ми поради самите дела.

12. Истина, истина ви казвам: който вярва в Мене, делата, които върша Аз, и той ще ги върши, и по-големи от тях ще върши; защото Аз отивам при Отца.

13. И каквото и да поискате в Мое име, ще го сторя, за да се прослави Отец в Сина.

14. Ако поискате нещо в Мое име, това ще сторя.

15. Ако Ме любите, ще пазите Моите заповеди.

16. И Аз ще поискам от Отец и Той ще ви даде друг Утешител, за да пребъдва с вас до века.

17. Духът на истината, когото светът не може да приеме, защото го не вижда, нито го познава. Вие го познавате, защото той пребъдва във вас и във вас ще бъде.

18. Няма да ви оставя сираци; ще дойда при вас.

19. Още малко и светът няма вече да Ме вижда, а вие Ме виждате; понеже Аз живея и вие ще живеете.

20. В оня ден ще познаете, че Аз съм в Отца Си и вие в Мене, и Аз във вас.

21. Който има Моите заповеди и ги пази, той Ме люби; а който Ме люби ще бъде възлюбен от Отец Ми и Аз ще го възлюбя, и ще явя Себе Си нему.

22. Юда (не Искаротски) Му казва: Господи, по коя причина ще явиш Себе Си на нас, а не на света?

23. Иисус в отговор му рече: Ако Ме люби някой, ще пази Словото Ми; и Отец Ми ще го възлюби, и Ние ще дойдем при него и ще направим обиталище у него.

24. Който не Ме люби, не пази думите Ми; а Словото, което слушате, не е Мое, а на Отец, Който Ме е пратил.

25. Това ви изговорих, докато още пребъдвам с вас.

26. А Утешителят, Светият Дух, когото Отец ще изпрати в Мое име, той ще ви научи на всичко,

и ще ви напомни всичко, което съм ви казал.

27. Мир ви оставям; Моя мир ви давам; Аз не ви давам, както светът дава. Да се не смущава сърцето ви, нито да се бои.

28. Чухте как Аз ви рекох, отивам Си, и пак ще дойда при вас. Ако ме любехте, бихте се зарадвали за гдето отивам при Отца; защото Отец е по-голям от Мене.

29. И сега ви казах това, преди да е станало, та когато стане, да повярвате.

30. Аз няма вече много да говоря с вас, защото иде князът на [този] свят. Той няма нищо в Мене;

31. но това става, за да познае светът, че Аз любя Отец, и че както Ми е заповядал Отец, така правя. Станете, да си отидем оттук.

ГЛАВА 15

1. Аз съм истинската лоза и Отец Ми е земеделецът.

2. Всяка пръчка в Мене, която не дава плод, Той я отрязва; и всяка, която дава плод, очиства я, за да дава повече плод.

3. Вие сте вече чисти чрез учението, което ви говорих.

4. Пребъдвайте в Мене и Аз във вас. Както пръчката не може да даде плод от само себе си, ако не остане на лозата, така и вие не можете, ако не пребъдвате в Мене.

5. Аз съм лозата, вие сте пръчките; който пребъдва в Мене, и Аз в него, той дава много плод; защото отделени от Мене, не можете да сторите нищо.

6. Ако някой не пребъдва в Мене, той бива изхвърлен навън като пръчка и изсъхва; и събират ги, та ги хвърлят в огъня и те изгарят.

7. Ако пребъдвате в Мене и думите Ми пребъдват във вас, искайте, каквото и да желаете, и ще ви бъде.

8. В това се прославя Отец Ми, да принасяте много плод; и така ще бъдете Мои ученици.

9. Както Отец възлюби Мене, така и Аз възлюбих вас; пребъдвайте в Моята любов.

10. Ако пазите Моите заповеди, ще пребъдвате в любовта Ми, както и Аз опазих заповедите на Отца Си и пребъдвам в Неговата любов.

11. Това ви говорих, за да бъде Моята радост във вас и вашата радост да стане пълна.

12. Това е Моята заповед, да се любите един друг, както Аз ви възлюбих.

13. Никой няма по-голяма любов от това, да даде живота си за приятелите си.

14. Вие сте Ми приятели, ако вършите това, което ви заповядвам.

15. Не ви наричам вече слуги, защото слугата не знае какво върши Господарят му; а вас наричам приятели, защото ви явявам всичко, което съм чул от Отца Си.

16. Вие не избрахте Мене, но Аз избрах вас, и ви определих да излезете в света и да принасяте плод, и плодът ви да бъде траен; та каквото и да поискате от Отец в Мое име, да ви даде.

17. Това ви заповядвам, да се любите един друг.

18. Ако светът ви мрази, знайте, че Мене преди вас е намразил.

19. Ако бяхте от света, светът щеше да люби своето; а понеже не сте от света, но Аз ви избрах от света, затова светът ви мрази.

20. Помнете думата, която ви казах: слугата не е по-горен от господаря си. Ако Мене гониха и вас ще гонят; ако са опазили Моето учение и вашето ще пазят.

21. Но всичко това ще ви сторят поради Моето име, защото не познават Онзи, Който Ме е пратил.

22. Ако не бях дошъл и не бях им говорил, грях не биха имали; сега, обаче, нямат извинение за греха си.

23. Който мрази Мене, мрази и Отца Ми.

24. Ако не бях сторил между тях делата, които никой друг не е сторил, грях не биха имали; но сега видяха и намразиха и Мене и Отца Ми.

25. Но това става, за да се изпълни писаното в Закона им слово, "Намразиха Ме без причина".

26. А когато дойде Утешителят, когото Аз ще ви изпратя от Отец, Духът на истината, който

произхожда от Отец, той ще свидетелствува за Мене.

27. Но и вие свидетелствувате, защото сте били с Мене отначало.

ГЛАВА 16

1. Това ви казах, за да се не съблазните.

2. Ще ви отлъчат от синагогите; даже настава час, когато всеки, който ви убие, ще мисли, че принася служба на Бога.

3. И това ще сторят, защото не са познали нито Отец, нито Мене.

4. Но Аз ви казах тия неща, та когато дойде часът им, да помните, че съм ви ги казал. Отначало не ви ги казах, защото бях с вас;

5. а сега отивам при Онзи, Който Ме е пратил; и никой от вас не Ме пита: Къде отиваш?

6. Но понеже ви казах това, скръб изпълни сърцата ви.

7. Обаче, Аз ви казвам истината, за вас е по-добре да отида Аз, защото ако не отида, Утешителят няма да дойде на вас; но ако отида, ще ви Го изпратя.

8. И Той, когато дойде, ще обвини света за грях, за правда и за съдба;

9. за грях, защото не вярват в Мене;

10. за правда, защото отивам при Отец, и няма вече да Ме виждате;

11. а за съдба, защото князът на тоя свят е осъден.

12. Имам още много неща да ви кажа; но не можете да ги понесете сега.

13. А когато дойде Онзи, Духът на истината, ще ви упътва на всяка истина; защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори и ще ви извести за идните неща.

14. Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взема и ще ви известява.

15. Всичко, що има Отец, е Мое; затова казах, че от Моето като взема, ще ви известява.

16. Още малко и няма да Ме виждате; и пак малко, и ще Ме видите.

17. Затова някои от учениците Му се питаха помежду си: Какво е това, което ни казва: Още малко и няма да Ме виждате; и пак малко, и ще Ме видите; и това, защото отивам при Отец.

18. И рекоха: Какво е това, което казва: Още малко? Не знаем какво иска да каже.

19. Иисус като разбра, че желаят да Го питат, рече им: Затова ли се запитвате помежду си, дето рекох: Още малко и няма да Ме виждате; и пак малко, и ще Ме видите?

20. Истина, истина ви казвам, че вие ще заплачете и ще заридаете, а светът ще се радва; вие ще скърбите, но скръбта ви ще се обърне в радост.

21. Жена, когато ражда, е в скръб, защото е дошъл часът ѝ; а когато роди детенцето, не помни вече тъгата си поради радостта, че се е родил човек на света.

22. И вие, прочее, сега сте на скръб; но Аз пак ще ви видя и сърцето ви ще се зарадва, и радостта ви никой няма да ви отнеме.

23. И в онзи ден няма да Ме питате за нищо. Истина, истина ви казвам, ако поискате нещо от Отец, Той ще ви го даде в Мое име.

24. До сега нищо не сте искали в Мое име; искайте и ще получите, за да бъде радостта ви пълна.

25. Това съм ви говорил с притчи. Настава час, когато няма вече да ви говоря с притчи, а ясно ще ви известя за Отец.

26. В оня ден ще искате в Мое име; и не ви казвам, че Аз ще поискам от Отец за вас;

27. защото сам Отец ви люби, понеже вие възлюбихте Мене и повярвахте, че Аз от Отца излязох.

28. Излязох от Отца и дойдох на света; и пак напускам света и отивам при Отца.

29. Казват учениците Му: Ето, сега ясно говориш, и никаква притча не казваш.

30. Сега сме уверени, че Ти всичко знаеш и няма нужда да Те пита някой, за да му отговаряш. По това вярваме, че си излязъл от Бога.

31. Иисус им отговори: Сега ли вярвате?

32. Ето, настава час, даже дошъл е, да се разпръснете всеки при своите си, и Мене да оставите сам; обаче, не съм сам, защото Отец е с Мене.

33. Това ви казах, за да имате в Мене мир. В света имате скръб; но держайте: Аз победих света.

ГЛАВА 17

1. Това като изговори Иисус, вдигна очите си към небето, и рече: Отче, настана часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Синът Ти,
2. според както си Му дал власт над всяка твар да даде вечен живот на всички, които си Му дал.
3. А това е вечен живот, да познаят Тебе, единия истинен Бог, и Иисуса Христа, Когото си изпратил.
4. Аз Те прославих на земята, като свърших делото, което Ти Ми даде да върша.
5. И сега прослави Ме, Отче, у Себе Си със славата, която имах у Тебе преди създаването на света.
6. Изявих името Ти на хората, които Ми даде от света. Те бяха Твои и Ти ги даде на Мене, и те опазиха Твоето слово.
7. Сега знаят, че всичко, което си Ми дал, е от Тебе;
8. защото думите, които Ми даде Ти, Аз ги предадох на тях и те ги приеха; и наистина знаят, че от Тебе излязох, и вярват, че Ти си Ме пратил.
9. Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тях, които си Ми дал, защото са Твои.
10. И всичко Мое е Твое, и Твоето Мое, и Аз се прославям в тях.
11. Не съм вече на света, а тия са на света, и Аз ида при Тебе, Отче Свети, опази в името Си тия, които Си Ми дал, за да бъдат едно, както сме и Ние.
12. Докато бях с тях, Аз пазах в Твоето име тия, които Ми даде; опазих ги и нито един от тях не погина, освен синът на погибелта, за да се изпълни Писанието.
13. А сега ида при Тебе; но докато съм още на света казвам това, за да имат Моята радост пълна в себе си.
14. Аз им предадох Твоето слово; и светът ги намрази, защото те не са от света, както и Аз не съм от него.
15. Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия.
16. Те не са от света, както и Аз не съм от света.
17. Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина;
18. Както Ти прати Мене в света, така и Аз пратих тях в света;
19. и заради тях Аз освещавам Себе Си, за да бъдат и те осветени чрез истината.
20. И не само за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение,
21. да бъдат всички едно; както Ти, Отче, си в Мене и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.
22. И славата, която Ти Ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно;
23. Аз в тях и Ти в Мене, за да бъдат свършени в единство; за да познае светът, че Ти си Ме пратил и си възлюбил тях, както си възлюбил Мене.
24. Отче, желая където съм Аз, да бъдат с Мене и тия, които си Ми дал, за да гледат Моята слава, която си Ми дал; защото си Ме възлюбил преди създаването на света.
25. Отче праведни, светът не Те е познал, но Аз Те познах; и тия познаха, че Ти си Ме пратил.
26. И явих им Твоето име, и ще явя, та любовта, с която си Ме възлюбил, да бъде в тях, и Аз в тях.

ГЛАВА 18

1. Като изговори това, Иисус излезе с учениците Си отвъд потока Кедрон, където имаше градина, в която влезе Той и учениците Му.
2. А и Юда, който Го предаваше, знаеше това място; защото Иисус често се събираше там с учениците Си.
3. И тъй, Юда като взе една чета войници и служители от главните свещеници и фарисеите, дойде там с фенери, факли и оръжия.
4. А Иисус като знаеше всичко, което щеше да Го сполети, излезе и им рече: Кого търсите?
5. Отговориха Му: Иисуса Назарянина. Иисус им каза: Аз съм. С тях стоеше и Юда, който Го

предаваше.

6. И когато им каза: Аз съм, те се дръпнаха назад и паднаха на земята.

7. Пак ги попита: Кого търсите? А те рекоха: Исуса Назарянина.

8. Исус отговори: Рекох ви, че съм Аз; прочее, ако Мене търсите, оставете тия да си отидат;

9. (за да се изпълни думата казана от Него: От тия, които си Ми дал, ни един не изгубих).

10. А Симон Петър като имаше нож, измъкна го, удари слугата на първосвещеника и му отсече дясното ухо; а името на слугата беше Малх.

11. Тогава Исус рече на Петра: Тури ножа в ножницата. Чашата, която Ми даде Отец, да я не пия ли?

12. И тъй, четата, хилядникът и юдейските служители хванаха Исуса и Го вързаха.

13. И заведоха Го първо при Анна; защото той беше тъст на Каиафа, който беше Първосвещеник през тая година.

14. А Каиафа беше онзи, който беше съветвал юдеите, че е по-добре един човек да загине за людете.

15. И подир Исус вървяха Симон Петър и един друг ученик; и този ученик, като беше познат на първосвещеника, влезе с Исус в двора на първосвещеника.

16. А Петър стоеше вън до вратата; и тъй, другият ученик, който беше познат на първосвещеника, излезе, та каза на вратарката и въведе Петър.

17. И слугинята вратарка казва на Петър: И ти ли си от учениците на Този човек? Той казва: Не съм.

18. А слугите и служителите бяха наклали огън, защото беше студено и стояха та се грееха; а и Петър стоеше с тях и се грееше.

19. А първосвещеникът попита Исус за учениците Му и за учението Му.

20. Исус му отговори: Аз говорих явно на света, винаги поучавах в синагогите и в храма, където всички юдеи се събират, и нищо не съм говорил скришно.

21. Защо питаш Мене? Питай ония, които са Ме слушали, какво съм им говорил; ето, те знаят що съм казвал.

22. Когато рече това, един от служителите, който стоеше наблизко, удари плесница на Исус и рече: Така ли отговаряш на първосвещеника?

23. Исус му отговори: Ако съм продумал нещо зло, покажи злото; но ако добро, защо Ме биеш?

24. Анна, прочее, Го прати вързан при първосвещеника Каиафа.

25. А Симон Петър стоеше и се грееше; и рекоха му: Не си ли и ти от Неговите ученици? Той отрече, казвайки: Не съм.

26. Един от слугите на първосвещеника, сродник на онзи, комуто Петър отсече ухото, казва: Нали те видях аз в градината с Него?

27. И Петър пак се отрече; и на часа изпя петел.

28. Тогава поведоха Исус от Каиафа в преторията; а беше рано. Но сами те не влязоха в преторията, за да се не осквернят, та да могат да ядат пасхата.

29. Затова Пилат излезе при тях и каза: В какво обвинявате Тоя човек?

30. В отговор му рекоха: Ако не беше Той злодеец, не щяхме да Го предадем на тебе.

31. А Пилат им рече: Вземете Го вие и Го съдете според вашия закон. Юдеите му рекоха: Нам не е позволено да умъртвим никого,

32. (за да се изпълни думата, която рече Исус, като означаваше с каква смърт щеше да умре).

33. И тъй, Пилат пак влезе в преторията, повика Исус и Му каза: Ти Юдейски цар ли си?

34. Исус отговори: От себе си ли казваш това или други са ти говорили за Мене?

35. Пилат отговори: Че аз юдеин ли съм? Твоят народ и главните свещеници Те предадоха на мене. Какво си сторил?

36. Исус отговори: Моето царство не е от този свят; ако беше царството Ми от този свят, служителите Ми щяха да се борят да не бъда предаден на юдеите. А сега царството Ми не е оттук.

37. Затова Пилат Му каза: Тогава Ти цар ли си? Исус отговори: Ти право казваш, защото Аз

съм цар. Аз затова се родих и затова дойдох на света, да свидетелствувам за истината. Всеки, който е от истината, слуша Моя глас.

38. Пилат Му каза: Що е истина? И като рече това, пак излезе при юдеите и каза им: Аз не намирам никаква вина в Него.

39. А у вас има обичай да ви пускам по един на Пасхата; желаете ли, прочее, да ви пусна Юдейския цар?

40. Тогава те пак закрепяха, казвайки: Не Тоя, но Варава. А Варава беше разбойник.

ГЛАВА 19

1. Тогава Пилат взе Исуса и Го би.

2. И войниците сплетоха венец от тръни, наложиха го на главата Му и като Му облякоха моравата дреха,

3. приближиха се при Него и казваха: Здравей, Царю Юдейски! И удряха Му плесници.

4. Тогава Пилат пак излезе вън и каза им: Ето, извеждам ви Го вън, за да познаете, че не намирам никаква вина в Него.

5. Исус, прочее, излезе вън, носещ трънения венец и моравата дреха. Пилат им казва: Ето Човека!

6. А като Го видяха главните свещеници и служители извикаха, казвайки: Разпни Го! Разпни Го! Пилат им каза: Вземете Го вие и разпнете Го, защото аз не намирам вина в Него.

7. Юдеите му отговориха: Ние си имаме закон и по тоя закон Той трябва да умре, защото направи Себе Си Божий Син.

8. А Пилат като чу тая дума, още повече се уплаши.

9. И пак влезе в преторията и каза на Исус: Ти откъде Си? А Исус не му даде отговор.

10. Затова Пилат Му казва: На мене ли не говориш? Не знаеш ли, че имам власт да Те пусна и имам власт да Те разпна?

11. Исус му отговори: Ти не би имал никаква власт над Мене, ако не бе ти дадено от горе; затова по-голям грях има оня, който Ме предаде на тебе.

12. Поради това Пилат търсеше начин да Го пусне; юдеите, обаче, викаха казвайки: Ако пуснеш Този, не си Кесарев приятел; всеки, който прави себе си цар е противник на Кесаря.

13. А Пилат като чу тия думи, изведе Исус вън и седна на съдийския стол, на мястото, наречено Каменно настлание, а по еврейски Гавата.

14. Беше денят на приготвление за Пасхата, около шестия час; и той казва на юдеите: Ето вашия Цар!

15. А те извикаха: Махни Го! Махни! Разпни Го! Пилат им казва: Вашия Цар ли да разпна? Главните свещеници отговориха: Нямаме друг цар, освен Кесаря.

16. Затова той им Го предаде да бъде разпнат.

17. И така взеха Исус; и Той сам, носейки кръста Си излезе; и дойде на мястото, наречено Лобно, което по еврейски се казва Голгота,

18. където Го разпнаха и с Него други двама, от едната и от другата страна, а Исуса посред.

19. А Пилат написа и надпис, който постави над Него на кръста. А писаното бе: Исус Назарянин, Юдейският Цар.

20. Тоя надпис прочетоха мнозина от юдеите, защото мястото, където разпнаха Исус, беше близо до града и написаното бе на еврейски, на латински и на гръцки.

21. А юдейските главни свещеници казаха на Пилат: Недей писа: Юдейски Цар, но - Самозваният Юдейски цар.

22. Пилат отговори: Каквото писах, писах.

23. А войниците, като разпнаха Исус, взеха дрехите Му и ги разделиха на четири дяла, на всеки войник по един дял; взеха и дрехата. А дрехата не беше шита, а изтъкана цяла от горе до долу;

24. затова те рекоха помежду си: Да не я раздираме, а да хвърлим жребие за нея, чия да бъде; за да се изпълни написаното, което казва: "Разделиха си дрехите Ми, и за облеклото Ми хвърлиха

жребие". Войниците, прочее, сториха това.

25. А при кръста на Исус стояха майка Му и сестрата на майка Му, Мария Клеопова, и Мария Магдалина.

26. А Исус, като видя майка Си и ученика, когото обичаше, който стоеше близо, каза на майка Си: Жено, ето синът ти!

27. После каза на ученика: Ето майка ти! И от онзи час ученикът я прибра у дома си.

28. След това Исус, като знаеше, че всичко вече е свършено, за да се сбъдне Писанието рече: Жаден съм.

29. А като беше сложен там съд, пълен с оцет, натъкнаха на исопова тръстика една гъба, натопена в оцет, и я поднесоха до устата Му.

30. А Исус, като прие оцета, рече: Свърши се!²¹ И наведе глава, и предаде дух.

31. И понеже беше Приготвителният ден, то за да не останат телата на кръста в събота, (защото оная събота беше голям ден), юдеите помолиха Пилат да им се пречупят пищялите и да ги вдигнат оттам.

32. Затова дойдоха войниците и пречупиха пищялите на единия и на другия, които бяха разпнати с Исус.

33. Но когато дойдоха при Исус и Го видяха вече умрял, не Му пречупиха пищялите.

34. Обаче, един от войниците прободя с копие ребрата Му; и веднага изтече кръв и вода.

35. И тоя, който видя, свидетелствува за това, и неговото свидетелство е вярно; и той знае, че говори истината, за да повярвате и вие.

36. Защото това стана, за да се изпълни написаното: "Кост Негова няма да се строши";

37. и пак на друго място Писанието казва: "Ще погледнат на Него, когото прободоха".

38. След това Йосиф от Ариматея, който беше Исусов ученик, но таен, поради страха от юдеите, помоли Пилат да му позволи да вземе Исусовото тяло; и Пилат позволи. Той, прочее, дойде, та вдигна тялото Му.

39. Дойде и Никодим, който бе ходил преди при Него нощем, и донесе около сто литра смес от Смирна и алой.

40. И тъй, взеха Исусовото тяло и Го обвиха в плащаница с ароматите, според Юдейския обичай на погребване.

41. А на мястото, където бе разпнат, имаше градина и в градината нов гроб, в който още никой не бе полаган.

42. Там, прочее, положиха Исуса поради Юдейския Приготвителен ден; защото гробът беше наблизо.

ГЛАВА 20

1. В първия ден на седмицата Мария Магдалина отива на гроба сутринта, като беше още тъмно, и вижда, че камъкът е вдигнат от гроба.

2. Затова се затича и идва при Симон Петър и при другия ученик, когото обичаше Исус, и им казва: Дигнали Господа от гроба и не знаем къде са Го положили.

3. И тъй, Петър и другият ученик излязоха и отиваха на гроба;

4. и двамата тичаха заедно, но другият ученик изпревари Петър и стигна пръв на гроба.

5. И като надникна, видя плащаниците сложени, но не влезе вътре.

6. След него дойде Симон Петър и влезе в гроба; видя плащаниците сложени,

7. и кърпата, която беше на главата Му, не сложена с плащаниците, а свита на отделно място.

8. Тогава влезе другият ученик, който пръв стигна на гроба; и видя и повярва.

9. Защото още не бяха разбрали Писанието, че Той трябваше да възкръсне от мъртвите.

10. И тъй, учениците се върнаха пак у тях си.

11. А Мария стоеше до гроба отвън и плачеше; и така като плачеше, надникна в гроба,

12. и вижда два ангела в бели дрехи седнали там, където бе лежало Исусовото тяло, един

²¹ τετέλεσται (гр.) - извършено е, изпълнено е! (Бел. ред.)

откъм главата, и един откъм нозете.

13. И те и казват: Жено, защо плачеш? Казва им: Защото са вдигнали²² Господа мой и не знам къде са Го положили.

14. Като рече това, тя се обърна назад и видя Иисус, че стои, но не позна, че беше Иисус.

15. Казва и Иисус: Жено, защо плачеш? Кого търсиш? Тя, като мислеше, че е градинарят, казва Му: Господине, ако ти си Го изнесъл, кажи ми къде си Го положил и аз ще Го вдигна.²³

16. Казва и Иисус: Мария! Тя се обърна и Му рече на еврейски: Равуни! Което значи, Учителю!

17. Казва и Иисус: Не се допирай до Мене, защото още не съм се възнесъл при Отец; но иди при братята Ми и кажи им: Възносям се при Моя Отец и вашия Отец, при Моя Бог и вашия Бог.

18. Мария Магдалина идва и известява на учениците, че видяла Господ и че Той и казал това.

19. А вечерта на същия ден, първия на седмицата, когато вратата на стаята, където бяха учениците, беше заключена поради страха от юдеите, Иисус дойде, застана посред тях, и каза им: Мир вам!

20. И като рече това, показва им ръцете и ребрата Си. И зарадваха се учениците като видяха Господа.

21. И Иисус пак им рече: Мир вам! Както Отец изпрати Мене, така и Аз изпращам вас.

22. И като рече това, духна върху тях и им каза: Приемете Светия Дух.

23. На които простите греховете, простени им са, на които задържите, задържани са.

24. А Тома, един от дванадесетте, наречен Близнак, не беше с тях, когато дойде Иисус.

25. Затова другите ученици му казаха: Видяхме Господа. А той им рече: Ако не видя на ръцете Му раните от гвоздеите, и не поставя пръста си в мястото на гвоздеите, и не сложа ръката си в ребрата Му, няма да повярвам.

26. И подир осем дни учениците Му пак бяха вътре и Тома с тях. Иисус дойде, като беше заключена вратата, застана в средата, и рече: Мир вам!

27. Тогава каза на Тома: Дай си пръста тука и виж ръцете Ми, и дай ръката си и сложи я в ребрата Ми; и не бъде невярващ, а вярващ.

28. Тома в отговор Му рече: Господ мой и Бог мой!

29. Иисус му казва: Понеже Ме видя, [Тома] ти повярва, блажени са ония, които без да видят, са повярвали.

30. А Иисус извърши пред учениците още много други знамения, които не са написани в тая книга.

31. А тия са написани, за да повярвате, че Иисус е Христос, Божият Син, и, като вярвате, да имате Живот в Неговото име.

ГЛАВА 21

1. След това Иисус пак се яви на учениците на Тивериадското езеро; и ето как им се яви:

2. там бяха заедно Симон Петър, Тома, наречен Близнак, Натанаил от Кана Галилейска, Заведеевите синове, и други двама от учениците Му.

3. Симон Петър им казва: Отивам да ловя риба. Казват му: Ще дойдем и ние с тебе. Излязоха и се качиха на ладията; и през оная нощ не уловиха нищо.

4. А като се разсъмваше вече, Иисус застана на брега; учениците, обаче, не познаха, че е Иисус.

5. Иисус им казва: Момчета, имате ли нещо за ядене? Отговориха Му: Нямаме.

6. А Той им рече: Хвърлете мрежата отдясно на ладията и ще намерите. Те, прочее, хвърлиха; и вече не можаха да я извлекат поради многото риби.

7. Тогава оня ученик, когото обичаше Иисус, казва на Петра: Господ е. А Симон Петър като чу, че бил Господ, препаса си връхната дреха, (защото беше гол), и се хвърли в езерото.

8. А другите ученици дойдоха в ладията, (защото не бяха далеч от сушата - на около двеста лакти), и влачеха мрежата с рибата.

²² или "преместили" (Бел. ред.)

²³ или "ще Го преместя (оттам)" (Бел. ред.)

9. И като излязоха на сушата, видяха жаравата положена и рибата сложена на нея, и хляб.
10. Иисус им казва: Донесете от рибите, които сега уловихте.
11. Затова Симон Петър се качи на ладията та извлече мрежата на сушата, пълна с едри риби на брой сто петдесет и три; и при все, че бяха толкова много, мрежата не се скъса.
12. Иисус им казва: Елате да закусите. (И никой от учениците не смееше да Го попита: Ти кой си? Понеже знаеха, че е Господ).
13. Идва Иисус, взема хляба и им дава, също и рибата.
14. Това беше вече трети път, откакто Иисус се яви на учениците, след като възкръсна от мъртвите.
15. А като позакусиха, Иисус казва на Симон Петър: Симоне Йонов, любиш ли Ме повече от колкото Ме любят тия? Казва Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той му казва: Паси агънцата Ми.
16. Пак му казва втори път: Симоне Йонов, любиш ли Ме? Казва Му: Да, Господи, Ти знаеш, че Те обичам. Той му казва: Бъди Пастир на овците Ми.
17. Казва му трети път: Симоне Йонов, обичаш ли Ме? Петър се наскърби, задето трети път му рече: Обичаш ли Ме? И Му рече: Господи, Ти всичко знаеш, Ти знаеш, че Те обичам. Иисус му казва: Паси овците Ми.
18. Истина, истина ти казвам, когато беше по-млад, ти сам се опасваше и ходеше, където си щеше; но когато остарееш, ще простреш ръцете си и друг ще те опасва, и ще те води, където не щеш.
19. А това рече, като означаваше с каква смърт Петър щеше да прослави Бога. И като рече това, казва му: Върви след Мене.
20. Петър обръщайки се вижда, че след него иде ученикът, когото обичаше Иисус, този, който на вечерята се обърна на гърдите Му и каза: Господи, кой е този, който ще Те предаде?
21. Него, прочее, като видя, Петър казва на Иисус: Господи, а с този какво ще стане?
22. Иисус му каза: Ако искам да остане той, докле дойда, тебе що ти е? Ти върви след Мене.
23. И така, разнесе се между братята тази дума, че този ученик нямаше да умре. Иисус, обаче, не му рече, че няма да умре, но: Ако искам да остане той докле дойда, тебе що ти е?
24. Този е ученикът, който свидетелствува за тия неща, който и написа тия неща; и знаем, че неговото свидетелство е истинно.
25. Има още и много други дела, които извърши Иисус; но ако се напишеха едно по едно, струва ми се, че цял свят не щеше да побере написаните книги. [Амин].

(Най-великото Послание на Тракия - Св. Евангелие според Св. Апостол Йоан - написано в Ефес, Голяма Тракия, Corpus Apostolicum)

**Вместо Послеслов -
Историческото Писмо на Епископ
Стефан Иеруски
към Тракийските Християни
(Chronici Episcoporum Thracae)**

Сърдечни Поздрави на всички вас, братя и сестри, съучастници в Царството и Силата, и Славата на нашия Господ Иисус Христос, които и до ден днешен стоите непоколебимо във Вярата на Отците си, тази Вяра която е съкровището и наследията на Тракия, Вяра която обръща сърцата на Чедата към Бащите и на Бащите към Чедата, според както писаха и пророците.

Пиша ви това писмо, с цел да се изяснят някои важни моменти, относно това велико наследство, на което сте притежатели сами вие и потомството ви до века, а именно: славните Тайни Господни, дадени вам в лицето на двете Свещени Книги на Тракийската Вяра - Старозаветната Книга Енохова за Възкресението Иисус, написана на Древната Реч и Новозаветното Свето Писание на

Нашия Господ, написано на Бохарската Реч.

Първо е важно да отбележим тук, братя, че тези две книги са Книги Свети и Свещени. Свети са както са Свети всичките Книги на Библията, дошли до нас на преводните модерни езици, защото носят в себе си Благата Вест за Спасението на нашия Господ и Бог Иисус Христос, Който принесе Себе Си в жертва за нашето Изкупление от греха и чрез кръстната Си смърт на Голгота, дари на избраните, предали себе си на Вярата в Него – Вечен Живот! Тези две книги са още Свещени, както са Свещени всичките книги на Библията, дошли до нас на Оригиналните Древни Езици, на които са били написани, защото те са за изследване на дълбочините на Писанията от Свещено-служители, т. е. от такива личности, които са посветили живота си на Пълното Ученичество Христово и на Водителството от Светия Дух, което ги води в Съвършеното Познание и Сила Божия, с цел да се облекат с необходимата Мъдрост и Власт Божия, за да водят успешно Народа Божий при Живите Извори на Словото и Хляба на Живота за душите им!

Затова е необходимо преди всичко да се заяви пределно ясно и точно, че Двете Свещени Тракийски Книги не са нищо друго, освен Светите Писания, които вече познавате в Светата Библия, и които са напоили душите ви още откакто сте повярвали! Това са Писанията, които вече познавате, които са били написани от свети мъже под вдъхновението на Духа Божий, с цел да повярвате, че Иисус е Божият Син и Помазаник Христос, и като вярвате в Него, да имате Вечен Живот, както писа и Св. Апостол Йоан. Защото Светите Новозаветни Писания на Бохарската Реч не са нищо друго, освен Новият Завет на Нашия Господ, който четете на модерна реч всеки ден, но в тази Тракийска Книга той е в своя Оригинал, на Езика на Бохарската Реч, особено ценен и желателен за изучаване от посветилите се Свещено-Служители и Ученици на Господа, за полза на целия Народ Божий. Също така, Старозаветната Книга на Възкресението, подобно на останалите Старозаветни книги на Библията, посочва идещия Спасител - Божия Син Иисус Христос, Който идва да избави Народа Божий от греха и смъртта, и отваря вратите на Царството Божие за избраните Му. За разлика от останалите Старозаветни книги на Библията, обаче, тази Книга Енохова е неопределен брой хилядолетия по-древна от всичките писания на Еврейския Стар Завет, и е написана на най-древния познат на човечеството език, който по думите на Мелхиседековите послания, датира от създаването на света, от онова време, в което Първият Човек е говорил със своя Творец и Бог на Божествения Древен Език, Език, на който Сам Господ Бог е изговорил в сътворение видимия и невидимия свят. Нашата Тракийска Църква учи, че това е Езикът, който силите небесни и до днес разбират, почитат и слушат! А за това свидетелствуват и Писанията, които не мълчат и относно факта, че Сам Спасителят ни употребяваше Думите на Сила на Първата Реч не веднъж, което винаги се последваше от свръхестествени знамения и чудеса. Достатъчно е да си припомним случая, когато пишейки с пръст по земята (образни знаци) Той обърна сърцата на разярените тълпи, готови да убият с камъни тази, която стана верен ученик на Господа! Или случая, когато повика духа на починалото момиче обратно в тялото с "Талита Кум!", което противно на разбирането на мнозина днес, не е нищо казано на Арамейски или Еврейски език! Още да си спомним случая на кръста и думите: "Елой, Елой.... ", които присъстващите тълкуваха погрешно, че вика Илия, защото и тези думи не бяха на техния човешки език! Има и множество други примери, които също са илюстрация на това, как точно Нашият Господ, Самото Живо Въплътено Божие Слово употребяваше Древната Реч на Божия Език, и как слушаха и изпълняваха силите. Не случайно, когато Римският Стотник Го помоли да каже само Една Дума и изцели слугата му, както сам той даваше разпоредби на войските, подчинени нему, Иисус каза пред всички присъстващи, че не е видял дори в Израил толкова Вярa, сиреч Вътрешно Уверение, относно естеството и механизма, по който се извършват знаменията, и оттам в резултат сигурността, че Иисусовата Заповед (на Божия Език) ще бъде разбрана и изпълнена от силите, и ще произведе оздравяването на слугата му.

Още по-вълнуващ и ценен за нас е фактът, че според Мелхиседековите послания и съществуващата древна Традиция на Тракийската Вярa и Мелхиседековото Свещенство, Древната Реч на Книгата Енохова и Бохарската Реч на Новия Завет на Нашия Господ, Е ЕДНА И СЪЩА РЕЧ, а именно ТРАКИЙСКАТА РЕЧ, но в ДВА ВАРИАНТА, отразяващи ДВА ЕТАПА В

ИСТОРИЧЕСКОТО РАЗВИТИЕ НА ТРАКИЙСКИЯ ЕЗИК, и затова записани с две различни азбуки: Книгата Енохова - на Образната Древна Азбука, трудно достъпна за разбиране и прочит от непосветените днес; а значително по-късният от историческа гледна точка Бохарски Нов Завет - на прото-Кирилица, която е по-близка до съвременните азбуки и затова сравнително лесно достъпна за прочит и разбиране от всеки усърден ученик на Словото днес! Забележете съдбовното за Тракийския Род значение на този факт! От него следва, че всеки, който се научи да чете Бохарската Реч на Книгата на Новия Завет, има голямото преимущество да добие достъп до разбирането и на Древната Реч, на която е написана Книгата на Възкресението, която си остава Книга Запечатана и Тайна за непосветените и до днес. С други думи, Бохарската Реч е МОСТЪТ към истинското изучаване и разбиране на Древната Реч, което може да стане само под неотменното водителство на Светия Божий Дух.

А самата Бохарска Реч може пък от своя страна да се изучава само от Бохарския Нов Завет на нашия Господ, защото само в него се е съхранила исторически в пълнота! Колко е дълбок този Божий Промисъл! Само на повярвалите в Иисусовото Име е дадена тази привилегия, чрез Светите Му Евангелия да научат Моста (Речта Бохарска) към Светия Му Език (Древната Образна Реч), по който като минат, водени от Божия Дух, да усвоят и сами да проговорят така, че да ги чуват всичките сили и дори ангелите небесни! Амин!

Братя, тъй като мнозина между вас вече проявиха интерес към изучаването на Бохарската и на Древната Реч, основният въпрос, задаван нам е, дали има учебни пособия, материали и източници, които да са достъпни за мнозината, които желаят да се посветят на такова обучение. Тук е редно да споделя с вас сложността и трудността, както и жертвоготовността на едно такова посвещение, поради следните причини:

1. Както Древната Реч, така и Бохарската Реч, НЕ се говорят като езици или диалекти от нито едно човешко общество днес като Роден Език. Т. е. за разлика от други езици, на които са писани други Свещени Писания, като например: Гръцки, Еврейски, Латински, Арабски, няма националност в съвременния свят, която да говори тези Тракийски Диалекти свободно, като роден език между човешките общности. За професионалните непосветени в Тайните Божии лингвисти, тези Речи са мъртви езици и затова представляват само академичен интерес.

2. Поради великите Тайни Божии, скрити в тези Диалекти, и силата им да променят света, която може да бъде използвана за благословение или за проклятие, Мелхиседековото Свещенство и Тракийските Древни Традиции са покривали в Тайна и пазели от любопитството на множествата Древните Слова на Сила, завещани от Бога на малцината Избрани измежду Народа Божий, които Светият Дух Сам предопределя и води във Вечните Истини на Божието Слово, за служба жертвоготовна и посветена Богу и на целия Народ Божий, според както Сам Духът Божий предугава човешките сърца и избере, и предопредели, според свършената воля на Бог Отец и Сина. Това означава, че Мелхиседековото Братство и Тракийската Църква не издават Учебници и Пособия за всеобщо широко обучение в тези предмети. Ако има някакво посвещаване в Тайните с участието на Братята, то е строго индивидуално и строго по Указания Директно на Духа Божий, а не по човешко старание на кандидатите или някакви приемни изпити, нито други привилегии от каквото и да е човешко естество.

3. Поради Духовния Характер на Откровението Божие и Обучението от Духа Божий в Тайните Слова на Древната Реч, не е възможно да се проведе обучение в този предмет по обичайните човешки методи, тъй като много от Значенията и Заучаването, както и Писането и Изговарянето на Думите, не се подчиняват на конвенционалното човешко мислене и логика, и ако бъдат директно преподавани, без оформянето на Ума Христов от Божия Дух в учениците, биха се заучили от тях механично, папагалски и често пъти напълно невярно, т. е. биха се превърнали в "преводна лъжа" или пък биха дали сила за сътворяване на зло, в противоречие на Божиата Промисъл. Това означава, че няма ускорени курсове или следване университет по Божиите Словеса и Древната Реч, но тези, които се посветят Богу в това Дело и бъдат одобрявани, изпитвани и пак одобрявани от Светия Божий Дух през многото години на обучението им, продължават да напредват и се развиват, и да усъвършенствуват посвещението си през целия си житейски път, според Мярката на

Благодатта и Мъдростта, която Само Бог Сам е отмерил индивидуално на всеки един. С една дума, процесът на Обучение е извън контрола на който и да е човек, за да не се похвали нито един.

НО/ ОБАЧЕ:

Бог не гледа на лице, но на сърцето на всеки човек и няма да обезсърчи никой, който реши искрено да Го последва докрай! Затова Той е създал необходимите условия за всеки един, който се чувства воден от Светия Дух да търси да се запознае с принципите и въвеждащите начала на Бохарската и Древната Реч, за да може всеки един да прецени за себе си, дали Бог го призовава да се посвети на по-усърдното и задълбочено изучаване на същите, както и свещено-действието и пастиро-началото, свързани с властта и силата на Божията Реч, за утвърждаване Града Христов сред Народа Божий и сред морето на народите. Амин.

Тук е мястото да се посочат съществуващите източници, които са предоставени свободно на всички, които желаят да се запознаят с въвеждащите начала на Бохарската и Древната Реч, а именно:

А. Както вече се спомена в точка 1. по-горе, както Древната Реч, така и Бохарската Реч, НЕ са говорими родни езици или диалекти в нито едно човешко общество днес, НО те продължават да съществуват като **СЪСТАВНИ ЕЛЕМЕНТИ В ЛИТУРГИЯТА** на Тракийската Църква, което позволява на всеки индивидуален участник в Светата Литургия да се докосне до силата и красотата на Божиите Тайни. Така в Литургията на Тракийската Църква всеки вярващ приема ПО **БЛАГОДАТ** това, което Божиите Свещено-служители извикват пред всички сили, видими и невидими, под Водителството на Духа Божий за полза и благословение на целия Народ Божий. Нещо повече, Господната Молитва, с която имат привилегията и правото, и властта да се молят всички вярващи в Христовото Име, се произнася от всички, които желаят, на Думите на Силата на Тракийската Реч, за свидетелство пред всичко видимо и невидимо, относно Статута на Спасените като Синове и Дъщери на Небесния Отец в Христа Иисуса, нашия Господ. Амин.

Б. Както вече се изясни в точка 2. по-горе, поради великите Тайни Божии, скрити в тези Диалекти и силата им да променят света, която може да бъде използвана за благословение или за проклятие, Мелхиседековото Братство и Тракийската Църква не издават Учебници и Пособия за всеобщо широко обучение в тези предмети. НО, за да се даде възможност на Народа Божий да закопнее за Тайните Божии и Езика Божий, и така избрани и предопределени Божии Чада да потърсят ръководството на Светия Дух Божий и по-нататъшно посвещение за задълбочено изучаване на Древната Реч под Водителството на Същия Дух Божий, са създадени редовни **КУРСОВЕ** за **ВЪВЕЖДАНЕ В НАЧАЛАТА** на Бохарската и Древната Реч (чрез Книгата на Имената). Тези курсове способствуват за усвояване способността на учениците да четат Новия Завет на Бохарската Реч на прото-Кирилица, с помощта на паралелен превод на същите, както и посочване на директната връзка между Бохарската Реч и Древната Реч, и запознаване с правилата на четене на образните (йероглифни) знаци на Древната Реч. По този начин се поставя по-нататъшният мост между Съвременната Реч, Бохарската Реч и Древната Реч, и така се поставят тези основи, които всеки ученик може да продължи самостоятелно и индивидуално да доразвива и доусъвършенствува, под Водителството на Светия Божий Дух. Амин.

В. Както вече се изтъкна в точка 3. по-горе, поради Духовния Характер на Откровението Божие и на Тайните Слова на Древната Реч, не е възможно да се проведе обучение в този предмет по обичайните човешки методи, тъй като много от Значенията и Заучаването, както и Писането и Изговарянето на Думите, не се подчиняват на конвенционалното човешко мислене и логика, и лесно биха се превърнали в механична "преводна лъжа". Независимо от това, че тези Речи са мъртви езици за непосветените в Божиите Тайни лингвисти и историци по света, те са предизвиквали и продължават да предизвикват и до днес нестихващ академичен интерес. Това означава, че има множество пособия, учебници, граматика, речници и т. н., които хвърлят в по-малка или по-голяма степен светлина и представа за Тракийската Първореч, чрез изучаването на

производните от нея езици, т. е. Древен Египетски, който е съхранил отчасти Древната Реч и Коптски Египетски, който е съхранил напълно между няколкото си възприети диалекти и диалекта на Бохарската Тракийска реч. Влиянието на Тракийската Реч върху тези Египетски Диалекти е следствие на широкия културен обмен между двата многобройни народа, посредством древните морските пътища на търговия и военни експедиции по Средиземноморието, както и на налагането на управлението на една от Тракийските Династии върху целия район около устието на Нил, според Мелхиседековите послания, т. е. династията на царя Тцер. Въпреки, че и до днес съществуват немалко спорове между египтолози, траколози и антрополози относно точната посока на този информационен обмен и кое влияние е по-първично, както и относно корените и произхода на цялата Египетска цивилизация, която със сигурност е установено, че не е с местен Египетски произход, но идва от север, древната Традиция на Тракийската Църква и Мелхиседековото Братство свидетелствуват и показват безспорно, че първоизточникът на целия този културен обмен е Тракия и Тракийските Религия, Език и Писменост, които са най-древните познати на човечеството и според тази Традиция произлизат от Едем. По-големи подробности относно това изложение са описани в Мелхиседековите послания и затова тук няма да се спираме върху съществуващите факти, нито пък върху споровете по въпроса, но ще насочим интересуващите се към прочит на горните послания и запознаването с материала, предоставен в тях.

Тук, обаче, е необходимо да се изтъкне, че съвременната Египтология, въпреки огромния труд и усърдие на множество от своите най-добри представители, все още не е представила едно пълно и зряло научно разбиране на Древния Египетски Език, и оттам на запазените и до днес древни писмени паметници. Една от причините е и фактът, че йероглифните знаци не са били разчитани от "учените" дори в най-елементарна степен до момента на разшифроването на т. нар. плоча Розета от Шамполион, което исторически е сравнително неотдавна. Вследствие на това, че преди тази епохална стъпка Древният Египетски Език е бил вече мъртъв език почти две хилядолетия, това, което Египтолозите самозвано наричат днес Древен Египетски и преподават в академиите си, не е нищо друго освен една най-меко казано частична, несъвършена, а често пъти и погрешна реставрация, или по-скоро неуспешен опит за реставрация на този древен език. Поради тази причина много от речниците, граматиките и преводите на древните текстове си остават неразбираеми, неясни, неточни, и най-общо казано приблизителни или изцяло неверни пособия за изучаване на този език.

Един допълнителен проблем, който съвременната Египтология докарва върху вече сложния от само себе си процес на реставрацията на мъртвия египетски език, е проблемът от погрешната предварителна парадигма (концепция), относно историческото развитие на човечеството и древния свят, а оттам и относно Древния Египет и неговата култура, която, както вече споменахме, носи своите корени от Тракия. А това е именно тази погрешна парадигма на мнозина историци и антрополози днес, че историята на човечеството започва с еволюционния процес и появата на примитивния човек от човекоподобните предшественици, които са родственици на човекоподобните маймуни, и че този исторически процес преминава през множество стадии на развитие на съзнанието на човека и обществените отношения, които се изразяват в специфични за отделните епохи мислене, познание и религии. Достатъчно е да се спрем на схващанията на подобни "учени-историци" относно произхода на религиите в т. нар. "примитивни" общества, започващи от най-примитивните форми на безбожие, (понеже животните не е известно да почитат някакъв бог), еволюиращи към пантеизъм (боготворене на цялата природа, поради невежество и неразбиране на природните явления от "първобитния човек"), достигащи в последствие етапа на боготворене на предците (съответстващо на началото на възникване на родово-общинни отношения), преминаващи през политеизъм или многобожие (т. е. предците и природните сили и животни се обожествяват на различни йерархични нива, съответстващи на началото на икономическо разслояване и йерархия в обществото). И в апогей религиите "достигат" политеистичен монотеизъм, т. е. многобожие, но оглавено от единобожието на най-върховния Бог (съответстващи на етапа на първите монархии, където монархът е представляван от множество чиновници) и накрая изкрystalизира най-висшата степен на религия - Абсолютният Монотеизъм,

както е представен в Юдейската Религия и в Християнството (отговарящи на появата на глобалното мислене на първите световни империи, където Вседържителят Бог е само един, подобно на Вседържителят Император и всичко става само в Негово име, чрез пратеници и наместници, управляващи всички предели, а у Бога - ангели!)

Както става видно от горното, за такъв род антрополози и историци (включително египтолози и лингвисти), вярата в Бога не е нищо друго, освен човешкото "сътворяване на бог по свой човешки образ и подобие", в мъчителния процес на "осъзнаването на маймуната в човек" и оттам човешкият език и познание, и "Богопознание", ако може дори да се каже, че има такова според тях, не е нищо друго, освен постепенно опознаване на средата си и накрая на себе си и изразяването на това опознаване, започвайки от най-примитивния начин на мислене, членоразделно говорене, описание, писмени знаци и концептуализиране до най-съвършените форми на същите, отразяващи съвременните постижения на "науката" и нейния апогей - теорията на еволюцията на човека от животното до съвременния свръх-човек на "модерния и развит" век!

Братя, има ли съмнение у някого от вас, че такъв подход в "науката" не може да роди нищо друго, освен поредната лъжа "доказваща истинността" на цялата постановка (парадигма) на лъженауката на съвременния свят, на чадата на непокорството срещу Бога, градящи своята Вавилонска Кула?

Нима това ни учи Божието Слово за произхода на човека и неговото мислене, език и Богопознание? Ако ли не, как вярват по църквите днес, че чак Авраам е повярвал в Единия Бог? Нима не ни казва Писанието, че още от Едемската Градина, Бог разговаряше лично с Адам? Не пише ли още как праведният Енох ходеше с Бога и не вкуси смърт, но сам Бог го взе? Не беше ли писано и за Мелхиседека, без баща и без майка, сиреч, без начало и без край, който и служеше Богу лице в лице в Салим? И ако познаваха Бога лично и Му служеха лице в лице, нима нямаше служебни книги, написани за Това Служение Богу? И нима нямаше Свети Писания още от Едем? Или са прави "пророците" на лъженауката, че първобитният човек не се беше още научил да пише, нито да вярва в единия Бог? Да не бъде! Защото е писано за първия човек Адам, че Бог го създаде по Своя (Божия) Образ и Подобие, и го постави над цялото Си творение, и му даде съвършено познание за имената (същността) на всичко видимо и невидимо, така че даже ангелите възревнуваха!

Да, братя, друга е историята на човечеството, според Тракийската Вяра и не са първобитни Тракийските Писания, дошли до нас от Едем и съхранени върху камъка на Древните Пирамиди. Защото ако можете да приемете тази дума, това са и телата на двамата свидетели на Словото, тела, които стоят непогребани и до днес в Египет. Но Дух от Господа влезе в тях и ги съживи, и страх обзе враговете им! Защото тези могат да връзват и развързват на небесата и на земята, и да поразяват с язвите на Египет, приелите печата на звяра. Затова нека зверовите треперят пред вас и наследieto ви в Христа Исуса! Амин.

Затова, братя мои, ползвайте всичко, което намерите за добре, като: учебници, граматика и пособия, написани относно Древния Египетски и Коптския Език, но знайте, че те са само производни на Древната Тракийска и Бохарска Реч и се пазете от неверните преводи и заблудителни тълкувания на лъжеучените историци, египтолози и лингвисти, относно Древните Свещени Писания, стоящи за Свидетелство и до днес по стените на Пирамидите. А това е Свидетелство за обвинение за грях, за правда и за съд, според както каза и нашият Господ Бог, Спасител и Цар Исус: "... за грях, защото не вярват в Мене, за правда, защото отивам при Отец и няма вече да ме виждате; и за съд, защото князът на тоя свят е осъден. Имам още много неща да ви кажа, но не можете да ги понесете сега. А когато дойде Онзи - Духът на Истината, ще ви упътва на всяка истина, защото няма да говори от себе си, но каквото чуе, това ще говори, и ще ви извести за идните неща. Той Мене ще прослави, защото от Моето ще взима и ще ви известява!..." (Св. Ев. Йоан 16: 9-14)

Господ да прибави според Вярата на всеки един и пак, и пак да прибави!

Мир на всички вас! Амин.

**Обобщение -
Втората Част от Историческото Писмо
на Епископ Цветан Сердикийски
към Тракийските Християни
(Chronici Episcoporum Thracae)**

Приятелю, Тракийските писания не затварят, а разтварят врати на безкрайно Знание и Познание за духовните неща. Неизчерпаеми са съкровищата на Тракийската традиция, което е предизвикателство за всички гладни и жадни за живите води на Духа, за задълбочаване и израстване в Христопознанието, както е и съблазън за тези, които считат за просто нещо Христовата Благодат. Всички, които считат себе си за достатъчни, богати и виждащи, са в очите на Бога голи, бедни и слепи. Не падайте в самоувереност, но се задълбочавайте и вкоренявайте в Думите на Божествената Реч и в Книгата на Имената, заедно с вашите наставници и настойници на Божиите Тайни. Пазете се от неучените и неутвърдени във Вярата и Богопознанието на Безсмъртното Знание, които всякога, както и сега, изопачават за своя погубел Свещените Писания, в това число и Тракийските послания. Вие имате за пример живота и делото между вас на Тракийските братя и служители, които са ваши слуги, но само за да господарува Христос над вас.

Братя, не робувайте на общоприетото, защото по-често то е заблуда и предразсъдък непочиващ на Истината, а на човешки предубеждения, породени от манипулации, целящи да наложат определени схващания, които са богоборчески крепости в умовете на хората. Силите на лъжата и мрака съумяват сякаш да си изградят в течение на времето имунитет спрямо Истината, чрез понятия и клишета, натоварени с такава нагласа, която изкривява действителността. Сферата на християнското образование и култура изобилства с готови "формули", които препятстват на истинното познание. Общоприето е разбирането, че Бог се е явил първо и единствено на Авраам и никъде другаде, и никога преди това всред древните народи не е имало истинно богопоклонение, а диво езичество и идолопоклонство. Това е културна и религиозна манипулация, провеждана от юдействащите, която между прочем е в съзвучие с атеистичната /безбожна/ псевдонаучна пропаганда на еволюционната теория, която третира религията като "развила се от първоначалните суеверия на примитивния човек-маймуна" до все по-сложните разбирания за Бога, които "човек е дооформил постепенно в резултат на собственото си израстване и глад за по-възвишени ценности". Другата крайност, в която изпадат някои "християни" днес, е тяхното схващане, че самият сатана бил "въдъхновител" и "творец" на предавраамовите богопоклонения. Това определено противоречи на Библията, на която същите толкова твърдят, че се облягат. Свещеното Писание потвърждава, че много преди Авраам, царе и мъдрци са почитали Истинния Бог и познавали Името Му, като не липсват видения и пророчески откровения от Него. Не трябва да забравяме, че царете по онова време са установявали култа и поклонението, които са практикували, и над своите поданици. Също така, логичният извод от една здрава и просветена вяра в Бога, съвсем естествено налага разбирането за наследствената памет и приемственост от първите хора и техните преки наследници, които явно не само, че не са били диваци, но са знаели от "първа ръка" много повече за света и неговия скрит порядък и смисъл, отколкото нашите модерни съвременници. Това, че не са развивали технологии и култура, подобни на днешните, не означава, че са били нецивилизовани, а по-скоро пришълци, идващи от по-висша духовна цивилизация, свръхестествено измерение, в което са действали закони и сили на една съвършена Вселена и Природа. Както поколенията след Исус Навиев забравиха Божиите дела, така и потомците на първите хора постепенно в мнозинството си са загубили Небесата и Пътя към тях, което е довело до деградация и оскотяване, пример за което са днес дивите племена живеещи сред руини на отминали високо-развити цивилизации. Подобно израждане можем да забележим дори и всред нашите съвременници. Безумно и плитко звучи също гореспоменатото твърдение на някои християни за "творчество" на дявола, при положение, че той не е творец на нищо, а само лъжец и крадец, който извращава и

злоупотребява с Божиите творения и словеса. Дори в Едем, когато той изкушава Ева, в него не виждаме никаква проява на нещо ново и оригинално, напротив - лъжовни импровизации и интерпретации на вече казаното от Бога. Това само потвърждава Божествения произход на Първичното Поклонение, понеже лъжата самостоятелно не съществува, а само като пародия и изкривен образ на Истината. Затова да не се учудваме, че много преди Христа сред народите са разпространени и различни митове за Сина и Неговата Жертва, за брачния съюз между човека и Бога, за участие в Божествената трапеза, произлизащи от реални духовни факти, които покварените от тъмнината умове и сърца, както в древността, така и днес, разбират извратно. Кървавите жертвоприношения, оргиите и противоестествените пороци практикувани от тях и тълпата, наистина са били придружавани от демонично обладаване и всякакви мерзости. Но това не намалява Божията Благост и Светлина, нито Неговото Присъствие в първоначалните Вечни Мистерии, както са ги разбирали Посветените през всички времена и поколения. През цялата история на християнството, преди и след възплъщението на Бог Иисус, великите тайнства се извършват само сред зрелите, чиито умове са изчистени и осветени чрез печата на Духа, а сърцата им – издигнати при Бога, Който е силен да ни пази в Ръката Си.

Така разбирайте, братя, юдейската религия - като изкривена форма на първоначалното Откровение, което приеха първородните патриарси и пророци. В този смисъл не християнството е секта на Старозаветното богослужение, а тъкмо обратното. От корена, който е Христос и Поклонението на Неговото Присъствие, познато още от Едем, произлиза всяко следващо откровение и традиция. Такава отгледана от Бога клонка се явява религията на Мойсей и неговото посредничество. Законът и Богослужението, приети на планината Хорив, са дадени от същия Господ и Бог, чийто Глас чува, но без да видят Образа Му. Откровението, получено на Синай е напълно християнско, защото бе проявление на Словото и Неговото владичество посредством ангелослужение. Богоявлението на Христа пред народа тогава е било непълно и частично, както отбелязват апостолите в своите послания. Не така общуваше с Иисус Мойсей, защото разговаряше лице в Лице с Бога, както и пророците - Божиите Виждащи и Ясновидци, поставени от Господа да водят с Виделина слепия народ.

За нас Бог пригответи най-доброто - Небесния дял на тези, които ходят в Светлината на Божието Лице. Ние, които гледаме не на видимите, а на невидимите и сега следваме Христа не по плът, но чрез Духа, виждаме и попипваме Словото на Живота, което е Иисус. Затова никога да не ви смущава относно Светия Образ на Иисус между вас, понеже който се покланя на Него, се кланя на Отца, както сам Господ ни учи. Такова поклонение е изповед, че Христос е Бог, Който дойде в плът. Ако някой счита това за идол, означава, че или не вярва в Божия Син, или е още в старозаветното състояние на тези, които са чули за Него и знаят Закона, но не са прогледали за Неговото Явление. Мнозина християни не оставят Светия Дух да ги води в присъствието Божие, поради което нямат Христа в сърцата си, нито обиталище на Отца. В резултат на това, такива виждат само ръкотворното, но не и Неръкотворното зад него, нямат духовни сетива да пристъпят към Първообразите.

Приятелю, ние не считаме Мистерии и Божествените Образи между нас само като средства, чрез които приемаме Благодатта, но ги възприемаме като възплъщение на Христовите Думи, свято и спасително Присъствие на Владиката Христа и Неговото Име. Освен, че са Знамения на духовната Реч, чрез която общуваме с Бога, те са и Явления на Неговата Слава. Където слиза Небесният град, там Храм е самият Алфа и Омега, Бог, Който е всичко във всичко. Братя, това е нашата сила и всеоръжие от Господа, с които се изпълваме и обличаме. Ние обитаваме с Оня, Който е огън пояждащ за нечестието, а Сила и Превъзходство за тези, които като Моисеевата къпина не само, че не изгарят в Божественото присъствие, но зеленееят като посадени на добра почва. Това Присъствие се стремим да намираме във всички измерения на нашето битие, като разпознаваме Неговото многолико действие. Приятелю, единствената защита срещу изкушенията и съблазните е воюването на Благодатта в нейните многообразни проявления. Чрез Нея ние поставяме всеки враг под нозете си, които са Христови. Спомнете си думите на Господа за онази чиста, но празна къща, в която се стремят да се върнат силите на злото. Поколенията на този

невярващ род непременно ще се изпълни с безумие, защото отказва да живее в познанието на Бога. Наистина, колкото повече Христос се оттегля от псевдохристияните, толкова повече се открива човекът на неправдата, на когото са се кланяли и когото са величали в сърцата си. Който не пребъдва в Господа и не бди за идващите Божествени Думи, не познава откровенията, чрез които Христос ни подготвя за предизвикателствата на днешното и утрешното. Ако сме готови всякога да посрещаме в Духа явленията на Христа, ще ходим в Светлина. Но за да ги разпознаваме, Бог ни разкрива Тайната на Неговото Явление пред древните наши праотци - Първородните, за да бъдат миналото и бъдещето съединени сега в едно. Възстановяването на истинното Богопоклонение в пълнота, както е било отначало, е според обещаното обръщане сърцата на бащи и чада едни към други. Които не обичат Истината, остават в заблудата, която помрачава сърцата им.

Приятели, за нашето подражание на Христа е от изключителна важност да разбираме Неговата Природа и Същество, защото Неговото дело не се изчерпва с юридическия акт на Умилостивението. Както пише апостол Павел, чрез Него вкусваме от Божественото естество и силите, въвеждащи бъдещето. По плът е невъзможно да се следва Господ, защото само чрез Духа може да Го познаем и следваме във всяка Истина. Достатъчно примери за човешки провали в стремежа за христоподобие можем да видим в аскетизма, законничеството и безплодната догматика. Имитациите в християнството до голяма степен се дължат на опита да се очовечи Бог и да се представи в образ съответстващ на сегашното състояние на човека, оправдаващ и узаконяващ качеството на обществото и църквата. Това не се харесва на Господ: "Но на нечестивия казва Бог: Що правиш ти, та разгласяваш Моите словеса с нечисти устни... Понеже Аз премълчах, ти си помислил, че съм съвсем подобен на тебе." Затова е важно да помним, че Христос дойде в плът подобна на нашата и стана Човек, за да измени и издигне човешкото на качествено ново ниво, наречено от апостолите "ново създание". Иисус, Богът-Слово беше в пълнота Същият и преди да приеме от Своето творение телесност, защото Абсолютът е неизменяем и няма нищо във от Него, което може да придобие. Плътта на Христос е едновременно и Божествена, защото иначе е безсмислено да твърдим, че Словото стана Плът, ако тази плът е просто човек, а не едновременно и Бог. В това имаме разбирането за абсурдността на опита на някои да разделят на две природи Съществуването и Личността на Христа. Не можем да проникнем в Мистерията на Божественото Въплъщение с инструментите на ограничената човешка логика. Защото как да си обясним проявлението като създание на вечно съществуващия Логос, роден преди вековете и заклан като Агнец преди създанието на света, щом всичко чрез Него е станало и няма нищо, което да не е сътворено от Него? Няма противоречие единствено ако разбираме света като проявление на Словото и Неговите Думи. В този смисъл Иисус не стана творение, а прие от това Слово и Образ, които сам изговори и въведе в съществуване още в Едем. Твърдението на Павел за Канарата Христос, от която ядоха и пиха израилтяните в пустинята, и още повече думите на Христос за Небесния Хляб, потвърждават разбирането ни за Христовата Плът и Кръв като истинско питие и храна, Божествен живот, който дава съществуване на всичко. От Божеството, обитаващо в пълнота телесно в Христа, вкусваме чрез Хляба на Живота и Чашата на Вечния Завет в Причастието, за да потекат в нас Живите води на Знанието и Премъдростта Божии, и така участваме в Божеството като се изпълваме и обличаме с Него и в Него. Не ядем човешка плът, човек не се вселява в нас, нито се обличаме в човешкото, но се храним с Божественото, ставаме обиталище на Бога и се потапяме в Него и Съкровищницата на Неговите Думи. Затова свидетелства сам Господ: "Плътта нищо не ползва, Духът е който дава Живот, Моите Думи дух са и живот са." Спасителят казва това точно след словото Си за истинското питие и храна, които са Неговото Тяло и Кръв. С това Той потвърждава, че единствено Божествената плът ни дава Живот и Спасение. От това следва Поклонение и следване на Живия Иисус Христос по дух чрез Духа на Истината. Това обяснява защо Господ не прие да бъде коронован от тълпата за Юдейски цар. Защото както сам свидетелствува пред Пилат, Неговото царство не е от хората, а от Небесата като Цар на царете по Божествено право, а не чрез избора на тълпата. Този, Който е извикал в съществуване Давид и неговия род не може да ограничим в племенното владичество. Нека не бъркаме смиреномъдрието Божие с Неговата Природа и Произход. За да разбираме природата на Давидовия род и неговата

истинска същност, трябва да вникнем в определението, което сам Помазаникът дава за своите братя, сестри и майка. Това са всички, които слушат и пазят Божиите Думи и така ги изпълняват.

Нека разбираме, приятели, тайната на Човешкия Син, Който във всичко се оприличи на нас, но и във всичко беше напълно различен. Ако и да беше изкушаван във всичко, не се намери в Него нищо от лукавия, нито грях, нито неправда. Затова апостол Павел прави разлика между двата човека - първия Адам, който е жива душа и втория, който е Животворящ Дух. Иисус, както и неговите наследници, не са родени от мъжка или от плътска похот, но от Божието Семе, както знаете за непорочното зачатие на Благодатната Дева. Както писа апостол Йоан, роденото от Духа е дух и не съгрешава. Бог, Който е Животворящ Дух, слезе среди творението Си чрез утробата на Втората Ева, която стана Богородица, пречист Храм на Светилището Божие, Съкровищница и Божествен Кивот на Умилостивението. Вторият Адам, като Дух, който твори Живот, е наследник на Отец и не споделя наследените от грехопадението на хората вина и духовна смърт. Той е Богът на Възкресението и Неговия първи плод, последван от Божествените хора, които са претърпели в Него новораждане и възкресение. Той завеща на нас - Неговите ученици - Своите Дух, Душа и Тяло, които заедно с всички други елементи от Неговото Същество са Новото Небе и Земя, в които сега живеем и се трудим. Като нови създания и живи камъни се вграждаме заедно в Сградата Божия, на която Господ е Основа и крайъгълен Камък, Който прераства в Планина, изпълваща целия свят.

Наистина, най-интимното у Бога изглежда пред хората най-немошно. Господ е скрил Силата и Премъдростта Си зад това, което изглежда слабо и глупаво, и прилича на човешките недостатъци и ограничения в тленното. Но нека не се заблуждаваме. Всеки, който изповядва Иисус като Господ, признава Неговата пълна тъждественост с Бога - Господар /Адонай/, Когото величаеха и признаваха в Израел. Господ на Силите /Саваот/, Бог на боговете /Елохим/ е същият Христос, Който разкри пред Моисея и пророците тайното Си Име, чието първоначално записване и произнасяне юдеите загубиха. Иисус Христос яви отново истинското Божие Име, което е и Образ, като дойде и рече: "Аз Съм... ". Както на иврит, така и на Протокирилица Името на Сина е същото, каквото познаваше Мойсей още в Египет като Име на Единосъщния в Три Личности. На древната Реч Неговото Име разкрива всички същности, които произлизат от Неговото Същество като неделима част от Него, за което Иисус сам засвидетелства. Той е Пътят, Истината и Животът, Светлината на света, Възкресението, Вратата на кошарата и Добрият Пастир. Още много Имена и Корони носи Божието Слово. Мойсей по време на своето изгнаничество прие Откровение върху Откровението, както и ние приемаме Благодат чрез Светия Дух, върху Благодатта в Христос - нашия Господ. Наистина Иисус е проявеното Слово на Отец. Скрытият, чрез Него се явява и осъществява всичко. Христос е всеки наш Изход, Творец и Вседържител на всички светове и реалности, на които сам дава битие и форми. Нашите лични съдба и живот, с всичките им измерения, са в Неговата Ръка. В Него се движим и съществуваме, защото всичко видимо е сянка, а същността зад нея са Думите на Христовото Същество и Действителността, която не преминава. Този непознаваем чрез човешки принципи и концепции Бог, познаваме всеки ден от опит, като ни съживява и възкресява, за да седим на Небесни места. Мнозина днес забравят, че Мистериите на Кръщенията, Светата Евхаристия /Светото Причастие/ и всички други тайнства, са последования на раждането, смъртта, възкресението и възнесението в Христа, което ние преживяваме като измерения на Христовата реалност. Те са практики от Христовото Учение като жив път и опитност, която Божиите хора следва да усвояват и познават като тяхно вечно наследство, в което да влизат и пребъдват. Неговото значение не се заключава до използването на понятия като дефиниции за придобивки, автоматично станали в резултат на историческото дело на Спасителя. Без участието и практиката в Божествения Живот, тези, които само се задоволяват с това да се регистрират като "повярвали", не притежават нищо от Христа. Мистериите на Вярата, Църковното Тяло и всички други Тайни в Божественото Знание са събития между нас и във всеки един от нас, в които постоянно участваме и се задълбочаваме, в резултат на което познаваме Божието действие и Неговите духовни дарове. Затова, приятели, Св. Йоан пише, че на тези, които приеха Божия Син, им се даде Вход /право/ да станат Божии синове, от което става ясно, че Благото не е евтин продукт

за консумация, продаван на шандовете на религиозните супермаркети, но е Семе, което се приема с благоговееене и отговорност, за да принесе обогатяващ Земерелеца плод, достоен за наследство и благо-словение.

Погрешно е да се считат пророчествата и обещанията на Христос, че се отнасят само за бъдещето или за времето след Неговото Второ пришествие. Както Иисус изпълни Закона и Божиите обещания, пророкувани от Мойсей, така и Духът Утешител /Параклитос/ е Наместникът Христов, Който още сега изпълнява Обещанията и Блаженствата на идващото Иисусово Царство. В Него още днес има "Да" на Думите на Живот, на Благодатите, които усвояват гладуващите и жадуващите за Божията Правда, скърбящите по Божиите Милости. На незлобливите и милостивите принадлежат съкровищата на Премъдростта, миротворците и гонените заради Правосъдието Божие са наследници на миналото, настоящето и бъдещето. Не е за нас да изчисляваме години и времена, които не са в човешка власт, но в Божията ръка. Полезно и благодатно е да търсим Пришествието на Христа и Неговото Явление като настояща действителност в духовните реалности и време, Божествените Думи, които са Първопричините за повторямите събития, движещи истинската духовна история. Изпълнението във всяко поколение на Божиите откровения, сбъднати в Духа като Словеса, изговорени от Бога, се откриват на тези, които са бедни в плътското мъдруване, но богати с Небесното Царство, понеже разбират, че пророчествата не са записани на човешки език, но на Езика на Бога.

Пример за противоречията и недоразуменията, възникнали в резултат на погрешно тълкуване и неразбиране на Знаменията на времената, виждаме в доктрината за Първото и Второто Възкресение, като две отделени телесни събития в историческото време. Зрелите познават същите като едно Единно Събитие, започващо с човешката духовна трансформация и завършващо с прославените Небесни Тела. Както Адам първо загуби своя достъп до Измерението на Божиите Небеса, а по-късно и тялото му се върна в пръстта, така и възкресението на тялото по подобие на Христа се предшества от достъпа "до Небесния Град Йерусалим", до Събора на Първородните, тържествуващите ангели и духовете на усъвършенстваните праведници. Иисусовите думи: "Иде час и сега е, когато мъртвите ще чуят гласа на Божия Син, и които го чуят ще живеят", обясняват причинно-следствената връзка между Първото и Второто Възкресение. Знаем, че Иисус наричаше мъртви тези, които не са огрети от Слънцето на Славното Благовестие на Царството и не са събудени за Живот вечен. Знаем от опит чрез Божествените мистерии и от свидетелството на Господния апостол, че всички, които приехме Посланието на Мира от нелицемерна вяра, в пълни с любов сърца, изповядващи пред земните и Небесните, Господството на Словото и Неговото Превъзходство, сме "съживявани и съвъзкресявани с Христа в Небесни места". "На тогава, който победи ще дам да седне с Мене на Моя Престол, както и Аз победих и седнах с Отца на Неговия Престол", казва Безсмъртният Учител. Не се заблуждавайте, братя, който не царува с Христа в Небесни места още в това тяло, няма да се удостои и с Небесно тяло и Имение в Небесния Град. Такъв по Милост Божия ще се избави от Огъня, но като неплоден, и то само ако е обличал, хранил и подслонявал Иисус в лицето на Неговите братя - Божиите пратеници, които изпълняват Словото от Неговите Уста. Затова увещавайте човеците, докато не е дошъл Огънят на Съда и не се е изчерпало Господното Дълготърпение. "Днес ако чуеш гласа Му, не закоравявай сърцето си". Защото какво е Спасението, ако не безопасност в Христовото Присъствие и Властта на Освобождаващия Дух, който ни води при Живите извори. Господ изтрива сълзите ни и ни утешава с вечна Радост и Мир. Ако някой се съмнява, че още сега имаме достъп до Христовия Град, преди да починем и преминем отвъд, за да бъдем завинаги с Него, нека си спомни, че Реката на Живота, която е всред Божия Рай и Град, е обещана да потече от вътрешностите на пиещите Христовите Думи - което се отнася за Духа, Който вярващите приемат. Чрез Него Бог ни връща в онова състояние на човека в Едем, когато виждаше Бога и ходеше всред Неговото Присъствие. Ако сме родени отгоре и грабнати във ВъзДуха, ние виждаме и живеем Божието Царство, разбираме и преживяваме Бъдещето днес чрез Силите, които Го въвеждат, като зародиш в нас, който расте и се облича в Сила, докато стане по съдържание и форма в Христовата Пълнота. Също така Покоищата Небесни, които Иисус е приготвил за обиталища на светиите Си, са за тези, които още в сегашното

състояние на света, влизат в тях, като са си починали от своите дела, за да вършат Божиите. Бог, Който е влязъл в Своята Почивка, управлява Вселената чрез Думите и създанията Си, които постави над цялото Творение. Подобно на Него тези, които са Негови Обиталища, са силни в думи и дела да сътворяват своята реалност и битието на човеците според дадената им власт и дарби.

Понеже мнозина днес говорят за единство, нека ви изявя Божията воля според както съм я приел от верните свидетели, от които най-велик е Духът Божий. Единството между Божиите човеци не е основано на компромиси и човешки съглашения /консенсус/, а на тайнственото единение във и със Христос, по подобие на единомислието и единството в една Воля и Същност на Единия Бог в три Личности. Характерното присъствие на всяка от Личностите в Троицата в другите и с другите Лица от Нея е поради нейната неделимост. Иисус няма Свое Учение, а явява това на пребъдващия в Него Отец. По същия начин, ако пребъдваме чрез Божествените Мистерии в Неговото Тяло, сам Той и Думите Му са в нас и каквото и да пожелаем в Единоначалие, се сбъдва на своето време, защото Един Бог, царуващ вовеки, е над всички, във всички и чрез всички.

Но къде остава Многообразието в Благодатта и различните гледни точки на едната Истина? Наистина Бог се явява в Много-Образието всред нас и света, който отразява Неговата невидима Слава. Бог, Който е трансцендентен /извън, но едновременно и вътре/ спрямо творението Си и човека, пресътворява всеки миг вселената чрез Своята Духовна Природа, която еманира /протича/ в нея посредством Неговите Думи Всеприсъстващи навсякъде. Всеприсъствието на Словото ни разкрива едно от Божествените качества, което наблюдаваме също и в Божия Образ на Свещеното в нас, а именно Познанието. Тази Способност, която е Майка на всички способности, е Любовта, която е всепроникваща. Никое знание не може да Я обхване, но Тя обхваща всичко. За това апостол Павел търси да познае Този, от Когото е бил изпървом познат. Това е Тайната на нашето единение с Бога, Който обитава в непристъпна Светлина, поради което е Непознаваем, освен чрез Духа, Който изпрати в нас, единствен разкриващ що има в Него. Чрез Мъдростта сме способни да различаваме нещата, които се различават. Приятели, за да нахлуе Светлината и в най-тъмните места в нашето тяло и вътрешности, е нужно да развиваме духовните си сетива, които са като прозорци за Благодатта. За да придобием ум Христов и виждащо сърце, изпълнено с дух на откровение, е необходимо съединението на Божието действие в нас и нашето усилие като инструменти на Освещението. Какво ни ползват Съкровищата на Христа, които Той ни подари, ако не умеем да ги усвояваме и наследяваме? Ако не познаваме себе си и всичко що е в нас, сме като слепи и не знаем, нито можем да оползотворим Божията Светлина, нито да я отразим качествено. Който не познава Образа на Бога и Свещеното в себе си, не разбира, нито може като огледало да отразява Божията Слава и Език. Когато се обърнат един към друг земното Подобие и Небесният Първообраз, тогава се разкриват Тайните на скрития Бог, Който въздава наяве. Понеже Бог е тайнствен, то и Неговите Благодетелство, Църква и Благовестие на Царството, са велики Тайни. За да разберем, че без Царството няма истинско Благовестие, нека си спомним проповедите на Месията според светите евангелисти, относно тайните на Божието Царство между нас и в нас. За това ви свидетелствам, че докато тези не се съединят така, щото Небесното да стане земно и земното - Небесно, не можем да изпълним закона, нито да наситим плътта.

Сега всички ние живеем в новото Небе и Земя, които започват с Новото Създание в нас. За да не излизаме от предела на Благодатта, Господ ни предаде Светата Си Заповед, за да живеем по Неговия Закон, който предаде на апостолите. Чрез Него сме свободни от всеки закон на плътта и ума в пълно подчинение на Благодатта. Защото, приятели, от роби на греха и човеците, изпървом станаме роби на Христа, изкупени чрез кръвта Му, за да Му принадлежим изцяло. От по-после растем в Новородението, за да стигнем пълнолетието на Свободата на Божиите синове, които завинаги остават в Дома. Тази Свобода е чрез Истината, но и чрез Светлината - този Урим и Тумим на Божествената Реч, която е Алфа и Омега - интелектуалното и духовно проумяване и съзерцанието на Същностите, което надхвърля всяко ограничение на предразсъдъците.

По много начини се проявяват Свидетелите предстоящи пред Лицето на Всемогъщия, посредством които Той ни засвидетелства Истината. Както без Светлината не можем да видим образите в света на формите, така и без явлението на Христовите Думи, Свещените Писания са

само мъртви букви. Само когато техният Автор - Духът влезе в тях, те стават Свидетелството, чрез което вярваме и имаме Живот в Божието Име. Винаги са ни нужни двама или трима свидетели - било човечи, знамения, Богоявления или писания. Там, където са Двама или Трима в Христовото Име, там е и Исус - Превъзвишеният. Той свидетелства Сам за Себе Си пред юдеите, но пак не е сам, защото всяко от Божествените Лица свидетелства за другите Две. Синът е Образът на Отец, но и Мястото на Почиващия без мярка Дух, който сам Исус ни изпрати от Небесата да изпълва всичко в Неговото Тяло, Което е Плът от Плътта Му и Кост от Костите Му – Невяста преславна. Отец свидетелства за Сина - Словото, Което бе в Него и излезе от Него, за да се родят световите, от Скрития произлиза Духът Животворящ, Единствен и Свещен, Който е Негова Слава, изпълваща цялата вселена. А Той от своя страна ни разкрива Сина и от Неговото взима и ни дава, защото Единствен знае що има в Отец, който никой човек в плът никога не е видял. Как биха се побрали Безкрайните в нас, ако не чрез Духа, понеже във всяко от Лицата Божии присъстват неизменно и другите Личности от Неразделната Троица.

Приятели, всички тези Тайни не могат да се доизкажат до край. Само Бог е Този, Който може да ни направи духовни и мъдри, като ни даде Разум и Сърце, които Го разбират. Пиша ви всичко това, за да не бъдете повърхностни, но да се задълбочавате и вкоренявате в Думите Божии, Който са Дух и Живот вечен, за да не ограничавате Бога и Неговата Премъдрост. До каквото сте достигнали, него мъдрувайте, но нека умовете ви бъдат отворени да ви се разкрие още, но само в Христа. Нека сърцата ви бъдат мек материал за Него, за да ви променя и развива според Своята мярка, която не е човешка. Така съвестта ви ще бъде не само чиста, но ще расте и в Сила, за да не се поддавате лесно на страховете и обвиненията, с които сте атакувани от противника ви дявола. Облечени в Божието всеоръжие и Всеомогъществото на Неговите Думи, ще надделеете над злия, като ходите в Светлината на Деня, защото сте синове и дъщери на Светлината.

За общението с Бога и помежду ви, съм ви говорил многократно, когато съм бил между вас. Всичко, което съм ви изяснявал, Иисусовият Дух ще ви напомня и допълва, ако имате уши за Неговото Учение, което се предава устно от сътворението на света, от учител на ученик и от баща на син. Напомням ви и аз, че пророческата благодат и ученичество в древността и сега, не е като знанието, преподавано в гръцките и други академии, което може да се заучава папагалски, а е в пример и практика, предавани от наставниците Христови, над които сам Господ е върховен Наставник, според писаното: "Много е за ученик да бъде като учителя си, но всеки ученик като се усъвършенства ще бъде като учителя си". Така подражайте на апостолите и наставниците в Свещената Тракийска Вяра и Знание, че да достигнете Ръст и Власт над цялата сила на врага. Коя е тази Вяра, която удовлетворява Исус, ако не Тази, която сам Той похвали. Такава отваря Небесата, за да виждаме Силите слизаци и възлизаци над Човешкия Син. Такава вяра имаше римският стотник, който провидя Властта на Иисусовите Думи, които като живи Същества около Неговия Трон, като Дреха на Всеомогъщия, бързат да изпълнят всяка Негова заповед. Бог общува интимно и е приятел само с тези, които са готови да приемат предизвикателството на Неговото водителство и привидното противоречие на Неговата Премъдрост. Такива може да се съмняват в своя ум и в пълнотата на своето разбиране на Божиите Думи и Помисли, но не и в Тях и Тяхната верност и твърдост. "Вярвам Господи, помогни на моето неверие", - изразява точно тази вярна нагласа на този, който разбира, че откровената Вяра не е просто умозаключение и дефиниция, но Божий Дар (и Сила) в Ръката Му, който човек може да приеме, само ако осъзнае своята недостатъчност. Господното снизхождение е това, което ни въздига до Неговата Висота. Само чрез Неговите Дарове можем да Му бъдем достойни партньори и съработници. Не сме слуги, а приятели Иисусови, ако знаем това, което днес върши Господарят ни. Ако сме покорни на Христа, отгоре се изливат за нас Съвършените Дарове и Откровения, а ние се издигаме, понеже търсим проумяване и изпълнение на Божиите Думи и Учение, пазим ги във вътрешностите си докле родят дълговечния плод. Бог ни разкрива частично и постепенно от Своето Богатство, според развитието на нашето разбиране за Него, според зрелостта на нашето откровение, чието усъвършенстване е процес, продължаващ през целия ни живот. "Защото отчасти знаем и отчасти пророкуваме, но когато дойде съвършеното, това, което е частично ще се прекрати. " Ние не се съмняваме в

Божията преценка за начина и времето на нашето умъдряване, но е добре за нас без задръжки и без остатък да споделяме пред Бога всичко. Приятели, не крийте от себе си, и от Него, тайни слабости и недостатъци, да не би да бъде използвано от врага на душите ви. Изповядайте се пред Христа и Неговите слуги, за да господарува Христос над вас и ви покрие под покрива на Силата и Премъдростта Си.

Приятели, тези, които дебатираат и полемизират Свещената Вярa, за тях остава заключена Нейната същност и не ги ползува Тя като Божествена технология и средство на Богопознанието. Думите Иисусови стават за тях правило след правило, заповед след заповед, които сами те не могат да изпълнят, но товарят с непосилни бремена човешките и така ги отдалечават от истинското Благодетелство. Истината не се обсъжда, нито решава в спор, а се приема със страхопочитание и доверие в Бога, Който е нейният Източник. Господ като Суверенен Владетел не разисква с никого Своите решения и намерения. Кой може да дава удачен съвет и да изказва полезно мнение за неща и дела, които не разбира, понеже нито ги е виждал, нито е участвал в тях. Бог не слуша гласа на празнословците и човешките тълпи, не се вълнува от "независими" мнения и становища. "Истина ли каза Бог... Никак няма да умрете...", рече старовременната змия и дявол. Религиозната надменност днес е подвластна на същия клеветник и човеконенавистник, който още от Едем се прави на "тълкувач" на Думите Божии. И сега чадата на змията ровят в земното и на него се предават, и съдят по плът относно Божиите Словеса. Умряха ли наистина в оня ден Адам и Ева, не им ли се отвориха очите за добро и зло? Както всяка лъжа е изопачена и извратена истина и не съществува независимо от нея, така и духът на псевдохриста действа в рода на непокорните като подменя замисъла и целта на всичко. Злото фрагментира /разделя/ целостта и разменя ролите и местата в Божествения ред, и така разрушава вътрешната природа на същностите. Бог е, Който иска човекът да е подобен на Него, затова вложи в природата му Образа и стремежа към Божественото, както е писано: "Богове сте вие, но ще умрете като човечи." Това е причината да изпрати Сина Си в плът, подобна на нашата.

Но защо тогава Бог наказва човека и го изгони от Рая? Защото не чрез кражба и бунт ще Го наследим, но чрез покорство и подчинение в съединението си с Него. Защо добрата заповед и дърво, посадено в Божията градина от Стопанина, стана причина за зло? Защото в избора си ние можем да злоупотребяваме със силите и властите, и в избора си можем да добро-творстваме в Думите Божии и чрез тях. Според избора си и до днес човешките се различават по своите ценности, нравственост и последствия, отговарящи на тях. За разлика от измамата на неправдата и беззаконието, което е хитро да върши зло чрез закон, Духът на Истината свързва всичко в Съвършенство, сплотява в Христа частите и ставите в Едно. Той не тълкува и съди по плът никого и нищо, а явява Думите Иисусови като Единствен Съдия. От Господния Дух приемаме всяко истинско тълкувание и превод, понеже Той е Авторът на Господната Книга, от Когото се учим на Небесния Език и неговия Смисъл. Той ни явява скрития Иисус и Неговото Съдилище, и изпълнява всичките Му Словеса в нас. Следвайки Го в доверие, умът ни се променя и освобождава от скритите идоли и крепостите на човешките и религиозни идеологии. Постепенно пред нас се разкрива Реалността от опит като изпитана Правда. Приятели, понеже църковните институции злоупотребяват с паметта на светиите, като едни казват "Аз съм Аполосов", а други "а аз Павлов", намерих за добре да ви пиша относно апостолската наследственост между нас. От писанията на учениците Христови и посланията на Тракийските братя разбираме, че пръв по земите на Тракия донесе и пося благовестието божественият Павел /Па-уус²⁴/ и неговите съподвижници. Делата му следват подир неговата почивка в Христа, защото е баща на Вярата ни, за която беше в родилни болки, и чрез която ни говори и учи до днес с мъдростта на посланията си. Нам са предадени завинаги ключовете на Вярата от Петър /Пет-уро²⁵/, който стои като непоклатимо слово - камък върху Вечната Кана на Иисус. Чрез Тракийските Отци, неговото наследство стана всехристиянско и всемирно /католическо/, за да принадлежи на всички верни на Христа, които Го следват навсякъде,

²⁴ На Древната Реч "Па-уус" означава "Силата"

²⁵ На Древната Реч "Пет-уро" означава "Небесно Царство"

а не донякъде. Ние сме приели Неговата Лодка и имаме за Кормчия през бурите житейски Иисус. Божието водителство е вседостатъчно, за да утешава преминаващите през мрачната долина. Заедно с Петър се одързостяваме да вървим не във видимото, но в невидимото по Непоклатимите Думи на Христа, на които се подчиняват стихии и са непотъваща основа за стъпките ни след Него. От опит знаем, че е по-добре да не се противим на Словото, а да вървим дори където не щем. Думите Иисусови ще се изпълнят без нас и въпреки нас, но за наша полза е по-добре това да стане и с нашето участие. Ако в нашата немощ падаме или сме неверни, Господ остава верен и ни привдига в Силата Си.

Нека си спомним, приятели, историята на двамата помазани за царе - Саул и Давид. Бог отхвърли неверния и предаде Благословието Си, свръхестествените Си Дарове, а заедно с това и Царството на верния Нему Възлюбен. Това беше причина за преследването на Богу-милиа, докато не стана явно на всички кой е одобрен от Бога. Знаете, приятели, че нашият Господ и Първосвещеник, Царят и Пророкът Христос, не бе издигнат според Аароновото Свещенство, нито беше от Левиевия род, които (Свещенство и род) виждаме днес в образа на човешките администрации на църковните институции, изпразнени от Божественото Съдържание. Приемствеността на Духовните Дарове, възлюбени, не става според законите на този свят и произтичащата от тях наследственост. Помнете как Бог намрази Исаав, а възлюби Йаков и понеже Исаав бе презрял Първородството си, Бог му Го отне и Го предаде на Йаков, когото бе предугадал, че ще преживее пълна промяна, за да стане Ис-Ра-Ел. Същият Бог прокле Гордата Смоковница, която не дава плода навреме на своя Господар, и запусти юдеите, които мислеха, че вечните обещания са дадени на тях и всички далечни техни потомци, независимо от тяхната вяроност. Божиите обещания никога не пропадат, а намират своите приемници според условията на Вечния Завет. Затова Господ предупреждаваше чрез пророците Си, че ще се разкае и обърне благите Си Намерения или Съдби на възмездие според постъпките на народите и отделните личности, и според тяхното постоянство в тях. Нашата приемственост е от Бога чрез Неговия Дух, защото сме осъзнали, че без Божествената Лозница Христос сме сухи пръчки и безплодни дървета. Без Неговото Главенство и Единоначалие, проявени чрез Неговите пратеници и посланици, Църковното Тяло е мъртво и безполезно. Ние се възхищаваме на Архитекта и Твореца на човешкото тяло и мирозданието, като гледаме съвършеното функциониране и координиране на отделните им органи и елементи. И ние като Негов Дом, Който стои от вечността и за вечността на основата на пророците и апостолите, сме жив Организъм на Неговото проявление, ако държим Главата Иисус, чрез Която всяка става расте и служи на Цялото. Днес ние градим върху Крайгълния камък на вълпътените Словеса и търсим изпълнението на Господния план, според пророчествата и Божията Воля за днес, защото "Той трябва да царува докле падне под Нозете Му всеки враг", за Славата на Бога Отца.

Божият Син е Първосвещеник като Бог-Цар според чина на Мелхиседек, изречен и създаден от Него от сътворението на света. Какъвто е Първосвещеникът такива са и свещениците, които са Негови служители според същия чин, както в Аарон бяха и всички жреци според Моисеевото законодателство. Не забравяйте, братя, че Мелхиседек, за когото се споменава в книгата Начала /Битие/, е човек, а не Бог, ако и да се скрива там неговият произход. Не трябва да се заблуждаваме, че неговата личност, която апостол Павел ни сочи като знамение за бъдещия Месия, е тъждествена с Иисус Христос, Бог, Благословен до века, Който дойде много по-късно в плът всред човещите чрез Благословената Дева. Ние нямаме съмнение, че Мелхиседек, бидейки от Царете-Пастири, е бил помазан за жрец от същия Господ, от Който е всяко Отцовство, Име и Род под небесата. Затова разберайте, че това Име, което е Чин в Христа и от Христа, Иисус благоволи да приеме, както и плът от Собственото Си творение. Вън от левиевото Свещенство чрез Духа Той Сам принесе Себе Си като Всегдашна Жертва пред Бога Отец за съществуването на света. В същото последование Неговите Посветени са Царско Свещенство по вечното Право на Избора на Свещения Дух и раздаването на Неговите Дарове. Те са с Природа от същия Родител и Наследство, за да принасят всекидневни жертви на живеене в Неговото Име и себеизливане, като принос от Бога, за Бога, чрез Него и в Него. Тази йерархия не може да се узурпира от човеди, понеже е без лицепрятите Този,

Който е начело ѝ. Това е йерархия на пророци и ученици на пророци, които предават в пример и устно Тайната, скривана от сътворението на света. Неин приемник през вековете чрез Благодатта и Властта на Светия Дух е Мелхиседековото братство, комуто е поверена Книгата на Светлината и Живота Вечен, за да я "ядат", както тайновидеца Йоан, и да пророкуват на "народи, племена и езици човешки".

Приятели, истинната Божествена йерархия е йерархия на Любовта. Съучастници на Божия Съвет и Управление са възлюбилите Бога с целия си ум, сърце и сила, за да придобият Неговите такива. Това са тези, които възлюбват себе си и братята си с Христовата Любов, в готовност да положат живота си и душата си заради Христа, понеже са познали, че само така могат да ги намерят и запазят завинаги. Нека никога не забравяме, че Бог се откриваше по различен начин на Мариам, Аарон и техния брат Мойсей, ако и да беше слязъл Божият Дух над всички старейшини и да обитаваше сред Израилевия стан. Различен беше и достъпът до Христа на учениците Му. Едно беше общението Му със седемдесетте, друго с дванадесетте, а очевидци на Неговото Преображение и тайнствена Слава бяха само трима, като един от тях - любимият. Нека не бъдем повърхностни да мислим, че Иисус любеше Йоан като човеците в пристрастие и суети. Не всеки опираше глава на раменете Иисусови и почиваше в обятията Му, както само Един е Синът в Лоното на Отец. Господ повери Стадото Си на един, на друг - чуждото Апостолство, на Любимия Си даде Своята Любима. На Него каза: "Ето, Майка ти", а на Нея - "Ето, Син ти". На Този принадлежи наследството на Трона и Рода Небесен, защото на Него принадлежи Невястата Божия, чиято Утроба е майка на всички. Тази Благодатна е Небесният Град, Който е вечно свободен, а не в робство като земния. Сега разбирате защо за този ученик Господ рече: "Ако искам, ще остане докле дойда". Защото това Апостолство, което ни се повери, няма да премине, както и Благодатта в Бога не преминава за тези, които се освещават в Христа, защото това Бог и иска, и може! Павел предрече, че лицемерни работници ще опорочат Делото, преструвайки се на Божии апостоли, че стадото ще бъде ограбвано от лъжеучители, вълци-грабители. Но е неоскверняема Тази, Която е самата Божия Слава и Безсмъртна Премъдрост. Приятели, да не се заблуждаваме като мнозина, които упоават на земните църковни институции и мислят, че членството в тях им осигурява участие в Спасението и Небесното Царство. Ние знаем от Божия Дух и от Отците и Мъдреците на Тракийската Църква, които заедно с всички първоучители на Истината свидетелстват, че Невяста Христова, наша Майка и Небесна Царица е Божията Слава и Град, който слиза сред нас. Само ако сме Съединени с Нея, имаме дял в Нея и земята ни е венчана. Тя е поверена на Тракийските църкви сред които живя заедно с Йоан в Ефес Тракийски. Това, което говори Духът към седемте тракийски църкви е и за всички, които имат уши да чуват Неговия Глас и разбираат Неговия Език.

Приятели, за да бъдем съд от Бога познат, в който Той излива от Свещеното Си съдържание, ние сме участници в Тайната на брачната стая. Пресвета е Мистерията на Младоженеца и Невястата. Който се съединява с Господа, става един Дух с Него, както и който се съединява с блудница, става една плът с нея. Тук нямаме предвид само Христовото Тяло - Църквата, Която се съединява само с Иисус, чиста и неосквернена от властите на тъмнината в този свят, както и Нейните служители - необвързани и непоробени от човешките институции. Преди всичко говорим за телата и душите ни, които принадлежат на Младоженеца, с Когото се съединяваме в свят брак, където в цялост се освещаваме в едно тяло, като подобие на Дървото на Живота, което е в Невястата и Младоженеца. От тази Любов ни се ражда и набожното потомство. С всичко в живота си прославяме Христа, дори и с нашите немощи, странности и недостатъци, които освещаваме, като ги полагаме на Неговия Олтар. Тогава те се преобръщат в преимущества и ценни качества и способности, подобно на природните стихии, обърнати в наша полза. В Ръката Божия всички черти на характера ни се превръщат в добродетели. За чистите всичко е чисто, благодатно и свято, понеже го гледат с Божиите Очи. За нечистите всичко е нечисто, според това, което е в сърцата им, мислят и говорят. Осъждат другите за това, което не са победили в себе си. Христос ни учи да събираме доброто съкровище във вътрешностите си, за да бъдем добро дърво. Дали делата ни ще бъдат от откровена вяра и живот в Бога или от завист, омраза и крамолничество, зависи от думите и образите, които ни изпълват, и от нашата способност да ги разпознаваме и освещаваме чрез

Божественото Знание. Тези освещават или оскверняват човешкото сърце, душа и тяло. Учението на Благодетието, което може да проследим в Евангелията и Апостолските послания, е основано не на телесно обучение и правила на забрани и позволения, които в действителност се прилагат спрямо беззаконните, а на изпълването с Божествените Думи и Сили, които оживотворяват всичките ни елементи. Плодът на Духа е в резултат на съработничеството между Силите добро-деятелни в нас и света, и нашия духовен труд и усилия. Проявленията и резултатите на тези способности в нас са Плод на Божиите Слова, всяко от които е Дух и Същност.

Духовните процеси, описани от учениците Христови, не трябва да стават за нас клишета, списък от църковни дефиниции, и етикети без съдържание, защото са Духовна Анатолия и Път на взаимодействие между Бога и нашето "аз" посредством Силите в Новия човек. Затова всички, които сме се кръстили в Христа, нека считаме себе си за мъртви за света, и света за нас - мъртъв, ако и да си служим с него. Защото животът, който сега живеем в Бога, е в Новата Природа, която пребъдва в Родителя И, и не ние живеем, а Неговото Семе и Личност в нас. Всичко, което се проявява в света чрез нас, не е наше, но принадлежи на Отца и Сина, Които обитават в нас. Който е станал Невяста на Христа, има Иисусов Ум, който изпитва всичко и прониква във всяка тайна, а Него никой не може да изпита. Обикновено повърхностните християни са тези, които заключават вярата си до декламиране на стихове от Свещеното Писание и заучаването им според преводи и история, които са непълни и неточни, а даже някои от тях нагласени. Сега се стремим да се изпълним с Христовата Съвършена Пълнота, да достигнем Неговия ръст, пълнолетие и мъжество, за да познаем Бога, от Когото бяхме познати в Христа още от самото начало. Преминали сме през детската възраст, откърмени от словесното мляко и гладуваме, и жадуваме за твърдата храна на Учението, което Иисус предава в тайно само на своите Близки Ученици, сиреч, тайните на Божието Царство, които разкриваше на Своите апостоли преди и след Своето Възкресение.

Приятели, знаем, че Христос е Вратата на Кошарата, но за да влизаме през Нея важно е да разбираме и разпознаваме Божиите Пратеници и Посланици като проявление именно на тази Врата Небесна, защото както Иисус е Образ на Отца, така и Неговите синове са Образ на Спасителя, от чието Потомство сме всички родени от Неговите Думи и Дух. Както е писано за Неговите потомци - думите от Устата Му и Духът, Който почиваше на Него, са Изворът на способностите на Служителите Му. Има много врати и помещения в Храма, описан във видението на Езекиил за Божия Град и Реката на Живота. В Откровение на Свети Йоан апостолите и синовете на Израил са основни камъни и врати на Небесния Град. Затова апостолското учение за Божието домостроителство ни нарича живи камъни, Порти на Славата Божия - Град, поставен на хълм. Знаем, че човек не може да се роди Отгоре /изново/, ако не приеме Иисус. Но как да приемеш Този, Който се възнесе и Небесата възприеха? В Премъдростта Си Бог повери Думите и Духа Си на човечи, чрез които да влизат в сърца и на уста, отворени за Благовестието на Царството. Писано е: "Който вас приеме, Мене приема; ако Моето учение пазят, и вашето ще опазят", "Който приеме пророк в име на пророк - награда на пророк ще получи". Така Пророкът Христос и днес ни говори чрез Своите свидетели, защото "Пророческият Дух е Свидетелството Иисусово".

Нека изясним още нещо много важно. Бог не ни е извел от тлението и смъртта, за да ни отдели от живота и човечите, нито за да ни оголи от телесност и обичайните за душата пориви и копнежи. Напротив, целта Му е да ни облече още повече в одухотворени и оживотворени тела, които покоряват тленното под себе си. Копнеем Божественият зародиш в нас да се яви в пълнота, за да бъде "смъртта победоносно погълната". Бог е създал света и всичко, което е по него добро, само да не злоупотребяваме с него. Синът не моли Отец да бъдем взети от света, но да бъдем опазени от злия враг. Волята на Христа е да бъдем Негови пратеници, както Той бе пратен, нашето тяло да бъде Дом на Отца и Сина чрез Духа, както и Сам Иисус бе обиталище на Отец, и така да бъде умъртвено греховното тяло и природа, над която властва тлението. Всеки аскетизъм и отхвърляне на природното, което Бог е вложил в нас, е по-близо до фалшивите практики на човешките религии и псевдо-духовни пътеки на себerealизация, които препоръчват човека и неговите безсмислени постижения, а не дават място на действието Божие. Иисусовите Словеса нека бъдат за вас Духовни Заповеди: "Искайте, търсете и хлопайте..." За да можем да Го познаем като наш Източник, Сила и

Знание, Бог е вложил в нас желание и сили, които движат кръговрата на нашия живот. Те могат да бъдат разрушаващи стихии, но в същото време могат да бъдат ползотворни инструменти за Божието работене, ако ги овладеем, като ги посветим на Олтара Божествен. Апостолът ни учи да ги впрегнем в духовното си поприще. Нека предадем телесните си части и всичко, що е в тях, като оръдия на Правдата, като се изпълваме с Духа и Неговите действия, които изместват и така умъртвяват делата на плътта. Така освещавайте сетивата си, че да виждате и чувствате във всичко Божието Явление и Милости, навсякъде и във всички измерения на Неговото Царство. Блажени сме, ако постъпваме според закона на Свободата, ходим в закона на Животворящия Дух, подчиняваме се на Вярата в Невидимото и така изпълняваме Христовия Закон. Само така, под Благодатта Господна, в Солта на Завета Му, можем и горчивите води в нас да превърнем в сладки, и носещи живот. Противоречията в сърцата ни се изчерпват в Новия човек, който всичко помирява в себе си - Небесни и земни, като ги прави едно Царство на Христа в нас и чрез нас. Но нека винаги помним увещанията на апостол Петър за Входа към Небесното Царство между нас и така да хлопаме, че да ни се отключи и отвори.

Наистина езиците са белег за невярващите, че Бог е вселил Словото Си между нас и в нас. Но още по-важно е да разбираме тяхната употреба, която отключва нашите умове и сетива. Защото Дверите на Божествената Съкровищница, която Премъдростта разтваря пред нас, за да се излят всички Съвършени Дарове от Бога и познаем що има в Него, се отключват от Думите на Живота и Откровението. Божиите Виждащи и Ясновидци /както между впрочем в Древен Израил наричаха пророците/, бяха движени от същия Дух и Видение. Но поради нашата немощ, нам се даде Дарът на Духа по Благодат отначало, за да не говорим на слабите и лицемерни човешки езици, които не изразяват дълбините на новите ни сърца, в които Бог е вложил Своите желания и цели, а да възрастваме като новородени младенци, учещи се на майчиния и бащиния език, добре познат от ангелите и нашата същност, които бързат да чуят, за да изпълнят и възплътят Христовата Воля. Това е духовното Семе, което ражда синове и дъщери Божии от Утробата на Духа, и изобилни, и трайни плодове на всички, които са в брачните чертози на Христа.

Наистина ключът на познанието и сега е скриван от тези, които не влизат през вратите на Царството, дошло в Божиата Сила, но и на други не дават. Но тези, които търсят, ще намерят Риба и Хляб, а не змии и скорпии, и никак няма да бъдат изхвърлени вън, където са страхливите и лъжците /робите на страха и лъжата/. Затова е толкова важна ролята на преводачите /тълковниците/ на Божиите Думи, които разясняват Божиите Знамения на образната и ангелска Реч, и така дават на неопитните млечна и сдъвкана храна, докато пораснат за твърдата храна, която е за зрелите в Учението на Благочестието. Но по-съвършени са онези малцина чудотворци, които могат нашите изказани в слабост човешки нужди да изразят на Езика, разбираем от Невидимите Сили, чрез които всичко става видимо.

Разбирайте, приятели, че когато говорим за пророческия дух, нямаме предвид бръщолеветането и глупостите на "християнските" медиуми, нито бабешките басни и суевория. Имало е и ще има фанатици, които се скопяват физически, тълкуващи буквално думите на Исус за Дара на венчаните за Божието Царство. Други могат и очите си да вадят, мислейки, че така изпълняват Христовата заповед "Ако дясното ти око те съблазнява, извади го и хвърли го, защото по-добре е за теб да погине една от телесните ти части, а не цялото ти тяло да бъде хвърлено в пъкъла". Всичко това е резултат от невежеството на тези, които бързат без духовно обучение да вършат Божиите дела. Преди да бъде грабнат умът му и да бъде преобразен чрез учението на Живия Път, никой не разбира виденията и знаменията Божии, подобно на Навуходоносора и Фараона по времето на Йосиф. Те, обаче, се смириха и почетоха Божиите пророци /ясновидци/. За да си Оракул /Уста Господна/, трябва да имаш и отворени Очи. Никой истински Божий пророк не е врачка, нито за себе си, нито за другите, защото не говори и не свидетелства частно слово, но бидейки в Божието съвещание, е движан от Духа Христов, Който се грижи за Божието Дело. Проявленията на Господния Дух, Душа и Тяло, в които ни облече Исус, са за обгрижване, а не за възгордяване и хвалба на човеци. Многообразието на Божествената Светлина е като седемте цвята на дъгата, които обгръщат целия видим свят. Такава е нашата служба, като проявление на Христовото

действие към братята, в немощите им, където безпрепятствено се явяват Божиите Сили за обогатяване на Владиката на цялата Вселена. Името и Покрова, който Той ни е дал, не е скривалище за разбойници и приют за крадци, а Знаме и Оръжие, чрез които покоряваме под Нозете Му всеки Негов враг. Под покрива на Върховния сме защитени, само ако не се крием от Присъствието Му, а влагаме всички наши усилия в Неговата Сила. Ако искрено търсим Неговото, а не своето, ще ни се даде това, за което ревнуваме и копнеем. Не е леко попрището на Божиите посланици, защото носят в сърцата си грижата за душите, положили са живота си за Делото. Според мярката на Божията Любов в нас и отговорността за тези, които обичаме, Господ ни дава, за да даваме и ние храна навреме на тези, които са от Божието домочадие. Няма по-голяма любов от тази, да отдадеш времето и живота си за приятелите си. Никак няма да загубят наградата си тези, които се грижат за Градината Божия безкористно, защото ще получат несравнима Награда, както в този свят, така и в бъдещия, за която Награда си заслужава да тичаме и се подвизаваме, дори и да страдаме.

Вие, като потомци на Древните Тайнства, не трябва да мислите, че Божият пророк е несъзнателен и безучастен "проводник" на Божията Воля. Няма автоматизъм в служенето на Онзи, Който намира недостатък дори в Своите ангели. Наистина Словото в нас е седем пъти пречистено от примеси "злато". Освен плод на Духа, То е и наша Рожба, узряло през огнени изпитания и противоречия. То е скъпоценният Камък, за който продаваме всичко, за да Го притежаваме, защото сравнено с Него, всичко друго прилича на улична измет. Пророците не са контактъори в спиритични сеанси, нито делото им е под диктовката на "вътрешни" гласове на духове-водачи. Това, което те ни завещават, е плод на духовния им живот, роден в силни борби, неволи и страдания за народа и вратата им, като техните откровения и разбирания са търпели развитие и промяна според Знаменията в тяхната лична драма и Съдбите Господни над народите.

Всичко това ви пиша не защото не го пазите, но защото мнозина, наричащи себе си "християни", имат погрешна представа за духовния Живот, поради което странят от Него или Го практикуват според предразсъдъци и наложени им в света извратени схващания. В случая не им помагат дори и перфектни доктрини, за да се променят, но остават зли и слаби. Не може да прескача никой установения духовен Ред, без да бъде санкциониран от Стражите на Вратите на духовните светове. Христовият Ангел цели ранените, но и цели в слабите им места тези, които не са водени от Него. За това не носете товарите си сами, но споделяйте с вашите духовни наставници проблеми, предизвикателства и изкушения, защото те бдят над душите ви като добри Настойници на Божиите Тайни и Благодати. Изповядайте греховете си пред Господа чрез Неговите Предстоятели, защото чрез единството на Божия и вашия избор, ще се изпълни на земята всичко, за което се съгласявате. Това са истинските пророци, които ще ви явяват Божията Воля, Съдби и Действия, ще ви въвеждат в Божиите Обещания и Присъствие, защото са част от Едното Сърце, Душа и Тяло Христови, които заедно съставляват с вас. Всички сме напоени в един Дух, Който извира от вътрешностите ни, но "Бог управлява сърцата на царете Си". Божият Глас всред всички нас е като "много води", както е вярно и онова слово, което казва: "Едно нещо рече Господ, две неща чух аз...". Думите, които Бог издига като Знамения пред човешките, се преумножават чрез мнозината, като ручей, който извира от Божия Трон, Който е всред събранието на просветените, и става водопад от пълноводна Река чрез всички тях. Тайните, скрити от създанието на света, бяха изказани и явени в Притчите и Знаменията от Иисусовото служение всред земните. Те бяха опазени и обяснени в Тайната на Царството чрез църквата /събранието/ на Рода Божий около Неговия Престол. Блажени са очите, които са видели дните на Човешкия Син, но още по-блажени са тези, които сега виждат без покривало Скритото от зората на човешката цивилизация. Амин.

Заключение -
През Погледа на Журналиста – Християнски Публицист
Тайната на Тракия и нейното Съкровище
или
Тайното наследство на Тракийското
Християнство, което променя света днес,
като ни разкрива неговите свещени корени

Тракия е мистерия, защото се разкрива единствено пред гладните и жадните за Божественото Знание и Мъдрост. Тя е тайна, защото е ревностно пазена и преследвана. Скривана е умишлено от творците на лъжа, за да не се открият престъпленията и фалшификациите им, чрез които са я подменили с нейната имитация. Пазена е и до сега от верните нейни посветени, за да не се изгуби завинаги ключът на познанието.

Тракия от самото начало е била и остава земята на тайните. Тя е в пределите на първичния Едем. Реката, която преминава през пределите ѝ, е една от четирите реки на Рая (Писон²⁶ със съвременното и име Дунав).

Траките са били в древността първи сред народите, носители на факела на Божественото Знание и Премъдростта. Тяхното духовно наследство и култура дадоха начало и живот на човешката цивилизация и нейните безсмъртни ценности. Езикът им бе Първият и Единственият Вселенски, на който говореше и пишеше човечеството в началото преди Вавилонското стълпотворение.

Царството им е управлявано от царете-жреци на Ти-Он-Иисус (Слънцето на душите - Иисус), известен още като Туон-Иисус (Възкресението Иисус), което Име невежите и непосветени гърци изопачават на Дионисус или Дионисий, както е останало и до днес неправилно да се употребява. Същият Бог и Спасител Иисус, комуто се покланяха човеците, познаващи Присъствието Му, от самото начало бе почитан и възвеличаван в първите храмове, въздигнати от Пророка и Патриарха на Богопоклонението - Праотеца на Тракия - Орфей. Това, че гърци и елинизирани траки извратиха по-късно Мистериите и тайните Думи на Живота, превръщайки ги в оргии и глупави митове и легенди за богове и богини по човешки образ и подобие, не могат да скрият факта за приемствеността в Тракийското Християнство. Тези, които четяха на своя език в оригинал Новозаветните Писания, пазеха ревностно и своите древни пророчества за идващия в плът Бог и Неговото Царство на земята. Техните праотци им завещаха написани на Езика на Христа тайните, явени им от Оня, с Когото влязоха в завет още от самото Начало.

Елините не само, че си присвоиха чужда слава, но и изкривиха, като интерпретираха по свой начин език, писменост, религия и история, които днес мнозинството възприемат като автентични. Подобно на юдеите, които не приеха, а разпънаха Начинателя на Живота, гърците, в своята византийска версия на християнството, скриха ключа на знанието и подложиха на гонение древния Корен на Богопознанието. Затова днес разумните не могат да приемат номенклатурното, наложено юдео-византийско християнство за пълнотата на Христопознанието.

Като верен остатък, Пазителите на истинния Христов Път, който бе похулен и омерзен пред човеците от блудстващата с царе и императори църква, оставиха в наследство безсмъртното си Учение сред потомците си, които в по-късните времена на човешките езици се наричаха словяни и българи.

Светите братя Кирил и Методий като наследници на делото на апостол Павел и неговите съподвижници по тези земи, изпълниха Божия Промисъл и Провидение да възвърнат на невежите множества това, което им бе присвоено. Те не бяха пратени нито от Рим, нито от имперската църква в Константинопол, а изпълниха мисията си като достойни членове на Светата Общност,

²⁶ Фисон (гр.) (Бел. ред.)

заради което бяха гонени учениците и делото им явно и подмолно от същите, които престорено се зовяха наследници на апостолите. Чрез техния труд народът отново четеше и пишеше Божиите истини, които бяха спасителни за всички човеци, но не в тези дълбочини и в тази пълнота, в каквата се съдържаха написани изпървом. Трансформирана и осъвременена, Правдата бе приета от мнозинството, за да бъде оживотворявана от малцинството на Братството на Светлината. Защото просветата можеше да обяснява спасителните истини, но не и да ги явява, поради което Същността и Силата им се загуби и Красотата им се помрачи. А понеже тъмнината не схваща светлината (Йоан 1: 5), силите на мрака подложиха на гонение синовете и дъщерите на Светлината - оня древен остатък, който беше Богу мил, понеже пребъдваше в него Любовта Божествена. Чрез охулване, фалшиви обвинения и лъжесвидетели бяха изхвърлени във чадата на Царството Божие. За техните врагове бе малко това да убиват тялото им, но предаваха на изгаряне и свещените им книги. За да заличат и спомена за тях, те методично унищожаваха храмове и светини, реликви и древно наследство. Погубваха всичко, което свидетелстваше за Свещената Вяра, за да остане единствено тяхното лъжесвидетелство.

Но Истината оцеля. От останалите живи Богомили, едни вляха своята жизненост в сред признаваните църкви и общества, запазвайки в сърцата си спомена за своите начала; други, разпръснати в сред народите, занесоха Светлината на своите братя из цяла Европа. Тяхно дело са обществата на Катари, Албигойци и много други, които приеха Думите на Живота и споделиха страданията и гоненията на своите братя за Царството Божие.

Знаем, че човешката история се пише от победителите. Но тя е интерпретация на тези, които са в гробовете и делата им умират заедно с тях. Има и друга История, чиито корени са от Вечността, която се пише за Вечността от онези победители, чиито имена са записани на небесата, възвеличавани от ангелите, на онзи Език, на който пише сам Бог, чието Слово и Думи не преминават. Такива са и тези, които посяха себе си и делото си подобно на житното зърно, което пада на земята и умира, за да не остане самотно, а да даде плод. Семето на Тракийската Вяра оплоди Европа, за да обогати всемира с богатството от духовната си съкровищница на Тайните Божии. Делата на тези преди нас и Безсмъртното Знание, което те ни завещаха, възкресяват днес Вярата, която е от вечността и оживотворяват Надеждата за вечността.

И днес мнозина неправедно експлоатират историята, като си присвояват и име, и мистично наследство, идващо от споменатите по-горе наши деди. Сегашните самозвани приемници не извършват Тракийските (Богомилски) Литургия и Тайнства, нито пазят и четат техните свещени книги. Това те не биха могли и да познават, понеже не разбират Древната Реч и писмеността, на която е написана. По това ще ги познаете! Тези мними наследници почитат и следват всичките лъжи, които хулители и гонители на Богомилите в древността са им приписвали.

Но Слава Богу, ето, че има и верни истински Тракийски Богомили, които пребъдват в извършването на Светите Тракийски Литургия и Тайнства, и пазят Тракийските свещени книги и Древната Реч и Писменост. Чрез тях и днес вратите на Мъдростта остават широко отворени за всеки, който иска да познае своите древен корен и дълговечно бъдеще. "И Духът и Невястата казват: Ела. И който чуе, нека рече: Ела. И който е жаден, нека дойде. Който иска, нека вземе даром от Водата на Живота. " Който иска от Бога - ще получи, който търси - ще намери - в Свещената Тракийската Вяра, и който хлопа - ще му се отвори - да влезе в Светлината на Деня.

"Sursum Corda" Днес

ТРАКИЙСКИТЕ ПОСЛАНИЯ

Първо издание - на Български език

Формат 60/84/16

обем 24, 5 п. к.

дадена за печат април 2005

излязла от печат май 2005

ISBN 954-91684-1-7

Фондация "Градът"

Отпечатано в България

